

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

ก.พ.ค่าน ดั่งซี 11 ข้ามกระทรวง. แนวหน้า (24 มิถุนายน 2533): 3.

กัญญ์ชลา (นามแฝง). บทละครวิทยุเรื่อง ผู้สร้าง. ใน วิทยศึกษา, บทละครวิทยุ.
หน้า 189-194. กรุงเทพมหานคร: องค์การคำคุณา, 2505.

กาญจนา สุวีริฒนากร. ความคิดเห็นของครูและนักเรียนเกี่ยวกับบทบาทของครูภาษาไทยใน
การส่งเสริมการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง ของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

การจัดการศึกษาเพื่อพัฒนาประเทศเข้าสู่ยุคอุตสาหกรรมใหม่. วารสารครูศาสตร์ 16 (มกราคม-
มีนาคม 2531): 174-191.

การศึกษานอกโรงเรียน, กรม. สถิติการศึกษานอกโรงเรียน ฉบับย่อ ปี 2529.
กรุงเทพมหานคร: ศรีสมบัติการพิมพ์, 2530.

การอ่านแห่งประเทศไทย, สมาคม และวิชาการ, กรม. เอกสารประกอบการอบรมวิชาการเรื่อง
กลวิธีการอ่านเร็วภาษาไทย ระดับประถมศึกษาและมัธยมศึกษา. บ.ป.ท., 2530.

กิตยวดี บุญชื้อ. กลุ่มทักษะ : ภาษาไทย. ใน สู่มิตร คุณานุกร (บรรณาธิการ).
หลักสูตรประถมศึกษา 2521 ทฤษฎีและแนวปฏิบัติ. หน้า 73-99. กรุงเทพมหานคร:
บริษัทสารมวลชน จำกัด, 2520.

โกชัย สาริกบุตร. การอ่านขั้นใช้วิจารณ์. กรุงเทพมหานคร: แสงรุ่งการพิมพ์, 2521.

โกสมภ อากาศกุล และคณะ. เอกสารประกอบการสัมมนาเรื่อง วิธีส่งเสริมให้เด็กรักการอ่าน.
กรุงเทพมหานคร: มัธยมศึกษาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2520. (อัดสำเนา)

เชมชาติ ลุ่นไธสง. การศึกษาการเรียนการสอนหนังสืออ่านนอกเวลาวิชาภาษาไทยชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 1 ในโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา เขตกรุงเทพมหานคร.
วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.

ไชศิริ ปราโมช ๗ อุษยา. ภาษาไทย 3. กรุงเทพมหานคร: โครงการตำราและเอกสาร
ทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

คณะกรรมการเผยแพร่ความรู้ภาษาไทยทางสื่อมวลชน, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. ภาษาไทยวันละ
คำ 2532. กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.

คำพูน บุญทวี. ลูกอีสาน. พระนคร: บรรณกิจ, 2519.

จารุดี ศโลประการ. การเลือกและจัดทำวัสดุอ่าน. ใน แมนมาส ชวลิต และคณะ
(บรรณาธิการ); กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน วัสดุการอ่าน และการเสนอหนังสือ.
หน้า 22-40. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2531.

จินตนา ไบกาชย์. การอ่านในหลักสูตร. วารสารการอ่าน 5 (ม.ป.ป.): 48-49.

_____. พรรณี วัฒนายากร. พิทยา เลี่ยมณี และ อ้อยทิพย์ สุนทรชาติ. การสร้างยอด
นักอ่านระดับมัธยมศึกษา. ใน แมนมาส ชวลิต และคณะ (บรรณาธิการ), กิจกรรม
ส่งเสริมการอ่าน การสร้างยอดนักอ่าน. หน้า 8-13. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ, 2531.

จirnันท์ พิศรปริษา. ใบไม้ที่หายไป. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อ่านไทย, 2532.

จิรภา ลิ้มเลิศเสถียร. การนำหลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับพุทธศักราช
2524 ไปใช้ในโรงเรียนรัฐบาล ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

จุฑามาศ สุวรรณโครธ และ สุกัญญา ศรีสืบสาย. อ่านด้วยเกม. กรุงเทพมหานคร:
สุวีริยาสาส์น, 2532.

จูปีเตอร์ (นามแฝง). การรวมเยอรมันนี. ไทยรัฐ (24 มิถุนายน 2533): 2.

จวีลักษณ์ บุณยะกาญจน. จิตวิทยาการอ่าน (Psychology of Reading). กรุงเทพมหานคร:
ไทยวัฒนาพานิช, 2525.

ฉวีวรรณ สิทธิปาน. การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณ สำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนทิพวลวิทยาลัย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.

- ฉวีวรรณ สุขพันธ์ไพฑาราม. พัฒนาการวัยรุ่นและบทบาทครู. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์
มิตรนราการพิมพ์, 2527.
- ฉัตรสุดา ดวงพลอย. แนวความคิดภาษาศาสตร์เชิงจิตวิทยา (Psycholinguistics) และ
จิตวิทยาการเรียนรู้ (Cognitive Psychology) และการอ่านภาษาอังกฤษ.
วารสารภาษาปริทัศน์ 4(ภาคต้น ปีการศึกษา 2526): 1 - 15.
- เฉลิมศรี หุนเจริญ. การพูดและการอ่านออกเสียงทางวิทยุกระจายเสียง. วารสารนิเทศศาสตร์
(ปีการศึกษา 2525): 1-18.
- เฉลียว พันธุ์สีดา. เอกสารคำสอนวิชา บร 633 ท้องสมุดโรงเรียน. กรุงเทพมหานคร:
คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร, 2532.
- ชลธิรา กลัดก้อย. การอ่าน. ใน กาญจนา นาคสกุล และคณะ (บรรณาธิการ), การใช้ภาษา.
หน้า 155-241. กรุงเทพมหานคร: สิกษิตสยาม, 2521.
- ชวน เพชรแก้ว, ปรีชา นุ่นสุข และ บารณี ถาวรระ. การใช้ภาษา. สงขลา: โรงพิมพ์
มงคลการพิมพ์, 2522.
- ชวลิต ผู้ภักดี. โครงการเสนอเพื่อจัดนาฏการประกอบการสอนภาษาไทยสำหรับนักศึกษา
ปริญญาตรี วิชาเอก-โท ภาษาไทย ในวิทยาลัยครูกลุ่มนครหลวง. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- ชำนานู ม่วงศรีศักดิ์. ความต้องการการนิเทศการสอนวิชาภาษาไทยตามหลักสูตรมัธยมศึกษา
ตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของครูภาษาไทย เขตการศึกษา 8. วิทยานิพนธ์
ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- สุลี ชัชวาลกิจ. โครงการเสนอเพื่อจัดกิจกรรมเสริมทักษะภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา
ตอนปลาย ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2526.
- เชาวนีย์ เกิดเพทางค์. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจารณ์ด้วย โดยใช้
แบบฝึกกับไม่ใช่แบบฝึก ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัย เกษตรศาสตร์, 2524.

ครูซิลล่า, เจมส์. การส่งเสริมการอ่านอย่างเสรี. แปลโดย พวาทันต์เมษา.

วารสารบรรณศาสตร์ ๑ (ตุลาคม 2523): 29-30.

ดาซาร์ด, บาทหลวง. จดหมายเหตุการเดินทางสู่ประเทศสยาม. แปลโดย สันต์ ท. โกลมบุตร.

กรุงเทพมหานคร: กรมศิลปากร, 2517.

ถนอมวงศ์ ล้ายอดมรรคผล. การส่งเสริมการอ่านผ่านละคร. ใน แม่ammaส ชาลิต และคณะ

(บรรณาธิการ), กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน วัสดุการอ่าน และการเสนอหนังสือ.

หน้า 79-91. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2531.

_____. การอ่านให้เก่ง. พิมพ์ครั้งที่ 5. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์กระดาศสา, 2529.

เถกิง พันธุ์เถกิงอมร. การอ่านทั่วไป. นครศรีธรรมราช. โครงการตำราและเอกสาร

วิชาการ วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช, 2528.

ทรงพันธ์ วรรณมาศ. การตีความ. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการฝึกหัดครู,

2524.

ทวีศักดิ์ เดชาเลิศ. องค์ประกอบที่สัมพันธ์กับนิสัยรักการอ่านของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง

ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

ทัศนีย์ สุกเมธี. การใช้ภาษาไทย (ท 101). กรุงเทพมหานคร: ชนะการพิมพ์, 2526.

ทิศทางของหลักสูตรประถมศึกษาและมัธยมศึกษา. การประชุมโต๊ะกลม 29 มิถุนายน 2532.

คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (อัครสำเนา)

เทพศิริ สุขโสภา. บึงหญ้าป่าใหญ่. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์กอไม้, 2529.

ธนรัชฎ์ ศิริสวัสดิ์. ความสัมพันธ์ระหว่างอัตราเร็วในการอ่าน ความเข้าใจ และสัมฤทธิ์ผล

ในการเรียนวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่หนึ่ง, ในกรุงเทพมหานคร.

วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2524.

ธาดาศักดิ์ วชิรปรัชชาหงษ์. พฤติกรรมการสอนวิธีใช้ห้องสมุด. กรุงเทพมหานคร: บูรพาสาส์น,

2528.

- นางนุช พิเชษฐพันธ์. การศึกษาการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของห้องสมุดโรงเรียน
ประถมศึกษา สังกัดกรุงเทพมหานคร ตามความคิดเห็นของครูบรรณารักษ์และผู้บริหาร
โรงเรียน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.
- นันทิยา ศรีบุปผา. บทละครวิทยุเรื่อง ไม้แปลกป่า ตอนที่ 9. กรุงเทพมหานคร: หน่วยวิทยศึกษา
 ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ,
 ม.ป.ป. (อัดสำเนา)
- นิตยา กาญจนะวรรณ. พูดจาภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2528.
- นิยม เรืองจันทร์. การฝึกอ่านในใจ. ใน หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการศึกษาค้นคว้า (ผู้รวบรวม).
เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 117 คู่มือครูภาษาไทย. หน้า 32-33.
 กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมการศึกษาค้นคว้า, 2514.
- บรรจง ชูสกุลชาติ. การศึกษากับการพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคตแห่งประเทศไทย. มิตรครู
32 (กรกฎาคม 2532): 6-8.
- บันลือ พฤษะวัน. วรรณกรรมกับเด็ก. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2521.
- บุษกร แซ่มักดี. การนำเสนอโครงการกิจกรรมการสอนทักษะการเขียน ในการเรียนการสอน
วิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนต้น. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- ประคอง กรรณสุด. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤกษศาสตร์. กรุงเทพมหานคร:
 บริษัทศูนย์หนังสือ ดร.ศรีสง่า จำกัด, ม.ป.ป.
- ประทีป วาทิกทินกร และ สมพันธ์ เลชะพันธ์. หนังสือเรียนภาษาไทยรายวิชา ท 021 การอ่าน
และการพิจารณาวรรณกรรม สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. กรุงเทพมหานคร:
อักษรเจริญทัศน์, 2524.
- ประเทิน มหาพันธ์. การสอนอ่านเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2530.
- ประภัสสร เสวิกุล. ชีวิต. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์ดอกหญ้า, 2533.
- ประภาศรี สีทอ้าโฮ. การสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: วัฒนาพานิช,
 2524.

ปราณี นุญช์. การใช้ห้องสมุดเพื่อการเรียนการสอนในโรงเรียน. สารพัฒนาหลักสูตร
ฉบับที่ 77. (สิงหาคม 2531): 56-60.

_____. โครงการอ่านสร้างสรรค์จรใจ. กรุงเทพมหานคร: หน่วยศึกษานิเทศก์
กรมสามัญศึกษา, ม.ป.ป. (อัดสำเนา)

ปราณี เพชรแก้ว. การศึกษาความสนใจในการอ่านวรรณกรรมร้อยกรองของนักศึกษาระดับ
ปริญญาตรี วิทยาลัยครุภาคใต้. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2525.

ปราณี รามสูตร. จิตวิทยาวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: นูรพาสาน์, 2528.

ปิ่น มาลากุล, ม.ล. หัวใจทอง การเมืองเรื่องรัก. กรุงเทพมหานคร: องค์การคำคุณุสภา,
2528.

แผนการศึกษาแห่งชาติ พุทธศักราช 2520. กรุงเทพมหานคร: อักษรบัณฑิต, 2520.

พยอม ธรรมบุตร. การอ่านด้วยสมองสองซีกเพื่อให้ก้าวทันโลก. วารสารการอ่าน 4(ธันวาคม
2531): 3-8.

พวง เพ็ญ เปล่งปลั่ง. การศึกษาสภาพการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนมัธยมศึกษา
ดีเด่น รางวัลพระราชทาน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย,
2529.

พวา พันธุ์เมฆา. ห้องสมุดโรงเรียน ทฤษฎีและปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: ภาควิชา
บรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร,
2528.

พัฒน์ เนตรรังษี. เด็กบ้านสวน. พระนคร: องค์การคำคุณุสภา, 2512.

พิชัย วาสนาส่ง. การอ่านในยุคข่าวสารและเทคโนโลยี. วารสารการอ่าน 3(2530):
27-29.

ภารดี ศศิขชาติ. การนำเสนอโครงการจัดกิจกรรมการสอนทักษะภาษาไทยในห้องปฏิบัติการ
ทางภาษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.

มณี ปิประทุม. ผลการใช้กิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่มีต่อผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างมีวิจาดญาณ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

มัลลิกา นาดเสวี. บริการของห้องสมุด. กรุงเทพมหานคร: โอเคเอ็นสโตร์, 2529.

มัลลิกา พูลสวัสดิ์. ความคิดเห็นของครูและนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่มีต่อการเรียน
การสอนวรรณกรรมร้อยกรองในหนังสือภาษาไทยชุดวรรณวิจักขณ์. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.

มายเออร์, อลัน. โครงการพัฒนาการอ่านสำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษา. แปลโดย นพพร
เพียรพิบูล. คุรุปริทัศน์ 10 (กุมภาพันธ์ 2528): 38-40.

มาลัย ชูพินิจ. ล่องไพร. เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2522.

แมนมาส ชวลิต. การเสนอหนังสือ. ใน จินตนา ไบกาซูยี, อุษณี วัฒนพันธ์ และ สุพรรณิ
แสงอากาศ. (คณะบรรณาธิการ), การรณรงค์เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน ตุลาคม-
ธันวาคม 2528. หน้า 343-413. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ, 2529.

_____. กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน. ใน จินตนา ไบกาซูยี, อุษณี วัฒนพันธ์ และ
สุพรรณิ แสงอากาศ (คณะบรรณาธิการ). การรณรงค์เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน
ตุลาคม-ธันวาคม 2528. หน้า 218-224. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ, 2529.

_____. แนวทางในการพัฒนานิสัยรักการอ่าน. วารสารการอ่าน 3 (2530): 22-24.

_____. แนวทางส่งเสริมการอ่าน. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์บรรณกิจ, 2526.

_____. วิธีสร้างความสนใจในการอ่าน. ใน จินตนา ไบกาซูยี, อุษณี วัฒนพันธ์ และ
สุพรรณิ แสงอากาศ (คณะบรรณาธิการ). การรณรงค์เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน
ตุลาคม-ธันวาคม 2528. หน้า 208-217. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ
กระทรวงศึกษาธิการ, 2529.

- แมนมาส ชาวลิต. เอกสารขององค์การศึกษาวิทยาศาสตร์และวัฒนธรรมของสหประชาชาติ
 เกี่ยวกับการสร้างสังคมการอ่านและพัฒนาหนังสือ. ใน แมนมาส ชาวลิต (บรรณาธิการ)
การสร้างสังคมการอ่านและการใช้สารนิเทศ Towards of Reading and
 Information Society. หน้า 13-104. กรุงเทพมหานคร: สมาคมห้องสมุด
 แห่งประเทศไทย, 2530.
- รสา วงศ์ยังอยู่. การใช้หนังสือเสริมประสบการณ์ในการเรียนการสอนตามหลักสูตร. ใน
 แมนมาส ชาวลิต และคณะ (บรรณาธิการ). กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน วัสดุการอ่าน
 และการเสนอหนังสือ. หน้า 73-78. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ
 กระทรวงศึกษาธิการ, 2531.
- รัญจวน อินทรกำแหง และ นวลจันทร์ รัตนากกร. ห้องสมุดโรงเรียน School Libraries
 LS 431. กรุงเทพมหานคร: ฝ่ายตำราและอุปกรณ์การศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง,
 2531.
- รัถพร ชังธาดา. หนังสือสำหรับเด็ก. มหาสารคาม: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์
 คณะมนุษยศาสตร์ และสำนักวิทยบริการ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม:
 2531.
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2525. กรุงเทพมหานคร:
 อักษรเจริญทัศน์, 2525.
- ราฟล์ ซี สโตเกอร์. ถนนสู่การอ่าน. แปลโดย สุนทร โคตรบรรเทา. กรุงเทพมหานคร:
 สุวีริยาสาส์น, 2526.
- โรงเรียนอนุราษฎร์ เทพลารักษ์. โครงการส่งเสริมรักการอ่าน สามนาที่ที่รัก. กรุงเทพมหานคร:
 โรงเรียนอนุราษฎร์ เทพลารักษ์, 2532. (อัดสำเนา)
- โรงเรียนบดินทร์เดชา (สิงห์ สิงหเสนี). สัปดาห์ส่งเสริมการอ่าน 19-23 ธันวาคม 2531.
 กรุงเทพมหานคร: โรงเรียนบดินทร์เดชา (สิงห์ สิงหเสนี), 2531. (อัดสำเนา)
- ลมไชย เจริญวงศ์. การนำเสนอโปรแกรมการจัดกิจกรรมการสอนทักษะการพูดในการเรียน
 การสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

ลมูล รัตดากร. การเขียนและการแปลหนังสือสำหรับวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: สุวีริยาสาส์น, 2529.

ละ เมียด ลิมอักษร. ทำอย่างไรเด็กจะอ่านหนังสือ. ประชาศึกษา 27(เมษายน 2519): 26-32.

_____ . นิสัยรักการอ่านหนังสือ. จันทร์เกษม ฉบับที่ 120(กันยายน - ตุลาคม 2517): 62-70.

ลัดดา เจริญชาติศรี. บทละครวิทยุเรื่อง เพลงพธม ตอนที่ 5. กรุงเทพมหานคร: หน่วยวิทยศึกษา ศูนย์เทคโนโลยีทางการศึกษา กรมการศึกษานอกโรงเรียน กระทรวงศึกษาธิการ, บ.ป.ป. (อัดสำเนา)

ลัดดา เหมทานนท์. การเล่านิทาน. ใน จินตนา ไบกาซูย์, อุษณีย์ วัฒนพันธ์ และ สุพรรณิ แสงอากาศ (คณะบรรณาธิการ), การรณรงค์เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน ตุลาคม-ธันวาคม 2528. หน้า 225-330. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2529.

วลัยภรณ์ อาทิตย์เที่ยง. การเปรียบเทียบความเข้าใจในการอ่านภาษาไทยของนักเรียนชั้น ประถมศึกษาปีที่ 6 ที่มีลักษณะและภูมิหลังต่างกัน. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2529.

วลัยรัตน์ อติแพทย์. การอ่านคืออะไร อ่านอะไร อ่านทำไม และอ่านอย่างไร. วารสาร การอ่าน 3(2530): 12-13.

วันทนี ฤทธิคุปต์. ความคิดเห็นของครูภาษาไทยและนักเรียน เกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มีผลต่อการเรียนภาษาไทยของนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2528.

วลภา ศศิวิมล. การศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านขั้นตีความก่อนและหลังการใช้แบบฝึกทักษะการอ่านขั้นตีความของนักศึกษาระดับปริญญาตรี. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.

วาณี ฐาปนวงศ์สานติ. กิจกรรมสำหรับห้องสมุด. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2521.

- วิชาการ, กรม. กระทรวงศึกษาธิการ. การณรงค์เพื่อส่งเสริมนิสัยรักการอ่าน ตุลาคม - ธันวาคม 2528. กรุงเทพมหานคร: กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2529.
- ____. รายงานการสัมมนาเรื่องหลักสูตรมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์การศาสนา, 2531.
- ____. หนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะพัฒนา เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: องค์การค้ำชูสภา, 2524.
- ____. หนังสือเรียนภาษาไทยชุดทักษะพัฒนา เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร: องค์การค้ำชูสภา, 2525.
- ____. หนังสือเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: องค์การค้ำชูสภา, 2523.
- ____. หนังสือเรียนภาษาไทยชุดวรรณวิจิตร เล่ม 2. กรุงเทพมหานคร: องค์การค้ำชูสภา, 2525.
- ____. หนังสืออ่านนอกเวลาวิชาภาษาไทย ประเภทเรื่องสั้น. กรุงเทพมหานคร: องค์การค้ำชูสภา, 2522.
- วิพุธ โสภณวงศ์. หนังสือเรียนภาษาไทย การอ่าน และพิจารณาวรรณกรรม ท 021. กรุงเทพมหานคร: องค์การค้ำชูสภา, 2525.
- วิภา กงกะนันท์. วรรณคดีศึกษา. นครปฐม: คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2520.
- วิไลวรรณ วิเศษน้อย. แบบฝึกการอ่านและเขียนคำที่ใช้อักษรควบกล้ำ "ร" "ล" และ "ว" สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนสตรีราชินูทิศ อุตรธานี. วิทยานิพนธ์ปริญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2522.
- ศรีดาวเรือง (นามแฝง). รวมเรื่องสั้นชุด ภาพลวงตา. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์กำแหง, 2532.

- ศศิประภา ปาลสุทธิ. การสร้างแบบฝึกการอ่านคำที่ใช้อักษร ร, ล, ว ควบกล้ำ สำหรับนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2523.
- ศิริรัตน์ นิละคุปต์. การอ่านคืออะไร อ่านอะไร อ่านทำไม และอ่านอย่างไร. วารสารการอ่าน
 3(2530): 15-16.
- ศึกษาธิการ, กระทรวง. หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521. กรุงเทพมหานคร:
 จงเจริญการพิมพ์, 2520.
- _____ หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524. กรุงเทพมหานคร: อมรินทร์การพิมพ์, 2523.
- ศุภวรรณ เล็กวิไล. การสร้างแบบฝึกทักษะการอ่านอย่างมีวิจารณญาณสำหรับนักเรียนชั้น
มัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนชุมแสงชนูทิศ. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.
- ส่งเสริมและประสานงานเยาวชนแห่งชาติ, สำนักงานคณะกรรมการ. มหัตถ์ย่อ : การพัฒนา
 เยาวชนระยะยาว. วารสารห้องสมุด 29(เมษายน-มิถุนายน 2528): 67-91.
- สนิท ตั้งทวี. การใช้ภาษาเชิงปฏิบัติ. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2529.
- _____ ศิลปะการสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: อักษรบัณฑิต,
 2525.
- สมบัติ จำปาเงิน และ สำเนียง มณีกาญจน์. เรียบเรียง. หลักนักอ่าน. กรุงเทพมหานคร:
 เรือนแก้วการพิมพ์, 2531.
- สมพร มั่นตสูตร. การสอนภาษาไทย. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2526.
- สมลักษณ์ สุดหอม. โปรแกรมการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาใน
กรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2522.
- สวัสดิ์ สุวรรณอักษร. การอ่านนั้นสำคัญไฉน. สารพัฒนาหลักสูตร ฉบับที่ 90(กันยายน 2532): 80.
- สาลีณี หมายเจริญ. โครงการเสนอการจัดนาฏการประกอบการสอนภาษาไทยในระดับ
มัธยมศึกษาตอนต้น ในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต
 มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2527.

สุกัญญา ศรีสืบสาย. การส่งเสริมการอ่าน. สารพัฒนาหลักสูตร ฉบับที่ 83 (กุมภาพันธ์ 2532): 58-60.

สุพม เฉลยทรัพย์. การส่งเสริมการอ่าน. ปทุมธานี: ภาควิชาบรรณารักษศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ วิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์, 2531.

_____. นิสัยรักการอ่าน รากฐานของการพัฒนา. จันทร์เกษม ฉบับที่ 198 (กันยายน-ตุลาคม 2530): 26-32.

สุจรีดี เพียรชอบ. การพัฒนาการสอนภาษาไทย. - กรุงเทพมหานคร: โครงการพัฒนาการเรียน การสอน ร่วมกับโครงการค้ำและเอกสารทางวิชาการ คณะครุศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

_____. หน่วยที่ 4 กิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษา ใน สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, เอกสารประกอบการสอน ชุดวิชาการสอนภาษาไทย 22411 Teaching Thai หน่วยที่ 1-8. หน้า 163-205. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2525.

_____. หน่วยที่ 9 การสอนทักษะเพื่อการสื่อสารระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. ใน สุโขทัยธรรมมาธิราช, มหาวิทยาลัย. สาขาวิชาศึกษาศาสตร์, เอกสารประกอบการสอน ชุดวิชาการสอนภาษาไทย 22411 Teaching Thai หน่วยที่ 9-15. หน้า 1-69. ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช, 2526.

_____. จากหลักสูตรไปสู่กลวิธีการสอน. เอกสารหมายเลข 1-4. ม.ป.ท., ม.ป.ป. (อัดสำเนา)

_____. และ สายใจ อินทร์ทรัพย์. วิธีสอนภาษาไทยระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2523.

สุชีพ ปุญญานุภาพ. กองทัพธรรม. กรุงเทพมหานคร: บรรณกิจเทรดดิ้ง, 2519.

สุโท เจริญสุข. จิตวิทยาพัฒนาการเด็กและวัยรุ่น. กรุงเทพมหานคร: โอเดียนสโตร์, 2520.

สุวิวงศ์ หงส์ใหญ่. การเขียน. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช, 2522.

- สุนทรี ประเสริฐศรี. การสร้างแบบฝึกทักษะความเข้าใจในการอ่านสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1 โรงเรียนกุนทรวิรุทธารามวิทยาคม. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.
- สุปรیتی อ่อนหวาน. ความสนใจในการอ่านหนังสือภาษาไทยของนักเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น ในโรงเรียนสาธิตในกรุงเทพมหานคร. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2530.
- สุปรียา มาลากาญจน์. เปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านอย่างใช้วิจารณญาณก่อนและหลังการใช้แบบฝึกการอ่านอย่างใช้วิจารณญาณในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพการศึกษาระดับสูง วิทยาลัยครูนครศรีธรรมราช. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, 2526.
- สุภัตรา ชุมเกตุ. วรรณกรรมสำหรับเด็กและวัยรุ่น. นครปฐม: คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, ม.ป.ป.
- สุภัทร สวัสดิรักษ์. การประยุกต์ใช้การอ่านเพื่ออาชีพ. วารสารการอ่าน 3(2530): 18-19.
- สุภา หรุจิตตวิวัฒน์. การนำเสนอโครงการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตรวิชาภาษาไทยในวิทยาลัยครู. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2526.
- สุวิมล ไชยวงศ์. ความคิดเห็นของครูภาษาไทยเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมการอ่านแก่นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนต้น เขตการศึกษา 9. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.
- เสรี วงศ์มณฑา. การอ่านในชีวิตประจำวัน. วารสารการอ่าน 3(2530): 18.
- หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา. การส่งเสริมรักการอ่านในโรงเรียนร่วมพัฒนาหลักสูตรส่วนกลาง. กรุงเทพมหานคร: กรมสามัญศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ, ม.ป.ป. (อัดสำเนา)
- ห้องสมุดแห่งประเทศไทย สมาคม. คู่มือแนะนำการจัดงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ. พระนคร: โรงพิมพ์สำนักนายกรัฐมนตรี, 2515.
- หักปากกาเขียนา. ไทยรัฐ (22 มิถุนายน 2533): 17.

- อวยพร สกลตัน. การเสนอรูปแบบการจัดกิจกรรมการฝึกทักษะวิพากษ์วิจารณ์ในการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2527.
- อักษร รุ่งมณี. การเปรียบเทียบผลเพิ่มความเข้าใจการอ่านและทัศนคติต่อการอ่านระหว่างการสอนอ่านแบบปกติและการสอนอ่านโดยกิจกรรมส่งเสริมการอ่านของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- อัจฉรา ชิวพันธ์. คู่มือการสอนภาษาไทยกิจกรรมการเล่นประกอบการสอน. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพมหานคร: โรงพิมพ์อักษรสัมพันธ์, 2521.
- อัมพร สุขเกษม. การอ่านหนังสือ. มหาสารคาม: ภาควิชาภาษาไทย คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ มหาสารคาม, 2520.
- อิลเยสคู รัมดำแหน่ง แต่สหรัฐไม่สนับสนุน. แนวหน้า (21 มิถุนายน 2533): 2.
- อุทัย วรสุวรรณารักษ์. การอ่านในกลุ่มเยาวชนไทย. จันทร์เกษม ฉบับที่ 186 (กันยายน-ตุลาคม 2528): 7.

ภาษาอังกฤษ

- Alcorn, Marvin D., Kinder James S. and Schunert, Jim R. Better teaching in secondary schools. 3rd ed. New York: Holt Rinehart and Winston, Inc., 1970.
- Aukerman, Robert C. Reading in the secondary school classroom. New York: McGraw-Hill Inc., 1972.
- Bacon, Francis. Reading. The home book of quotations classical and modern. New York: Dodd, Mead, 1967.
- Betts, Emmett A. Reading : Psychological and linguistic bases. Education (April 1966): 451-458.
- Blount, Nathan S. and Klausmeier, Herbert J. Teaching in secondary school. New York: Harper and Row Publishers, 1968.

- Brainerd, Charles J. Piaget's theory of intelligence. New Jersey: Prentice-Hall, 1978.
- Bush, Clifford L. and Heubener, Mildred H. Strategies for reading in the elementary school. New York: McMillan, 1970.
- Carrier, Stuart Ives. Microcomputer programmed remediation of specific reading and writing skills deficiencies in secondary school students. Doctoral dissertation University of Florida, 1985. Dissertation Abstracts International 46(1985): 1602A.
- Culner, Mabel. Interpretative reading. Thailand: USOM, 1959.
- Dale, Edgar. Reading and related media in adult reading. In Nelson B. Henry (ed.) The fifty-fifth yearbook of the National Society of the Study of Education, part II. pp.89. Chicago: University of Chicago press, 1956.
- De Cecco, John P. and Crawford, William R. The psychology of learning an instruction educational psychology. New Jersey: Prentice-Hall, 1974.
- Dechant, Emerald V. and Henry, Smith P. Psychological in Teaching reading. 2nd ed. New Jersey: Prentice-Hall, 1977.
- Dunn, Rita. Practical approaches to individualizing instruction. New York; Parker Publishing, 1972.
- Fillmer, H.T. Reading. Encyclopedia Americana. 23(1978): 248.
- Fitzgerald, James A. and Fitzgerald, Patricia G. Fundamental of reading instruction. U.S.A.: The Bruce company milwander, 1967.
- Freund, John E. Statistics a first course. 3rd ed. New Jersey: Prentice-Hall, 1981.

- Livaudais, MaryFonte. A survey of secondary (grade 7-12) students attitudes toward reading motivation activities (literature adolescents). Ed.D., University of Houston, 1985. Dissertation Abstracts International 46(1986): 2217A.
- Smith, Richard J. and Johnson, Dale D. Teaching children to read. New York: Addison-Wesley Publishing, 1976.
- Strang, Ruth, Mc Cullough, Constance M. and Traxler, Arthur E. The improvement of reading. New York: McGraw-Hill, 1967.
- Thorndike, Edward L. Reading as reasoning : A study of mistakes in paragraph reading. In Helen M. Robinson (ed.), Innovation and change in reading instruction, pp.487. Illinois: The National Society for the Study of Education, 1968.
- Tooze, Ruth. Your children want to read. New Jersey: Prentice-Hall, 1957.
- Ward, Patricia Loper. A comparison of computer assisted and traditional drill and practice on elementary students vocabulary knowledge and attitude toward reading instruction. Ed.D., University of Southern Mississippi, 1986. Dissertation Abstracts International 47(1987): 2977A.
- William, Worden Thomas. The Development of a critical thinking critical reading appraisal for grades three through six. Ed.D., Ball State University, 1980. Dissertation Abstracts International 41(1981): 2877A.

ภาคผนวก ก

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิ

1. ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร.มณีนันท์ สุกโชติรัตน์	ภาควิชาจิตวิทยา คณะครุศาสตร์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
2. อาจารย์ ปราวณี บุญชุ่ม	หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา
3. อาจารย์ วิไลลักษณ์ ภูักกดี	หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมสามัญศึกษา
เขตการศึกษา 6
4. อาจารย์ กุลวรา ชูหงส์ไพโรจน์	สำนักงานหอสมุดกลาง
มหาวิทยาลัยรามคำแหง
5. อาจารย์ ภาสกร เกิดอ่อน	โรงเรียนดาศลิประชาสรรค์
จังหวัดนครสวรรค์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ข

รายชื่อโรงเรียนที่เป็นกลุ่มตัวอย่างประชากร

1. โรงเรียนคิบลวิทยาลัย	จังหวัดลพบุรี
2. โรงเรียนโคกกระเทียมวิทยาลัย	จังหวัดลพบุรี
3. โรงเรียนหนองม่วงวิทยา	จังหวัดลพบุรี
4. โรงเรียนบ้านหมี่วิทยา	จังหวัดลพบุรี
5. โรงเรียนจอมสุรางค์อุปถัมภ์	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
6. โรงเรียนบางปะอินราชานุเคราะห์	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
7. โรงเรียนคักไ้ "สุทธาประมุข"	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
8. โรงเรียนท่าเรือ "นิตยานุกูล"	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
9. โรงเรียนนครหลวง "อุดมรัชต์วิทยา"	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
10. โรงเรียนบ้านแพรกประชาสรรค์	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
11. โรงเรียนวิเชียรกลิ่นสุคนธ์อุปถัมภ์	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
12. โรงเรียนเสนา "เสนาประสิทธิ์"	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
13. โรงเรียนภาชี "สุนทรวิทยานุกูล"	จังหวัดพระนครศรีอยุธยา
14. โรงเรียนสตรีอ่างทอง	จังหวัดอ่างทอง
15. โรงเรียนป่าโมกวิทยาภูมิ	จังหวัดอ่างทอง
16. โรงเรียนวิเศษชัยชาญ "คันติวิทยาภูมิ"	จังหวัดอ่างทอง
17. โรงเรียนโพธิ์ทอง "จินตามณี"	จังหวัดอ่างทอง
18. โรงเรียนสิงห์บุรี	จังหวัดสิงห์บุรี
19. โรงเรียนท่าช้างวิทยาคาร	จังหวัดสิงห์บุรี
20. โรงเรียนบางระจันวิทยา	จังหวัดสิงห์บุรี
21. โรงเรียนอินทร์บุรี	จังหวัดสิงห์บุรี
22. โรงเรียนหุแคววิทยา	จังหวัดสระบุรี
23. โรงเรียนบ้านหมอ "พัฒนานุกูล"	จังหวัดสระบุรี
24. โรงเรียนสุธีวิทยา	จังหวัดสระบุรี

25. โรงเรียนมวกเหล็กวิทยา	จังหวัดสระบุรี
26. โรงเรียนเสาไห้ "วิมลวิทยานุกูล"	จังหวัดสระบุรี
27. โรงเรียนหินกองวิทยาคม	จังหวัดสระบุรี
28. โรงเรียนชัยนาทพิทยาคม	จังหวัดชัยนาท
29. โรงเรียนคุประชาสวรรค์	จังหวัดชัยนาท
30. โรงเรียนสรรพยาวิทยา	จังหวัดชัยนาท
31. โรงเรียนหันคาพิทยาคม	จังหวัดชัยนาท
32. โรงเรียนอุทัยวิทยาคม	จังหวัดอุทัยธานี
33. โรงเรียนหนองฉางวิทยา	จังหวัดอุทัยธานี

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก ค

ตัวอย่างแบบสอบตาม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ที่ ศธ 020706/180

สำนักงานศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 6

บริเวณวงเวียนเทพสตรี จ.ลพบุรี 15000

14 กุมภาพันธ์ 2533

เรื่อง ขอความร่วมมือในการวิจัย

เรียน

สิ่งที่ส่งมาด้วย แบบสอบถาม จำนวน ชุด

ด้วย นางนุช ม่วงเก่า นิสิตชั้นปริญญาโทภาควิชามัธยมศึกษา กำลังดำเนินการวิจัยเพื่อเสนอเป็นวิทยานิพนธ์เรื่อง "การนำเสนอโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย" ในการนี้ นิสิตจำเป็นต้องเก็บรวบรวมข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องโดยการแจกแบบสอบถามแก่ครูสอนวิชาภาษาไทย และนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายของโรงเรียนต่าง ๆ สังกัดกรมสามัญศึกษา ในเขตการศึกษา 6

จึงเรียนมาเพื่อขอความอนุเคราะห์จากท่านได้โปรดพิจารณาอนุญาตให้ นางนุช ม่วงเก่า ได้เก็บรวบรวมข้อมูลดังกล่าว เพื่อประโยชน์ทางวิชาการ และขอขอบคุณเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ขอแสดงความนับถือ

คุณย์วิทย์ทรัพย์วาทกร
(นายณรงค์ สุขหทัย)

ผู้ช่วยศึกษาธิการเขต รักษาราชการแทน

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย
ศึกษาธิการเขต เขตการศึกษา 6

งานบริหารทั่วไป

โทร.ลพบุรี 036-411157

แบบสอบถามครูภาษาไทย

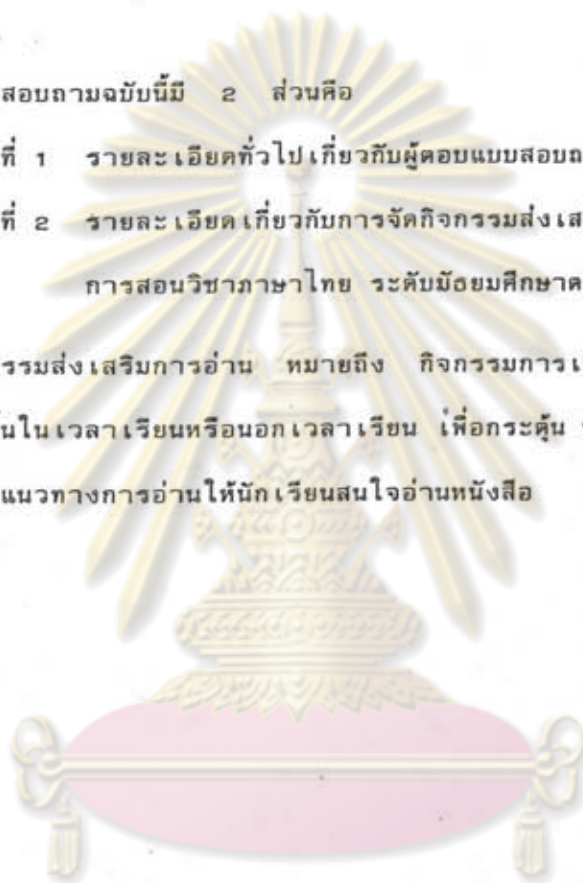
เรื่อง

การนำเสนอโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

คำชี้แจง

- ก. แบบสอบถามฉบับนี้มี 2 ส่วนคือ
- ส่วนที่ 1 รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
- ส่วนที่ 2 รายละเอียดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- ข. กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูและนักเรียนจัดขึ้นในเวลาเรียนหรือนอกเวลาเรียน เพื่อกระตุ้น ชักจูง เปิดโอกาส และแนะแนวทางการอ่านให้นักเรียนสนใจอ่านหนังสือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง

1. เพศ

☐ ชาย	☐ หญิง
---------------------------	----------------------------
2. อายุ

☐ 21 - 25 ปี	☐ 25 - 30 ปี
☐ 30 - 35 ปี	☐ 35 - 40 ปี
☐ 40 - 45 ปี	☐ สูงกว่า 45 ปี
3. วุฒิต่างการศึกษา

☐ อนุปริญญาหรือเทียบเท่า	☐ ปริญญาตรีหรือเทียบเท่า
☐ ปริญญาโทหรือเทียบเท่า	☐ สูงกว่าปริญญาโท
4. จำนวนปีที่สอนภาษาไทย

☐ 1 - 5 ปี	☐ 6 - 10 ปี
☐ 11 - 15 ปี	☐ 16 - 20 ปี
☐ มากกว่า 20 ปี	
5. ระดับชั้นที่สอนในปัจจุบัน (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

☐ มัธยมศึกษาปีที่ 4	☐ มัธยมศึกษาปีที่ 5
☐ มัธยมศึกษาปีที่ 6	☐ อื่น ๆ (โปรดระบุ)
6. จำนวนคาบที่สอนใน 1 สัปดาห์

☐ 1 - 5 คาบ	☐ 6 - 10 ปี
☐ 11 - 15 คาบ	☐ 16 - 20 คาบ
7. วิชาในหมวดภาษาไทยที่ท่านสอนคือ

☐ วิชาบังคับ	☐ วิชาเลือก
☐ ทั้งวิชาบังคับและวิชาเลือก	

8. ทักษะการใช้ภาษาที่ท่านเน้นมากที่สุดในการสอนคือ

ทักษะการฟัง

ทักษะการพูด

ทักษะการอ่าน

ทักษะการเขียน

9. ประสบการณ์เกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ท่านเคยได้รับจาก (ตอบได้มากกว่า

1 ข้อ)

การอบรม

การสัมมนา

การประชุมปฏิบัติการ

การศึกษาในอดีต

การศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง

อื่น ๆ (โปรดระบุ)

10. นอกจากปฏิบัติการสอนแล้วท่านปฏิบัติหน้าที่อื่นอีกหรือไม่

ไม่ได้ปฏิบัติ

ปฏิบัติ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบสอบถามนักเรียน

เรื่อง

การนำเสนอโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

คำชี้แจง

- ก. แบบสอบถามฉบับนี้แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ
ส่วนที่ 1 รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
ส่วนที่ 2 รายละเอียดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ในการเรียน
การสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
- ข. กิจกรรมส่งเสริมการอ่าน หมายถึง กิจกรรมการเรียนการสอนที่ครูและนักเรียน
จัดขึ้นในเวลาเรียนหรือนอกเวลาเรียน เพื่อกระตุ้น ชักจูง เปิดโอกาสและแนะ
แนวทางการอ่านให้นักเรียนสนใจอ่านหนังสือ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ส่วนที่ 1 รายละเอียดทั่วไปเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง

1. เพศ ชาย หญิง
2. อายุ ต่ำกว่า 13 ปี 13 - 15 ปี
 15 - 18 ปี 18 ปีขึ้นไป
3. อาชีพของบิดา รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 ค้าขาย เกษตรกร
 รับจ้าง อื่น ๆ (โปรดระบุ)
4. อาชีพของมารดา รับราชการ พนักงานรัฐวิสาหกิจ
 ค้าขาย เกษตรกร
 รับจ้าง แม่บ้าน
 อื่น ๆ (โปรดระบุ)
5. รายได้รวมทั้งสิ้นของครอบครัวต่อเดือน ต่ำกว่า 4,000 บาท 4,000 ถึง 6,000 บาท
 6,000 ถึง 8,000 บาท 8,000 ถึง 10,000 บาท
 สูงกว่า 10,000 บาท
6. ระดับชั้นที่ท่านกำลังศึกษาอยู่ มัธยมศึกษาปีที่ 4 มัธยมศึกษาปีที่ 5
 มัธยมศึกษาปีที่ 6
7. วิชาในกลุ่มภาษาไทยที่ท่านชอบ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
 หลักภาษาไทย การใช้ภาษา
 วรรณคดี

8. ทักษะการใช้ภาษาที่ท่านชอบคือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ทักษะการฟัง ทักษะการพูด
- ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน
9. คะแนนเฉลี่ยวิชาภาษาไทยของท่านในภาคเรียนที่ผ่านมาอยู่ในระดับ
- 3.00 - 4.00 2.00- 2.99
- 1.00 - 1.99 ต่ำกว่า 1.00
10. ท่านเคยเข้าร่วมกิจกรรมเกี่ยวกับภาษาไทย
- เป็นประจำ เป็นบางครั้ง
- ไม่เคยเข้าร่วมกิจกรรมเลย
11. กิจกรรมเกี่ยวกับภาษาไทยที่ท่านเคยเข้าร่วมคือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- เป็นสมาชิกชุมนุมภาษาไทยของโรงเรียน
- เป็นตัวแทนของโรงเรียนเข้าแข่งขันทักษะต่าง ๆ ทางภาษาไทย เช่น ทักษะการฟัง
ทักษะการพูด ทักษะการอ่าน ทักษะการเขียน
- ร่วมมือจัดนิทรรศการเกี่ยวกับภาษาไทยในโรงเรียน
- เข้าชมนิทรรศการเกี่ยวกับภาษาไทยที่จัดขึ้นในโรงเรียน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)
12. ประสบการณ์การส่งเสริมการอ่านจากทางโรงเรียนที่ท่านได้รับคือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ครูแนะนำหนังสืออ่านประกอบวิชาที่เรียน
- ครูแนะนำหนังสือที่น่าสนใจให้นักเรียนอ่าน
- ครูมอบหมายให้นักเรียนอ่านหนังสือที่ชอบแล้วมานำหน้าชั้นเรียน
- ครูแนะนำให้นักเรียนอ่านข่าวและบทความที่น่าสนใจ
- ครูสอนวิธีอ่านหนังสือเร็ว
- เคยเข้าฟังการอภิปรายเกี่ยวกับหนังสือ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)
13. ท่านอ่านหนังสืออื่นนอกจากหนังสือเรียนบ้างหรือไม่
- อ่าน ไม่อ่าน

14. หนังสือประเภทใดที่ท่านชอบอ่านมากที่สุด
- หนังสือเรียน หนังสือบันเทิงคดี
- หนังสือสารคดี หนังสือการ์ตูน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)
15. โดยเฉลี่ยแล้ว ท่านอ่านหนังสืออื่นนอกจากหนังสือเรียน ปีละประมาณ เล่ม
- (ไม่นับวารสาร หนังสือพิมพ์ และหนังสือการ์ตูน)
- 1 - 5 เล่ม 6 - 10 เล่ม
- 11 - 15 เล่ม 16 เล่มขึ้นไป
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)
16. ข้อใดเป็นลักษณะการอ่านหนังสือพิมพ์ของท่าน
- อ่านทุกวัน อ่านเป็นบางวัน
- ไม่อ่านเลย
17. ข้อใดเป็นลักษณะการอ่านวารสารของท่าน
- อ่านวารสารเล่มใด เล่มหนึ่ง เป็นประจำ
- อ่านวารสารไม่จำกัด เล่มแต่อ่านเป็นประจำ
- อ่านวารสารไม่จำกัด เล่มและอ่านบ้างไม่อ่านบ้าง
- ไม่อ่านวารสารเลย
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)
18. ท่านอ่านหนังสืออื่นนอกจากหนังสือเรียนจากที่ใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)
- ที่บ้าน
- ที่หมวดวิชาภาษาไทยของโรงเรียน
- ที่ห้องสมุดโรงเรียน
- ที่ห้องสมุดประชาชน
- ขอยืมจากเพื่อน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ส่วนที่ 2 รายละเอียดเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

ตอนที่ 1 ความมุ่งหมายของการจัดกิจกรรม การดำเนินการจัดกิจกรรม การเข้าร่วมกิจกรรมและการประเมินผลกิจกรรม

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง

1. โรงเรียนของท่านมีการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านหรือไม่

มี

ไม่มี

ไม่ทราบ

2. ผู้ริเริ่มจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในโรงเรียนของท่านคือ

นักเรียน

ครูภาษาไทย

หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย

ฝ่ายวิชาการ

คณะกรรมการโครงการส่งเสริมการอ่าน

ไม่ทราบ

อื่น ๆ (โปรดระบุ)

3. ผู้กำหนดจุดมุ่งหมายการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านคือ

ฝ่ายวิชาการ

หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย

ครูภาษาไทย

ครูภาษาไทยและนักเรียน

คณะกรรมการโครงการส่งเสริมการอ่าน

อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

4. โรงเรียนของท่านกำหนดจุดมุ่งหมายการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านไว้อย่างไร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการอ่านอันจะนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียนและในชีวิตประจำวัน
- เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะทางการอ่านให้ดียิ่งขึ้น
- เพื่อให้นักเรียนได้รับการแก้ไขข้อบกพร่องและซ่อมเสริมการอ่าน
- เพื่อให้นักเรียนรู้จักเลือกหนังสือที่เหมาะสมกับระดับความสามารถและความสนใจ
- เพื่อให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการอ่าน
- เพื่อให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการอ่าน
- เพื่อให้นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน
- เพื่อให้นักเรียนมีนิสัยรักการอ่าน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

5. การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่ผ่านมามีการดำเนินการอย่างไร

- ฝ่ายบริหารเป็นผู้วางแผนการจัดกิจกรรม อาจารย์ผู้สอนเป็นผู้จัดกิจกรรม
- อาจารย์ผู้สอนวางแผนและจัดกิจกรรมเอง
- อาจารย์ผู้สอนและนักเรียนร่วมกันวางแผนและจัดกิจกรรม
- คณะกรรมการโครงการส่งเสริมการอ่านดำเนินการทั้งหมด
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

6. โรงเรียนของท่านจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านเวลาใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ก่อนเข้าเรียน
- ในเวลาเรียน
- ในเวลาพักกลางวัน
- หลังเลิกเรียน
- ในวันหยุด
- เวลาว่างของนักเรียน
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

7. ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย ผู้สอนจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านมากน้อยเพียงใด

- จัดทุกครั้งที่เข้าสอน
- จัดสม่ำเสมอแต่ไม่ทุกครั้งที่เข้าสอน
- จัดเป็นบางครั้ง ไม่สม่ำเสมอ
- ไม่เคยจัดเลย
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

8. นักเรียนให้ความร่วมมือกับกิจกรรมส่งเสริมการอ่านเพียงใด (เลือกตอบในส่วน ก หรือ ข เพียงส่วนเดียว แต่ละส่วนตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

ก. เข้าร่วมกิจกรรมและให้ความร่วมมือดีเพราะ

- มีการให้คะแนน
- มีการให้รางวัล
- กิจกรรมนั้นน่าสนใจ
- สนใจเกี่ยวกับการอ่าน
- มีพื้นฐานการอ่านที่ดี
- ถูกบังคับ
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

ข. ไม่ค่อยเข้าร่วมกิจกรรมเพราะ

- กิจกรรมนั้นไม่น่าสนใจ
- ไม่สนใจการอ่าน
- อ่านหนังสือได้ช้าหรืออ่านไม่คล่อง
- การประชาสัมพันธ์ไม่ดี
- การประสานงานไม่ดี
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

9. โรงเรียนของท่านมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมหรือไม่

- มีบางครั้ง มีทุกครั้ง
- ไม่มีการประเมินผล

10. โรงเรียนของท่านมีการประเมินผลการจัดกิจกรรมด้วยวิธีใด (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- สังเกตการเข้าร่วมกิจกรรม
- ใช้แบบประเมินผล
- ใช้แบบสอบถาม
- สัมภาษณ์ผู้เข้าร่วมกิจกรรม
- อื่น ๆ (โปรดระบุ)

11. ท่านคิดว่ากิจกรรมส่งเสริมการอ่านในโรงเรียนของท่านประสบความสำเร็จเพียงใด

- ประสบความสำเร็จมาก
- ประสบความสำเร็จปานกลาง
- ประสบความสำเร็จน้อย
- ไม่ประสบความสำเร็จ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 2 ปริมาณการจัดกิจกรรมและประโยชน์ของกิจกรรมแต่ละประเภท

คำชี้แจง โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่องที่ต้องการเพื่อแสดงว่า

ปริมาณการจัดกิจกรรมแต่ละประเภทที่โรงเรียนของท่านจัดขึ้นมีอย่างน้อยเพียงใด
ประโยชน์ของกิจกรรม แต่ละประเภทที่โรงเรียนของท่านจัดขึ้นมีอย่างน้อยเพียงใด

- 4 หมายถึง ปริมาณการจัดกิจกรรมและประโยชน์ของกิจกรรมนั้นอยู่ในระดับมากที่สุด
- 3 หมายถึง ปริมาณการจัดกิจกรรมและประโยชน์ของกิจกรรมนั้นอยู่ในระดับมาก
- 2 หมายถึง ปริมาณการจัดกิจกรรมและประโยชน์ของกิจกรรมนั้นอยู่ในระดับน้อย
- 1 หมายถึง ปริมาณการจัดกิจกรรมและประโยชน์ของกิจกรรมนั้นอยู่ในระดับน้อยที่สุดหรือไม่มีเลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

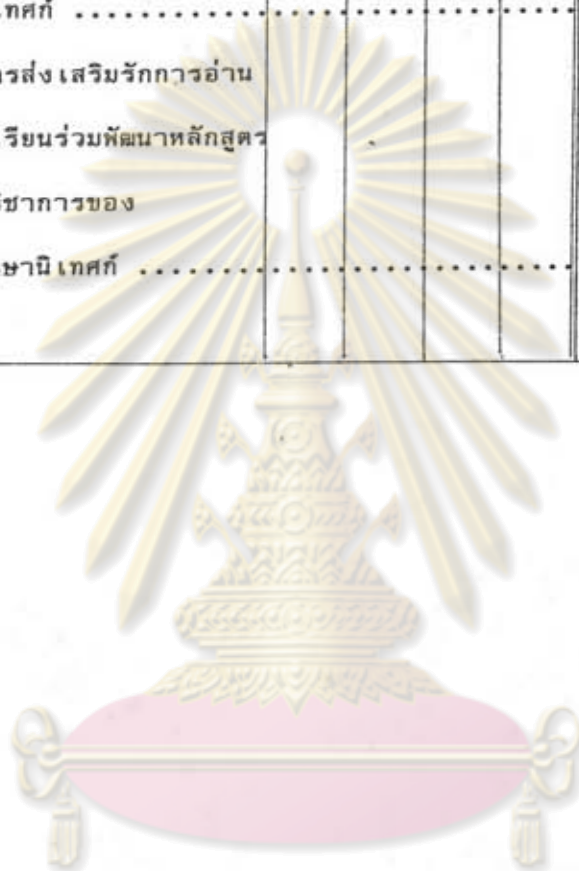
ตัวอย่าง

กิจกรรม	ปริมาณการจัดกิจกรรม				ประโยชน์ของกิจกรรม			
	4	3	2	1	4	3	2	1
0 การเล่านิทาน	✓					✓		
00 การแสดงละคร			✓					✓

- 0 ในด้านปริมาณการจัดกิจกรรม ถ้าท่านกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 4 หมายความว่า ท่านเห็นว่าปริมาณการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในโรงเรียนของท่านมีมากที่สุด
- ในด้านประโยชน์ของกิจกรรม ถ้าท่านกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 3 หมายความว่า ท่านเห็นว่ากิจกรรมนั้นมีประโยชน์มาก
- 00 ในด้านปริมาณการจัดกิจกรรม ถ้าท่านกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 2 หมายความว่า ท่านเห็นว่าปริมาณการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในโรงเรียนของท่านมีน้อย
- ในด้านประโยชน์ของกิจกรรม ถ้าท่านกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง 1 หมายความว่า ท่านเห็นว่ากิจกรรมนั้นมีประโยชน์น้อยที่สุด หรือไม่มีประโยชน์เลย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

กิจกรรม	ปริมาณการจัดกิจกรรม				ประโยชน์ของกิจกรรม			
	4	3	2	1	4	3	2	1
4.18 โครงการส่งเสริมการอ่านด้วยการเล่นเกมของหน่วย ศึกษานิเทศก์								
4.19 โครงการส่งเสริมรักการอ่าน ในโรงเรียนร่วมพัฒนาหลักสูตร กับกรมวิชาการของ หน่วยศึกษานิเทศก์								

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตอนที่ 3 ปัญหาหรืออุปสรรคในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ในโรงเรียนการสอนวิชาภาษาไทย
ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

โปรดกาเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง

1. ปัญหาและอุปสรรคในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในโรงเรียนของท่าน คือ (ตอบได้

มากกว่า 1 ข้อ)

1. ครูไม่เห็นความสำคัญของการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน
2. นักเรียนไม่สนใจกิจกรรม
3. ผู้บริหารไม่สนับสนุน
4. ขาดอุปกรณ์ ขาดงบประมาณ
5. ครูไม่สามารถจัดกิจกรรมที่น่าสนใจ
6. ไม่มีเวลาจัดกิจกรรมเพราะเนื้อหาในหลักสูตรมีมาก
7. ไม่มีห้องเรียนประจำ
8. ไม่มีห้องปฏิบัติการทางภาษาไว้จัดกิจกรรม
9. ขาดความร่วมมือจากครูอาจารย์ในโรงเรียน
10. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

2. ข้อบกพร่องของนักเรียนในการอ่านคือ (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ) .

1. นักเรียนไม่รักการอ่าน
2. นักเรียนอ่านหนังสือได้ช้า
3. นักเรียนไม่เข้าใจเรื่องที่อ่าน
4. นักเรียนไม่มีความสามารถเชิงวิเคราะห์
5. นักเรียนไม่มีความคิดสร้างสรรค์
6. นักเรียนไม่กล้าแสดงออก
7. นักเรียนไม่กล้าแสดงความคิดเห็น
8. อื่น ๆ (โปรดระบุ)

3. ข้อเสนอแนะในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

.....

.....

ขอขอบพระคุณอย่างสูงที่กรุณาตอบแบบสอบถาม

ภาคผนวก ง

ตัวอย่างแบบตรวจประเมินโครงการ

โครงการที่	ข้อความ	ความคิดเห็น		ข้อเสนอแนะ
		เห็นด้วย	ไม่เห็นด้วย	
.....	ชื่อโครงการ
	หลักการและเหตุผล
	วัตถุประสงค์
	เนื้อหา
	กิจกรรมการสอน
	การประเมินผล
	แนวทางในการจัดกิจกรรม
	ผลที่คาดว่าจะได้รับ
	ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ศูนย์วิจัยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ภาคผนวก จ

การนำเสนอโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน
ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย
(ฉบับก่อนได้รับการตรวจประเมิน)

ศูนย์วิทย์ทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน

ในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

หลักการและเหตุผล

ศาสตร์ต่าง ๆ ในโลกนี้ปรากฏอยู่ในรูปของหนังสือหรือสิ่งพิมพ์มากที่สุด การอ่านเป็นทักษะจำเป็นอย่างยิ่งในการนำความรู้เหล่านั้นมาใช้ประโยชน์ โลกของความรู้มิใช่จำกัดอยู่เพียงในตำราหรือในโรงเรียนเท่านั้น การฝึกฝนทักษะการอ่านด้วยตนเองจนถึงการมีนิสัยรักการอ่านจึงมีความจำเป็นยิ่งกว่าความสามารถเพียงอ่านออกหรืออ่านได้เท่านั้น และด้วยเหตุที่การอ่านหนังสือจนคิดเป็นนิสัยมิใช่สิ่งที่จะสร้างกันได้ง่าย ๆ นัก ครูจึงจำเป็นต้องหาวิธี ชี้แนะ ชักชวน ฝึกฝน ให้เด็กรักการอ่าน รู้จักเลือกหนังสืออ่าน อ่านอย่างใช้ความคิดใคร่ครวญ และรู้จักใช้ประโยชน์จากการอ่านอย่างเต็มที่ สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายนั้น วิทยของเขาควรเป็นวัยที่ต้องอ่านเพื่อการเรียนรู้ อ่านให้แตกฉาน อ่านให้ซาบซึ้ง ทั้งเพื่อการศึกษาต่อในระดับสูงและเพื่อพัฒนาตนเองในการประกอบอาชีพ เพื่อสร้างคุณค่าให้ชีวิต แต่การเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายมิได้เน้นให้นักเรียนอ่านหนังสืออื่นนอกจากตำรา แม้ว่าแต่ละวิชาจะมีหนังสืออ่านประกอบให้เด็กเลือกอ่านก็ตาม ระบบการเรียนการสอนในระดับนี้มุ่งเน้นการสอนเนื้อหาวิชาเพื่อประโยชน์ของการสอบแข่งขัน เข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษา โดยมีได้เชื่อเชียวให้เด็กได้รับสุนทรียรสจากการอ่าน เด็กในระดับนี้จึงรู้จักจุดมุ่งหมายการอ่าน เพียงเพื่อเก็บกักความรู้ไว้ในสมองเพื่อตอบข้อสอบให้มากที่สุด มากกว่าจะรู้ว่าคุณค่าของการอ่านนั้นกว้างและลึกกว่านั้น เด็กบางคนรู้จักหาความเพลิดเพลินจากการอ่านเหมือนกันแต่หลงทางไปอ่านหนังสือที่ไม่มีคุณภาพ นักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายชอบอ่านหนังสือการ์ตูนมากกว่าหนังสืออ่านนอกเวลาซึ่งมีหลากหลายรูปแบบ วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่ต้องสอนทักษะการอ่านอยู่แล้ว แต่ด้านการส่งเสริมการอ่านยังมิได้ทำเป็นโครงการที่ชัดเจน นอกจากในโรงเรียนร่วมพัฒนาหลักสูตรบางโรงเรียน ทั้งนี้อาจเป็นเพราะครูไม่มีเวลาจัดกิจกรรม เนื่องจากต้องสอนเนื้อหาวิชา หรือครูคิดว่าหน้าที่การจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านเป็นงานของห้องสมุด แท้จริงนั้น แม้นมาลี ชวลิต (2526: คำนำ) กล่าวว่า "การสร้าง ความสนใจในหนังสือและการส่งเสริมการอ่านนั้น เป็นหน้าที่ของเราทุกคนและการอ่านก็เป็นหน้าที่ของเราทุกคนด้วย" ดังนั้นครูทุกคนจึงควรถือเป็นหน้าที่ที่จะต้องจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอน และโดยเฉพาะครูภาษาไทยจะต้องจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่านควบคู่ไปกับการสอน

ทักษะการอ่านเพื่อสร้างให้เด็ก "คิด" หนังสือ เหมือน "คิด" โทรทัศน์ หรือ "คิด" แหล่งเรียนรู้
อื่น ๆ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนมีทักษะการอ่านอันจะนำไปใช้ประโยชน์ในการศึกษาเล่าเรียนและ
ในชีวิตประจำวัน
2. เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านให้สูงขึ้นถึงระดับวิเคราะห์วิจารณ์ตามศักยภาพ
ของนักเรียน
3. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนรู้จักแสวงหาความรู้และความเพลิดเพลินด้วยการอ่าน
4. เพื่อให้นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการอ่าน
5. เพื่อปลูกฝังนิสัยรักการอ่านให้เกิดแก่นักเรียน

เนื้อหา

จากผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่ครูและนักเรียนเห็นตรงกันว่ามีประโยชน์
มาก มีค่ามัธยฐานเลขคณิตของคะแนนความคิดเห็นของทั้งครูและนักเรียน เกี่ยวกับประโยชน์ของการจัด
กิจกรรมตั้งแต่ 3 ขึ้นไป มีดังนี้

1. การแข่งขันตอบคำถามจาก เรื่องที่กำหนดให้อ่าน
2. การอ่านข้อความแล้วฝึกตีความ
3. การฝึกอ่านออกเสียง ร. ล และควบกล้ำอื่น ๆ จากคำประพันธ์ที่คล้องจองหรือจาก

บทเพลง

4. การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียน
5. การแข่งขันตอบปัญหาภาษาและวรรณคดีไทย
6. การประกวดการอ่านออกเสียงร้อยแก้วประเภทต่าง ๆ
7. การจัดห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย

กิจกรรมส่งเสริมการอ่านที่ครูและนักเรียนเห็นสอดคล้องกันว่ามีประโยชน์มาก แต่อยู่
นอกเหนือจากเกณฑ์ที่กำหนดไว้ ได้แก่

1. การแข่งขันสะกดคำยาก
2. การแข่งขันค้นหาความหมายของคำจากพจนานุกรม

3. การแข่งขันทายความหมายของสำนวน สุภาษิต คำพังเพย
4. การแข่งขันหาตัวอย่างข้อความสนับสนุนหัวข้อที่ครูกำหนดให้จากหนังสือต่าง ๆ

พร้อมทั้งบอกที่มา

5. การอ่านบทวิจารณ์หนังสือจากหนังสือพิมพ์หรือวารสาร
6. การอ่านข่าวแล้ววิจารณ์
7. การอ่านบทความแล้ววิเคราะห์
8. การอ่านวรรณคดีแล้ววิจารณ์เหตุการณ์ของตัวละคร
9. การเลือกอ่านหนังสือที่ชอบแล้ววิจารณ์หนังสือ
10. การเล่าเรื่องจากหนังสือที่อ่าน
11. การแนะนำวิธีอ่าน เร็ว
12. การแสดงความคิดเห็น เกี่ยวกับการโฆษณาทางวิทยุ และโทรทัศน์ด้านการอ่าน

ออกเสียง

13. การอ่านข่าวและสารคดีทางเสียงตามสายของโรงเรียน
14. การอภิปรายปัญหาการอ่านออกเสียงและเสนอแนะวิธีแก้ไข
15. การฝึกอ่านทำนองเสนาะจากแถบบันทึกเสียงหรือวิทยากร
16. การฟังเพลงที่มีเนื้อหาเกี่ยวกับภาษาและวรรณคดีไทย
17. การแต่งคำประพันธ์ร้อยกรองแล้วฝึกอ่านทำนองเสนาะ
18. การแข่งขันท่องคำประพันธ์ที่ไพเราะที่นักเรียนชอบ
19. การสนทนากันถึงหนังสือที่อ่าน
20. การเขียนเรียงความเกี่ยวกับหนังสือที่ชอบ
21. การอภิปรายลักษณะหนังสือที่ดีและไม่ดี
22. การจัดมุมหนังสือในชั้นเรียน
23. การทำบันทึกการอ่านรวบรวมข้อคิด คำคม จากหนังสือที่อ่าน
24. การจัดป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียนแสดงข้อคิด คำคม จากหนังสือที่อ่าน
25. การจัดป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียนสรุปข่าวประจำสัปดาห์
26. วิธีหาเวลาว่างอ่านหนังสือ
27. การประกวดอ่าน เร็ว
28. การประกวดอ่านทำนองเสนาะ

29. การประกวดอ่านออกเสียงกวีนิพนธ์
30. การเข้าฟังการประกวดการอ่านออกเสียง
31. การประกวดเรียงความ เกี่ยวกับหนังสือที่อ่าน
32. การประกวดคำประพันธ์ร้อยกรอง เกี่ยวกับคุณค่าของหนังสือหรือคุณค่าของการอ่าน
33. การประกวดคำขวัญส่งเสริมการอ่าน
34. การประกวดยอดนักอ่าน
35. บัณฑิต เทศแนะนำหนังสือที่น่าสนใจ
36. บัณฑิต เทศแนะนำหนังสือที่ได้รับรางวัล
37. บัณฑิต เทศแนะนำนักเขียนและผลงาน
38. บัณฑิต เทศแนะนำวิธีอ่านหนังสือ
39. บัณฑิต เทศแสดงคำขวัญส่งเสริมการอ่าน
40. บัณฑิต เทศแสดงข่าวความเคลื่อนไหวในวงการหนังสือ
41. หนังสือพิมพ์ฝ่าผ่นหรือกำแพงข่าว
42. นิทรรศการอัปเดตหนังสือในโรงเรียน
43. การสาธิตการอ่านออกเสียงโดยนักเรียนที่ชนะการประกวด
44. การได้วาทเกี่ยวกับเรื่องที่อ่าน
45. การแสดงละครจากเรื่องที่อ่าน
46. การชมภาพยนตร์ที่สร้างจากเรื่องในหนังสือ
47. โครงการวันอุทิศหนังสือ
48. โครงการแนะนำการอ่านทางเสียงตามสาย
49. โครงการซ่อมเสริมการอ่านสำหรับนักเรียนที่มีปัญหาทางการอ่าน
50. โครงการจัดตั้งชุมนุมนักอ่าน
51. โครงการอ่านทุกวันวันละ 15 นาที
52. โครงการให้ความรู้หน้าเสาธงวันละ 1 นาที
53. โครงการสัปดาห์แห่งการอ่าน

กิจกรรมการสอน

จากเนื้อหากิจกรรมส่งเสริมการอ่านดังกล่าว ผู้วิจัยขอเสนอแนะกิจกรรมการสอน เพื่อเป็นตัวอย่างไว้ดังนี้

1. การแข่งขันตอบคำถามจาก เรื่องที่กำหนดให้อ่าน

- 1.1 ครูและนักเรียนช่วยกันเลือกบทความหรือข้อความจากหนังสือที่น่าสนใจ มาให้นักเรียนอ่าน แล้วแข่งขันตอบคำถามจาก เรื่องนั้น
- 1.2 ครูกำหนดเนื้อหาให้นักเรียนอ่าน แบ่งนักเรียน เป็น 4 กลุ่ม 2 กลุ่มอ่าน เพื่อตั้งคำถาม อีก 2 กลุ่ม อ่านเพื่อหาคำตอบ แข่งขันกันถามตอบปัญหาจากเรื่องให้อ่าน
- 1.3 นักเรียนแบ่งกลุ่มแข่งขันตอบคำถามจากเรื่องในแบบ เรียน เมื่อจบบทเรียน
- 1.4 นักเรียนแบ่งกลุ่มแข่งขันตอบคำถามจาก เรื่องในแบบ เรียนที่ครูกำหนดให้อ่าน มาล่วงหน้า
- 1.5 นักเรียนแบ่งกลุ่มแข่งขันตอบคำถามสรุป เนื้อหาในรายวิชาทั้งหมด เป็นการ ทบทวนก่อนสอบ
- 1.6 ให้นักเรียนไปอ่านวรรณคดีตอนต่อจากแบบเรียน แล้วแข่งขันกันตอบคำถาม
- 1.7 ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มแล้วจับคู่กลุ่ม เลือกอ่านหนังสือที่ชอบ แล้วมาแข่งขันกับ
- ตอบคำถาม
- 1.8 แบ่งกลุ่มให้นักเรียน ไปอ่านหนังสือนอก เวลาแล้วแข่งขันกันตอบคำถามในกลุ่ม ที่อ่าน เล่ม เดียวกัน

2. การอ่านข้อความแล้วฝึกตีความ

- 2.1 ครูให้ตัวอย่างการอ่านข้อความ แล้วตีความแก่นักเรียน
- 2.2 ครูหาข้อความให้นักเรียนลองฝึกตีความ
- 2.3 ให้นักเรียนหาข้อความจากนวนิยาย สารคดี บทความ แล้วฝึกตีความใน
- ชั้นเรียน
- 2.4 แบ่งนักเรียน เป็น 2 กลุ่ม แข่งขันกันอ่านตีความข้อความ กลุ่มใดตีความได้
- ถูกต้องมากกว่าเป็นผู้ชนะ
- 2.5 รวบรวมข้อความ สำนวน เปรียบเทียบในบทเรียน ช่วยกันอธิบายให้
- ความหมายทำเป็นรายงานส่งครู

3. การฝึกอ่านออกเสียง ร, ล และควบกล้ำอื่น ๆ จากคำประพันธ์ที่คล้องจองหรือ จากบทเพลง

- 3.1 ครูสร้างแบบฝึกทักษะอ่านออกเสียง ร, ล และควมกล้ำอื่น ๆ ให้นักเรียนฝึก
 - 3.2 ครูหาตัวอย่างประโยค ข้อความ คำประพันธ์ บทเพลง ที่ประกอบด้วยตัว ร, ล และควมกล้ำอื่น ๆ มาให้นักเรียนอ่านออกเสียง
 - 3.3 ให้นักเรียนรวบรวมคำที่มี ร, ล และควมกล้ำอื่น ๆ จัดแต่งให้คล้องจองกัน แล้วฝึกอ่าน
 - 3.4 ครูและนักเรียนแต่งคำประพันธ์ที่มี ร, ล และควมกล้ำอื่น ๆ แล้วให้นักเรียน แข่งขันกันฝึกออกเสียง
4. การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียน
- 4.1 ให้นักเรียนไปอ่าน เรื่องตอนต่อจากในแบบเรียน แล้วนำมาเล่าให้เพื่อนฟัง
 - 4.2 ให้นักเรียนไปค้นคว้าความรู้ที่สัมพันธ์กับเรื่องในแบบเรียน เช่น หลักภาษาไทย ศิลปวัฒนธรรม เกร็ดประวัติศาสตร์ มารายงานหน้าชั้นเรียนหรือช่วยครูอธิบายเพิ่มเติม พร้อมทั้ง ทำรายงานส่ง
 - 4.3 ก่อนครูสอน ครูให้นักเรียนรายงานเกร็ดความรู้เกี่ยวกับภาษาไทยครั้งละ 1 คน ใช้เวลาประมาณ 3 นาที ท่านเองเดียวกับภาษาไทยวันละคำ ทุกครั้ง
 - 4.4 ให้นักเรียนทำบันทึกการอ่าน ถ้อยคำ ส่วนวน ที่ไพเราะหรือให้แง่คิดที่ นักเรียนพบจากหนังสือพร้อมทั้งบอกที่มา
 - 4.5 ประกวดยอดนี้ ก่อานโดยให้นักเรียนทำบรรณนิทัศน์หนังสือที่นักเรียนอ่านมา ส่งครู ครูรวบรวมและทดสอบการอ่าน ให้รางวัลตอนปลายปี
5. การแข่งขันตอบปัญหาภาษาและวรรณคดีไทย
- 5.1 การแข่งขันตอบปัญหาภาษาและวรรณคดีไทยเป็นโครงการตลอดปี
 - 5.2 การแข่งขันกระทำทั้ง เป็นกลุ่มและรายบุคคล
 - 5.3 การแข่งขันจัดเป็นรายการบนเวทีใช้วิธีการแข่งขัน เหมือนรายการ เกมโชว์ ทางโทรทัศน์ หรืออาจจัดในรูปการตอบปัญหาชิงรางวัล โดยเขียนคำตอบส่งที่หมวดวิชาภาษาไทย
 - 5.4 ปัญหาที่ถามเป็นความรู้เกี่ยวกับภาษาและวรรณคดีไทยจากปัญหาง่าย ๆ ไปสู่ ปัญหาที่ยาก
 - 5.5 การให้รางวัล ให้เป็นหนังสือมูลค่าต่าง ๆ โดยให้นักเรียนเลือก

6. การประกวดการอ่านออกเสียงร้อยแก้วประเภทต่าง ๆ

6.1 เรื่องที่นำมาให้นักเรียนอ่านมีหลายรูปแบบจากง่ายไปสู่ยาก

6.2 การประกวดในรอบสุดท้ายจัดสถานการณ์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่ให้นักเรียน

อ่าน

6.3 ให้นักเรียนอื่น ๆ เข้าฟังการประกวดในรอบสุดท้าย

6.4 ผู้เข้าประกวดคัดเลือกจากตัวแทนของห้อง ประกวดในระดับชั้นเดียวกัน

รอบสุดท้าย เป็นการ ประกวดรวมในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

6.5 การให้รางวัลผู้ชนะให้เป็นหนังสือมูลค่าต่าง ๆ โดยให้นักเรียนเลือก

7. การจัดห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย

7.1 จัดมุมหนังสือในหมวดวิชาภาษาไทยให้เป็นที่นั่งอ่าน โดยใช้ฉากพับ ตู้เดี่ยว ๆ

ป้ายนิเทศ กั้นห้อง ที่นั่งอ่านอาจใช้โต๊ะพับได้ (โต๊ะญี่ปุ่น)

7.2 จัดตกแต่งมุมหนังสือให้สวยด้วยอุปกรณ์การสอน สื่อการสอน โสภณทัศนวัสดุต่าง ๆ

7.3 จัดหาหนังสือนอกเวลา แบบเรียน หนังสืออ่านประกอบ มาไว้ที่มุมหนังสือ

7.4 แบ่งสรรงบประมาณของหมวดวิชาแต่ละปีสำหรับจัดซื้อหนังสือเข้าห้องสมุด

หมวดวิชา

7.5 จัดรายการแลกเปลี่ยนหนังสือกันอ่านระหว่างนักเรียน

7.6 ขอบริจาควารสารล่องเวลาจากครู เข้ามาใช้ในห้องสมุด

7.7 จัดรายการสนทนาเกี่ยวกับหนังสือในห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย

7.8 ให้นักเรียนเปลี่ยนเวรกันจัดป้ายนิเทศ ความรู้เกี่ยวกับภาษาและวรรณคดีไทย

ภายในห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย

7.9 จัดประกวดยอดนักอ่านในห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย

ผู้รับผิดชอบโครงการ

1. หัวหน้าหมวดวิชาภาษาไทย
2. ครูผู้สอนวิชาภาษาไทย
3. นักเรียน

การประเมินผล

1. สังเกตการ เข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียน
2. อาจารย์ผู้สอนประเมินโดยใช้แบบทดสอบ
3. ประเมินผลโดยใช้แบบสอบถาม
4. การประเมินผลทุกครั้งเพื่อหาข้อบกพร่อง แล้วปรับปรุงการจัดกิจกรรมครั้งต่อไป

แนวทางในการจัดกิจกรรม

1. วางแผนและกำหนดโครงการ โดยกำหนดจุดมุ่งหมาย ขอบข่ายและวิธีการจัดกิจกรรมแต่ละกิจกรรมให้ชัดเจนก่อนจัดกิจกรรมแต่ละครั้ง
2. ประชุมครูอาจารย์ผู้สอน ผู้บริหาร ผู้เกี่ยวข้อง เพื่อชี้แจงวัตถุประสงค์การดำเนินงานและการจัดกิจกรรม
3. อาจารย์ผู้สอน หัวหน้าหมวดวิชา และนักเรียนที่ร่วมจัดกิจกรรมเป็นผู้ประสานงานกับผู้เกี่ยวข้อง
4. ประชาสัมพันธ์ให้นักเรียนทราบ

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีความรู้ ทักษะ และประสบการณ์เกี่ยวกับการอ่านเพิ่มขึ้น
2. นักเรียนพัฒนาทักษะทางการอ่านสูงขึ้นกว่าเดิม
3. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน
4. นักเรียนมองเห็นประโยชน์ของการอ่าน
5. ครูและนักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อกันในการร่วมกันทำงาน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ตัวอย่างโครงการกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย

ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย

โครงการที่ 1

การแข่งขันตอบคำถามจากเรื่องที่กำหนดให้อ่าน

ชื่อโครงการ อ่านไว เข้าใจเรื่อง ประเทืองปัญญา

หลักการและเหตุผล

สภาพการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน เปลี่ยนแปลงไปจากเดิมมากทั้งวิธีการสอน สื่อการสอน และกิจกรรมการสอน สาเหตุของความเปลี่ยนแปลงก็เพื่อสร้างประสมการผลการเรียนรู้ที่ดีให้เกิดแก่นักเรียนให้มากที่สุดนั่นเอง

กิจกรรมการแข่งขันตอบคำถาม เป็นกิจกรรมที่ช่วยเพิ่มความสนใจในการเรียนรู้ของนักเรียนได้ดี กล่าวคือ ธรรมชาติของเด็กมักจะชอบการแข่งขัน และต้องการข้อมูลย้อนกลับอย่างรวดเร็ว การแข่งขันตอบปัญหาให้ผลแก่ขณะทันที นักเรียนรู้ความสามารถของตนทันที นอกจากนี้การแข่งขันตอบคำถามยัง เป็นการสร้างแรงจูงใจทั้งแรงจูงใจภายนอกและแรงจูงใจภายใน นักเรียนจะได้รับชัยชนะและรางวัลเป็นแรงจูงใจภายนอก และได้เห็นคุณค่าของการอ่านเป็นแรงจูงใจภายใน แต่ทั้งนี้ครูจะต้องพยายามสร้างบรรยากาศการแข่งขันให้สนุกสนานและไม่เคร่งเครียดเกินไปต้องไม่ทำให้นักเรียนรู้สึกผิดหวังหรือเสียใจมาก เมื่อพ่ายแพ้

การแข่งขันตอบคำถามจากเรื่องที่กำหนดให้อ่าน เพื่อส่งเสริมการอ่านนั้น ควรเป็นการแข่งขันตอบคำถามเกี่ยวกับหนังสืออื่นนอกจากแบบเรียน เช่น วารสารคดีคอนต้อจากแบบเรียน หนังสืออ่านนอกเวลา หรือหนังสืออ่านประกอบ จะทำให้นักเรียนได้อ่านหนังสือมากขึ้น และได้รับความสนุกสนานจากการอ่านอีกด้วย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อฝึกการอ่านและทำความเข้าใจเรื่องอย่างรวดเร็ว
2. เพื่อฝึกการสรุปใจความสำคัญของเรื่องที่อ่าน
3. เพื่อฝึกความละเอียด ช่างสังเกตในการอ่าน
4. เพื่อฝึกความสามารถในการฟัง

เนื้อหา

1. เรื่องที่นำมาแข่งขันนำมาจากหนังสืออ่านนอกเวลา 7 เรื่อง ได้แก่

1.1 จดหมายเหตุการณ์เดินทางสู่ประเทศสยาม ของ บาทหลวงคาซาร์ด เล่ม 3-5 แปลโดย สันต์ ท.โกมลบุตร

1.2 ล่องไพร เล่ม 1 โดย น้อย อินทนนท์

1.3 มิ่งหม้ายป่าใหญ่ โดย เทพลีรี สุขโสภာ

1.4 ลูกอีสาน โดย คำพูน บุญทวี

1.5 หัวใจทอง โดย ม.ล.ปิ่น มาลากุล

1.6 กองทัพธรรม โดย สุชีพ ปุญญานุภาพ

1.7 เมียง โดย ชนิศา จากหนังสืออ่านนอกเวลาประเภทเรื่องสั้น

2. เกมดีเรื่องแตก

วัตถุประสงค์ของเกม

1. เพื่อฝึกทักษะการอ่านและฟังเพื่อจับใจความ
2. เพื่อสร้างความสามัคคีในหมู่คณะ
3. เพื่อสร้างความสนุกสนานในการอ่าน

ระยะเวลาเล่น 30 นาที

จำนวนผู้เล่น กลุ่มละ 7 คน 6-7 กลุ่ม

อุปกรณ์

1. เรื่องที่ให้อ่าน 7 เรื่องใส่ซองเท่าจำนวนกลุ่ม

2. กระดาษ/ปากกาให้นักเรียนเขียนตอบ

3. ตารางคะแนนบนกระดานดำ

4. คำถามของครู

5. นาฬิกาจับเวลา

วิธีเล่น

1. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม กลุ่มละ 7 คน แต่ละกลุ่มตั้งชื่อกลุ่มของตน

2. ครูอธิบายวิธีการและกติกาการเล่น คือ นักเรียนทุกคนจะต้องออกมาเล่น เรื่องที่จะแข่งอ่านมี 7 เรื่องบรรจุอยู่ในซอง ซองละเรื่อง จำนวนซองของแต่ละเรื่องเท่า จำนวนกลุ่ม แข่งขันตามลำดับเรื่องที่ 1-7

3. เริ่มการแข่งขันโดยให้แต่ละกลุ่มส่งตัวแทน 1 คน ออกมาอ่านเรื่องในซอง 1 เรื่อง ให้เวลาอ่าน 2 นาที เมื่อหมดเวลาอ่าน ผู้อ่านเล่าเรื่องให้เพื่อนในกลุ่มของตนฟัง ใช้เวลาเล่า 1 นาที จากนั้นกลุ่มส่งตัวแทน 1 คน ที่ไม่ใช่ผู้เล่า ออกมาตอบคำถาม ครูถามคำถาม นักเรียนเขียนคำตอบใส่กระดาษส่งครู ครูเฉลยคำตอบให้คะแนน เขียนคะแนนในตารางคะแนน

4. เริ่มแข่งขันเรื่องที่ 2 โดยให้นักเรียนผู้ตอบคำถามเรื่องแรก อ่านเรื่องที่ 2 แล้วกลับไปเล่าให้เพื่อนในกลุ่มฟัง กลุ่มส่งตัวแทนที่ไม่ใช่ผู้เล่าออกมาตอบคำถามเช่นเดิม เล่นจนครบ 7 เรื่อง ครูรวมคะแนนและให้รางวัลผู้ชนะ

ข้อเสนอแนะ เกมนี้ใช้ได้ทั้งการนำเข้าสู่บทเรียนและการสรุปบทเรียน รวมทั้งเป็นกิจกรรมการสอนอ่านได้ด้วย

กิจกรรมการสอน

1. ครูเตรียมเนื้อเรื่องที่จะให้นักเรียนแข่งขัน 7 เรื่อง บรรจุไว้ในซอง จำนวนเรื่อง ๗ ละ 7-8 ซอง (ตามจำนวนกลุ่ม)

2. ครูแบ่งนักเรียนออกเป็นกลุ่ม ๆ กลุ่มละ 7 คน ตั้งชื่อกลุ่มให้มีผู้ช่วยครู 2 คน เป็นกรรมการเขียนคะแนน 1 คน เป็นผู้ช่วยครูดำเนินรายการ 1 คน

3. ครูอธิบายกติกาและวิธีการเล่น

4. เริ่มการแข่งขันเรื่องที่ 1 เรื่อง จดหมายเหตุการณ์เดินทางของบาทหลวง คาซาร์ดี

4.1 เริ่มแข่งขัน ครูให้นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนคนที่ 1 ออกมาอ่านเรื่องที่ 1 เรื่อง จดหมายเหตุการณ์เดินทางของบาทหลวงคาซาร์ดี ให้เวลาอ่าน 2 นาที

จดหมายเหตุการเดินทางของบาทหลวงคาซาร์ดี

หน้า 46-47

ในราชสำนักสยาม มีบุคคลชั้นเจ้านายอยู่สามประเภท ประเภทแรกเป็นเจ้านายเชื้อพระวงศ์ของพระเจ้ากรุงกัมพูชา กับเจ้าประเทศราชอื่น ๆ ที่ขึ้นแก่สมเด็จพระเจ้ากรุงสยาม ประเภทที่สองเป็นเจ้านายเชื้อพระวงศ์เจ้ามหาชีวิตแห่งประเทศลาว เจ้านครเชียงใหม่ (Chiamay) และบังคา (Banca) ซึ่งได้เข้ามาเป็นเชลยจากงานพระราชสงคราม กับบางองค์ที่เข้ามาพึ่งพระบรมโพธิสมภารด้วยความสมัครพระทัย ประเภทที่สามได้แก่บุคคลที่พระเจ้าแผ่นดินทรงสถาปนาขึ้นเป็นเจ้า เจ้านายเหล่านี้มีพานทองคำและพานเงินตั้งอยู่ตรงหน้าของคนเป็นเครื่องหมายแสดงฐานันดรศักดิ์ และหมอบก้มอยู่อย่างเจียมเจียมบอพระเจ้าแผ่นดินเสด็จออกเมื่อได้เข้าประจำที่กันเป็นที่เรียบร้อยแล้ว อีกครู่หนึ่งก็ได้ยินเสียงประโคมด้วยแตรสังข์ มโหระทึกกับเครื่องดุริยางค์อย่างอื่นอีกตั้งขึ้น ชาวบ้านไซพระวิสุตร เผยให้เห็นราชบัลลังก์ที่พระเจ้าแผ่นดินประทับอยู่ ได้เห็นพระองค์แค่นั้นพระองค์เท่านั้น ส่วนที่ต่ำกว่านั้นลงไปถูกขอบพระสีหบัญชรบังไว้ บรรดาขุนนางทั้งปวงที่หมอบอยู่ต่างพากันขยับตัวขึ้นคุกเข่า พนมมือขึ้น เทนือศีระชะแล้วก็ลงกราบถวายบังคมจนหน้าผากจรดพื้น พระเจ้าแผ่นดินทรงสวมพระมหาพิชัยมงกุฏอันแพราพราวไปด้วยอัญมณี พระมหามงกุฏนั้นเป็นพระมาลาทรงสูงมียอดแหลม มีเกี้ยวทองคำ 3 ชั้นรัดในระยະห่างกัน หอมสมควร ทรงสวมพระธำมรงค์เพชร เม็ดใหญ่ที่นิ้วพระหัตถ์หลายวงส่งประกายวาววับ ฉลองพระองค์สีแดงทึบสีทอง ฉลองพระองค์ชั้นนอกเป็นทองไปรุ่งมีกระดุม เพชร เม็ดใหญ่ทั้งหมดนี้ผนวกกับพระอาการกระฉับกระเฉง ทะมัดทะแมง กับพระอาการแย้มพระสรวลอยู่เป็นนิจ เข้าด้วยแล้วก็ทำให้พระองค์ทรงมีพระราศีและสง่าผ่าเผยเป็นที่ขึงนิก

พอได้ยินเสียงประโคมตั้งขึ้น เป็นอาณัติสัญญาณแจ้งให้ทราบว่าพระเจ้าแผ่นดินเสด็จออกแล้ว ท่านราชทูตก็ก้าวเข้าไปในพระโรงคลังทันที ติดตามเข้าไปด้วยโดยเจ้าอธิการโบสถ์เดอ ซิวซี กับ ม. ก้องสดิงซ์ เมื่อก้าวเข้าไปได้สี่ก้าว และเงยขึ้นสมพระเจ้าแผ่นดินราวกับว่าเพิ่งได้เห็นเป็นครั้งแรกแล้ว ท่านราชทูตก็ถวายคำนับ เมื่อก้าวเข้าไปถึงกลางพระโรงคลังถวายคำนับอีกครั้งหนึ่ง แล้วถวายคำนับอีกเป็นคำรบที่สามเมื่อก้าวเข้าไปหยุดอยู่ชิดเก้าอี้ที่เขาจัดเตรียมไว้ให้ท่าน พระเจ้าแผ่นดินทรงดอมการถวายคำนับทุกครั้งด้วยการน้อมพระองค์ลงเล็กน้อยด้วยสีพระพักตร์อันยิ้มแย้มและเปิดเผย ครั้นแล้วท่านราชทูตก็เริ่มกล่าวคำกรามบังคมทูล และเมื่อได้กล่าวคำแรกออกไปแล้ว ท่านก็ลงนั่งและสวมหมวกเข้าไว้

4.2 หมดเวลาอ่าน นักเรียนผู้อ่านกลับไปเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังใช้เวลา
1 นาที

4.3 หมดเวลาเล่า ครูเรียกตัวแทนกลุ่มคนที่ 2 ออกมาตอบคำถามหน้า
ชั้นเรียน ในที่สำหรับตอบคำถาม การตอบคำถามให้นักเรียนเขียนตอบในกระดาษที่ครูแจกให้

4.4 เมื่อนักเรียนพร้อมแล้วครูถามคำถามทีละข้อ ให้นักเรียนใช้เวลา
และเขียนตอบ 30 วินาที ต่อคำถาม 1 ข้อ นักเรียนส่งคำตอบครูเฉลยคำตอบ

คำถามเรื่องจดหมายเหตุการเดินทางสู่ประเทศไทย
ของบาทหลวงคาซาร์ดี

1. ราชสำนักสยามมีคนขึ้นเจ้านายอยู่ 3 ประเภท ได้แก่ เชื้อพระวงศ์ที่เป็นเจ้า
ประเทศราช เชื้อพระวงศ์ที่พระมหากษัตริย์สถาปนาขึ้น และเชื้อพระวงศ์ประเภทที่ 3 ซึ่งได้แก่
เชื้อพระวงศ์ประเภทใด

- ก. เชื้อพระวงศ์จากเมืองหน้าด่าน
- ข. เชื้อพระวงศ์จากหัวเมืองชั้นนอกและหัวเมืองชั้นใน
- ค. เชื้อพระวงศ์ที่เป็นเชื้อสายจากประเทศอื่น ๆ
- ง. ขุนศึกที่ได้รับการสถาปนาอิสริยยศ

(เฉลย : ค)

2. เจ้านายทั้ง 3 ประเภท มีอะไรเป็นเครื่องหมายแสดงฐานะันดรศักดิ์

- ก. มงกุฏ
- ข. หัตถ์โบก
- ค. พระสุพรรณภรณ์, พระสุพรรณราช
- ง. พานทอง พานเงิน

(เฉลย : ง)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. อาการถวายนับของ ขุนนางไทยและขุนนางประเทศ เหมือนหรือต่างกัน
อย่างไร

- ก. เหมือนกันคือ ใช้วิธีถวายนับ
- ข. เหมือนกันคือ ใช้วิธีถวายนับ
- ค. ต่างกันคือ ข้าราชการไทยถวายนับ
ขุนนางประเทศถวายนับ
- ง. ต่างกันคือ ข้าราชการไทยถวายนับ
ขุนนางประเทศถวายนับ

(เฉลย : ค)

4.5 ครูเฉลยคำตอบแต่ละข้อ ให้คะแนน เขียนคะแนนในตารางคะแนน
บนกระดานดำ

5. เริ่มแข่งขันเรื่องที่ 2 คือ ล่องไพร เล่ม 1

5.1 เริ่มแข่งขันครูให้นักเรียน ตัวแทนกลุ่มคนที่ 2 เป็นผู้อ่านเรื่อง
ล่องไพร เล่ม 1 ให้เวลาอ่าน 2 นาที

ล่องไพร เล่ม 1

หน้า 1-4

พยานสำคัญ

ศูนย์วิทยทรัพยากร

โดยลักษณะของมัน นกตัวนั้นก็ไม่ได้ต่างอะไรกับเหยี่ยวหรืออินทรีที่ฉวัดเฉวียนเหนือ
ของอินเดียใช้ล่าเนื้อ และ เปรียบเทียบขนาดของมัน กับแกะขนาดใหญ่ทั้งตัวที่กำลังอยู่ในกรง
เล็บเท้าทั้งคู่ ซึ่งปรากฏอยู่ในภาพถ่ายขยาย 6 นิ้ว ภาพนั้นมัน เป็นนกยักษ์ในนิยายอาหรับราตรี
ที่ซินบักฉาสืออาศัย เกาะเกาะข้ามน้ำข้ามทะเล หรือนกหัสติดาอยู่ในรามเกียรติ์ และนกในเทพนิยาย
พิลึกพิลั่นใด ๆ เท่าที่จินตนาการของมนุษย์จะวาดภาพขึ้นได้

แต่ถ้าเราจะเชื่อตามเรื่องที่ได้ฟังเล่า มันก็เป็นเรื่องจริง และความจริงไม่ใช่
นิยายภาพถ่ายนั้นเล่าก็เป็นของแท้ ไม่มีการสร้าง ไม่มีการต่อเติมตัดแปลงด้วยอุปกรณ์
ใด ๆ ในศิลปะของการถ่ายทำ ในข้อนี้ ดร.โทมัส สมิต พยายามใช้แว่นขยายตรวจแล้วตรวจ
เล่าอยู่หลายคลบ แต่ลงท้ายก็ได้ผลอย่างเดียวกันเท่าเดิมนั่นเอง เขาเงยหน้าขึ้นจากแว่นขยาย
ขึ้นแรกหันไปมองหน้าภรรยาอย่างงง ๆ หันมามอง ร.อ. เรือง ยุทธนา คาเกินและข้าพเจ้า
ครั้นแล้วก็ถอนใจหันไปหาอาคันตุกะหน้าใหม่ของเรา

"นี่คุณจะให้เราเชื่อกันจริงหรือ ผู้การ ว่านกตัวนั้นมีตัวตนอยู่จริง ๆ ที่นี้ ในนิวกินี และ
ในปัจจุบันไม่ใช่ชนในนิทานของซินบัต กลาสีในอาหรับราตรี?" เสียงของเขามอกความอ่อนใจ

พันเอกวิลเบอร์ โจนส์ ยกแก้วเหล้าที่ถืออยู่ในมือขึ้นจิบอย่างเงิบ ๆ โดยมีได้เอ่ย
ตอบประการใด สายตาของเขาเพ่งออกไปจับอยู่ที่ดินมะแก้ว ริมชายทะเลนอกบริเวณโรงแรม
อยู่นาน ครั้นแล้วก็ยกไหล่ คอบโดยไม่หันหน้าไปหา ดร.สมิต เลย ด้วยเสียงท้าว ๆ ว่า

"หมอคงไม่คิดไม่ใช่หรือว่า จู๊ ๆ อยู่ดี ๆ หมอไม่มีอะไรจะแก้เหงา ถึงได้เอาเรื่อง
เหลวไหลนิยายประมประมาอะไรสักอย่างมาเล่าให้หมอกะคุณ ๆ เหล่านี้ฟัง?" เขากวาดมือข้าง
ที่ถือแก้วมาทางพวกเรา โดยมีได้หันมามองตามเคย "เปล่า หมอไม่ได้เมา และก็ไม่มีเชื่อ
มาเลเวียเรื่องจริงเช่นเดียวกัน เรื่องมันเกิดขึ้นและเป็นอย่างที่ผมเล่ามาแล้ว นอกจากนั้น
หมอก็เห็นด้วยตาของหมอเองว่าภาพนั้นเป็นประจักษ์พยานอยู่ชัด ๆ มันอาจจะถ่ายด้วยเลนส์
เทเลไกลไปหน่อย แต่ก็แจ่มแจ้งชัดเจนนิดพอใช้ หมอหมดสงสัยแล้วไม่ใช่หรือว่า มันไม่ใช่ภาพถ่าย
พลิกแปลง หรือสร้างขึ้นเพื่อให้เป็นข่าวดินแดนหลอกคน"

ดร.โทมัส สมิต สิ้นสียง "เปล่า ผู้การ หมอไม่สงสัยในข้อนั้น"

"งั้นหมอสงสัยในข้อไหน?"

ดร.สมิต ถอนใจยาว ก่อนที่จะตอบว่า

"ผมก็บอกไม่ถูก เหมือนกันผมรู้ว่าผู้การ เป็นผู้เชี่ยวชาญพิเศษในเรื่องที่เกี่ยวกับ
เกาะนี้ ทั้งในเรื่องที่เกี่ยวกับภูมิประเทศและชาวเกาะเผ่าต่าง ๆ มาแต่ระหว่างสงคราม
โลกครั้งที่ 2 ผมรู้ว่าลุงผู้การบอกว่ามันเป็นความจริงแล้ว ผมเชื่อถือได้ แต่..." เขาโคลง
ศีรษะไปมาช้า ๆ "ขอภัยผมเถอะ เกี่ยวกับเรื่องของนกยักษ์นกกมารตัวนี้ มันก็ลึกลับก็เกินไป

ประหลาดมหัศจรรย์เกินไปจนเหลือที่จะเชื่อว่ามันจะเป็นจริงไปได้” ถึงตรงนี้เขาหันหน้าไปหาภรรยาซึ่งนั่งอยู่ทางด้านหนึ่ง มองดูหล่อนด้วยนิยน์คาที่มอกถึงความรู้สึกซึ่งถูกรบกวน “เธอล่ะไมรา เห็นอย่างไร?”

ไมรายกมือขึ้นเท้ากางแกว่งขาที่ไขว่ห้างอยู่ช้า ๆ นิยน์คาหล่อนจับอยู่ที่ภาพถ่ายบนโต๊ะ

“สำหรับฉัน ฉันไม่สู้จะข้องใจในเรื่องนกค้วนนั้น ขนาดของมันอาจจะเท่าเฮลิคอปเตอร์หรือใหญ่กว่า แต่ถ้าเราคิดกันว่ามนุษย์ค้างคาวมีปีกสามารถเหาะเหินเดินอากาศยังมิได้ในการเดินทางไปนครปาฮัวของเราครานั้น ทำไมนกธรรมดาสามีปีกเพียงแค่ขนาดโคใหญ่อย่างมากมาย 2 เท่า หรือ 3 เท่าของนกอินทรี หรือนกกระจอกเทศ และเพียงว่ามันสามารถจะบินไปในอากาศจะมีไม่ได้ เธอก็รู้, ทอม, ว่า แอนโดนีโอคาบรือวาแห่งโปรตุเกส อาจจะค้นพบนิวกินีมาแต่ปี 1511 ทลเรสแห่งสเปนอาจจะพยายามครอบครองในปี 1606 อีก 150 ปีต่อมาบริษัทอินเดียตะวันออกของอังกฤษอาจจะพยายามเป็นเจ้าของเกาะนี้ และซอลันดาฮิดซิกตะวันตกของเกาะไปถึงปี 1828 แคว้นกระทั่งในปี 1940 อีก 7 ใน 10 ส่วน ของนิวกินีก็ยังคงเป็นภูมิประเทศที่ไม่มีใครรู้จัก ไม่มีใครสำรวจเลย ลึกลับอยู่เมื่อ 4 ศตวรรษมาแล้วอย่างไร เดียวนี้ก็ยังคงลึกลับอยู่อย่างนั้น เคยมีคนบอกฉันว่าเพียงแต่ในภูมิประเทศที่สูงขึ้นไปของเทือกเขาอาเรียสก็ยังมีหุบเขาอีกเป็นอันมากที่ยังมิได้มีการสำรวจกัน เขาว่าหุบเขาเหล่านั้น มองจากทางอากาศแล้วเต็มไปด้วยความสวยงาม และสงบ ไม่ต่างอะไรกับซังกริลลาของฮิลตัน ฉันยังจำข่าวหนังสือพิมพ์ได้อีกด้วยว่า เมื่อเดือนมิถุนายนปี 1154 มานีเอง นักบินชาวออสเตรเลียคนหนึ่งซึ่งบินหลงทางไปพบหุบเขา ซึ่งไม่เคยมีใครรู้จักแห่งหนึ่ง พร้อมด้วยชาวเผ่าโบราณอาศัยอยู่ในนั้นตั้ง 1,000,000 คน เห็นไหม ทอม ว่าในนิวกินียังมีสมบัติธรรมชาติที่แปลกประหลาดมหัศจรรย์ และพิลึกพิลั่นอยู่อีกมากนัก อย่าว่าแต่เรื่องนกยักษ์ หรือนกของซินบัตกลาสีที่เราเห็นภาพกันเป็นประจักษ์หยานยืนยันอยู่นี่เลย ถึงจะมีใครมาบอกว่า มังกรของซิกฟรีดถูกฆ่าตาย แล้วมาเกิดใหม่อยู่ที่นี้ ฉันก็อยากจะคิดว่ามันเป็นไปได้”

เป็นครั้งแรกที่ พ.อ. วิลเบอร์ ใจนส์ เลิกความสนใจกับทิวมะพร้าวริมชายทะเลนอกโรงแรมออกไป เขาหันมามองดู ไมรา สมิธ ด้วยประกายนิยน์คาแจ่มใสและตื่นเต้น

“ถูกของเธอทีเดียว ไมรา” เขาว่า “ตลอดเวลา 20 ปี ที่นั่นห้องเที่ยวไป ศึกษาไปอยู่ในนิวกินี ไม่มีอะไรเลยที่จะเป็นไปได้”

ไมราเงหน้าขึ้นยิ้มกับเขา พลาจสีนสีระชะชา ๆ

"อย่าให้เรื่อนักคะ, วิลลี่" หลอนว่า "ฉันเพียงแค่จะบอกทอมเท่านั้นว่า โดยเหตุผลและธรรมชาติวิทยา ฉันไม่ขี้ใจนักในเรื่องนกตัวนั้น แต่ถ้าจะเคล็ดไปไกลกันถึงกับว่า มันคอยลักแกะและโคของชาวบ้านกิน ส่วนลูกสาวชาวบ้านกิน ส่วนลูกสาวชาวบ้านลักเอาเลี้ยงไว้ในรังหรือวิมานของมัน ฉันก็เหมือนกับทอม เห็นจะต้องขอรบราลา"

"ก็หมายความว่า เธอเห็นเรื่องของฉันเป็น เรื่องเหลวไหลทั้งเพ ?" เสียงของโจนส์บอกความแผลงใจ

"ฉันไม่ได้ว่าอย่างนั้น" ไมราค่าน "ฉันว่าแค่เพียงว่า ฉันอาจจะเชื่อในเรื่องที่วณกษัษที่เรเห็นในภาพนี้อาจจะมีอยู่ในนิวกินี แต่ยั้งสงสัยในธรรมชาติของมันที่เหาะจากยอดเขา ลูกหนึ่งลูกโกลงมาลักแกะและโคชาวบ้านไปกิน ที่ลักคนโดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้หญิงสาว ๆ กลับพาไปเลี้ยง เห็นไหมคะว่ามันคนละเรื่อง"

"แต่มันก็เกี่ยวเนื่องกัน" พ.อ.โจนส์ยืนยัน "เพราะภาพ ๆ นี้ ฉันถ่ายหลังจากนกตัวนั้นพยายามจะขโมยหญิงสาวลูมันไปจากค้ำบลที่ฉันพักอยู่เพียงนิดเดียว เพราะหรัยที่ความกระหั้นหันของเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น ทำให้ฉันถ่ายรูปไว้ไม่ทัน..."

"ฉันอาจจะเชื่อในข้อนั้นด้วยเหมือนกัน เพราะลงนกันเป็นสัควกิน เนื้อแล้ว คนหรือแกะและผู้หญิงหรือผู้ชาย อาจเป็นเหยื่อของมันได้ทั้งนั้น นี่แหละ, วิลลี่ทำให้ฉันอยากรวมเธอสักข้อว่า อะไรทำให้เธอเชื่อว่านกตัวนั้นมันลักคน, โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้หญิงไปแล้วเอาไปเลี้ยง ไม่เอาไปกิน อย่างแกะหรือวัว ?"

5.2 หมดเวลาอ่าน นักเรียนผู้อ่านกลับไปเล่าเรื่องให้เพื่อนฟังให้เวลา

1 นาที

5.3 หมดเวลาเล่า ครูเรียกตัวแทนกลุ่มคนที่ 3 ออกมาตอบคำถาม

5.4 เมื่อพร้อมแล้วครูอ่านคำถาม ให้เวลานักเรียนคิดและเขียนข้อละ

30 วินาที

คำถามเรื่อง ล่องไพร เล่ม 1

1. นกยักษ์ที่กล่าวถึงในเรื่อง อยู่ที่ไหน

ก. นิวกินี ข. ชวา ค. บอร์เนียว ง. สุมาตรา

(เฉลย : ก)

2. สิ่งที่ไม่ราแปลกประหลาดใจที่สุดเกี่ยวกับนกยักษ์ตัวนี้คืออะไร

ก. ความใหญ่โตมหึมาขนาด เฮลิคอปเตอร์
ข. กินสัตว์ใหญ่ ๆ เช่น วัวและแกะ เป็นอาหาร
ค. มีอายุยืนยาวร่วมศตวรรษ
ง. จับผู้หญิงไปเลี้ยงไว้บนอาณาจักรของมัน

(เฉลย : ง)

3. คำถามต่อไปนี้ให้ตอบว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่"

3.1 ผู้ถ่ายภาพนกยักษ์ตัวนี้คือ ดร.โทมัส สมิต
3.2 คณะของ ดร.สมิต เคยเห็นมนุษย์ค้างคาวมาก่อน
3.3 นกยักษ์ตัวนี้ขนาดใหญ่เป็น 2 - 3 เท่าของนกอินทรี หรือนก

กระจอกเทศ

(เฉลย : 1 - ไม่ใช่, 2 - ใช่, 3 - ใช่)

5.5 ครูเฉลยคำตอบแต่ละข้อ ให้คะแนน

6. เริ่มแข่งขันเรื่องที่ 3 เรื่องมิ่งหม่าป่าใหญ่

6.1 ตัวแทนกลุ่มคนที่ 3 ออกมาอ่านเรื่องที่ 3 เรื่องมิ่งหม่าป่าใหญ่
ให้เวลาอ่าน 2 นาที

บึงหญ้าป่าใหญ่

หน้า 9-14 .

1. วันแรก

ย่างเข้าฤดูฝน ต้นอะไร ๆ ก็พากันรีบงอก แดกใบอ่อน ๆ ออกมาจนดินไม่มีที่ว่าง หลังจากฝนซาตซัดทีน ปลุกเมล็ดพันธุ์ต่าง ๆ ที่นอนฝังดินให้ตื่น มาไปงหน่อแดกใบ ทุกหนทุกแห่ง เต็มไปด้วยลูกพืชแย่งกันขึ้น พวกลูกมะขามเทศ ทั้งมะขามเปรี้ยวก็เขียวหรีบ เป็นลานอยู่เต็มได้ ต้นแม่ของมัน ค้างพากันหยั่งรากใส ๆ ลงไปให้ลึกคอนที่ดินยังอ่อนนุ่มอยู่ด้วยน้ำฝน แล้วม้วนตัว อาย ๆ ขึ้นมาชูเม็ดยเปิดเหมือนปีก

พวกเถาวัลย์ที่ชูต้นตรงกับ เขาไม้เข็น ก็เลื้อยทอดคยออกออกไปไม่ยอมหยุด อยากรให้ แมลงปอเกาะ ทุกข้อแดกในไม้ยกไม้พรวง เข้าคลุมกิ่งไม้แห้งและต้นไม้ตาย ให้ดูเป็นห่มสีเขียว คินกลับมีชีวิตชีวาขึ้นมาใหม่

ทั้งต้นหญ้าและป่าใหญ่ต่างฟูทึบแผ่นดิน ชยับสูงขึ้นไป ๆ เข้าวันนี้ตลอดฝั่งแควที่ไหล เรื่อยลื่นแล้วแต่ต้นไม้ขนาดโอบไม้รอบ ขึ้นอยู่มากต้นจนเดินหลีกเลี่ยงไม่ทัน ทำให้ทางเล็ก ริมฝั่ง ต้องคดโค้งอ้อมไปมา พากันยืนสงบ รอคอยแสงแดดอุ่น อยากรอวไโบใหม่ที่กำลังเคิบโตใบเต็ม และยังไม่มืรุพูน ด้วยว่าเดือนนี้ใบไม้ข้างมากมาย เสียจนแมลงลิมกิน

แผ่นดินทั้งหมู่บ้านกำลังอึมเือบ ใจหมม เค้นกระตอก

นกเป็นร้อย ๆ เริ่มร้องเพลงเพรียกอยู่ตามยอดไม้ที่แดดอ่อนค้อย ๆ ส่องมาแล้ว มันเกาะอยู่ตามปลายกิ่งที่ผลหวาน ๆ ซอมมาเกิด พากันกระพือปีกริก ๆ โฉบบินขึ้นไปแล้วกลับ ลงเกาะเรียงโอดกระโศด เค้นอยู่กับการชยับกลับตัว แล้วก็เอียงหัวลงดูว่าพบเดินมากับใคร มัน กระพือปีกทักถี่ ๆ แล้วหุบปีกหับ พอเห็นสมยืมให้ มันก็บินปร้ออวดปีกที่ชยับเร็วจนไปรุ่งใส ด้วกลม ๆ เท่านั้นที่เห็นดำ ๆ ห่างไป

ฤดูฝนอันสดใสบลูกลมให้ตื่นขึ้นมา ให้ลึมรสความลึลึบแห่งเม็ดฝน เมื่อยามคดคอง แผ่นดิน เพื่อการเกิดใหม่ของพฤษภามาทำให้โลกนี้เป็นอุทยานสีเขียวประดับดอกไม้ ใครหนอ จะนึกเชื่อ ว่าฤดูร้อนเคยมาอยู่ที่นี่ อากาศชุ่ม ๆ ไม่มีแล้ว ฤดูฝนบัดควันมัว ๆ ไปเสียจากหน้า น้ำฝนกวาดหั้นหสุธาเสียใหม่จนไม่เหลือฝุ่น สายน้ำในลำแควไหลเร็วกว่าหน้าแล้ว และเอ่อขึ้น มาถึงครึ่งค่อนฝั่ง

ใครจะยังเท่าไว้ได้ ใครจะยังใจไว้อยู่ "คืนไม้ คืนไม้" หมะคะโชน "แกกินน้ำฝน
อร่อยไหม" แล้วก็วิ่งทิ้งแม่ห่างไป รองเท้าใหม่ส่งเสียงดังกบ ๆ ก้องไปในราวป่า สะท้อน
กลับมาทำให้ผมต้องหยุดคิด ใจเด่นระทึก จ้องมองที่ริมทางข้างหน้า ดอกไม้ป่าเริ่มบานกัน
บ้างแล้ว พลังก็นึกครึกครองอยู่ด้วยคำถามมากมาย หมะวิ่งหน้าดังกลับไปทางเก่า

"แม่จ๋า ทำไมสีแดงชอบมาอยู่ตามดอกไม้"

แม่ยิ้มละไม แล้วผมก็วิ่งออกหน้าไปอีก อยากไปให้ไกลแสนไกลสุดฤดู อยู่ ๆ มีเสียง
พิบ๊อบจากทางด้านขวาราวกับใคร สะบัดผ้าผืนใหญ่ ผมชะงักตัวตรง ปลายก็สูบไผ่จากลำแคว
ทางซ้ายจนผมต้องหันขวับไปดู กระรอกตกใจกระโดดไถ่ย่ง ๆ เขย่ากิ่งไม้เหนือหัวทำดอกไม้ป่า
หล่น อะไรมาทำให้ป่าตื่น ผมตัวสั่น

อ้อ กลัวยป่านั่นเอง มันสะบัดพริบแม่ใบยอดสีเขียวอ่อนกางออกเต็มที่ ขึ้นคิ่งค้ำลม
ใบอื่นที่อ่อนโอนลงข้าง ๆ สีเขียวเข้มเริ่มแตกเป็นริ้ว ๆ ก็พลิกหลิวพลอยไปกับเขา พอใบยอด
มันโยกแยกเท่านั้น ผมก็ตาค้าง ตั้งท่าจะวิ่งกลับไปหาแม่ที่เดินไกลเข้ามา

"มันลือลมนะลูก" แม่บ่งที่ใบกล้วยโยกไหว

"ลมมันชอบ เล่นด้วยหรือแม่จ๋า"

ใบกล้วยนั้นกำลังโยกซ้ายย้ายขวา พลิกใบไปมา แล้วลมก็หัดเลยเข้าไปทางต้นไม้
ใหญ่ที่ใบแบน ๆ ส่งเสียงกรูเกรียว หมุนควงอยู่กับปลายนิ้วเล็ก ๆ ของมัน ก้านใบเรียว ๆ
มีไว้ให้ใบมากมายกระพือพัด ดังกับว่าต้นไม้ต้องการความเย็นอยู่เป็นอาจิด ความลับเหล่านี้
ทำให้ผมโล่งใจจนต้องวิ่งต่อ หอถึงตรงที่ทางยุบดำขวางอยู่ ผมหยุดดูไม้กล้าเดินลง

"คลองน้ำแห้งใจลูก" แม่คะโชนให้ผมกล้า

"แม่จ๋า คลองมันรอน้ำใช่ไหม"

"ใช่จ้ะ พอหน้าแควน้ำหลาก น้ำก็ไหลเข้าคลองไปทางนี้แหละ"

"น้ำมันไปไหน"

"ไปสวนหลังบ้านเราสิลูก"

"ไปสวนแล้วไปไหน"

"ไปถนนที่มีรถยนต์วิ่ง"

"ไปถนนที่รถวิ่งแล้วไปไหน"

"ไปบึงหญ้าใหญ่จะลูก"

"โอ้ บึงหญ้าใหญ่ น้ำไปอยู่ที่นั่นทำไมแม่จ๋า มันอยากให้ปลาโคหรือ"

แม่อุ้มผมขึ้นเอว แล้วเดินลงคลองแห้ง ๆ ที่เต็มไปด้วยรอยควายย่ำ พอข้ามพ้นคลองไปแล้วแม่ก็วางผมลงเดิน เดิน ๆ ไปจนถึงทางควายขรุขระ ทางนั้นก็หายไปทางป่าชวามีอีก คงจะไปถึงบึงหญ้าใหญ่ ควายคงชอบไปกินหญ้าที่ริมบึงใหญ่

แต่มีรอยควายใหม่ ๆ ไปตามทางข้างหน้าเรา รอยเล็กและรอยใหญ่ อาจจะเป็นควายแม่กับลูกแถมของมัน พอเดินตามรอยไปได้ไม่ทันนาน ผมก็ต้องชะงัก ยังเท่าไรตรงที่มีกองเบือเริ่มกลมเกลี้ยงขวางทาง แผลงหัวบิ้นคอมว่อน ควันอ่อน ๆ กำลังกรุ่นลอยขึ้น ควายคงจะเหิงผ่านไปเมื่อครู่

"อ้อมไปซีก อ้อมไป ไม่น่าเกลียดหรอก เห็นไหม แผลงมันดีใจ ถ้าวัวควายถ่ายามา"

ผมก็ค่อย ๆ กล้าขยับเข้าไปแล้วก้มลงดูใกล้ ๆ "มันทำด้วยหญ้า" ผมร้องลั่นรีบกระโดดขึ้น แล้วก็นึกรำก้มขึ้นมา ข้างกลมเกลี้ยงและเขี้ยวเข็มเต็มไปด้วยหญ้าหน้าฝน

พอเดินไปได้สักประเดี๋ยว ถึงตรงที่มีเสียงนกแก้วร้องก้อง ก็เจอเสีเขี้ยวอย่างเดียวกัน คราวนี้เหลวเป่วกระจัดกระจายอยู่เต็มทาง

"ของลูกแอใช่ไหมแม่จ๋า" ผมร้องเสียงดัง หันไปมองแม่

"อยู่นั่นไง เจ้าควายน้อย" แม่ชี้มือไปข้างหน้า

ลูกแอหัวโหนกตัวหนึ่ง เขายังไม่ทันขึ้น กำลังวิ่งไปรอบ ๆ แม่ของมันที่เคี้ยวหญ้าเพลินจนน้ำลายฟูมฟอง ถกแต่หญ้าอ่อนดังหรีด ๆ ไม่ยอมกินอื่น เพื่อจะได้ถ่ายเป็นเสีเขี้ยวออกมากองกลม ๆ อีก

ลูกแอวิ่งหกหน้าหกหลังวนไปได้ครู่หนึ่งก็หยุด เข้าโบดุน ๆ ดุนนมที่ท้องแม่ของมัน แล้วก็ทำเป็นหยุด เบิ่งคาราวกับว่าเป็นควายใหญ่ พอเห็นผมสนใจ มันก็ทำทีเป็นเล็มหญ้า เลียนแบบแม่ของมัน

“แม่จำตุ๊กแน่นอน มันหัดเป็นควายตั้งแต่เล็ก ๆ แม่” ผมเขย่ามือแม่

เด็กนักเรียนตัวโต ๆ ส่งเสียงเอะอะตามหลังมา แล้ววิ่งแซงขึ้นไป หลายคน
ไม่มีเสื้อใส่ บางคนหอบหนังสือเก่า ๆ เท้าเปล่าเปลือย

“ประเดี๋ยวลูกแม่ก็จะได้เป็นนักเรียนเหมือนเขาวิไหม” แม่พูดแล้วก็ยิ้มดูภูมิใจ

6.2 หมดเวลาอ่าน นักเรียนผู้อ่านกลับไปเล่าเรื่องให้เพื่อนฟัง ให้ความ
1 นาที

6.3 หมดเวลาเล่า ครูเรียกตัวแทนกลุ่มคนที่ 4 ออกมาตอบคำถาม

6.4 นักเรียนพร้อมแล้วครูอ่านคำถามให้เวลานักเรียนคิดและเขียนคำตอบ
ข้อละ 30 วินาที

คำถามเรื่อง บึงห้วยป่าใหญ่

1. ต้นไม้อะไรที่ไม่ได้กล่าวถึงในตอนนี้

- ก. มะขามเทศ
 - ข. มะขามเปรี้ยว
 - ค. กัลยป่า
 - ง. กัลยไม้
- (เฉลย : ง)

2. แม่กำลังจะหาลูกไปไหน

- ก. ไปตกลา
 - ข. ไปเก็บผัก
 - ค. ไปโรงเรียน
 - ง. ไปตลาด
- (เฉลย : ค)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. "ทั้งต้นหญ้าป่าใหญ่ต่างพุ่มนี้แผ่นดิน" ข้อใดอธิบายข้อความนี้ได้ดีที่สุด

- ก. หญ้าปกคลุมแผ่นดินรกมากขึ้น
 - ข. ต้นไม้ใบหญ้าต่างเจริญเติบโตอย่างรวดเร็ว
 - ค. ต้นไม้ใบหญ้าเจริญเติบโตเต็มที่แล้ว
 - ง. ต้นไม้ใบหญ้าตายทับถมบนแผ่นดินหนาขึ้น
- (เฉลย : ข)

4. ให้ตอบคำถามต่อไปนี้ว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่"

4.1 ฤดูกาลที่กล่าวถึงในเรื่อง คือ ปลายฤดูฝน

4.2 ลูกแอในที่นี้คือลูกควายตัวเล็ก ๆ

(เฉลย : 1. ไม่ใช่, 2. ใช่)

6.5 ครูเฉลยคำตอบแต่ละข้อ แล้วให้คะแนน

7. เริ่มแข่งขันเรื่องที่ 4 เรื่องลูกอีสาน

7.1 ตัวแทนกลุ่มคนที่ 4 ออกมาอ่านเรื่องที่ 4 เรื่องลูกอีสาน ให้เวลาอ่าน

2 นาที

ลูกอีสาน หน้า 1-6

บทที่ 1

หมู่บ้านเริ่มร้าง

47 ปี ครั้งกระโน้น...มีเรือนเสาไม้กลมหลังหนึ่ง ยืนอาบแดดอันระอุอ้าวอยู่ใต้ต้นมะพร้าวอันสูงลิ่ว ยามลมพัดฉิวมาแรง ๆ ผู้เป็นพ่อจะบอกลูกเล็กทั้ง 3 คนให้รีบ ลงไปอยู่ที่อื่น มะพร้าวต้นนี้อาจจะหักลงมาทับ เรือนเอาก็ได้ เด็ก ๆ ที่อยู่บนเรือนอาจจะแขนขาหัก

ถ้าลมพัดไม่แรงนัก เด็กทั้งสามก็จะพากันนอนฟัง เสียงซู่ซ่าตามข้างฝาและมองหลังคาสายตาเขม็ง ฝากันดับหญ้าคามุงหลังคาถูกแดดเผาจนแห้งกรอบ เมื่อโดนลมพัดมันจึงมีเสียงซ่า ๆ ถ้ามีเสียงพ่อยกกว่าแล่นลงไปไว ๆ ก็จะได้วิ่งลงไปเร็วที่สุด

เรือนหลังนี้อยู่ในหมู่บ้านทางภาคอีสานแห่งหนึ่งทุกครัวเรือนมีสภาพเหมือนกัน คือ มีผู้ข่าวยุ้ยไถ่ตัวเรือน และคอกวัวควายอยู่ใต้เรือน รอบ ๆ หมู่บ้านก็เป็นทุ่งนาและหนองน้ำซึ่ง

จะแห้งขอค้อย ๆ เลยหนองน้ำไปอีกหน่อยก็จะเป็นป่าโปร่ง ที่ชาวบ้านเรียกมันว่าโคกอีหลว วันไหนแดดร้อนจัดจะไม่มีเด็ก ๆ วิ่งในถนน เพราะพื้นดินส่วนมากเป็นทราย แต่การไปมาที่ไหน ๆ ก็ต้องเดินด้วยดินเปล่าไม่ว่าดินทรายจะร้อนสักเพียงใด ผู้ที่มีมาช้ในบ้านนี้ก็มีเพียง 3 คน ถ้าจะไปทอดแหปลาในที่ไกล ๆ ก็จะใช้เกวียนเทียมวัวไปกันหลาย ๆ เล่ม กว่าจะกลับมา ก็กินเวลาเป็นยี่สิบวันเลยไป

เด็กเล็ก ๆ 3 คน ที่อาศัยอยู่กับพ่อแม่ในเรือนหลังที่ว่่านี้ ก็มีเด็กชายคนหนึ่งเป็นที่พอจะรู้อะไรได้บ้าง ส่วนเด็กหญิงผู้เป็นน้อง 2 คน ยังไม่ขอยุ่งขึ้นกันนักนอกจากจะมิจงานบุญ ผู้พ่อจึงจะจับให้ยุ่งขึ้นแล้วจูงแขนไปกับเพื่อนด้วยความดีใจ ดินเหนียวมีลมฝนค่อนข้างแรง เด็กชายคนมักจะถามพ่อว่าทำไมไม่เปลี่ยนหลังคาที่ป่าใบคองสด ๆ เมื่อพ่อบอกว่ายังไม่มีเวลา เด็กชายคนจะได้แต่พริกคอกอยู่หงิก ๆ ถ้าถามอีกว่าไค่นมะพร้าวต้นนี้ทิ้งเสียสิไหมพ่อ แม่จะพูดขึ้นก่อนว่า ถ้าลูกกินข้าวหลามไม่ใส่กะทิได้ก็จะดีคมันทั้งเตี้ยนี้ แล้วคุณจะไปเรื่องอื่นทันที เพราะขนมที่คุณกับน้อง ๆ ได้กินจนนอนหลับก็มีเพียงข้าวหลามอย่างเดียว ขนมลูกอมหวาน ๆ ร้านเจ๊กอุ้นนั้นคุณก็ไม่เคยสนใจ บางวันคนแกว (ญวน) หามของมาขาย คุณจะแบมือขอตั้งค้พ่อซื้อกะโปกผู้ปุ่น (ประทัด) ทีละ 2-3 ดอก ถ้าพ่อบอกว่าไม่มีสดางค้ນ้อย (เงินย้อย) คุณจะยื่นดู พวกแกวหามของไปจนลับตา แต่คุณไม่รู้หรอกว่าคนแกวพวกนี้มาจากไหน และจะไปทางไหน

แต่คุณก็เคยนึกถึงกับเกลียดพวกนี้พอ ๆ กัน พ่อเคยบอกคุณว่า "อย่าไปยุ่งกับมันนักคนพวกนี้"

"เป็นหยัง...ทำไม?" คุณถามทันที

"เว้ากับแกวมันบ่แล้วจ๊กเทื่อ คือมันหัวหมอ"

คุณพยักหน้ารับคิดอยู่ในใจว่า คนแกวพวกนี้เคยจับเด็ก ๆ ข้ามแม่น้ำโขงไปควักเอาดีออกมากินเหมือนกับกินด้ยหมา แล้วมันก็จะโยนเด็กนั้นทิ้งน้ำโขงลงไป แต่แม่ของคุณนั้นไม่เห็นด้วย กลับพูดว่า ถ้าพวกเขาคอนฮีสานเอาอย่างคนแกวจะไม่มีวันทุกข์ยากปากหมอง

คืนหนึ่งพ่อเล่าให้ลูก ๆ ฟังว่า พ่อของพ่อ หรือปู่ของเด็ก ๆ เคยบวชเป็นพระ อยากรเขียนหนังสือทางพระมาก ๆ จึงเดินด้วยดินเปล่าเข้ากรุงเทพฯ กับคนไม่บวช 3 คน ทุกคนจะหาบข้าวสารไปด้วยเพื่อหุงกินยามหิว ปู่ของเด็ก ๆ ที่เป็นพระก็จะต้องสะพายถุงข้าวสารไปเหมือนกัน 13 วัน จึงจะถึงเมืองโคราช แล้วพากันขี่รถไฟไปกับหมูจนถึงกรุงเทพฯ แต่พระในกรุงเทพฯ ไม่ยอมรับ

ให้ปู่เข้าเรียนหนังสือธรรม เพราะเขาว่าปู่ชอบกินของดิบ ๆ และสกปรก อีกอย่างหนึ่งเขาเห็นปู่ขาลาย คือ สักลายตั้งแต่หัวเข่าขึ้นไปถึงโคนขาสุดทั้ง 2 ข้าง

“พระกรุงเทพฯ ชี้เหนียวไม่ให้ปู่เรียนหนังสือใหม่พ่อ?” เด็กชายคุณถาม

“เขากลัวปู่เป็นผีปอบเข้าไปกินตับพระในวัดหมคน่ะ” พ่อเล่าอีกว่าปู่โมโหจนตัวสั่นทำให้พระในวัดเข้าใจว่าผีปอบทำฤทธิ จึงพากันไล่ปู่ออกจากวัดไป ปู่โมโหมากจึงสึกจากพระ แล้วไปทำงานเกี่ยวข้าว หาเงินได้หลายคำสิ่ง จึงเดินทางกลับมาบ้านคนเดียว พอเลยเมืองโคราชมาได้ 10 วัน ก็ถูกพวกแถวปล้นเอาเงินจนหมด ปู่ของเด็ก ๆ จึงเกลียดคนแถวเหมือนเกลียดผีปอบแต่นั้นมา

วันหนึ่งเป็นวันร้อนมากที่สุด ขณะที่เด็ก ๆ 3 คน เล่นอยู่ใต้ถุนเรือน คุณเห็นแม่เดินออกไปที่กองทรายหน้าบ้าน แล้วคุ้ยทรายหยิบเอาไข่ไก่ขึ้นมา 3 ลูก แม่กลับมาขึ้นไปบนเรือน แล้วหัวกระดืบข้าวเหนียวกับถ้วยปลาแดก (ปลาร้า) ลงมา แจกไข่ให้เด็ก ๆ คนละลูก เด็ก ๆ บั่นข้าวเหนียวจิ้มปลาร้าส่งเข้าปาก แล้วก็คิกไข่ไก่ตีตามลงไปทีละน้อยด้วยความอู้อ้อย พ่อลงมาเห็นบอกว่า ไข่หมกในทรายกินแซบกว่าไข่ต้มในน้ำ เรียนหนังสือก็เก่ง คุณถามพ่อว่า “จะให้ปู่เข้าโรงเรียนหรือ?” พ่อก็บอกว่า “จริง ๆ ต่อไปนี่อย่าพูดคำว่าปู่กับพ่อแม่ และยี่สู้กับบุญหลายน้องสองคนนี่” คุณหยักคอแล้วเดินขึ้นหลายที่พ่อถามคุณว่า ไตขึ้นมาจะเป็นอะไร คุณบอกว่าอยากเป็นแก้วมียของหายไปขายหลาย ๆ แม่พูดขึ้นว่า ถ้าพ่อไปหาปลาแดกกับพวกเกวียน ไปก็จะดีเพราะปลาแดกมีอยู่ไม่ถึงตำน้ำเสร็จ และเด็กชายคุณก็จะเข้าโรงเรียนอีก ต้องซื้อปลาแดกกินและหนังสือกับเสื้อผ้าโรงเรียนให้คุณอีก

7.2 หมดเวลาอ่าน นักเรียนผู้อ่านกลับไปเล่าเรื่องให้เพื่อนในกลุ่มฟังให้เวลาเล่า 1 นาที

7.3 หมดเวลาเล่า ครูเรียกนักเรียนตัวแทนกลุ่มคนที่ 5 ออกมาตอบคำถาม

7.4 นักเรียนพร้อมแล้วครูอ่านคำถามให้เวลานักเรียนคิดและเขียนคำตอบ
ข้อละ 30 วินาที

คำถามเรื่อง ลูกอีสาน

1. เหตุการณ์ในเรื่องเกิดขึ้นเมื่อประมาณกี่ปีมาแล้ว

- ก. 20 กว่าปี
- ข. 30 กว่าปี
- ค. 40 กว่าปี
- ง. 50 กว่าปี

(เฉลย : ค)

2. ชนชาติที่ประกอบอาชีพค้าขายในหมู่บ้านคือชนชาติใด

- ก. แกว
- ข. ลาว
- ค. เขมร
- ง. จีน

(เฉลย : ก)

3. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

- ก. คนในหมู่บ้านนี้มีอาชีพทำนา
- ข. คนอีสานกินง่ายอยู่ง่าย
- ค. ทรายร้อน ๆ ในหมู่บ้านสามารถทำให้ไข้สุกได้
- ง. พาหนะที่ไข้เดินทางมีเพียง เกวียนและม้า

(เฉลย : ง)

4. จงตอบคำถามต่อไปนี้เพียงว่า "ใช่" หรือ "ไม่ใช่"

- 4.1 "โคกอีหลวก" คือ เนินเขาในหมู่บ้าน
- 4.2 "กะโหลกปูน" คือ หลุ
- 4.3 ปู่ของคุณตายเพราะผีเข้า

(เฉลย : 1. ไม่ใช่, 2. ไม่ใช่, 3. ไม่ใช่).

7.5 ครูเฉลยคำตอบแต่ละข้อ ให้คะแนน

8. เริ่มแข่งขันเรื่องที่ 5 เรื่องหัวใจทอง

8.1 ให้ตัวแทนกลุ่มคนที่ 5 อ่านเรื่องที่ 5 ให้เวลาอ่าน 2 นาที

หัวใจทอง หน้า 1-6

(บ้านหลวงประสิทธิ์จรรยา ในกรุงเทพฯ เมื่อเปิดฉากจะแลเห็นห้องรับแขก ซึ่งคุณหลวงมักใช้เป็นห้องนั่งเล่นนอนเล่นด้วย คุณหลวงเป็นข้าราชการมานาน อายุ 80 ปี จึงไม่ค่อยจะมีแขกมาหาบ่อยนัก นอกจากจะเป็นเพื่อน ๆ ของลูกสาว ทางด้านชายมีโต๊ะกลมเดี่ยว ๆ กับเก้าอี้สมัยใหม่สองตัว บนโต๊ะมีแจกันเดี่ยว ๆ บั๊กดอกไม้ หลังหมู่โต๊ะเก้าอี้เป็นหน้าต่างใหญ่ เปิดได้กว้างมีบ้านสำหรับขุดปิดได้ ด้านขวามีเตียงแบบโบราณ ข้างเตียงริมผนังตรงกลางเวทิมืดหนึ่งใบ ตั้งอยู่ชิดผนัง เหนือตู้มีรูปถ่ายเก่า ๆ ขนาดเล็กติดอยู่สองรูปรูปข้างบนพอเห็นได้ราง ๆ ว่าเป็นรูปผู้ชาย คือ ท่านเจ้าคุณลุงของคุณหลวง รูปที่อยู่ข้างล่าง เป็นรูปผู้หญิงสาว มีประตูเข้าออกทางด้านซ้ายและขวาและหนึ่งประตู จากนั้นต้องไม่ลืมให้ลืมหอดังโต๊ะเก้าอี้ เตียงและตู้ ดังที่กล่าวมาแล้วเท่านั้นเมื่อเปิดฉาก สมศรี อายุประมาณ 30 กำลังเอาดอกไม้ใหม่มาเปลี่ยนดอกไม้เก่าที่แจกันบนโต๊ะ และจัดดูให้สวยงาม สมศรีแต่งตัวอย่างคนในบ้าน นุ่งซิ่น ใส่เสื้อเรียบ ๆ ม่านเปิดอยู่คู่หนึ่ง แล้วปราณี เข้ามาทางประตูซ้าย หัวหงกระดาศ 2-3 หงเข้ามา แสดงว่ากลับมาจากไปซื้อของ ปราณีเป็นลูกสาวของคุณหลวง อายุประมาณ 35 ปี แต่งตัวนุ่งกระโปรงสวมรองเท้า และมีกระเป๋าทือ ปราณีเดินผ่านสมศรีไปแล้วจึงหยุดหันกลับมาพูด)

ปราณี สมศรี คุณมานพมาหรือเปล่า

สมศรี เปล่า ไม่เห็นมาดอกค่ะ

ปราณี (แสดงท่าไม่พอใจ) แล้วนี่คุณพ่อท่านไปไหนล่ะ (เหลียวดูทางเตียงเหมือนกับว่า "คุณพ่อ" มักจะอยู่ที่นั่น)

สมศรี เห็นท่าน เดินไปเดินมาอยู่นี่คะ เมื่อกี้ก็อยู่ที่นี้

ปราณี โอ๊ย เหนื่อย สมศรีเอาไปไว้ที่ห้องฉันเถอะ (ส่งหงกระดาศให้แล้วนั่งลงบนเก้าอี้)

(สมศรี รับของโดยไม่ได้พูดว่าอะไร แล้วเข้าประตูขวาไปโดยที่ยังจัดดอกไม้ไม่เสร็จ ดอกไม้เก่าที่จะเอาไปทิ้งก็ยังไม่ได้อาไป ปราณีนั่งอยู่ที่เก้าอี้เอื้อมมือไปแต่งดอกไม้ที่แจกัน แต่ก็ไม่ได้ทำอย่างจริงจัง แล้วนึกอะไรออกจึงลุกขึ้นไปตะโกนเรียกแม่ครัวที่ทางประตูขวา)

ปราณี แม่แชน-แม่แชน

แชน (เสียงขานอยู่ในโรง) ขา

ปราณี มานี้หน้อยเถอะ (พูดแล้วเดินมาเปิดกระเป๋าทิ้งไว้ที่โต๊ะ หยิบกระดาษอะไรออกมาดูแล้วเก็บไว้ที่เก่า) (แม่แชน อายุประมาณ 40 ออกมาขึ้นที่ประตูขวา แม่แชนรูปร่างใหญ่ แข็งแรงพูดไม่ค่อยเกรงใจใคร แต่งตัวนุ่งผ้าถุงใส่เสื้อหลวม ๆ)

ปราณี (เห็นแม่แชน) นี่ แม่แชน หาข้าวให้ยายจิวแล้วหรือยัง

แชน ก็นี่ยังไม่ถึงเวลานี้คะ ถึงเวลาอิจันก็หาให้

ปราณี (นึกว่าแม่แชนพูดรวน) ไม่ใช่...คือวันนี้ ย่ำคำครึ่งโรงเรียนเขาจะมารับยายจิว

แชน เรื่องสำ รับกับข้าวละ อิจันไม่คิดเวลาดอกคะ แต่จะไปโรงเรียนกันทำไม กลางคำกลางคืน (พูดแล้วก็ไม่รอหังคอบ จะกลับไป)

ปราณี (ทำดีด้วย) เอ้อ แม่แชนจ๊ะ (แม่แชนกลับมา) แม่แชนอยู่บ้านบ่ายวันนี้เห็นคุณมานพมาบ้างหรือ เปล่า

แชน มากก็คงมาทางประตูบ้าน อิจันอยู่ในครัวไม่เห็นดอกคะ

(ขณะนี้สมศรี กลับออกมาทางประตูขวา เพื่อจะดูเรื่องจัดดอกไม้ให้เสร็จ ปราณี ไม่สู้พอใจในคำตอบของแม่แชน ก็เลยกระพัดกระพืด เดินสวนกับสมศรีเข้าประตูขวาไป)

สมศรี (เหลียวตามดูปราณีจนลับไปแล้ว) แหม พี่แชนเข้าคุณว่ายังใจอีกล่ะ (ไปที่โต๊ะเพื่อจัดดอกไม้และเก็บดอกไม้เก่า ๆ ไป)

แชน เข้าอะไร ฉันอยู่ในครัว มีอย่างหรือจะให้เห็นว่าคุณมานพมาหรือ เปล่า

สมศรี อ้อ เมื่อกี้นี้หอมมาถึงก็ถามฉันเหมือนกันแหละ ว่าคุณมานพมาหรือ เปล่า

แชน นายมานพคนนี้ ช่างไม่ถูกนัยน์ตาฉันเสียเลย

สมศรี ก็ใครถูกนัยน์ตาพี่แชนบางล่ะ นอกจากคุณจิว

แชน เออ ก็เธอไม่ได้เห็นคุณน้อยนี่ถึงได้พูดขงจี้ ผิดกับคุณนิตนี่เป็นโตน ๆ

สมศรี เสีย เสียตั้งแต่เมื่อไหร่

แชน นี่เธอยังไม่รู้คอกวี ก็เสียเมื่อคลอตลูกคุณจิวยังใจล่ะ.

สมศรี คายจริง น่าสงสาร

(สมศรีจัดดอกไม้เกือบเสร็จ แม่แชนเข้าไปช่วย)

สมศรี เออ ที่แชนด์ทำทาง "คุณ" จะแต่งงานเร็ว ๆ นี้ละนา (พูดแล้วก็ยิ้มเป็นเชิงรู้ว่า)

แชนด์ แต่งกะใคร นายมานพนี่นะรี

(พอพูดเสร็จก็มีเสียงก๊อกลงจากทางซ้าย ทั้งสองคนหลิวดู แม่แชนด์คใจ และพูดขึ้น)

แชนด์ พูดยังไม่ขาดคำก็ไหลลมา เปิดละเรา

(แม่แชนด์รีบเข้าโรงทางประตูขวา สมศรียังเก็บดอกไม้ที่ไม่ใช่แล้วยังไม่เสร็จ

นายมานพเข้ามาทางประตูซ้าย ถือกระเป๋าสตางค์หนังสือแบน ๆ นายมานพอายุไล่เลี่ย

กับปราณี คือประมาณ 35 ปี แต่งตัวชุดสากล ทำทางมีอะไรรีบร้อนอยู่ในใจ พอเห็น

สมศรีเข้าก็พูด)

มานพ อ้อ สมศรี คุณปราณีอยู่รี

สมศรี อยู่ค๊ะ (ยังเก็บดอกไม้ไม่เสร็จ)

มานพ บอกหน่อยซิ เร็ว ๆ หน่อย

สมศรี (เก็บดอกไม้เสร็จ) ค๊ะ (เดินไป หลิวหลังดูมานพแล้วก็ออกประตูไปทางขวา)

(มานพอยู่คนเดียว นั่งลงเปิดกระเป๋าสตางค์หยิบเอากระดาษสีขาวแผ่นเท่า

กระดาษฟูลสแก๊ป ออกมาดูอย่างรีบร้อน แล้วปราณีจึงได้ไหลเข้ามาทางประตูขวา รีบเข้าไปหา

มานพ)

8.2 หมดเวลาอ่าน ผู้อ่านกลับไปเล่าเรื่อง ให้เวลาเล่า 1 นาที

8.3 หมดเวลาเล่า ตัวแทนกลุ่มคนที่ 6 ออกมาตอบคำถามหน้าชั้นเรียน

8.4 นักเรียนพร้อมแล้ว ครูอ่านคำถาม คำตามข้อนี้เป็นแบบ ✓ และ × จึงให้

เวลานักเรียนคิดข้อละ 10 วินาที

คำถาม เรื่องหัวใจทอง

ข้อความต่อไปนี้ถูกหรือผิด

(.....) 1. พ่อของปราณีเป็นข้าราชการบ้านนาญ

(.....) 2. ปราณีหย่ากับสามีเก่า

(.....) 3. จิวเป็นลูกของปราณีกับสามีเก่า

(.....) 4. มานพเป็นสามีใหม่ของปราณี

(.....) 5. มานพและปราณีอายุไล่เลี่ยกัน

(เฉลย : 1. ถูก, 2. ผิด, 3. ผิด, 4. ผิด, 5. ถูก)

๑. เริ่มการแข่งขันเรื่องที่ ๖ เรื่องกองทัพธรรม

๑.1 ให้ตัวแทนกลุ่มคนที่ ๖ อ่านเรื่อง กองทัพธรรม ให้เวลาอ่าน ๒ นาที

บทนำ

นายกองเกรียน

ประตูเมืองหาราณสียังไม่เปิด แสงคบเพลิงที่ส่องสว่างทำให้เห็นหมู่เกรียนและคนเดินทางวิ่งไปคอยกันอยู่ค้ำคั่ง คาวประจำรุ่งส่องแสงสกนวลอยู่ทางทิศบูรพา นายประตูสองคนยืนรักษาหน้าที่อย่างเคร่งขรึม มิโยที่ใครจะพูดจาส่งเสียงเอ็ดอึงกันในบริเวณนั้น บนเชิงเทิน มีทหารยามกลุ่มใหญ่ข้างเดินบ้างนั่ง มองดูจากพื้นดิน จะแลเห็นกองไฟเล็ก ๆ ซึ่งคงจะก่อไว้ด้วยความมุ่งหมายอย่างใดอย่างหนึ่ง อันเกี่ยวกับทหารเหล่านั้น ผู้ที่มาคอยอยู่ นอกจากเป็นพวกพ่อค้าและนักจาริกเพื่อบุญ ซึ่งเกี่ยวพันมีการบุญสถานกับทั้งนักบวชแห่งศาสนาิกายต่าง ๆ เป็นต้นว่า เคียวถีย์ นิครนถ์ ปริพาชกแล้ว ยังมีสตรีอีกไม่น้อยที่มาเพื่อส่งสามีบ้าง บุตรบ้าง ซึ่งกำลังจะเดินทางไปหอแสงเงินแสงทองว่าไร ๗ ขอบฟ้า นายทหารยามบนเชิงเทินก็ร้องบอกให้อาณัติสัญญาณด้วยเสียงอันดัง นายประตูทั้งสองถอดคทาเปิดประตูออกไปคนละข้าง ผู้ที่ยืนคอยอยู่ที่ริบเดินคุ่มออก พ่อค้าเกรียนก็เคลื่อนขบวนเกรียนไปดูเหมือนต่างจะรีบไปให้ได้ไกลที่สุด ก่อนที่ความแรงร้อนของดวงอาทิตย์จะกราดลงมาเต็มที่ ในหมู่สตรี ซึ่งห่มผ้าคลุมศีรษะพากันมาส่งสามีหรือญาติพี่น้องของคนนั้น บางนางมีใจอ่อนก็ซบหน้าลงกับฝ่ามือสะอื้นไห้ ขบวนเกรียนอันยาวเหยียดค่อยเคลื่อนผ่านไป กว่าเกรียนคันสุดท้ายจะผ่านพ้นประตูเมืองก็สว่างแลเห็นลายมือไฉ่นัก

“จากกาอี สุ่มคธ, จากมคธสุวัชชี, จากวัชชีสุโกศล, จากโกศลวังสะ แล้วกลับกาลิ” คำสั้น ๆ นี้ เป็นที่หมายรู้กันได้ดีถึงระยะทางซึ่งจะผ่านไปของพวกชาวชัยเกรียน หมู่ญาติซึ่งอยู่ในหาราณสีต้องการทราบความเป็นไปของคนเหล่านี้ เมื่อได้ข่าวจากพ่อค้าเกรียนหรือคนเดินทางหมู่อื่น ก็จะคอยสำคัญการเดินทางว่า บัดนี้ จากแคว้นนั้นแล้ว ถึงแคว้นนั้นแล้ว ไกลี่เวลาที่จะเดินทางกลับหรือยัง

สินค้าค้าของเมืองหาราณสี อันเป็นราชอาณาจักรของแคว้นกาลินั้นคือผู้ต่างชนิด ที่ทออย่างดี มีเนื้อละเอียดเป็นที่นิยมทั่วไปในหมู่กษัตริย์ พราหมณ์ และคฤหบดีชั้นสูงแห่งแคว้นทั้งหลายนอกจากนี้ ยังมีเครื่องหอม เช่น จุกจันท์ และน้ำอบ ขบวนเกรียนซึ่งจัดระเบียบไว้ดีแล้ว บรรทุกสินค้าผ้าและเครื่องหอมไป เป็นอันมาก

โค ซึ่งได้รับการปรนปรีอเป็นอย่างดีก่อนหน้าออกเดินทาง ย่างเท้าหาเกวียนไปด้วยท่าทางนิกนิน แต่ละตัวที่นำมาใช้ได้เลือกล้วนล้าสนและมีลักษณะอันเป็นมงคล ในเกวียนคันหน้ามีชายสูงอายุนั่งเคียงไปกับบุตรหนุ่มของเขา พร้อมกับหว่านขี้แจง เพื่อถ่วงทอดความขำนิขานาญในการเดินทางในการครองชีพ เป็นต้น แก่บุตรผู้เป็นที่รัก

ท่านผู้นี้ ชาวชัยเกวียนทั้งหลายรู้จักดี ในฐานะเป็นสัตถวาหะนายกองเกวียน ผู้มีส่วนกับเศรษฐกิจเจ้าของเกวียนและสินค้า เป็นผู้ควบคุมสิทธิขาดทั้งในการเดินทางและในการค้าขาย ไม่มีใครรู้ความเป็นมาแต่ปางหลังว่า ธนิยะผู้รับผิดชอบในการคุมขบวนเกวียนนี้ มีแหล่งกำเนิดในแคว้นกาสิหรือแคว้นไร จะรู้จักก็แต่เพียงว่า ธนิยะเป็นนายกองเกวียนที่รักษาค้าหุด มีเมตตากรุณาต่อผู้น้อย มีความฉลาดรอบคอบและกล้าหาญที่สุด ชาวชัยเกวียนทั้งหลายสนใจและเชื่อมั่นในความปลอดภัยเมื่อเดินทางไปกับธนิยะ ในการพักแรมระหว่างทาง ในการนำเกวียนข้ามลำน้ำที่เกวียนหึ่งข้ามได้เฉพาะบางตำบล ธนิยะมีความรอบคอบ ยังขบวนเกวียนให้ผ่านแหล่งสำคัญนำอันตรายต่าง ๆ ไปได้โดยสวัสดิคตลอดมา

"อีกไม่กี่วันจะพ้นแคว้นกาสิ เข้าสู่แคว้นมคธ พักแรม ณ หมู่บ้านวังคันตะคินหนึ่ง แล้วรุ่งขึ้นพ่อจะพาเจ้าเข้าชมกรุงราชคฤห เมื่อได้ผ่านไปทั่วทุกเมืองแล้ว จะได้เปรียบเทียบเมืองหลวงแคว้นต่าง ๆ กับเมืองหาราณสีของเราว่าต่างกันอย่างไร?"

"ข้าแต่ท่านบิดา เทียงวันนี้เราจะพักเกวียนที่ไหนกัน?" ชายหนุ่มผู้มีชื่อเดียวกับแคว้นสุระเสนะกล่าวถาม

"ร่วมมิมะม่วงไกลลิบ ๆ ช้างหน้าโน้น ปรุวีประเทศตำบลนั้นน่าพักมากที่สุด" ท่านบิดาคอบ

ครั้นถึงมัจฉันติกสมัยตะวันตกตรงศีรษะ อันเป็นเวลาร้อนจัด ขบวนเกวียนก็มาถึงป่าไม้มะม่วงพอดีที่ตั้งที่ธนิยะกล่าววกะบุตร เมื่อให้สัญญาณแก่เกวียนคันหลัง ๆ แล้ว ธนิยะก็หยุดพักเกวียนชิดทางด้านขวา สั่งให้บุตรปลดโคออกจากเกวียนพร้อมก็นำไม้ค้ำเกวียนมาค้ำไว้แทนโค แล้วก็ให้นำโคไปผูกไว้ ณ โคนต้นมะม่วงหนุ่ม ไร่ระยะพอให้ห่างพอเที่ยวเล็มหญ้าในที่ใกล้เคียงได้แล้วให้ถือภาชนะน้ำลงสู่ฝั่งแม่คงคา ดักน้ำมาให้โค ขบวนเกวียนทั้งนั้นก็หยุดพักถัด ๆ กัน แลดูยาวเหยียดไปตามทาง ด้วยประการฉะนี้

9.2 หมดเวลาอ่าน ผู้อ่านกลับไปเล่าเรื่องให้เพื่อนในกลุ่มฟัง ให้เวลาเล่า

1 นาที

9.3 หมดเวลาเล่า ตัวแทนกลุ่มคนที่ 7 ออกมาตอบคำถาม

9.4 นักเรียนพร้อมแล้ว ครูอ่านคำถามเรื่อง ที่ 6 และเขียนตอบข้อละ 30

วินาที

คำถามเรื่อง กองทัพรวม

1. เมืองหรรณาสี เป็นเมืองหลวงของแคว้นใด

- ก. มคธ
- ข. วัชชี
- ค. กาสี
- ง. โกศล

(เฉลย : ค)

2. สินค้าสำคัญที่สุดของเมืองหรรณาสีคืออะไร

- ก. ผ้ากอ
- ข. เครื่องหอม
- ค. เครื่องเทศ
- ง. อัญมณี

(เฉลย : ก)

3. "ท่านผู้เฒ่าชัช เกรียนทั้งหลายรู้จักดี ในฐานะเป็นสัตถวาหะ นายกองเกรียน ผู้มีหุ้นส่วนกับ เสวฐฐี เจ้าของเกรียนและสินค้า เป็นผู้ควบคุมสิทธิขาดทั้งในการเดินทางและในการค้าขาย ไม่มีใครรู้ความเป็นมาแต่ปางหลังว่า ผู้รับผิดชอบในการคุมขบวนเกรียนนี้มีแหล่ง กำเนิดในแคว้นกาสิหรือแคว้นใด" ช่องว่างนี้คือชื่อของผู้ใด

- ก. อนิยะ
- ข. สุระเสนะ
- ค. วังคันตะ
- ง. มัชฌินติกา

(เฉลย : ก)

9.5 ครูเฉลยคำตอบแต่ละข้อ ให้คะแนน

10. เริ่มแข่งขันเรื่องที่ 7 เรื่องเมียง

10.1 ตัวแทนกลุ่มคนที่ 7 อ่านเรื่องเมียง เวลาอ่าน 2 นาที

เมียง

ธนิศา

เมียงไม่ใช่คนสวย แต่เป็นเพียงเด็กสาวหน้าตาธรรมดา ผิวออกน้ำตาลละเอียด เมียงก็เลยได้ชื่อเมียง

เมียงถูกสอนให้ช่วยตัวเองมาตลอด ตั้งแต่เล็กจนโต เมียงจึงไม่เคยเสียใจกับความผิดหวังที่เมียงพบอยู่บ่อย ๆ และไม่เคยกลัวที่จะเผชิญกับมัน ไม่ว่าจะ เป็นกับเหตุการณ์หรือกับผู้ที่แวควงชีวิตเมียงอยู่ เพราะเมียงนั้นนึกอยู่เสมอว่า เมียงไม่มีอะไรและไม่มีใคร เท่าที่เมียงจำได้ นอกจากพ่อกับแม่ที่เมียงรู้ว่ารักเมียงกว่าใคร เมียงก็มีคู่คณาที่มีอยู่ตัวเดียวที่เป็นเพื่อนในคอนเล็ก ๆ พอโตขึ้นมา เมียงก็มีห้องของเมียงที่จะทำอะไรยังงี้ก็ได้ เมียงพอใจและเคยชินกับการอยู่กับความคิดของเมียงเอง เมียงมีเพื่อนบ้างแต่ไม่มากนัก มีเพื่อนสนิทกะเขาอยู่คนเดียว คือ เจ้านกที่คบกันมาแต่อนุบาลหนึ่ง จนถึงเดี๋ยวนี้ เมียงอยู่มหาวิทยาลัย และเจ้านกเรียนสื่อสารธุรกิจ

เมียงเรียนเขียนรูป และเป็นอิสระพอที่จะไปไหนมาไหนได้ เมียงแต่งตัวตามสบาย บุ่งกระโปรงจิ๋วตุลลาเล็ก ๆ เสื้อบางสีชมพูขาว ๆ แล้วก็รองเท้าผ้าใบสีคู่หนึ่ง และที่เป็นเพื่อนสนิทคือย่นสีม่วงที่เมียงเย็บเอง เมียงเลาะมาจากกระโปรงโบราณรุ่นคุณย่า ในยามมีเพียงหนังสือ Art เล่มเล็กของ Dufy จิตรกรที่เมียงชื่นชมในความเป็นอิสระของเส้นสีอย่างง่ายที่ปรากฏในงานของเขา มีฟูกัน กล้องสี จานสี และก็ให้การ์ตูนอีกหนึ่งสำหรับ เมียงชอบเล่นรับมี และกำลังหัดเล่นบิรด์จี้ก็เท่านั้นสำหรับเมียง

นอกจากวิชาเอกเขียนรูปแล้ว ก็ยังมีวิชาโท และวิชาพื้นฐานอีก งานของเมียงจึงหนัก ไม่ใช่เล่น แต่เมียงก็ยังสบายของเมียง เมียงเป็นคนขี้เกียจ มาสาย แล้วก็ชอบโตดรับ แต่เมียงไม่เคยต้องข้อม เมียงเมื่อที่จะต้องนั่งฟังอาจารย์เล็กเซอร์เรื่องที่มีอยู่ในสำเนาคำบรรยายที่อาจารย์แจกเมียงอ่านของเมียงเองก็ได้ เมียงไม่คิดว่าคนเราจะต้องเรียนรู้จากโรงเรียนอย่างเดียว มันเป็นค่านิยมของสังคมเท่านั้น และใบปริญญาก็เป็นเพียงใบเบิกทาง แต่ถึงอย่างไร เมียงยอมรับว่า เมียงโชคดีมากที่ได้เข้ามาเรียน เมียงอยากให้พ่อแม่ดีใจเท่านั้น เมียงเองได้เรียน

เขียนรูป ได้เห็นสีได้เห็นอะไร ๆ ที่รวมกันแล้วเป็นความงามประทับใจ เมียงก็พอใจแล้ว เพราะเมียงไม่รู้ว่าจะคนเราจะต้องการอะไรอีกนอกจากความสบายใจ

ใคร ๆ อาจจะหาว่าเมียงโง่ที่ไม่คิดถึงความก้าวหน้า ไม่ตื่นตัว เอื้อย เอื้อย เหมือนสายน้ำ ชังใจก็ได้ แต่เมียงถือว่าเมียงไม่เคยทำความเดือดร้อนให้ใคร มันอาจจะเป็นเพราะเมียงเกิดมาในยุคที่สับสน ยุคของความวุ่นวายแก่งแย่งชิงดี เห็นแก่ตัว และกอบโกยผลประโยชน์ใส่ตัวละมัง เมียงถึงเมื่อ เพื่อนบอกว่านิสัยเมียงเหมือนผู้ชาย คงจะเพราะเมียงหุคหวนเอาใจใครไม่เป็นละมัง แต่ใครจะรู้ว่าเมียงซามซึ่งมักกับโคลงเพราะ ๆ และแลเห็นความงามของดอกหญ้า เมียงมิให้แต่ความจริงใจที่ใคร ๆ มักจะมองข้าม หากเมียงคบใคร เมียงจะเอาความจริงใจทั้งหมดของเมียงที่มีอยู่เข้าแลก เมียงจึงต้องเสียใจอยู่เสมอ และแม้เมียงจะรู้ในข้อนี้ดี แต่จะให้เมียงกักเก็บความจริงใจไว้เมียงก็ทำไม่ได้ เมียงซักใจไม่เป็นไม่ว่ากับใคร รวมทั้งเขาซึ่งเข้ามาสู่แวดวงชีวิตของเมียงเหมือนกับคนอื่น ๆ

เขาเป็นเพื่อนของเพื่อนเมียงอีกที ทำงานเขียนแบบ รู้จักกับเมียงเมื่อวันที่เขามาหาเพื่อน และเมียงนั่งอยู่พอดี เขาเป็นคนรูปร่างสันทัด ผิวคล้ำละเอียด หน้าคม และมีอะไรบางอย่างในตา ก็ทำให้ดูเป็นคนลึก ๆ เมียงไม่ได้สนใจเขาเกินกว่าเพื่อนของเพื่อน แต่เห็นเขามองเมียงอยู่หลายที จนแม้เพื่อนเมียงมาบอกทีหลังว่าเขาสนใจเมียง เมียงก็ยังไม่เชื่อ และลืม ๆ ไป

เขามาหาเพื่อนอีกหลายหน ฆาบ้อย ๆ และคุ้นเคยกับเมียงมากขึ้น เล่าอะไร ๆ ให้เมียงฟัง ชวนเมียงไปกินข้าว ดูหนัง ฟังเพลง เมื่อคราวที่บัลเลต์รัสเซียมาแสดงที่โรงละครแห่งชาติ เขามารับเมียงไปดู เขาคูยกับเมียงได้ทุกเรื่อง จนเมียงรู้สึกเหมือนเมียงกับเขาสนิทสนมและเข้าใจกันดี ทั้งที่จริงแล้วเมียงยังไม่รู้จักเขาเลย เมียงไม่เคยรู้อะไรเกี่ยวกับตัวเขามากไปกว่าทำงานเขียนแบบมีเพื่อนมาก และไม่ค่อยจริงจังกับชีวิต อาจจะ เป็นเพราะเมียงไม่เคยตามเขาละมังด้วยเมียงถือว่าทุกคนต่างก็มีเหตุผลของตัวเอง และเหตุผลบางอย่าง บางทีเราก็ไม่อยากจะบอกใคร เมียงจึงเคารพสิทธิของคนอื่นเสมอ และเมียงกับเขาคบกันได้โดยไม่มึนตึ๊ง หรือข้อผูกมัดอะไร

เราคบกันอยู่นาน เขาโทร. มาหาเมียงบ้าง มารับเมียงที่คณะดนตรี ชวนเมียงไปเที่ยวบ้านเขา เขาไม่เคยมีของกำนัลให้เมียง แต่เมียงก็พอใจ เพียงแต่ความจริงใจที่เขามีให้เมียงก็คุ้มค่ากว่าของกำนัลใด ๆ เขาไม่เคยหุค ไม่เคยมีคำหวานเอาใจ แต่ที่เขาอาทร เป็นห่วงเป็นใยเมียงอย่างที่ไม่เคยมีใครให้กับเมียงนอกจากพ่อกับแม่ ก็เป็นคำหุคที่ดีกว่าคำหุคใด ๆ เมียงจึงอบอุ่นและมั่นใจเวลาไปไหนกับเขา ตอนนั้นท้องฟ้าดูจะเป็นสีชมพูสดใสในความรู้สึกของเมียง

- 10.2 หมดเวลาอ่าน ผู้อ่าน กลับไปเล่าเรื่อง เวลาเล่า 1 นาที
- 10.3 หมดเวลาเล่า นักเรียนที่ยังไม่ได้ตอบคำถาม ออกไปตอบคำถาม
- 10.4 ครูอ่านคำถาม เรื่อง เมือง ให้เวลานักเรียนคิดและเขียนตอบข้อละ

วินาที

คำถามเรื่องเมือง

1. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของเมือง

- ก. สวยขาว มีทิวทัศน์
- ข. มีความศิวิลิสระ
- ค. เชื่อมั่นในตนเอง
- ง. เข้มแข็งและรักศิลปะ

(เฉลย : ก)

2. เมืองถูกใจ "เขา" เป็นพิเศษเพราะอะไร

- ก. เขารูปหล่อ
- ข. รสนิยมตรงกัน
- ค. คบกันมานานจนรู้จักกัน
- ง. เขาเอาใจเก่ง

(เฉลย : ข)

3. ข้อใดกล่าวถึงเมืองไม่ถูกต้อง

- ก. เมืองชอบหนีเรียน
- ข. เมืองกลัวความผิดหวัง
- ค. เมืองเป็นลูกคนเดียวของพ่อแม่
- ง. เมืองไม่ยึดถือปฎิญา

(เฉลย : ข)

11. ครูรวมคะแนนจากการแข่งขันทั้งหมด ตัดสินผู้ชนะ ให้รางวัลและอธิบายว่า

เรื่องที่ครูนำมาให้นักเรียนอ่านนั้น นักเรียนจะหาอ่านฉบับเต็มได้ที่ใดบ้าง ครูแนะนำหนังสือเหล่านั้น
คร่าว ๆ พร้อมทั้งเชิญชวนให้นักเรียนไปอ่านหนังสือเหล่านั้น ๆ

การประเมินผล

1. คู่มือการแข่งขัน
2. ความสนใจร่วมกิจกรรม
3. ติดตามพฤติกรรมการอ่านของนักเรียน

แนวทางการจัดกิจกรรม

1. ครูอาจใช้เกมนี้แข่งขันตอบคำถามเรื่องในบทเรียนโดยให้นักเรียนอ่านมาล่วงหน้า แล้วแข่งขันตอบคำถามก็ได้ เป็นการนำเข้าสู่บทเรียน
2. ครูอาจใช้เกมนี้ในการสรุปบทเรียนโดยให้นักเรียนประชุมกลุ่มสรุปบทเรียน แล้วส่งตัวแทนแข่งขันตอบปัญหา เป็นการทบทวนบทเรียน
3. ครูอาจแข่งขันการอ่านโดยนำเรื่องมาจากบทความอื่น ๆ นอกจากแบบเรียนและหนังสืออ่านนอกเวลา
4. อาจแข่งขันตอบคำถามการอ่านเรื่องตอนต่อจากแบบเรียน
5. อาจจัดการแข่งขันเป็นรายคู่โดยให้นักเรียนเลือกหนังสืออ่านเอง

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนได้รับความสนุกสนานจากการอ่าน
2. นักเรียนรู้จักหนังสือมากขึ้น
3. นักเรียนติดตามอ่านเรื่องต่อจากตอนที่ ก ข

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงการที่ 2

การอ่านข้อความแล้วฝึกตีความ

ชื่อโครงการ อ่านให้สุนทรีย์ ต้องรู้จักตีความ

หลักการและเหตุผล

ในการส่งเสริมให้เด็กรักการอ่านนั้น ครูผู้สอนจะต้องพยายามชี้แนะ กระตุ้น ชักจูง ให้เด็กอ่านหนังสือ แต่เงื่อนไขของการที่เด็กไม่ยอมอ่านหนังสือส่วนหนึ่งอาจมาจากการที่เด็กไม่สามารถเข้าใจในสิ่งที่อ่านหรือไม่สนุกสนานกับสิ่งที่อ่านเลย ที่เป็นดังนี้ เพราะเด็กไม่รู้จักการตีความนั่นเอง การตีความจะช่วยให้เด็กเข้าใจความหมายที่ผู้เขียนมิได้แสดงไว้โดยตรง ผู้อ่านจะต้องอาศัยการอ่านอย่างรอบคอบ ใช้เหตุผลประมวล เหตุการณ์ต่าง ๆ เพื่อนำไปสู่การคาดคะเน การได้ใช้ความคิดสืบสาว เรื่องราวให้ชัดเจนจะพาให้เกิดความสนุกสนานในการอ่าน

ดังนั้นในการจัดกิจกรรมส่งเสริมการอ่าน ครูจึงมิได้มีหน้าที่เพียงการโฆษณา เชิญชวน ให้เด็กอ่านเท่านั้น แต่ครูยังจะต้องชี้แนะให้เด็กได้เห็นความคิดส่วนลึกที่ผู้เขียนแฝงไว้ในข้อความอีกด้วย การอ่านตีความจะช่วยให้เด็กได้รับรสชาติของการอ่านอีกระดับหนึ่งที่มีใช้ความสนุกสนานตามตัวอักษรเท่านั้น แต่เป็นความสนุกสนานกับความหมายที่แฝงอยู่เบื้องหลังตัวอักษรเหล่านั้นนั่นเอง

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถตอบคำถาม เกี่ยวกับความหมายของคำนี้ต่าง ๆ ในข้อความได้
2. เพื่อให้นักเรียนสามารถอธิบายความหมายของข้อความ เปรียบ เทียบอุปมาอุปไมยได้
3. เพื่อให้นักเรียนสามารถบอก เจตนารมณ์ของผู้เขียนได้
4. เพื่อให้นักเรียนสามารถตอบคำถาม เกี่ยวกับ เรื่องที่อ่านได้

เนื้อหา

การอ่านตีความ หมายถึง การอ่านเพื่อให้เข้าใจความหมาย ความรู้สึก และอารมณ์ สะเทือนใจจากบทประพันธ์ ซึ่งอาจ เข้าใจได้ตรงกันกับผู้ประพันธ์หรือผู้อ่านคนอื่น ๆ หรือไม่สุดแต่แค่ ประสบการณ์เดิมของผู้อ่าน โดยในกระบวนการอ่าน เพื่อตีความนั้นผู้อ่านจะต้องใช้ความรู้ ความชำนาญในการแปลความ จับใจความสำคัญ การสรุปความ รวมทั้งการ เปรียบเทียบความสัมพันธ์ของข้อความ

ปัจจัยสำคัญที่สุด ในการอ่านตีความ คือ ความเข้าใจ เจตนาารมณ์ของผู้เขียนและความหมายของสิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนขึ้น การแสดงเจตนาของผู้เขียนนั้นมีทั้งแสดงไว้โดยชัด เจน และโดยซ่อนเร้น การแสดงเจตนาโดยชัดเจนนผู้อ่านสามารถ เข้าใจได้ทันที โดยไม่ต้องใช้ความคิด พิจารณามากมายนัก การแสดงเจตนาโดยซ่อนเร้น คือ ไม่บอกเจตนาตรง ๆ กล่าวถึงเรื่องหนึ่ง แต่อาจมีความหมายถึงสิ่งหนึ่งก็ได้

การจะ เข้าใจความหมายของเจตนาดังกล่าว ผู้อ่านจะต้องมีความรู้ความเข้าใจและ เข้าถึงความหมายของคำ ของข้อความนั้น ๆ เสียก่อน ความหมายของคำมี 3 ประเภทคือ

1. ความหมายกักคุณ หมายถึง ความหมายของคำที่มีอยู่ก่อนแล้ว และนำมาตีความ ในสิ่งที่อ่านต่อไป เช่น สีแดง มีความหมายกักคุณถึงความร้อนแรง ความรุนแรง
2. ความหมายหลายนัย หมายถึง คำบางคำมีความหมายหลายแง่หลายมุม เช่น น้ำตา เป็นได้ทั้งความดีใจ เสียใจ หรือแค้นใจก็ได้
3. ความหมายนัยประหวัด หมายถึง ความหมายที่จิกใจนึกประหวัด ไปถึงบางสิ่ง บางอย่าง ที่สัมพันธ์กับคำที่ปรากฏ เช่น คำว่า กรุงเทพฯ ทำให้นึกถึงความเจริญทางวัตถุ ความเสื่อมทางสังคม เป็นต้น

ข้อปฏิบัติ เกี่ยวกับการอ่านตีความมีดังนี้

1. อ่านเรื่องที่จะตีความให้ละเอียด แล้วพยายามจับประเด็นสำคัญของเรื่อง
2. ขณะที่อ่านต้องพยายามคิดหาเหตุผลและใคร่ครวญอย่างรอบคอบ นำมาประมวล เข้ากับความคิดของคน ว่าข้อความนั้นมีความหมายถึงสิ่งใด
3. พยายามทำความเข้าใจถ้อยคำที่เห็นว่ามีมีความสำคัญและต้อง ไม่ลืมดูบริบทว่า บริบทกำหนดความหมายของคำนั้นไว้อย่างไร

4. การตีความมิใช่การถอดคำประพันธ์ เพราะการตีความเป็นการจับเอาแต่ใจความสำคัญ จะคงไว้ซึ่งข้อความเดิมไม่ได้

5. การตีความนั้นเป็นการตีความตามความรู้ความคิดของผู้อ่านเอง ซึ่งอาจไม่ตรงกับความคิดของใครใคร่ก็ได้ แต่ทั้งนี้ต้องมีเหตุผลประกอบที่ชัดเจน

กิจกรรมการสอน

1. นำคำประพันธ์สั้น ๆ ง่าย ๆ มาให้นักเรียนอธิบายความหมาย แล้วนำข้อความที่ยากขึ้นมาให้นักเรียนลองฝึกตีความ

ตัวอย่างข้อความที่ให้นักเรียนลองฝึก

1.1 ทางไปสู่เกียรติศักดิ์ จักประดับดอกไม้
หอมหวานชวนจิตไซริ ไปได้

(ร.6)

หมายความว่า ชื่อเสียงเกียรติยศนั้น มิได้ได้มาโดยง่าย ๆ
ดอกไม้ในที่นี้หมายถึง ความสวยงาม ความร่าเริง

1.2 อย่าเอื้อม เด็ดดอกฟ้า มากนอม

สูงสูดมือมักครอม ออกไซ

เด็ดแต่ดอกพยอมยามยาก ชมนา

สูงก็สอยด้วยไม้ อาจเอื้อมเอาถึง

(โคลงโลกนิติ)

หมายความว่า คนเราควรรู้จักประมาณในการเลือกคู่ครอง ไม่ใ้สูงจนเกินตัว

ดอกฟ้า หมายถึง ผู้ที่สูงศักดิ์กว่าเรา

ดอกพยอม หมายถึง ผู้ที่มีฐานะ สักดิ์ตระกูลเสมอกับเรา

1.3 เพ็ญพระจันทร์นั้นสว่างแต่ข้างขึ้น

กระด่ำมึนเมาเพ็ญจน เป็นบ้า

อันทรามวัยใสทุกเวลา

น้ำใจข้าเขามึนทั้งขึ้นแรม

(นิทานเวตาล)

หมายถึง ความหลงไหลไม่สิ้นในตัวหญิงคนหนึ่งของชายคนหนึ่ง
ซึ่งมีความหลงไหลไม่สิ้นตลอดเวลา

พระจันทร์ ความหมายนัยประหวัดหมายถึง หญิงผู้สูงศักดิ์

กระต่าย ความหมายนัยประหวัดหมายถึง ชายผู้ต่ำต้อย

2. ให้นักเรียนลองยกตัวอย่างข้อความหรือคำประพันธ์ที่นักเรียนชอบ แล้วอธิบาย
ความหมาย

3. ให้นักเรียนแบ่งกลุ่มกลุ่มละ 4-5 คน ครูให้แบบฝึกทักษะการอ่านตีความกับ
นักเรียนแต่ละกลุ่มอ่าน แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง กลุ่มใดตอบได้มากกว่าเป็นผู้ชนะ

3.1 จงอ่านเรื่อง ใบไม้ที่หายไป ของ เสกสรรค์ ประเสริฐกุล แล้วตอบ
คำถามท้ายเรื่อง ให้เวลา 15 นาที

ใบไม้ที่หายไป

“ในที่สุด

ฉันก็มาพบตัวเองอยู่ที่โคนต้นไม้ที่นั่นอีก

ภาพใบไม้อ่อนสี เขียวละมุน เคลื่อนเข้ามาในหัวอย่าง เศร้าสร้อย

จากนั้นก็ค่อย ๆ กลาย เป็นสี เขียวสดใส... แล้วก็แดงระเรื่อ

ในววนั้นเอง

ฉันรู้สึกถูกจู่โจมด้วยความเจ็บปวดที่ตึงลึกและ เขือด เจียนอย่างที่สุด
อย่างไม่รู้ตัว...

ฉันลุกขึ้นกอดต้นไม้ข้างหน้าไว้แน่น

แล้ว เกร็งสองมือจิก เล็บ ไปที่ลำต้นของมันอย่างทุรนทุราย

ศูนย์วิทยุโทรพยากรณ์
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

หยาดน้ำสีขาวไหลรินมาตามร่องรอยที่ถูกเล็บกรีด

ฉันจ้องมองอย่างตะลึงงัน...

เมื่อเหลือบมอง เหนือขึ้นไปอีก

ฉันก็รู้สึกสะท้อนไปทั้งร่าง

นั่น... ไบไม้້น้อยของฉัน ไม่ผิดแน่ ๆ...

ช่างเหมือนกับที่ฉันพบไบวันแรก

สีเขียวอ่อนละมุน

เส้นใยสยายอยู่ใต้ผิวใบละเอียดยอ่อนเหมือนแก้วเด็ก

อา... ฉันดีใจเหลือเกิน

ฉัน แข่งเท้าขึ้น

ค่อย ๆ บรรจงจงແ່ว่าเบาที่ไบไม้้นั้น

ครั้งนี้ริมฝีปากของฉันคงจะนุ่มนวลพอที่จะไม่ทำให้เกิดรอยซ้ำขึ้นอีก

หยาดน้ำใสหยาดหนึ่งหยดลงกลิ้งไปมาอยู่บนผิวไบ...

มันเป็นหยาดน้ำตาของฉันเอง

ฉันจะไม่เช็ดมันอีก เพราะไบไม้້น้อยต่างหากที่กำลังเป็นผู้เช็ดน้ำตาให้กับฉัน

เมื่อลดเท้าลงฉันจึงรู้ว่า

ถึงจะงอกจากดิน เดิมและที่เดิม

แต่ไบไม้้ของฉันคงจะอยู่สูงกว่าเก่า

คงจะเป็น เพราะลำต้นนั้นสูงขึ้น

ฉันอุบรอยเล็บที่ตัวเองกรีดลงไปเมื่อสักครู่นี้เบา ๆ

เพิ่งรู้ว่าเดี๋ยวนี้เองว่าไบไม้้นี้เป็นไม้้ผลัดไบ...

(เสกสรรค์ ประเสริฐกุล)

คำถามท้ายเรื่อง ไบไบ้ที่หายไ้

จงเลือกข้อที่เหมาะสมที่สุด

1. คันไม้ในเรื่องนี้หมายถึงอะไร

- ก. คันไม้ในป่า
- ข. สังคมมนุษย์
- ค. กรุงเทพฯ
- ง. บ้านของ "ฉัน"

เฉลย : ข

2. ไบไบ้ในที่นี้คืออะไร

- ก. ไบไบ้
- ข. อุดมการณ์
- ค. ความไม่ฝัน
- ง. ความหวัง

เฉลย : ข

3. ไม้สลัดไบ้เปรียบได้กับอะไร

- ก. อุดมการณ์ที่เกิดใหม่ ในรากฐานเดิม
- ข. อุดมการณ์ที่เกิดจากแรงผลักดันต่าง ๆ
- ค. พันธุ์ไม้ประเภทหนึ่ง
- ง. การต่อสู้ยังดำเนินต่อไป

เฉลย : ก

4. ข้อความนี้หมายความว่าอย่างไร

"ไบไบ้ของฉันดูจะอยู่สูงกว่าเก่า คงจะเป็นเพราะลำคันทันสูงขึ้น"

- ก. อุดมการณ์ของเขาสูงส่งกว่าเก่าเพราะเขาได้ขึ้น
- ข. อุดมการณ์ของเขารุนแรงกว่าเก่าเพราะเขาแกร่งขึ้น
- ค. แม้อุปสรรคจะมากขึ้นแต่เขาจะไม่ท้อถอย
- ง. เป็นธรรมชาติของคันทันที่ต้องการแสงแดด จึงต้องถีบตัวให้สูงขึ้นเสมอ ๆ

เฉลย : ก

5. ไบไม้ที่หายไปคืออะไร ,

- ก. ความทรงงถึงดี
 - ข. ความหวาดกลัว
 - ค. ไบไม้แก่ ที่ร่วงไปตามกาลเวลา
 - ง. อุดมการณ์ครั้งเก่าก่อน
- เฉลย : ง

6. ผู้เขียนเขียนกวีนิพนธ์นี้ด้วยเจตนาอย่างไร

- ก. ปลอบใจตัวเอง
 - ข. สมน้ำหน้าตัวเอง
 - ค. แสดงความเสียใจต่อเหตุการณ์ที่เกิดขึ้น
 - ง. บรรยายสิ่งที่ได้พบเห็นให้ผู้อ่าน เห็นภาพ
- เฉลย : ก

7. "ฉันเขย่งเท้าขึ้น ค่อย ๆ บรรจงจูบแก้มเขาที่ไบไม้้นั้น ครั้งนี้ริมฝีปากของฉันคงจะนุ่มนวลพอที่จะไม่ทำให้เกิดรอยช้ำขึ้นอีก"

ข้อใดอธิบายความหมายของข้อความนี้ได้ดีที่สุด

- ก. ความผิดหวังที่ทำให้เขาไม่กล้าตัดสินใจ
 - ข. ความพ่ายแพ้ทำให้เขาไม่อยากต่อสู้อีกต่อไป
 - ค. เขาเติบโตขึ้นความคิดของเขากลับเขื่องข้างลง
 - ง. เขาเติบโตขึ้นเขาย่อมสุขุมขึ้น
- เฉลย : ง

8. "ไบไม้่น้อยของฉัน ไม่คิดแน่ ช่างเหมือนกับที่ฉันพบในวันแรก สีเขียวอ่อนละมุน เส้นใบสยายอยู่ได้ฉิวใบละเอียดยอ่อนเหมือนแก้มเด็ก"

ข้อใดอธิบายความหมายของข้อความนี้ได้ดีที่สุด

- ก. ไบไม้้อ่อน มีสีสันสวยงาม บอบบาง และน่าทะนุถนอม
 - ข. อุดมการณ์ครั้งวัยเยาว์ สดใส และบริสุทธิ์
 - ค. คนเราย่อมสร้างความฝันจากฝันเล็ก ๆ ไปก่อน
 - ง. เด็กคือผู้บริสุทธิ์ไร้เดียงสาเปรียบเหมือนไบไม้้อ่อน
- เฉลย : ข

3.2 จงอ่านเรื่อง "ซี้ค" ของ ประภัสสร เสริกุล แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง
ใช้เวลา 15 นาที

ซี้ค

เปลวแดดของยามสายไล่กระริกอยู่ตามก้อนกรวดสีขาวที่โรยเหนือผิวถนนที่ทอดผ่านอุทยาน
ซึ่งคาราคาซังด้วยบุปผาชนิดนานาพันธุ์ มีเสื่อตัวใหญ่คลี่ปีกสีม่วง เข็มพลั่วพรายอยู่ตามกอหญ้าที่ชูก้าน
อวดกลีบดอกสีแดง เข็มราวฟ้ากำมะหยี่...

กษัตริย์ฟ้าฮัดทรงดำเนิน เชื่องช้าไปตามถนน เหมือนจะตกทายกับต้นไม้ทุกต้นและดอกไม้ทุก
ดอกที่รอรับเสด็จอยู่สองข้างทาง... พระพักตร์ของพระประมุขแห่งไบ เคอร์ฮาบ์คุดสูงบ เขือกเย็น
แตกต่างจากพระอนุชาที่โดยเสด็จตามมาใกล้ ๆ

"เสด็จที่อาจจะยังไม่ทรงทราบว่าตอนนี้ไอ้ลูกชายซี้คชายาซมัน ซ่องสูบกำลังเป็นการใหญ่
ปิดประกาศเรียกชายฉกรรจ์เข้าเป็นทหารเคลื่อนไปทั่วเมือง ใครคือใครต่างพากันเข้าไปอ่อนน้อม
กับมัน ยิ่งนานวันก็ยิ่งกำเริบเลียบสาบชั้นทุกที จนอีกหน่อยมันคงไม่เห็นเสด็จที่อยู่ในสายตา"

"เจ้าจำเกาลัดต้นนั้นได้ไหม..."

ทรงชี้พระหัตถ์ไปที่ต้นไม้ใหญ่ที่ยืนตระมึนอยู่หัวโค้งถนน

"...ต้องใช้เวลาหลายต่อหลายปีทีเดียวว่ามันจะเติบโตใหญ่แผ่ร่มเงาได้ถึงขนาดนี้"

"หม่อมฉันได้ยินว่ามันส่งบุญชีอาวุดต่าง ๆ ที่ต้องการซื้อ ผ่านมาทางราชเลขาามามากมาย
กำยกอง เสด็จที่ไม่ทรงนึกบ้างหรือว่าสักวันหนึ่งมันอาจใช้กำลังคนและอาวุธพวกนั้นก่อเภทภัยแก่
ราชบัลลังก์"

"ข้ายังมีกลิ่นซิมไม่หายต่อผู้ที่ลงมือปลุกเกาลัดต้นนั้นในที่ตั้งนั้น... บริเวณที่โล่งค้ำหลัง
ทำให้ต้นเกาลัดได้แดดได้ลมจนเติบโตงอกงามถึงปานนี้ แต่ขณะเดียวกันความโล่งนั้นเองที่ทำให้
เกาลัดต้นนั้นดูไม่เกาะเกาะสายตา ตรงกันข้ามกลับช่วยส่งเสริมความสว่างงามของจุดนั้นยิ่งขึ้น"

กษัตริย์ซาราหยุดประทับอยู่กับที่ ทอดสายพระเนตรไปยังต้นไม้ใหญ่อย่างนิยมชมชอบ

"เสด็จที่ไม่ทรงรับฟัง เรื่องที่หม่อมฉันกราบทูลเลยหรือพระเจ้าข้า"

เจ้าชายไพศาลตัดพ้อด้วยความน้อยพระทัย

"ข้ากำลังฟังอยู่..." ประมุขแห่งไบ เคอร์ฮาบ์คุดริลด้วยน้ำพระเสียงราบเรียบ

"...แต่เจ้าต่างหากที่ไม่ยอมฟังที่ข้าพูด"

กษัตริย์ฟ้าฮัดทรงผินพระพักตร์มาทางพระอนุชา

"อุทยานแห่งนี้ เป็นของเรา ทำไมเจ้าจะต้องไปอิงฉาคนสวนที่ปลูกกุหลาบได้สวยงาม หรือปรีวิคกัถึงก้านสาขาของคัน เกาลัดที่แผ่ขยายยิ่งขึ้น...

ทรงวางพระหัตถ์ลงบนพระอังสาของ เจ้าชาย

"บางทีเจ้าอาจจะอยู่ห่างไกลคันทมากรากไม้จนไม่รู้จักปรัชญาของคนเลี้ยงต้นไม้ ซึ่งมีได้มีอะไรล้ำลึกมากไปกว่าพลั่วกับกรรไกร... เจ้าจะสามารถดูแลสวนดอกไม้ให้งดงามได้ ก็เมื่อ รู้จักพลั่วหรวนดินทำนุบำรุงต้นไม้ให้งอกงาม... แต่เมื่อใดที่กิ่งก้านมันรกรุงรังเกะกะ หรือมีค้าง มีหนอนชอนไซ เจ้าจึงค่อยใช้กรรไกรลิดรอนสิ่ง เหล่านั้นทิ้งไป"

กษัตริย์ฟ้าฮัดนิ่งไปครู่หนึ่ง ก่อนรับสั่งต่อข้า ๆ

"ไบเคอร์ซาบักยามนี้ ก็เหมือนกับฤดูกาลที่จะต้องลงต้นไม้ใหม่ เพื่อให้อุทยานเจริญคดียิ่งขึ้น แม้ข้าเองจะรู้ว่าควรจะไปปลูกต้นไม้ได้ไว้ตรงไหน แต่ก็คงไม่มีเรี่ยวแรงทำนุบำรุงดูแลไปได้ อีกสักกี่น้ำ... เจ้านั้นแหละที่จะเป็นคนใช้พลั่วใช้กรรไกรสืบทอดไปแทนข้า ขอเพียงแต่ให้รู้จักใช้สิ่งของ สองสิ่งนั้นให้ถูกต้อง เจ้าจะเป็นเจ้าของสวนดอกไม้ที่งดงามร่วมกับผู้อื่น"

(ซีค : ประภัสสร เสวิกุล)

คำถามท้ายเรื่อง "บางคนของ ซีค"

จงเลือกข้อที่ดีที่สุด

1. กษัตริย์ฟ้าฮัดทรงมีสภาพอารมณ์อย่างไร เหตุใดจึงเป็นเช่นนั้น
 - ก. ทรงรู้สึกท้อแท้ เพราะปัญหา รุมล้อม
 - ข. ทรงรู้สึกอึดอัด เพราะไม่พอพระทัยความประหลาดของ เจ้าชายไฟซาล
 - ค. ทรงมีพระอารมณ์เบิกบาน เพราะการผัดต่าง ๆ เป็นไปตามพระประสงค์
 - ง. ทรงมีพระอารมณ์วิคค เพราะไม่แนพระทัยในสถานการณ์บ้านเมือง

เฉลย : ค

2. กษัตริย์ฟ้าฮัดทรง เปรียบคัน เกาลัดกับอะไร

- ก. คน
- ข. กองทัพ
- ค. บ้านเมือง
- ง. ฤดูกาล

เฉลย : ก

3. ข้อใดกล่าวผิด

- ก. กษัตริย์ห้าอัครมโหรีที่เจ้าชายโฆชาลครีศ
- ข. เจ้าชายโฆชาลไม่ทรงฟัง เรื่องที่กษัตริย์ห้าอัครมโหรี
- ค. พระอนุชาติดตามพระคำริของพระ เซษฐาไม่ทัน
- ง. กษัตริย์ห้าอัครมโหรีขึ้นชมลูกชายซิคสามาซ

เฉลย : ก

4. "อุทยานแห่งนี้เป็นของเรา ทำไมเราจะต้องไปบริจาคคนสวนที่ปลูกกุหลาบได้สวยงาม หรือปริวิตกถึงก้านสาขาของเกาลัดที่แผ่ขยายยิ่งขึ้น"

คำว่า "อุทยานแห่งนี้" หมายถึงอะไร

- ก. สวนดอกไม้
- ข. ประเทศชาติ
- ค. สังคม
- ง. กองทัพ

เฉลย : ข

5. ข้อใดสรุปพระคำริของกษัตริย์ห้าอัครมโหรีได้ดีที่สุด

- ก. อุทยานของพระองค์กำลังสวยงาม ต้นไม้แผ่กิ่งก้านสาขาเติบโตเต็มที่
- ข. ประเทศของพระองค์กำลังมั่นคง เพราะมีกองทัพที่เข้มแข็ง
- ค. การดูแลสวนดอกไม้ให้สวยงามต้องรู้จักใช้หว่านและกรรไกร
- ง. การปกครองประเทศต้องรู้จักใช้ทั้งพระเดชและพระคุณ

เฉลย : ง

3.3 จงอ่านเรื่องสั้นชื่อ "คนแก่, คนเลี้ยงเด็ก, ยาย, ยายแม่มด, คุณแม่-ช่วยผมด้วย!" แล้วตอบคำถามท้ายเรื่อง เวลาทำ 20 นาที

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คนแก่, คนเลี้ยงเด็ก, ยาย, ยายแม่บด,

คุณแม่-ช่วยผมด้วย!

ศรีดาวเรือง

บทกวี

ผมชื่อสมิทร

ภรรยาชื่อสมิตรา

เรามีลูกสาว 2 คน ชื่อลูกผักกับลูกปลา

ลูกคือดวงใจของเรา ลูกกำลัง เรียนอยู่ชั้นประถมปีที่ 1 และประถมปีที่ 3 ของ
โรงเรียนรัฐบาลในสังกัดกทม. อยู่ห่างจากบ้านประมาณ 3 กิโลเมตร ผมกับสมิตรา เข้าไปทำงาน
ในเมือง เรามอบดวงใจทั้งสองของเราไว้กับรถรับส่งของโรงเรียน นั่นละ... เราต้องบวก
โชครชะตาฟ้าดิน เข้าไว้ด้วย เราทำประกันชีวิตลูกไว้กับบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่งตามที่ทาง
โรงเรียนออกกฎบังคับมา

รถรับส่งมาไม่ถึงหน้าบ้านทีเดียวนัก เพราะถนนไม่สะดวก แต่ระยะทางเดินลัดที่เชื่อม
ระหว่างซอยหน้าบ้าน ซึ่งผ่านร้านค้าและห้องแถวให้เข้าใกล้ ๆ กันนั้น ล้วนเป็นคนรู้จักคุ้นหน้าค่าตา
สมิตรากับผมรู้สึก เขาใจ

บ้านเราอยู่กับลำห้วยแม่ลูก ไม่มีญาติเยอะ ๆ ๆ ๆ เหมือนชื่อเพลงฮิตติดอันดับ เพลงหนึ่ง
ความจริงลูกผักกับลูกปลามีทั้งย่าและยาย แต่ทั้งสองอยู่ต่างจังหวัดและผมไม่เคยเอ่ย
ปากชวนให้มาอยู่ด้วย เพราะถ้าใครคนใดคนหนึ่งมาบรรดามอง ๆ ๆ ๆ กับหลาน ๆ ๆ ๆ
จะค่อย ๆ ๆ ๆ หายอดคามกันมาเป็นขบวน ผมไม่ชอบให้มีผู้คนในบ้านเอะอะยั่วเยี้ย ไร...มัน
น่าเบื่อ น่ารำคาญ และไม่เป็นสัดส่วน... ไม่มีที่ไรแมนดิกันนะสิครับ คอนวีย เด็กผม เองก็ไม่เคยอยู่
กับย่าหรือยายเหมือนกัน... ไม่ชอบ

พูดตรง... ผมไม่ค่อยคุ้นกับคนแก่นัก

เสียงหัวเราะของเรา เสียงของพ่อแม่ลูก เท่านั้นที่ผมพอใจ ผมมีครอบครัว เป็นสุขแค่นี้
ใครจะว่าผมได้อิทธิพลต่างประเทศ... ไม่เอาญาติเยอะก็เชียว ผมเข้าใจว่าครอบครัวของใครก็
(น่าจะ) ของมัน ใครจะหาว่าผมใจดำไม่เป็นไทย ๆ ๆ ๆ ก็เชียวอีกเหมือนกัน ลูกแม่ (และแม่ยาย)
มิใช่มีแต่ผมคนเดียว ทำไมคนอื่น ๆ ๆ ๆ เขาไม่เอาไปอยู่ด้วยนะ เงินทองผมก็ส่งให้ใช้ทุกเดือน
แล้วพี่ที่น้องน้องของผมละ... พวกเขาควร เป็นไทยได้มากกว่าผมนี่ริ

ผมรู้ว่าสมิตราอยากให้อาแม่ของเธอมาอยู่ด้วย แต่เธอเข้าใจนิสัยของผมดีจึงไม่
 ปรีปากเอ่ยขอ นี่เป็นความน่ารักอย่างหนึ่งของเธอที่ไปกับผมได้ อีกอย่างแม่ย้ายผมแกชอบยุ่ง
 กับลูกปลามากเสียจนผมทนไม่ไหว... คนแก่ชอบยุ่งกับเด็กนี้ผมไม่ชอบเลย เวลามาจากบ้านนอก
 ที่ไหน แกก็ยุ่งไปเที่ยวซื้อปลามาทำกับข้าวให้เรากิน ผมไม่ชอบปลานี้ครับ... กลัวก้างปลาจะติดคอ
 ลูกปลา

ครั้งหนึ่ง เราเคยไปเยี่ยมแกที่บ้านนอก ครั้งนั้นลูกปลายังไม่ได้เข้าโรงเรียน สมิตรา
 ให้ลูกปลานอนกลางวันบนพื้นกระดาน และคอยนั่งพัดให้ลูกเพราะอากาศร้อน แม่ขมผมแกเกิดอะไร
 ไม่ทราบ... เอาผ้าชุบน้ำมาเช็ดตัวให้ลูกปลาซึ่งกำลังหลับสนิท... และแค่นั้นยังไม่พอใจ แกยัง
 เอาน้ำมาเทราดบนพื้นกระดานใกล้ ๆ ที่ลูกปลาของผมนอน แล้วแกก็เช็ดให้หอมมาด ๆ ลูมลูกปลา.
 ย้ายไปนอนกระดานที่เย็นกว่า เอาเบี่ยงละลายน้ำมาทาให้จนทั่วตัว แต่แกทำไมทันเสร็จหรอก
 ครับ เพราะลูกปลาของผมตื่นและหายว่องไปเรียบร้อยแล้ว สมิตราไม่เห็นว่าจะอะไร ผมเองก็พูด
 ไม่ออก แต่ผมโกรธจนไม่อยากจะไปเยี่ยมแกอีก... คนแก่อะไรก็ไม่รู้ยุ่งระมัด แม่ตัวของผมเอง
 2-3 ปีผมถึงไม่เยี่ยมทีด้วยซ้ำ

บางทีใคร ๆ ๗๗๗ คงเห็นห้องค้องกันกับผมบ้างนะครับ ทุกวันขนาดทำงานกันงก ๆ ๗๗๗
 ทั้งหัวทั้งเมีย แต่แล้วก็ยังต้องซื้อของเงินผ่อน ชีวิตคืองาน งานคือเงิน เงินคือเงิน ๗๗๗ (มัธยม
 สี่ครึ่ง หมายถึงค้องทำงานหนักมากใจครับ)

ครับ... บอกตรงตรง... ผมไม่มีเวลาไปเยี่ยมคนแก่บ่อยกว่านั้นแน่นอน... ไม่ว่าจะเยี่ยม
 แม่ยายหรือแม่ตัว

ลูกของผมควรอยู่กันได้โดยไม่ต้องมีคนแก่... อีกอย่างผมกลัวคนแก่จะเลี้ยงลูกของผมได้ไม่
 ถูกใจ ไม่น่าสมัยเหมือนหนังสือแนะนำการเลี้ยงเด็กแบบใหม่

แต่แล้ว... คุณขอรับ... ลูกผัดกับลูกปลาของผมกลับไปรู้จักคนแก่คนหนึ่งที่อยู่เช่าสี่แยกตรง
 จตุรตรวิษัณของโรงเรียน แกชื่อยายห่อง ทุกวันลูกจะพูดถึงยายห่องว่าใจดี... ยังไงยังงี้...
 ยายห่องให้น้ำกินตอนเย็น ยายห่องให้ขนมกินตอนเช้า ยายห่องเล่านิทานให้ฟัง ผมฟังเรื่อง
 ยายห่อง ๗๗๗ ทุกวันจนพลอยคุ้นเคยไปกับลูก และที่ผมไม่ห้ามการคบค้ากับคนแก่รายนี้ก็เพราะ
 แกไม่ได้เข้ามายุ่งย่ามในบ้านผม ผมเคยเห็นหน้าแกแล้วก็รู้สึกสะอาดสะอ้านใช้ได้

เหตุผลอีกข้อที่ผมไม่ห้ามก็คือ ยายห่องแกขายโรตีสายไหมที่ลูกผมชอบ ๗๗๗ เสียด้วย

เอาเถอะ...ถึงผมจะไม่ค่อยชอบสูงส่งกับใคร ไม่อยากให้มีคนแก่เป็นภาระอยู่ในบ้าน แต่พอผมเห็นยายห่องหัวปิ่นโคไปวัดทุกวันพระ หน้าตาที่เป็นริ้วร่น ๆ ๆ ๆ ของแกยิ้มแย้มกับลูกค้า คำน้อย ๆ ๆ ๆ และเพื่อนบ้านท่าทางอ่อนน้อมใจดี บางทีคล้ายจะเหงา เห็นลูกเล่าว่าแกอยู่คนเดียว แกแก่ขนาดแม่ของผม เห็นแล้วผมอดคิดถึงแม่ขึ้นมาไม่ได้ แม่ผมก็ชอบไปวัดแม่ผมก็ใจดี บ้านนี้แม่ผมคงจะเหงาเหมือนกัน

สองปีมาแล้วผมยังไม่ได้ไปเยี่ยมแม่เลย

ปีนั้นปีมะเส็ง มีข่าวลือว่าใครเกิด "ปีมะ" จะเคราะห์ร้าย

ฉะนั้น...

ฉะนั้น...ต้องทำบุญเอาเงินใส่บาตรพระประจำวันให้เงินเกินอายุไปหนึ่งปี... เป็นการต่ออายุ...ใครคนหนึ่งพูด ครับ...คนในบ้านผมไม่มีใครเกิดปีมะเลยรอดตัวไป แต่ไม่นานข่าวลือก็มีต่อมามากกว่าผู้ร้ายอำมหิตใช้รถยนต์เป็นพาหนะคอยดักจับผู้คนที่เปลี่ยวไปจุดเลือด เมื่อก่อนข่าวจุดเลือดมีมาบ่อยจนกลายเป็นเรื่องคุ้นชินไม่น่าตื่นเต้น แต่มาคราวนั้นตื่นเต้นมากกว่า เพราะเนื้อข่าวลือบอกว่ามีคนพบศพตัวซีดเหี่ยวถูกทิ้งไว้ตามป่าหญ้าข้างถนน ผู้ร้ายใช้รถติดกระຈกสีด้า และคนเล่าอีกว่าบรรณมีปีบใส่เลือดตั้ง เป็นแถว ๆ ๆ ๆ

เสียงผู้วิพากษ์วิจารณ์ ผู้เฒ่าผู้แก่ ผู้หนุ่มสาว เคากันไปต่างค่างนานา ว่าคนร้ายคงเป็นพวกต่างชาติ มาหาเลือดไปช่วยทหารของคนที่บ้านเจ็บในการสู้รบแถวชายแดน บ้างก็ว่าคนไทยนี่แหละที่หลอกจุดเลือดคนไทยด้วยกัน เอาไปขายให้คนต่างชาติ เลือดคนไทยได้ราคาดี ใคร ๆ ก็เชื่อถือเพราะได้ยินเสียงเพลงบรรเลงบอกทุกวันว่า เลือดไทยนี้เข้มข้น คุณภาพดีเลิศ...ไม่เป็นเอตส์!

ผมกับสมิตราเป็นพวกไม่เชื่อถืออะไรนัก ฟัง ๆ ๆ ๆ ไปพอไม่ให้เสียมิตรภาพ และตามข่าวเล่าข่าวลือนั้นได้ระแวกไว้ชัดเจนว่าผู้ร้ายจุดเลือดมันจับไม่เลือกทั้งเด็กผู้ใหญ่

ใช่...เลือดไทยเป็นปีบ ๆ ๆ ๆ มันคงเอาไปตั้งร้านค้ดกับถ่วงอกนะสิครับ

วันที่ 21 สิงหาคม...ผมจะจำวันนี้ไว้ไม่ลืม

วันนั้นเป็นวันที่ผมได้สัมผัสกับความรู้สึกที่ไม่มีความรู้สึก... เหมือนสมองแข็งตัวตาย เหมือนอริ เหมือนปูนที่เหลือแค่ซากค้ำเวลาถูกไฟไหม้ไล่ที่

เย็นวันนั้น สุมิศรากับผมหัวอุ้งขนมสำหรับลูกและอุ้งกับข้าวกลับจากทำงาน แต่ไม่พบลูกสักคน ปกติลูกมักจะไขกุญแจห้องน่องเข้าบ้านก่อนเรามาถึงเสมอ แต่วันนั้นทั่วทั้งบ้านเงียบกริบ ผมได้ยินแต่เสียงดึก ๆ ๆ ๆ ดังในหัวอกตัวเอง

แวบแรกผมกับสุมิศรามองไปรอบบ้านและบริเวณใกล้เคียงที่มีบ่อมีคู และรถเรือไปด้วย ผักตบชวาหนาแน่น แม้ผมค่อนข้างเชื่อว่าลูกผมจะไม่ซุกซนไปเล่นน้ำ ตกน้ำ แต่ทว่าเอาแม่ไม่ได้ เด็กก็คือเด็ก ยิ่งเลี้ยงแบบสมัยใหม่ให้เป็นเสรีชน เด็กอาจอยากไม่เป็นเด็ก เพราะมีสาเหตุจูงใจได้หลายอย่าง

เอาเถอะ... ถ้าลูกตกน้ำไปแล้ว ผมเองจะเลือกลงไปงมที่บ่อไหนคูไหนก่อนดี เด็กจมน้ำไปแล้วมันไม่ไหลมาบอกให้ลงไปงมตรงนั้นตรงนี่ขอรับ

ผมนั่งเป็น เบื่อไม้กำอุ้งขนมแน่นอยู่เช่นนั้นอีกนาน แม้จะเป็นเพื่อนบ้านใกล้เคียงระดมกำลังกันมาช่วยงมหาศพลูกผม ครับ... ผมเกลียดคำคำนี้เหลือเกิน ไม่... ไม่อย่างแน่นอน ถ้าแม่ผมจะพบว่าลูกหยุดหายใจไปแล้ว ผมก็จะไม่ใช่คำว่า "ศพ" กับลูกผักลูกปลาเป็นอันขาด

เพื่อนบ้านหลายคนวิ่งมากระโดดดู ลูกะคนบ้าง ลูกะ 2-3 คนบ้าง ภาพที่ผมเห็นนั้นมันช่าง เหมือนกับ เป็นฝันร้าย เลื่อน เลื่อน

ผมลืมเมียตัวเองไปพักใหญ่ ไม่รู้ว่าคอนนั้น เธอมีความรู้สึกอย่างไร

กำลังทำอะไร หรือไปอยู่เสียที่ไหน

รุ่งขึ้น เราสองคนทำทุกอย่างเท่าที่จะนึกได้ เราไปแจ้งความที่สถานีตำรวจ เราไปถามหมอ เราไปขอให้หนังสือพิมพ์หัวสีช่วยลงข่าว เรามอบยาน... ครับ... ผมคนสมัยใหม่แน่ละ ครับที่บนบานศาลกล่าว หากลูกเราเหลือแค่เพียงวิญญาณก็ขอให้ลูกกลับมาบอกเราในความฝัน... มาบอกด้วย เดี๋ยวเกิดอะไรขึ้น

ใครกันทำกับลูกผักลูกปลาราวกับลูก เป็นผัก เป็นปลา

พ่อจะแก้แค้นมันด้วยชีวิต

พ่อจะแก้แค้น

หลายวันผ่านไปเรายังไม่ได้ข่าว

ระยะนี้คล้ายจะได้ยินคนพูดถึงยายห้องว่าแก่กลับ ไปบ้านนอกแล้ว เรื่องอะไรผมจะสนใจกับการอยู่การไปหรือแม้แต่การตายของคนแก่คนหนึ่ง ผมคิดถึงยายห้องแวบหนึ่ง... ยายห้องทำให้ผมยังคิดถึงลูก เพราะลูกชอบโรตีสายไหม

ลูกหมขอบไรตีสายโหมของยายห่อง

บทคลี่คลาย

หลังจากเวลาผ่านไป 3 สัปดาห์ในความทุกข์ทรมาน เรื่องราวดังกล่าวก็คลี่คลาย มีข่าวหาดหัวลงในหนังสือพิมพ์หัวสี...ฉบับนั้นใจครับ...ฉบับที่ขอบทำตัว เป็นพระ เจ้าองค์น้อย ๆ ๆ ๆ อยู่เสมอ ข้อความที่ปรากฏ คำว่าจได้ประกาศบอกให้หมกับสมิตราไปรับลูกหมกับลูกปลาที่หาดใหญ่

ท่ามกลางความสับสนของบรรดาพ่อแม่คนอื่น ๆ ๆ ๆ รวมตลอดทั้งญาติพี่น้องและผู้คนที่ห้อมล้อมมุงดู แน่ละครับ...มีเสียงคร่ำครวญด้วยความสงสารระคนดีใจเคล้าไปกับเสียงคำทอคนแก่, คนเลี้ยงเด็ก, ยาย, ยายแม่บด...ใจโหด

คุณแม่...ช่วยผมด้วย!

ดูเหมือนหมออกจะเหี้ยนอะไรไม่เข้าทำออกมาทำนองนั้น

หมอุ้มลูกปลาไว้แนบอก สมิตราประคองลูกหมแล้วเดินไปเขม้นมองยายห่องที่นั่งอยู่ในห้องซังของสถานีตำรวจหาดใหญ่ด้วยความแปลกใจและแค้นใจ

ต่อไปนี่พอถึงวันพระ...มึงจะไปทำบุญที่วัดไหนละ

เราสองคนพูดอะไรกันไม่ออก ลูกหมกับลูกปลาก็เช่นกัน เอาแต่ซุกหน้าหนียายห่องไรตีสายโหมใจดี พร้อมกับส่งเสียงครางสะอื้นให้

ลูกหมและลูกปลาลับคินสู่อ้อมอกของ เราอย่างปลอดภัยแล้ว...ไม่น่าเชื่อ หมยื่นข้อเสนอไปยังแม่ตัวและแม่ยายในทันทีที่กลับมาจากหาดใหญ่ว่า ใครอยากมาอยู่กับเราม้าง...ยกมือขึ้น...เราอยากมีคนแก่ไว้เฝ้าคนแก่ เราอยากมีคนเลี้ยงเด็กที่เป็นย่าเป็นยายของเราจริง ๆ ๆ ๆ

หมยินดีต้อนรับการเลี้ยงดูแบบไทย ๆ ๆ ๆ แล้วครับผม

คำถามท้ายเรื่อง "คนแก่, คนเลี้ยงเด็ก, ยาย, ยายแม่บด, คุณแม่-ช่วยผมด้วย!"

จงเลือกข้อที่ดีที่สุด

1. ข้อใดไม่ใช่ลักษณะของสมิตรา

- ก. หัวสมัยใหม่
- ข. ขี้รำคาญ
- ค. จู้จู้ขี้บ่น
- ง. รักลูกมากกว่ารักแม่

เฉลย : ก

2. ข้อใดที่แสดงว่าสุมิตรเป็นคนใจแคบได้ชัดเจนที่สุด

- ก. บ้านเราอยู่กันลำบาก พ่อแม่ลูก ไม่มีปัญหาเยอะ ๆ ๆ ๆ เหมือนชื่อเพลงฮิตติดอันดับ
- ข. ความจริงลูกหัก และลูกปลามีทั้งย่าและยาย แต่ทั้งสองอยู่ต่างจังหวัด และผมไม่เคยเอ่ยปากชวนให้มาอยู่ด้วย
- ค. เพราะถ้าใครคนใดคนหนึ่งมา บรรคาน้อง ๆ ๆ ๆ กับหลาน ๆ ๆ ๆ จะค่อย ๆ ๆ ๆ หยหายตายกันมาเป็นชบวน
- ง. ใครจะว่าผมใจดำไม่เป็นไทย ๆ ๆ ๆ ก็เชิญอีกเหมือนกัน ลูกแม่ (และแม่ยาย) มิใช่มีแต่ผมคนเดียว ทำไมลูกคนอื่นเขาไม่เอาไปอยู่ด้วยละ เงินทองผมก็ส่งไปให้ใช้ทุกเดือน

เฉลย : ง

3. "หนังสือพิมพ์หัวสี ฉบับนั้นใจครับ...ฉบับที่ชอบทำตัวเป็นพระเจ้าองค์น้อย ๆ ๆ ๆ อยู่เสมอ"

ข้อความนี้ผู้แต่งมีเจตนาอย่างไร

- ก. เสียดสี
- ข. ประชดประชัน
- ค. ประนาม
- ง. ตูแคลน

เฉลย : ก

4. แนวคิดสำคัญของ เรื่องที่ผู้แต่งต้องการ เสนอต่อผู้อ่านคืออะไร

- ก. พ่อแม่รักลูกยิ่งกว่าชีวิต
- ข. คนเราจะรู้ว่าพ่อแม่รักแค่ไหนก็ตอนมีลูก
- ค. สังคมไทยยังต้องการครอบครัวแบบไทย ๆ
- ง. สภาพเศรษฐกิจทำให้เกิดปัญหาสังคม

เฉลย : ค

5. "เราแอบดวงใจทั้งสองของเราไว้กับรถรับส่งของโรงเรียน แต่ละ เราต้องบวกโชคชะตาฟ้าดินเอาไว้ด้วยเราทำประกันชีวิตลูกไว้กับบริษัทประกันชีวิตแห่งหนึ่งตามที่โรงเรียนออกกฎบังคับ" ข้อความนี้สมิทรกล่าวด้วยความรู้สึก เช่นไร

- ก. ไม่มั่นใจต่อสวัสดิภาพของลูกเลย
- ข. ชิงชังต่อสภาพสังคม
- ค. หอใจกับข้อบังคับของโรงเรียนที่ให้นักเรียนทำประกันชีวิต
- ง. ไม่ชอบรถรับส่งนักเรียนของโรงเรียน

เฉลย : ก

4. ให้นักเรียนเลือกข้อความหรือคำประพันธ์ที่นักเรียนชอบ มาอธิบายความหมายของข้อความนั้น แล้วจัดป้ายนิเทศหน้าชั้นเรียน

การประเมินผล

1. ครูตรวจผลงานของนักเรียน
2. ดูจากผลการตอบคำถาม
3. สังเกตความสนใจ

แนวทางการจัดกิจกรรม

1. ครูนำข้อความจากคำประพันธ์หลายประเภทมาให้นักเรียนฝึกตีความ แล้วสังเกตว่านักเรียนชอบคำประพันธ์ประเภทใด
2. ข้อความที่นำมาให้นักเรียนฝึกควร เป็นข้อความนอกเหนือจากในแบบเรียนหรือหนังสืออ่านนอกเวลา

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนมีวิจาร์ณญาสในการอ่านข้อความมากขึ้น
2. นักเรียนมีทัศนคติที่ดีต่อการอ่าน
3. นักเรียนสนใจที่จะอ่าน เรื่องนอกเหนือจากที่ยกมา

โครงการที่ ๓

การฝึกออกเสียง ร ล และควบกล้ำอื่น ๆ

ชื่อโครงการ "ร ล และควบกล้ำ สำคัญยิ่งนัก"

หลักการและเหตุผล

การอ่านออกเสียงมีคุณสมบัติทั้ง การสื่อสารและรับสาร การอ่านออกเสียงถูกต้องชัดเจน ทำให้ผู้ฟังรับสารจากผู้เขียนได้ถูกต้อง การอ่านออกเสียงผิดทำให้ผู้ฟังไม่เข้าใจสารของผู้เขียนหรือเข้าใจไขว้เขว การออกเสียง ร ล และควบกล้ำอื่น ๆ เป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งในการอ่านออกเสียง นอกจากทำให้ผู้ฟังเข้าใจสารของผู้เขียนถูกต้องดังกล่าวนั้นแล้ว ยังเกิดความไพเราะอีกด้วย แต่ภาษามีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาเกิดใหม่ มีคำที่หายไป มีหน่วยเสียงเพิ่มขึ้น ขณะเดียวกันมีหน่วยเสียงลดลง ถ้าหน่วยเสียงที่ลดลงไปทำให้คำเปลี่ยนความหมายย่อมเป็นอุปสรรคในการสื่อสาร ปัญหาการไม่ออกเสียง ร ล หรือควบกล้ำอื่น ๆ นั้น อาจมาจากความผิดปกติของอวัยวะออกเสียง การเอาอย่างที่ผิด ความเขินอาย และขาดการฝึกฝน การจัดกิจกรรมฝึกอ่าน ร ล และควบกล้ำอื่น ๆ จะช่วยให้นักเรียนรู้สึกสนุก และแก้ไขการไม่ออกเสียง ร ล และควบกล้ำได้โดยใช้กฎการฝึกฝน (Law of Exercise)

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนออกเสียง ร ล และควบกล้ำได้ถูกต้อง
2. เพื่อให้นักเรียนคุ้นเคยกับการออกเสียง ร ล และควบกล้ำ
3. เพื่อให้นักเรียนรู้สึกสนุกสนานกับการฝึกออกเสียง ร ล และควบกล้ำ

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เนื้อหา

1. คำที่ใช้ ร เป็นพยัญชนะต้น

รกเรียว	รองรัง	รักร้าง	รือรือ	เรียกร้อง
รงรอง	รอนแรม	รังรอง	รื่นรมย์	เรียราด
รบรา	รอนรอน	รามรื่น	รุกราน	เรียไร
รบเร้า	ร้อนรน	ราม เรียบ	รุ่งรัง	เรียนร้อย
ร่วงรุ่ง	ร้อนเร่	รายรับ	รุ่งเรือง	เรียนรัก
ร่วงโรย	รอยร้าง	ร้ายแรง	รุ่งโรจน์	เรียบเรียง
รวดเร็ว	ร้อยทรอ	ร้ายราน	รุ่งร่วง	เรื่องรอง
รวดร้าง	ร้อยรัก	รายเรียง	รุนแรง	เรื่องรัง
รวนเร	รอมร่อม	รำรวย	รู้เรื่อง	เรื่องไร
รวบรวม	รอร่า	รำไร	รูปร่าง	เรื่องราว
รวบรัด	ร่อแร่	ริเริ่ม	เร่งรัด	แรมรา
ร่วมเรียง	รวมรู้	จิตרון	เร่งเร้า	โรยรา
รวยริน	ระรวย	รินริน	เร็วรี่	โรงเรียน
รวยรื่น	ระรื่น	ริมรี่	เร่อว่า	โรงรถ
ร้องรอย	ระริก	ริมหรี	เร้าร้อน	โรคร้าย
ร้องแร้ง	ระรึน	ริมรุด	เราะราย	
ร้องแรก	ระเริง	ริมเร่ง	เร็ดร้าง	

2. คำที่ใช้ ล เป็นพยัญชนะต้น

ลดเลี้ยว	ลวดลวย	ลามลู	ลุ่มลุ่ม	เลอเลิศ
ลนลาน	ลอยลม	ลามเลือด	ลุ่มหลง	เลอล่า
ลมเลือน	ล่อลวง	ลายลักษณ์	ลุ่มลุ่ม	เล็กล้ม
ลมหลู่	ล่อหลอก	ล่าเสียง	ลุยเลน	เล็กเล็ก
ลมเหลียว	ล่อแหลม	ล่าลอง	ลูกหลาน	เงินเลื้อ
ลดหลั่น	ลอกลาย	ล่าเล็ก	ลู้ง	เลิศลอย
ลั่นหลาม	ลือเลียน	สิงหับ	ลูกโลก	เลี้ยงลา

ลบล้าง	ล่องแล้ง	ลิงโลท	ลูกไล่	เลื่องลือ
ลบโลก	ลະลอก	ลินลา	ลูกลม	เลื่อนลอย
ลรรลุง	ลະลาน	ลีลา	ลูกหลง	และเล็ม
ล้วงลับ	ลະเลง	ลีลาศ	ลูกหลวง	โลเล
ล้วงเลย	ลະเลียด	ลีกลับ	อุปได้	โลมเล้า
ลวนลาม	ลະเลง	ลีกล้ำ	เลหลัง	โลดแล่น
ลือเลียบ	ลั้งเล	สิ้นลัม	เล่าลิม	ไล่เลีย
ล่องลอย	ลัดเลาะ	ลูล่วง	เล็คลอด	ไล่เลียง
ลอยล้ำ	ลับแล	ลูกลาม	เล็งลัคน์	โลลา
		ลูกลน	เล่นลีน	

๓. คำที่มี ท นำ ล

หลอกเล่า	หลงลืม	หลายไหล	แหลนหลาว
หลอกหลวง	หลอ เลียง	หลุดลอย	แหลมหลัก
หลอกหลอน	หละหลวม	หลุดล้วย	เหลียวแล
หลอหลอม	หลักลอย	หลุกหลิก	เหลือกแล
หลอดลม	หลักแหลม	เหลวไหล	เหลื่อหลอ
หลอมเหลว	หลักแหลง	เหล็กไหล	เหลื่อแหล่
หลอ เหลา	หลิ่งไหล	เหล็กแหลม	เหลื่อลัน
หลงลม	หลากหลวม	แหลงหล้า	เหลื่อหลาย
หลงไหล	หลายแหล่	เหลวแหลก	เหลื่อมล้ำ

4. คำที่ใช้ ร ล คู่กัน

รวยลัด	รุฬลิก	ลมแรง	ลูกรัก
ร้อยลีน	เร้นลัม	ลมรัก	ลูกเรือ
ร่วไหล	แรงลม	ล่องเรือ	ลูกรัง
ระลิก	เรียนลัด	ลอครว	เล่มแรก

ระลอก	โรง เลื่อย	ลมรอย	เลวร้าย
ราบลุ่ม	โรง เหล้า	ล้อมรอบ	เล่นแร่
รายล้อม	รอย ล่วง	หลากรส	เหล้าโรง
ริบรัด	ลดรา	ล้างรูป	เหล้าร้าย
รูปล้อม	ล้วงรู้	หลาย เรื่อง	เล็กรบ
รูป เล็ก	หลงรัก	ลาโรง	เลือกרון

5. คำควบกล้ำที่ใช้ ร

กรม เกรียม	เกรอะกรัง	เครื่องครัว	ปราศเปรี้ยว
กรมพระ	เกรียงไกร	เครื่อง เครา	ปราศเปรื่อง
กรอกแกรก	เกรียวกราว	เครื่องปรุง	ปรามปราม
กรอบ เกรียบ	เกรียวกราด	เครื่องร้อน	ปรูไปรุ่ง
กระงกกระเงิน	ขรุขระ	เครื่องราง	ปรูดปราด
กระเง้ากระงอด	ครองแครง	เครื่อง เรือน	เปรียบเปรย
กระจัดหลักพราย	ครอบครอง	โครมคราม	เปรื่องปราด
กระเจิดกระเจิง	ครั้นคร้าม	โคร่ครวญ	แปรปรวน
กระซิบกระซาบ	ครามครัน	ตรวจตรา	โปรดปราน
กระท่อนกระแต่น	คริ่งคราว	ครมครอม	พระพรหม
กระบึกกระบวน	คร่ำคร่ำ	ครัยคริงศ์	พรั่งพรู
กระพืดกระเพียด	คร่ำคร่า	ตราคร่า	พริ่นพริง
กระหม่อมกระยอง	คร่ำเคร่ง	ครีครอง	พรั่งพราย
กระหืดกระหอบ	คร่ำครวญ	คริ่งตรา	พราวแพรว
กระอ้อมกระแอม	ครึกครื้น	ครืดเครว	พริ้งเพริศ
กราด เกรี้ยว	ครึกโครม	โคร่ครอง	พริ้มพราย
گرامกราน	ครั้นครั้น	ปรน เปรอ	เพราะพริ้ง
กรีดกราย	ครั้น เครง	ปรวนแปร	เพริศพราย
กรุ่มกริม	เคร่งขรึม	ประจวบประแจง	เพรียกพริ่อง
กรุยกราย	เคร่งครัด	ประณีประนอม	พรั่งพราย
	เคร่ง เครียด	ปรักปรำ	แพรวพราว

6. คำควบกล้ำที่ใช่ ล

กลม เกลื่อน	เกลือกกลิ้ง	คลึง เคล้า	เปล่งปลั่ง
กลมกล่อม	เกลื่อนกล่น	คลุกคลาน	แปลกปลอม
กลม เกลียว	ไกล่เกลี่ย	คลุ้มคลั่ง	แปลมปลาบ
กล้องแก้ง	ขลุ่ยขลุ้ก	เคลิบเคลิ้ม	ไปล่ปลิว
กล่อมเกลี้ยง	ขลุ่ยขลุ๊ก	เคลียดล่อ	หลุนหลั่น
กล่อมแก้ม	ขลุ่ยขลุ่ย	เคลือบแคลง	หลุบหลับ
กลัดกลุ้ม	คลอเคลีย	โคลงเคลง	หลุบโหล่
กลัดกลอก	คล่องแคล่ว	ปลดปล่อย	เพลอโพล
กลางแปลง	คละคลุ้ง	ปลดเปลื้อง	เพลาะเพละ
กลาดเกลื่อน	คลັบล้าย	ปลอมแปลง	โหลก หลอก
กล่าวเกลี้ยง	คลาศล่ำ	ปล่อยปละ	หลับหลา
กล่าวกลืน	กลางแคลง	ปลาเกลื่อ	หลับหลิง
กลิ้งกลอก	คลาดเคลื่อน	ปลาบปลื้ม	หลิกหลวง
กลิ้งเกลือก	คลาดแคล้ว	ปลิ้นปล้อน	หลุกหล่าน
เกลี้ยกล่อม	คล้ายคลึง	ปลุกปล้ำ	หลุ่มหล่วม
เกลี้ยงเกล้า	คลึงโคลง	เปลี่ยนแปลง	เหล็ดเหลิน
เกลียวกลม	คลี่คลาย	เปลี่ยวเปล่า	เหลี่ยงหล้า
			โหล่เหล้

7. คำควบกล้ำที่ใช่ ว

กวัดแกว่ง	ขวางโลก	กว้านหะเยา
กวัดไกว	ขวางค้อน	ทงเกรียน
กว้างขวาง	ขวางฟ้า	แก้วนกล้า
แกว่งไกว	มฆวิค	ขวัญข้าว
ขวนขวาย	ขวัญข้าว	ขวางหนาม
ขวกไขว่	ไกวเปล	ควักค้อน
ขยับเขยิว	กล่าวขวัญ	ควันไฟ

ไขว้เขว	กวาดคา	ความข้าง
ไขว้คว้าง	ความ เครียด	คว้าง เคว้าง
เคว้างคว้าง	กว้างทอง	คว้างทอง
ข้างขวา	กว้างซื่อ	แควใหญ่
		แวนแคว้น

กิจกรรมการสอน

1. ให้นักเรียนฝึกออกเสียง ร, ล และควมกล้า ๆ ทุกครั้งที่ครูเข้าสอนครั้งละ 2-3 คน โดยให้นักเรียนจับฉลาก เลือกข้อความในชุดฝึกที่ครูเตรียมไว้ นักเรียนที่ออกเสียงผิด ต้องถูกทำโทษ โดยต้องไปอ่านข้อความใหม่กับครูตอน เข้าก่อน เข้าเรียนหรือตอนเย็นหลังเลิกเรียน

ข้อความที่ให้นักเรียนฝึกมี 5 ชุด ชุดละ 4-7 แบบ มีระดับความยากในการฝึกสูงขึ้น นักเรียนจะเริ่มฝึกจากชุดที่ง่ายไปสู่ชุดที่ยากและได้ฝึกทุกชุด นักเรียนเลือกในแต่ละชุดด้วยการจับฉลาก

ชุดฝึกที่ 1 ฝึกออกเสียง ร, ล มี 5 แบบ

แบบ 1		แบบ 2		แบบ 3	
ลวดลาย	ลวนลาม	ลูบไล้	เลิกล้ม	ล่าเลิก	ลิงโลด
ล่องลอย	ละเลย	ลอกแลก	เลิกลัก	ละเลียด	ลาบเลือด
ลมแรง	ลงเรือ	เหล้าโรง	เล่นแร่	ลดรา	ล้วงรู้
ลาโรง	ลมรอย	เหล้าร้าย	ลูกรัก	ล่องเรือ	ล้อมรอบ
รวยลัด	ร้อยล้น	รียลัด	โรงเหล้า	รูปลอก	เรือล่ม
รายล้อม	ร่ามล้อม	ระลอก	ร่ามล้อม	ระเลียด	ระเล็ง
รอนแรม	รุ่งรัง	เรือรัง	เรือไร	ร้องแรก	ร้องแร้ง
รวนเร	ร่วมเรียง	เรียบร้อย	รักร้าย	ร่ามเรียบ	รุ่งโรจน์

แบบที่ 4		แบบที่ 5	
ลึกลับ	ลด เลี้ยว	หลักแหลม	เหลือแหล่
ลัด เลาะ	เล่นลั่น	เหลวไหล	เหลื่อมล้ำ
ลอดรื้อ	เลวร้าย	หลายเรื่อง	เหล่าไรง
เลือคร้อน	หลงรัก	หลงรัก	ถูกเรือ
เรียนลัด	รูปเล็ก	โรง เลื่อย	ร่วไหล
ระลึก	เร้นลับ	แรงลม	รอยลวง
ระริก	ริบหรี่	เราะราย	เรื่องรอง
เร็ดร้าง	ไรคร้าย	ริ เริ่ม	เรียบเรียง

ชุดฝึกที่ 2 ฝึกออกเสียงควบกล้ำมี 5 แบบ

แบบที่ 1		แบบที่ 2		แบบที่ 3	
กลางคืน	กลิ่นอาย	ขวัญอ่อน	กลอนสด	เคาะกลอง	ศึกวัย
ชวนชวาย	กวาดล้าง	ของขลัง	ศิขลุม	ค้อนควัก	ความควาย
กล้ากราย	กริ่ง เกรง	เขตแขวง	ขยับ เขียว	ปลดปล่อย	เปรี๊ยะปราชญ์
กระล็บ	กลับกลอก	เขละขละ	ข่าวกรอง	ขลาดเขลา	เคร่งขรึม
กล้าแกร่ง	กรุ่มกริ่ม	คลุมเครือ	ครั้นคร้าม	คลุกคลี	ครั้นเครง
เดรีด เดร	ตรวจตรา	ตรมตรอม	ตราครุฑ	ตราครุฑ	ตระเตรียม
แหรงหราย	แหรงหราว	ปรักปรำ	ปรุโปร่ง	หรั่งหรู	หรั่งหริง

แบบที่ 4		แบบที่ 5	
ความฝัน	กว้างขวาง	คว้งคว้าง	ไขว่คว้า
ควันทไฟ	โคลง เคลง	ขับกล่อม	กลองเพล
คล้ายคล้าย	ปรายไปรย	ครวญ เพลง	เกรงกลัว
เคลื่อนกลาด	กรุงไกร	คลุกเคล้า	เคร่งครัด
โพล้เพล้	เปลี่ยงพลา	กลาคล้า	ครอบครอง
ครั้นคร้าม	ครามครัน	เปรียบเปรย	ปรักรปำ
ครั้นครั้น	ครึกโครม	ปราศเปรียว	แปรปรวน

ชุดฝึกที่ 3 ชุดฝึกออกเสียง ร, ล ในประโยค มี 5 แบบ

แบบที่ 1
1. ที่โรง เลื่อยของ เหล่าร้ายมี เหล่าโรงหลากหลายรศ
2. คนร้อยล้นรื่องล่านำ เกี่ยวอก เรือให้รุ่มล่อมหลงรัก
3. รุ่งไรจน์หลงรักรวรยรืนอย่าง เหลือหลาย
4. เพราะไรคร้ายรุกรานร่างกาย เขาจึงไรยรา
5. จงรีบ เร่งทำงานอย่างรวดเร็วและค้อง เรียบร้อย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบที่ 2

1. สายลม เป็นหมอลำที่ เลื่องลือไปทั้งลับแล เพราะ มีลูก เล่น เทลือหลาย
2. เจ้าล้อมอยากรวยลัคริไปปลักรดผลสุคท้าย เลยอุกรวบ
3. รังรอง เป็นคน เรรวนไม่ค้อยจะเรียบร้อย รักก็ง่าย หน่ายก็เร็ว
4. เมื่อรู้ เรื่องคนร้ายคำรวจก็รีบรุดไปหาร่องรอย
5. เจ้ารวยมาทำลุ่มล่ำกับแม่ เรวไร. กำนัน เรื่อง เลย ออกโรงขับไล่

แบบที่ 3

1. เจ้าแหลม เป็นคนไม่มีห ลักแหล่ง เทียว เร่วร้อนอยู่ เรือย ๆ
2. เมื่อจำ เลยอุกไล่เสียงก็ เล่นลั่นหลกหลิกจนคำรวจต้อง เร่ง เร้า
3. ความหลักแหลมจะช่วยให้ เรารอดจากอันครายที่รุมล้อม
4. ความ เรียบร้อยของรวยจีนทำให้นักบหลงรักอย่าง รวดเร็ว
5. หอดะวันลับเหลี่ยม เขา เขาก็หยุครอนแรมในความ รก เรียว

แบบที่ 4

1. มะ เริง เป็นโรคร้ายคร่าชีวิตไม่เลือกคนจนหรือรวย
2. วง เหล้าต่างละเอียตลามลุ่มอยู่ริมรั้วอย่างรื่น เริง
3. บุญล้ำทอดทิ้งบัวลอยไม่เหลียวแล บัวลอย เลยไม่
หลง เหลือความ เลอ เลิศอีก เลย
4. แรงลมกระหน่ำบ้าน เรือนจนทลายราบเรียบ เป็น
หน้ากลอง
5. เมื่อร่วง ไร่อู่วัยชราเลือกดลมก็ เรววน อารมณ์เลย
ปรวนแปร

แบบที่ 5

1. เขาฝั่ง เหล็กไหลในเรือนร่าง ช้ำยัง เล่นแร่แปรธาตุ
อีกทั้งนับถือ ไชยกลาง
2. เขาร่ำรวย เหลือหลาย แต่ต้องล้มละลาย เพราะเดิน เลื้อ
3. คนร้ายแอมอยู่ในโรงรถรุ่ง เรื่องไม่รู้ เลยถูกลือครีตเงิน
4. คำจรรยาบรวมหลักฐานอย่างรีบเร่ง ไม่ เลิกลม เรื่องราว
อย่าง เค็ดขาด
5. นวนิยายรักมีหลาย เรื่อง แต่เล่มแรก คือ เรื่อง
รักร้าย

ชุดฝึกที่ 4 ฝึกออกเสียงความกล้าในประโยค มี 5 แบบ

แบบที่ 1

1. หอฟ้าแลบแปลมปลาบฝนก็ห่มลงโปรยปราย
2. บ้านที่ปลูกในที่เปลี่ยวมักไม่ค่อยจะปลอดภัย
3. เขาคว่าคาบขึ้นกวัดแกว่งต้องแสงแดดแปลมปลาบ
4. มนตราต้องครากคร่าเพราะเตรียมตัวแต่งงาน
5. นำไปร้อง เข้าปลูกปล้ำย้ายปลีจนถูกปรับ

แบบที่ 2

1. เขากลัดกลุ้มลงนอนกลิ้ง เกลือกอยู่กลางลาน
2. นงคราญนั่งคร่ำครวญอยู่ข้างครัว เหมือนคนคลุ้มคลั่ง
3. หอ เหลาไหล เหล้ แหรว พราก็ออกไปชมพระพร
ที่หลับหลาไซ
4. การพลัดพรากจากสิ่งรักทำให้เขา เหลอไหล
5. เพราะเขาทำ เรือโคลง เคลงทั้งคู่เลยลงไปคลุกโคลน

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบที่ 3

1. สู้ตาย เจ้าแก้วก็กะโหลกกะ เผลอมา ยิ้ม เผล่ที่
ข้างโรงลิ เก
2. พระมหาอุปราชาต้อง เหลียงพลำ เพราะ เพลงดาบ
ไม่คล้องแคล้ว
3. เขา เกร็ด เกร่อยู่ตาม ตรอกจน คำร่ว จมาตรวจตรา
4. น้ำค้างพร่างพรหมพร้อมกับความพริ่นพริ้ง
5. ควรปรับปรุง เปลี่ยนแปลง การปราบปราม ให้มัน
ประ เปรี้ยว

แบบที่ 4

1. เมื่อไม่รู้จักประ นิประ นอมครอบครวก็ ต้องกระเจิด
กระเจิงอย่างนี้
2. ความกรม เกรียมทำให้ เกรียงไกร เกรี้ยวกราด
เอากันกลอยใจ
3. ตารากะพริบพราว ในท้องฟ้า ให้แสงแห้วพราว
4. ศรีปราชญ์ เป็นที่โปรดปราน เพราะ เปรื่องปราด เรือง
ไคลงกลอน
5. ฟ้าร้องครางครืนทำเอาพริ้มเพรา ครื้นคร้าม

แบบที่ 5

1. จันทบุรี เป็น เมือง เพชรพลอย น้ำตกหรีว และผลไม้
เลิศรส
2. กองทัพมหัศจรรย์ เข้าสู่วังช้างหลาย เกเรอย่างรวดเร็ว
ไม่ลดละ
3. เมื่อ เพื่อน ๆ มาพร้อม เหยียง พรรณรายก็หิ่งเพราอยู่
ในชุดหลิวหวานที่ตัดมาจากร้านแหรวา
4. ตรงจาก เมืองครึ่ง ไปอยู่ เมืองคราดสูครากคร่าอย่าง ไม่
จนครอกจนคั้งตัวได้
5. เพราะความ เกร่ง เกรี้ยคชวิญดา เลยหลบความซูลมุนไป
เคร็ด เครื่ออยู่ เมืองครอน

ชุดฝึกที่ 5 แบบฝึก ร. ส และควมกล้าที่เป็นเรื่องราวมี 4 เรื่อง

เรื่อง 1

เจ้าชวานเป็นคนขวาง ขวนขวายหาเรื่องเดือดร้อนมาให้
ทิดขวิดผู้พ่ออยู่ไม่ขาด หอดควด กวางทองได้ก็ออกกวัดแก่งตาม
เล่ม เก้าของทิดขวิดออก เกะกะ เลียงขวิบ เขียวแหวกอากาศ
ของคตตาม ทำให้ชาวบ้านควักค้อน เจ้าขวิดความข้างเกิดความ
เครียคจึงควาขอ ง้าวคูใจออกขบเกี่ยวกับเจ้าชวาน ปรากฏว่า
ของง้าว เจ้าขวิด เรียกเลือดจากไหล่นวา เจ้าชวานได้พอควร
เจ้าชวาน เลย เลิกขวางแต่บัดนั้น

เรื่องที่ ๒

ลีลาและเลิศลักษณ์ เป็นลูกหลานลุงสละ อายุไล่เสียกัน
 ความงามของลีลา เลื่องลือไปทั้งลับแล เลิศลักษณ์ก็งามล่อ
 ไปอีกแบบ สองสาวรำลาลุงสละไปเล่า เรียนอยู่ เมืองหลวง
 เลิศลักษณ์มีคู่ควง เป็นหนุ่มรูปหล่อชื่อลอราช คินหนึ่งลอราชและ
 เลิศลักษณ์ไปลีลาที่คลับไฉล่า ลอราช เหลือบแลไปเห็นลีลา
 วาดวาดลายอยู่กลางฟลอร์กับกลุ่มเพื่อน ลอราช เกิดสะดุครัก
 ลีลา เลิศลักษณ์ เลยออกหัก เพราะลุ่มหลงคนรูปหล่อ เลยเลิก
 ไม่ลองรักในวัย เรียนอีกเลย

เรื่องที่ ๓

บัวลอยจากท้องไร่ เป็นสาวร่างสคราย ชอบกริดกราย
 ไก่ทรู ทำคว เป็นสาวกรุง ลิมลามลูไปหลงสัด หึงท้องทุ่ง
 กว้างขวางวัวควาย เคยขี่ มามีคู่ควง เป็น เศรษฐีมี เบนซ์สี
 มรอนซ์ บัวลอย เปลี่ยนชื่อเป็น เรืองอุไร ปรารณา เป็น
 คุณนายรวยทางลัด เพื่อผลจะได้ย้ายจากแฟลคไปอยู่เรือน
 หูหราหลัง เบื่อเรือ บัวลอยต้อง ผันสลาย เมืองกรุงมีแต่
 เรื่องกลับกลอก บัวลอยถูกหลอกเลยเวียนเกล้า คอง
 ปวดร้าวร่าไหหลายระลอกก่อนรำลาคความรุ่ง เรื่องกลับไป
 อยู่ท้องไร่ ไม่กรายไกล เกลือกกลิ้งวความกริดกรายอีกค่อไป

เรื่องที่ 4

ร่วงรุ่งอุกระรินและรุ่งโรจน์ อามุรราว ๆ 3 ขวบ
รูปร่างน่ารัก เริ่มเรียนที่โรงเรียนเรืองวิทย์ ไปโรงเรียนวัน
แรกก็มีรอยยิ้มบนร่องแก้มกลับมาฝากแม่ระริน รุ่งโรจน์ชักไข่
ไล่เลี้ยงได้เรื่องราวว่ารุ่งรัตน์ เพื่อนรุ่นราวคราวเดียวกับ
ร่วงรุ่งอยากจะกินขนมเราไรของร่วงรุ่งจึงร้องขอ ร่วงรุ่ง
เกิดรำไรรือไม่แบ่งขนม เราไรให้รุ่งรัตน์ รุ่งรัตน์เลยใช้วิธี
รุนแรง เข้าแย่งชิง พอหมดเรื่องราวร่วงรุ่งจึงได้รอยยิ้ม
บนร่องแก้มดังกล่าว

ชุดฝึกที่ 6 ชุดฝึก ร, ล และควมกล้าจากบทเพลง มี 5 เพลง

เพลงที่ 1

ใจเล็ก ๆ มันเจ็บลึก ๆ อยู่ลึก ๆ กับสิ่งลวง ๆ รอน้ำค้าง
เพียงหยดเล็ก ๆ หล่นเลี้ยงไว้ให้อยู่ต่อไป ครั้นพอแดชะโลม
ลมเลื่อนทุกอย่างชีวิตอันบอบบาง จางหาย รู้ดีว่าเป็นใจไม่มีราคา
เป็นแค่คนถัดมาเท่านั้น

เพลงที่ 2

ปลิดปลิว เคว้งคว้างชีวิตฉันตั้งไข่มุกที่หลุดลอย น้ำตาฉัน
เป็นลำธาร อารมณ์ที่ผิดหวังในคำเธอ ร้องทุกข์กับผืนทรายที่
ผลอใจไปรักเธอ จึงต้องมานั่งซึมเหม่อ เพราะรักเธอเพียง
ข้างเดียว

เพลงที่ ๓

ลอยล่องไปอยู่กับพายุ เมฆงาม อยู่กับฟ้าสีครามอันกว้างไกล
 เบาแสนเบา แล้วลมพาหิ้วไปสู่ดวงดาวแสนไกลใจล่องลอย
 ความรักเอ๋ย เป็นอย่างนี้หรือไร ที่หาใจดวงนี้ให้แปร เปลี่ยน
 เปลี่ยน เป็น เบาแสนเบา รวากับพายุสำลึมิแค่ เตอในหัวใจ แอมมอง
 เตอที่ไรใจล่องลอยหลงลืมปล่อยใจไปกับเตอ ปล่อยใจบินลอยไป
 กับความฝันไกลฝันว่า เตอมีใจ เคียงข้างกันไปกับสอง เรา

เพลงที่ 4

รักนอนรักไม่จริง ถูกทอดทิ้งใจหาย รักนอนรักกลับกลายเป็น
 สิ้นสลายกลายเป็นลม เราหนอเราต้องครม สุตระทมขมขื่น
 รักนอนรักเฝ้ารอ เฝ้าองง้อรอฝัน เราหนอเรากลัวกลืน
 ชื่นทนซ้ำกำสรวล เราหนอ เราคร่ำครวญ เมื่อรักรวนล้มล่วง

เพลงที่ ๕

สกุณาว่าร้อง เรืองฉมย รัวรัวระงมชวนฟัง
 รอนรอนคำแล้วคืนวัง นกน้อยยังคืนวัง เคียง เรือน
 เราไศก เราเศรา เราซิม เขากมล เรามิด เราหม่น เราทมาแรมเดือน
 เราเปลี่ยว เราเปล่า เศราใจใครจะเหมือน ไร่คู่ขาดเดือนเคียงเรียง

ชุดฝึกที่ 7 ชุดฝึก ร ล และ ความกล้าจากร้อยกรองมี 8 แบบ

แบบที่ 1

ลนลานหลบอุ้มล้ามท่า เล็กเล็ก
จน เสียหลักล้มลุกลงคลุกฝุ่น
ถูกแสงเฝ้าม ล้อลวงซุกมุน
ต้อง หล้มหลุนหลีกหลมอย่าง ลุกลน

แบบที่ 2

กลาง เปลวแดด เริงแรงลมแล้งไล้
ระริกโอแดด เค้นเป็นรูปร่าง
ลัด เลาะ เลียบพุ่มพฤกษ์ไปพลางพลาง
ว่าไรทางแถว เกือนคือเรือนเรา

แบบที่ 3

รักเรา เคยร่ำริน เปลี่ยนแปรอื่นกลายเป็นขม
ร้อยล้นหลอก เราตรม รักลัด เลี้ยวไรร้องรอย
ไรคร่ำรุ่มรบ เจ้า เรี่ยวแรง เราล้นลดถอย
รุ่งรังนั่งคาปรอย ใจเลื่อนลอยคองว่างโรย

แบบที่ 4

เพราะพิษรักภูภวานจึงรวคร้าว
 เป็น เรื่องราวร้ายแรงรวดเร็ว เหลือ
 ค่อง เริดร้างรื่นรมย์ระทม เจือ
 เป็นแผล เรือรัง เร้าเรอกครม

แบบที่ 5

เสียงกรีดคราด เกรียวกราวคราวครึกครื้น
 ระริกรื่นหัวร่อคลอ เคล้าเสียง
 เพลง เพราะหวังครวญคร่ำรำสำเนียง
 คลั่งไคล้เพียงมณฑลลับมาหวังหรม

แบบที่ 6

เคื้อง .คว้างขวางขวานขวัญขาว
 เกรียวกราวกล่าวขวัญกว้างขวาง
 ขวกไขว่ไขว่เขว ทรวญคราง
 ขวบเขวียทั้งขวางกลางคลอง

ศูนย์วิทยพัชร์พจนานุกรม
 จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

แบบที่ 7

กลม เกล็ดกลมกล่อมกล้า	เกลียวกลม
คลาคล้ำคลับคล้ายคม	คลาดแคล้ว
ขลุกลักขลุกลิงขลุกลม	ขลุกลุ่
ปล่อยปละปลั่งปลั่งแป้ว	ปลอกเปลื้องปลอมแปลง

แบบที่ 8

กรม เกรียม เกรียง ไกร เกรี้ยวกราด
 ครั่งคราด คริ่งคราดรองครีก
 พรวนแปรพรายพรหม ไครมครึก
 ไพรพฤษดิ์ เพรศพรังแพรวพราว

2. หลังจากฝึกอ่านในข้อ 1 ครบทุกคนแล้ว ครูให้นักเรียนลองฝึกแต่งข้อความที่ใช้ ร, ล และควมกล้า เป็นเรื่องราวหรือคล้องจองแล้วอ่านให้เพื่อนฟังครั้งละ 2-3 คน ผู้ที่ทำได้ดีได้รับรางวัล

3. แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่ม ๆ 4-5 กลุ่ม เล่นเกมคือคำคล้องจองที่มี ร, ล และควมกล้า กลุ่มใดคือไม่ได้ เป็นฝ่ายแพ้ต้องยินยอมให้ผู้นั้นลงโทษตามแต่ผู้นั้นจะสั่ง ตัวอย่างการต่อข้อความคล้องจอง

ควนไฟ ไชวคว่า คราพลม กลมเกลื่อน เมื่อนแปรอะ เกรอะกรัง พริงพรู
 กรูเกรียว เปลี่ยวเปล่า เซลาขลาด ปราษุ์เบรื่อง เรื่องราว พราวแพรว ...

การประเมินผล

1. สังเกตการ เข้าร่วมกิจกรรม
2. ให้คะแนนการออกเสียงและพัฒนาการการออกเสียง

แนวทางในการจัดกิจกรรม

1. ครูผู้สอนอาจรวบรวมคำที่ใช้ ร, ล และควบกล้ำอื่น ๆ เป็นหมวดหมู่ เช่น หมวดหมู่คำนาม คำกริยา คำวิเศษณ์ หรือหมวดหมู่คำอื่น คำซ้ำ คำประสม เป็นต้น
2. ครูผู้สอนรวบรวมคำประพันธ์หรือบทเพลงที่ใช้ ร, ล และควบกล้ำอื่น ๆ
3. ควรฝึกทุกครั้งที่ครู เข้าสอน ในตอนต้นชั่วโมง หรือกลางชั่วโมง
4. ควรฝึกติดต่อกันตลอดภาคเรียน เพื่อพัฒนาการ
5. กรณีที่นักเรียนออกเสียงไม่ถูกต้องให้ใช้ เวลาฝึกแก้ไข นอกเวลาเรียนตอนพักกลางวัน ตอนเช้าก่อน เข้าเรียน หรือหลัง เลิกเรียน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนจะ เกิดความระมัดระวังในการออกเสียง ร, ล และควบกล้ำมากขึ้น
2. นักเรียนสามารถออกเสียง ร, ล และควบกล้ำอื่น ๆ ได้คล่องแคล่วขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงการที่ 4

การศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมจากบทเรียน

ชื่อโครงการ รอมรับภาษาไทย ใฝ่ใจอ่านเพิ่มเติม

หลักการและเหตุผล

หลักสูตรการศึกษามีจุดประสงค์เป็นหลัก ประกอบด้วยรายวิชาต่าง ๆ ที่มีจุดประสงค์รายวิชาและเนื้อหาวิชา เป็นแนวทางการสอนสำหรับครู กระบวนการเรียนการสอนครูจะยึดจุดประสงค์รายวิชาเป็นหลัก ดำเนินการสอนตามเนื้อหาวิชา โดยใช้แบบเรียน เป็นแนวทาง แต่แบบเรียนมิใช่เนื้อหาทั้งหมดของรายวิชานั้น ๆ เป็นเพียงตัวอย่างเนื้อหาส่วนหนึ่งเท่านั้น ในกระบวนการเรียนการสอนที่แท้จริง การสอนเพียงในแบบเรียนจึงไม่เป็นการเพียงพอ และถ้าครูจะสอนเฉพาะเนื้อหาในแบบเรียนให้ละเอียดถี่ถ้วนโดยวิธีการบอกเล่าอธิบายทั้งหมดด้วยตัวครูเอง ครูจะพบว่า เวลาเรียนและเนื้อหาไม่สัมพันธ์กัน ดังที่รายงานการสัมมนาในระดับชาติ เรื่องหลักสูตรมัธยมศึกษา (กรมวิชาการ 2531: 31) ระบุว่าหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลายมีเนื้อหาไม่เหมาะสมกับเวลาเรียน ทำให้ไม่สามารถฝึกทักษะให้นักเรียนได้เพียงพอ เพราะถ้าฝึกทักษะมาก ๆ ครูจะสอนเนื้อหาไม่ทัน ซึ่งนับว่าเป็นกระบวนการเรียนการสอนที่ไม่ถูกต้อง สุจริต เพียรชอบ (เอกสารหมายเลข 1: 6) กล่าวว่า หนังสือเรียนวิชามักมีระดับที่กระทรวงศึกษาธิการจัดทำขึ้นนั้นมีลักษณะส่วนหนึ่งที่ผู้เรียนจะศึกษาด้วยตนเอง ทำกิจกรรมด้วยตนเองหรือร่วมกับเพื่อน ๆ ดังปรากฏในภาคกิจกรรมท้ายบทเรียน อีกส่วนหนึ่งต้องอาศัยความช่วยเหลือจากครู ดังนั้นครูและนักเรียนจะต้องปรับ เปลี่ยนกระบวนการเรียนการสอนเสียใหม่โดยเน้นการให้นักเรียนได้มีโอกาสศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเองบ้าง แทนที่ครูจะเป็นผู้สอนโดยการบอกเล่าและอธิบายเพียงอย่างเดียว ทั้งนี้การเรียนการสอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ย่อมเป็นการเรียนการสอนเพื่อเตรียมนักเรียนไปสู่การเรียนในระดับสูง ซึ่งนักเรียนจะต้องใช้ทักษะการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมอย่างมาก

วัตถุประสงค์

1. เพื่อฝึกให้นักเรียนมีทักษะการศึกษาค้นคว้าเพิ่มเติมด้วยตนเอง
2. เพื่อให้นักเรียนมีความรู้กว้างขวางในแบบเรียน
3. เพื่อฝึกนิสัยการอ่านแก่นักเรียน

เนื้อหา

1. วิธีการจัดการ เรียนการสอน เพื่อส่งเสริมการศึกษา ค้นคว้า เพิ่ม เติมด้วยตนเอง

1.1 การสอนด้วยการแบ่งกลุ่มศึกษา (Study Group) มีวิธีการคือ ครูแบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มย่อยประมาณ 4-5 กลุ่ม กลุ่มละประมาณ 8-10 คน มอบหมายให้นักเรียนไปศึกษาค้นคว้าโดยกำหนดเวลาค้นคว้าและกำหนดหัวข้อที่เกี่ยวกับ เรื่องที่จะสอนมาล่วงหน้า

1.2 การสอนโดยแบ่งให้นักเรียนค้นคว้า (Task Group) วิธีนี้ครูอธิบายกฎเกณฑ์หลักการต่าง ๆ แล้วแบ่งกลุ่มนักเรียนไปค้นคว้า รวบรวม ความรู้ที่เกี่ยวข้องกับหลักเกณฑ์นั้น ๆ เช่น เมื่อครูอธิบายหลักสัง เกศคำบาลี สันสกฤต แล้วครูแบ่งกลุ่มนักเรียนไปรวบรวมคำบาลี, สันสกฤต จากแหล่งความรู้อื่น ๆ

1.3 การสอนด้วยวิธีการตอบสนอง (Response Centered Technique) วิธีนี้เป็นการสอนโดยให้นักเรียนมีส่วนร่วมในการ เรียนให้มากที่สุด ครูเปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความคิดเห็นความรู้สึกต่อการ เรียนวรรณคดีเรื่องใดเรื่องหนึ่ง อาจอยู่ในรูปของการจัดกิจกรรมให้สนองต่อความสนใจของนักเรียนก็ได้ เช่น นักเรียนอ่านวรรณคดีจบแล้วอาจจะอยากวาดภาพอยากท่องคำประพันธ์ที่ชอบ ครูก็ยินดีรับฟังยินดีร่วมกิจกรรมกับนักเรียน

1.4 วิธีสอนโดยใช้หนังสืออ่านประกอบ (Teaching with Supplementary books) หนังสืออ่านประกอบสามารถช่วยการสอนได้โดยการนำเข้าสู่บทเรียน สร้างความสนใจในการเรียน ทำกิจกรรมประกอบแบบเรียน ผูกให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติม

2. ความรู้ที่นักเรียนต้องค้นคว้าเพิ่มเติม

2.1 ศึกษาวรรณคดีฉบับเดิม ได้แก่

1. เด็กบ้านสวน ของ พัดฝัน เนตรรังสี
2. รวมเรื่องเอกของ นายคำรา ณ เมืองไค้
3. นิทานโบราณคดี ของ กรมพระยาคำรงราชานุภาพ
4. บทละครเรื่อง อิเหนา ในพระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย
5. บทร้อยกรองสุคตสงวน ของ ประยอม ชองทอง
6. ร่ายยาวมหาเวสสันดรชาดก
7. นิทานเวตาล ของ น.ม.ส.

8. ลิลิตละลอกพ่าย ของ กรมพระปรมานุชิตชิโนรส
9. นิราศลอนดอน ของ หม่อมราโชทัย
10. วิวาทวน ของ ศรีสัตตบุษย์
11. ขุนช้างขุนแผน

2.2 ศึกษาความรู้ประกอบบทเรียน ได้แก่

1. ความรู้เกี่ยวกับการสื่อสารด้วยภาษา
2. การพัฒนาสมรรถภาพการใช้ภาษาทั้ง 4 ทักษะ
3. การพิจารณาวรรณกรรม
4. ความรู้เกี่ยวกับวัฒนธรรมทางภาษา
5. คุณธรรมและมารยาทในการสื่อสาร
6. ภาษากับความคิด
7. การใช้ถ้อยคำให้มีประสิทธิผล
8. การออกเสียง การสะกดคำ และความหมายของคำ
9. การใช้คำในสถานการณ์ต่าง ๆ
10. ประโยค โครงสร้างของประโยค การสร้างประโยค
11. ลักษณะภาษาไทย
12. การสร้างคำในภาษาไทย และภาษาอื่นที่ไทยรับมาใช้
13. ระดับของคำในภาษาไทย
14. คำภาษาต่างประเทศในภาษาไทย
15. คำราชาศัพท์
16. คำภาษาถิ่น
17. ความเปลี่ยนแปลงภาษา
18. ประวัติการสอนภาษาไทย
19. ลักษณะภาษาที่ใช้ในสื่อมวลชน
20. ไวยากรณ์ ความเปรียบเทียบ
21. สุภาษิต คำพังเพย สำนวน
22. ความรู้เกี่ยวกับละครไทย

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

23. เรื่องสั้นเรื่องอื่น ๆ
24. นิราศเรื่องอื่น ๆ ของสุนทรภู่
25. ผลงานเรื่องอื่น ๆ ของเจ้าฟ้าธรรมธิเบศร
26. ประวัติศาสตร์ไทยสมัยสมเด็จพระนเรศวร
27. ความรู้เกี่ยวกับการเทศน์มหาชาติ
28. ชีวิตชาวไทยสมัยก่อน
- 2.3 หนังสืออ่านนอกเวลา ระดับมัธยมศึกษาตอนปลายทุกรายวิชามีดังต่อไปนี้
1. กองทัพอธรรม สุชีพ ปุญญานุภาพ
 2. วาสัญชี ภาคพื้นดิน เสรีรักษ์ โสภณและนาคะประทีป
 3. เกิด เป็น หมอ นานแพทย์ วรวิทย์ วิสิษฐกิจการ
 4. ฆังหลังภาพ ศรีบูรพา
 5. จดหมายจากเมืองไทย ไบคั้น
 6. ชีวิตบ้านป่า ประสิทธิ์ มุสิกเกษม
 7. เขิงผาหิมพานต์ สุชีพ ปุญญานุภาพ
 8. ใต้ร่มกาสาหวัดตร์ สุชีโวภิกขุ
 9. หุ่นทหารราช เรียมเอง
 10. นิทานไทย ชุดที่ 3 แปลก สนธิรักษ์
 11. ฟูลากง ไสภาค สุวรรณ
 12. ผีเสื้อกับดอกไม้ นิพพาน
 13. ผู้ดี ดอกไม้สด
 14. ผู้ใหญ่ลี้กับนางมา กาญจนาน นาคันนันทน์
 15. พระจันทร์เสี้ยว นายแพทย์ วิบูล แสงสิงแก้ว แปล
 16. ร่มธรรม วศิน อินทสระ
 17. เรื่องสั้นเยาวชนนักเรียน กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
 18. ล่องไพร เล่ม 1 น้อย อินทนนท์
 19. ละครแห่งชีวิต หม่อมเจ้าอากาศคำเพ็ชรพิพัฒน์
 20. ลูกอีสาน คำหูน บุญทวี

21. แสงไสม	ลมูล รัตตการ
22. หนังสืออ่านนอกเวลาเรียนวิชา
ภาษาไทย ประเภทเรื่องสั้น
ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย (ให้
เลือกอ่าน 5 เรื่อง)	กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ
23. อยู่กับก๋ง	หยก บูรพา
24. ลุดมการณ์บน เส้นขนาน
(ฉบับปรับปรุง)	อรุณมัย
25. จดหมายเหตุดการเดินทางสู่
ประเทศสยาม ของ
บาทหลวงคาซาร์ดี เล่ม 3-5	สันต์ ท.โกมลบุตร แปล
26. ชีวิตประวัติของข้าพเจ้า
(มหาดมะ คานธี)	กรุณา กุศลาคัย แปล
27. ชีวิตของฉันทน์ ลูกกระทิง	นายแพทย์ บุญส่ง เลชะกุล
28. ชีวิตที่รุ่งเรืองขึ้นมาจากทาส	หลวงสมานวนกิจ แปล และเรียบเรียง
29. ความเสด็จปากีสถาน	ม.จ.วิภาวดี รังสิต
30. วิทยุแห่งนักปกครอง	พระยาสุนทรพิพิธ
31. อดชีวิตประวัติของพระยาอนุমানราชธน	พระยาอนุমানราชธน
32. นิราศเกาหลี	พล.ร.ท.ประจวบ หงสกุล
33. ประชุมไวยากรณ์ของสุนทรภู่	สมาคมภาษาและหนังสือแห่ง
ประเทศไทย ในพระบรมราชูปถัมภ์
รวบรวม
34. สาวีตรี	พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว
35. ลิงคโปร์เมืองเนรมิต	บุญเสริม ฤทธาภิรมย์
36. พระนเรศวรมหาราช	สมเด็จพระเจ้าบรมวงศ์เธอ
กรมพระยาคำรงราชานุภาพ
37. บึงหญ้าป่าใหญ่	เทพศิริ สุขโสภา

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

38. พระจันทร์สีน้ำเงิน	สุวรรณดี สุคนธา
39. อชุตยาวสาน	จินคณา บินเจลิยว
40. เงาะป่า	พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้า
เจ้าอยู่หัว
41. หนึ่งในร้อย	ดอกไม้สด
42. สายลมเสียงขอ	นิมิตร ภูมิถาวร
43. ผู้หญิงคนนั้นชื่ออรุณ	ไบคั้น
44. หลวงจำ เบียร์ เดินทาง	พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้า
เจ้าอยู่หัว
45. การ เมือง เรื่องรัก	หม่อมหลวง บิน มาลากุล
46. หัวใจทอง	หม่อมหลวง บิน มาลากุล
47. อันตราคนี	มัทนี รัตนิน
48. เจ้าพระยาวารพงษ์พิพัฒน์	หม่อมหลวง บึงศักดิ์ อิศรเสนา
49. พระยาภิรมย์ภักดี	พระยาภิรมย์ภักดี
50. พระยาสิทธิศักดิ์สนิทวงศ์	พระยาสิทธิศักดิ์สนิทวงศ์
51. ประมุขบทร้อยกรอง บทความ	กระทรวงศึกษาธิการ

และ เรื่องสั้น

บทร้อยกรอง ให้เลือกอ่าน 4 บท

บทความ ให้เลือกอ่าน 3 บท

เรื่องสั้น ให้เลือกอ่าน 2 เรื่อง

กิจกรรมการสอน

ตัวอย่างการสอนโดยให้นักเรียนค้นคว้าเพิ่มเติมเรื่อง เด็กบ้านสวน

จุดประสงค์

หลังจากที่ครูให้นักเรียนอ่านเรื่อง เด็กบ้านสวน เป็นการบ้านมาแล้ว นักเรียนสามารถ

ทำกิจกรรมต่อไปนี้ได้

1. บอกใจความสำคัญของ เรื่องได้
2. บอกความแตกต่างของชีวิตความเป็นอยู่ของคนไทยในสมัยก่อนและสมัยปัจจุบันได้
3. อภิปรายความรู้สึกที่มีต่อบรรยากาศในเรื่องได้
4. บอกความหมายของศัพท์สำนวนที่มีอยู่ใน เนื้อเรื่องได้
5. บอกลักษณะโวหารที่ใช้ในเรื่องได้
6. อ่านและสรุปใจความสำคัญจากหนังสืออ่านประกอบ เพื่อนำมาเป็นแนวทางใน

การเขียนเรียงความ

เนื้อเรื่อง

1. เรื่องเด็กบ้านสวน จากหนังสือ วารณวิจักขณ์ เล่ม 1 หน้า 3-7 ตั้งแต่หน้าเรื่องถึงเนื้อเรื่อง

2. โวหารในการเขียน

กระบวนการที่ใช้เขียนความเรียง เรียกว่า "โวหาร" มี 5 ชนิด คือ

2.1 บรรยายโวหารหรืออธิบายโวหาร คือ การเขียนแบบอธิบาย หรือเล่าเรื่องที่ได้พบเห็นมาอย่างถี่ยิบ เหมาะจะเขียนเรื่องประเภทให้ความรู้ เช่น ประวัติ คำานาน เล่าเรื่อง การเดินทาง

2.2 พรรณาโวหาร คือ การเขียนเป็นทำนองรำพัน กล่าวถึงสิ่งที่พบเห็นอย่างพิสดาร มักแทรกความรู้สึกของผู้เขียนด้วย เหมาะที่จะเขียนชมความงาม เขียนสวดศุภความดี มักนิยมใช้เขียนเพื่อให้เกิดความรู้สึก เกิดมโนภาพ มักปรุงถ้อยคำให้มีรสดีขึ้น ผู้อ่านต้องพยายามวาดภาพตามตัวอักษรที่ผู้เขียนเขียนให้รู้สึกเหมือนอยู่ในเหตุการณ์สถานที่นั้นด้วย การพรรณาต้องพยายามให้อ่านรับรู้ด้วยสัมผัสทั้งปวง คือ รูป รส กลิ่น เสียง

2.3 อุปมาโวหาร คือ การเขียนโดยยกข้อความมา เปรียบเทียบ อุปมาโวหาร จะช่วยให้ผู้อ่านเข้าใจเรื่องต่าง ๆ ได้ดียิ่งขึ้น ทั้งที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม โวหารชนิดนี้มักแทรกอยู่ในโวหารอื่น

2.4 สาธกโวหาร คือ การเขียนโดยอ้างตัวอย่างให้เห็น ตาม โดยยกเรื่องอื่นเป็นอุทาหรณ์ประกอบเรื่องที่น่ามาสาธก เช่น นิทานชาดก นิทานอีสป หรือจากวรรณคดี คำานาน ฯลฯ โวหารนี้มักแทรกอยู่กับโวหารอื่น

2.5 เทศนาโวหาร เป็นโวหารที่กล่าวชักจูงให้ผู้อื่นมีความเห็นคล้อยตามให้เชื่อถือ และให้ปฏิบัติตาม การใช้โวหารชนิดนี้ต้องอาศัยเหตุผล มีหลักฐานอ้างอิง ตลอดจนการรู้จักหยิบยกคติธรรมและสังขธรรมมาเป็นอุทาหรณ์

3. เนื้อเรื่องเด็กบ้านสวน เล่ม 1 บทที่ 2 (ตอนค่อจากในแบบเรียน)

พ่อไปทำงานที่หัวหอ "หัวหอ" นั่นคือ ทอรัชฎาภกรกระทรวงการคลัง บ้านอยู่ฝั่งธน จึงต้องไปโดยทางเรือ พาหนะของพ่อไปทำงานเป็นเรือมาดเก๋ง 2 แจว คือ 2 แรงคนซึ่งอาจไม่เท่ากับ 1 แรงมาก็ได้ คนแจวท้ายชื่อศาลุ่ม เรียกกันว่า "ลุ่มกัญชา" ไม่ใช่ชื่อนามสกุล สมัยนั้นยังไม่มีชื่อนามสกุล แต่แกคิดกัญชา ก็เลยเรียกลุ่มกัญชาเป็นอันรู้ คนแจวหัวยังหนุ่มล่ำสันชื่อแบน อายุราว ๆ 18-19 ล่ำเป็นมะขามข้อเดียวเขียวแหละ

แบนอารมณ์ดี แจวเรือวิ่งฉิว เวลาลงเรือสำปั้นพายหรือพายเรือบดแบนพายลั่นน้ำแดกหัวขู้เขียว เขาเป็นคนแข็งแรงยังกับ ชีอินก๊วย ตอนเป็นเด็กผมอ่านพงศาวดารจีนรู้ว่ากระบวณคนแข็งแรงทั้งหมด ไม่มีใครเทียบเท่าชีอินก๊วย แบนกินจุมาก เขามักชอบไปนั่งกินข้าวคนเดียว แยกถ้วยหนึ่งกับปลาหูตัวเดียวเท่านั้นแหละ เขากินข้าว 4-5 จานหูน ๆ เกลี้ยงไม่มีเหลือ

แบนนั้นขี้อาย แต่แปลกลูกสาวอายุสุดก็ชอบล่ออยู่เสมอ แปลกเป็นสาวอายุราว 18 รู้สึกว่าสนิทสนมกับนายมัน เขาท่างายอยู่ฝั่งพระนคร จะทำอะไรก็ไม่ทราบ บางคนว่าทำโรงพิมพ์ เอกชน บางคนว่าทำกรรมแทนที่

นายมันรูปร่างสูงใหญ่ ตรงข้ามกับแบนซึ่งเตี้ยล่ำ นายมันคุยสนุก แบนไม่ช่างพูด แต่ถ่ากับเด็ก ๆ อย่างผมผมสนใจดี พาไปเที่ยวสวนนอก ลงไปงมกระจับในสระให้กิน กระจับนั้นมันอยู่ในสระใหญ่แห่งเดียวกับบัววิกคออเรีย ซึ่งผมเรียกว่าบัวกระดิ่ง เพราะใบมันใหญ่เท่ากระดิ่งใด ๆ ขอบของใบสูงประมาณ 1 นิ้วฟุต ยกตั้งเหมือนขอบกระดิ่งด้านบนใบเรียบสีเขียวข้างใต้มีหนามยาวแหลมคม ก้านใบและก้านดอกก็มีหนามเหมือนกัน เพราะฉะนั้นดอกและใบของมันจึงไม่ถูกปลากัดกิน ขณะอยู่ใต้น้ำ

ดอกบานมีขนาดใหญ่มาก เพราะเมื่อยังตูมมันโตเท่าผลมะขวิด แต่ส่วนปลายแหลมเล็กน้อย

เวลาดอกบัววิกคออเรียบานกลางสระ ตอนเช้าดูไปดูจะเห็นแมลงผึ้งมาดมอยู่ไม่ขาด เข้าใจว่าคงหอมและมีความหวานอยู่ใน เกสรของมัน

ใบบัวชนิดนี้แค่เรียงกลางสระ 30-40 ใบ ก็เหมือนเอากระดิ่งใหญ่ไปวางอัดเรียงกัน
ในลานกว้าง เคยเห็นปลาหมอ ปลากระดี่ โดคขึ้นไป เพราะตกใจที่ถูกปลาใหญ่ไล่สูบ ขึ้นไป
ค้ำคั่นอยู่บนใบบัว มีปลาตายแห้งอยู่ในใบของมันครั้งละไม่น้อยกว่า 4-5 ตัว ทั้งนี้เพราะเมื่อ
ปลาโตนอนจากใบนี่ก็ตกไปยังขอบใบที่อยู่ติด ๆ กัน โดยไม่มีช่องว่างให้ตกลงน้ำ มันจึงเป็น
สุสานของปลา ถ้าโดคขึ้นไปแล้วก็มิหวังรอดตายน้อยเต็มที่ สระปลูกบัวชนิดนี้ยิ่งกว้างมาก น้ำลึก
มากดอกบัวก็ยิ่งใหญ่ใบบัวยิ่งโตและงามสะพรั่งน่าชม แต่สมัยนี้เห็นจะปลูกยาก เพราะน้ำคลอง
ที่ถ่ายเทเข้าไปสู่อ่างไม่สะอาดพอ และบัวคงไม่งามแน่ มันต้องการน้ำสะอาดด้วยเดี๋ยวนี้แม้ใน
แม่น้ำเจ้าพระยาก็เกือบ ๆ จะเน่าอยู่รอมร่อแล้ว

ต่อไปคงจะหาสระบัวชนิดนี้ชมยากในกรุงเทพฯ

สระที่สวนนอกใหญ่มาก เป็นรูปวงรี เนื้อที่ราวไร่กว่า เข้าใจว่าพ่อคงจะขุดดินมาถมบาง
แห่งให้สูง มันมีมาก่อนผมเกิด เมื่อผมจำความได้ บ่อนั้นมีบัววิคตอเรียอยู่ตรงกลางทางด้านเหนือ
มีบัวหลวงหลายกอ ส่วนทางด้านใต้มีต้นกระเจี๊ยบมาก

พวกเด็ก ๆ เรียกสระนี้ว่าสระกระเจี๊ยบ เพราะผักกระเจี๊ยบกินอร่อย ส่วนดอกบัวได้แต่ดู
สวย ๆ พวกเราไม่ค่อยสนใจเท่าไร กระเจี๊ยบนั้นตัวยังไม่แก่จัดยังไม่หล่นลงจมน้ำสระมักมีสีชมพูคร่ำ
กินหวานอร่อย ถ้าเป็นกระเจี๊ยบแก่สีดำกินมันดี แต่เปลือกมันแข็งมาก สระนี้มีข้อห้ามไม่ให้เด็ก ๆ
ลงไปยุ่ง แม้แต่เด็กช้อนปลาเข็มก็ไม่ได้

ปลาเข็มที่สระกระเจี๊ยบ เป็นปลาเข็มที่ถูกขังอยู่นาน ตัวใหญ่กว่าปลาเข็มที่ท้องร่องสวนหลาย
ร่องในบ้าน แต่แม่กับย่าเกรงว่าพวกเราจะลงไปงมกระเจี๊ยบแล้วก็จมน้ำตาย เพราะคลื่นสูงชัน
บ่อก็ลึก จริงอยู่บางตอนคลื่นไม่ชันและน้ำไม่ลึก ถึงกระนั้นแม่ก็ยังออกห่างไม่ได้ จึงออกกฎห้ามตาย
ตัว ถ้าเห็นไปช้อนปลาเข็ม หรือเหยียงเลาะ ๆ เหยียง ๆ ข้างสระกระเจี๊ยบ ก็ถูกตี 5 ทีเป็นอย่าง
น้อย

แม่ดีใจจริง ๆ ใคร ๆ ก็กลัวแม่ทั้งนั้น แม่จะใจดีแต่แม่ก็ดุและเสียงดังในเวลาโกรธ
คนที่แม่ไม่พูดเสียงดังด้วยมีเพียง 2 คนในบ้าน คือ พ่อกับย่า นอกนั้นทุกคนรักและกลัวแม่

แม่ทำขนมเก่ง ทำกับข้าวอร่อย คือ เก่งทั้งของคาวของหวาน เวลาบ้านใหญ่ใกล้เคียง
มีงานทำบุญ ก็มักจะมาเชิญแม่ไปเป็นผู้ดูแลการครัว เป็นคนกะว่าจะใช้กับข้าวอะไรบ้าง ใช้ของหวาน
สิ่งใดบ้าง

นอกจากทำกับข้าว แม่ยังฆวนนุหรี่ไทยเก่ง ทั้งชนิดที่ฆวนด้วยกลีบบัว และใบดองอ่อน
การปรุงยาให้มีรสหอมกลมกล่อมนั้น มีสูตรส่วนและกรรมวิธีหลายอย่าง ซึ่งผมจะเล่าให้ฟังเมื่อ

ถึงโอกาสเท่าที่จำได้ เพราะในขณะนั้นผมมีอายุุน้อยมาก แต่ได้เห็นบ่อย ๆ ก็พอจำได้ว่าทำ
อย่างไร ผสมอะไรบ้าง คงจะไม่ถูกต้องครบถ้วนนัก เพราะเป็นความจำที่นานกว่า 50 ปีแล้ว
ห่อไม่สูบบุหรี่ เพราะเป็นโรคเกี่ยวกับหลอดเลือด ไขมัน... ..

ถ้าอย่างนั้นแม่ชวนบุหรีให้ใครสูบ? มวนชายหรือ? ในตอนที่ห่อยังมีชีวิตอยู่นั้น แม่
ไม่ได้ค้าขายอะไร นอกจากให้คนทำสวน เก็บผลไม้เหลือกิน เหลือแจกให้ขายสุกไปขายที่ตลาด
บางทีก็คัดใบคองชายพวกทำขนม ซึ่งเขามาขอซื้อเป็นประจำ เป็นรายได้เกือบพอกำกับข้าวที่เดียว

จะเล่าถึง เรื่องที่แม่ชวนบุหรีให้ฟัง เนื่องจากท่านเจ้าคุณเสนาบดีกระทรวงกลาโหม
ซึ่งอยู่ใกล้ ๆ บ้านและเป็นผู้ที่ทั้งแม่ และพ่อเคารพนับถือท่านมาก ท่านชอบสูบบุหรี่ไทย แต่ชื้อยาสูบ
ไม่ถูกใจที่ฉุน ก็ฉุนเกินไป ที่จึกก็จึกใบมีรสชาติดกอมกล่อมท่านว่าอย่างนั้น

แม่บอกกับท่านว่า แม่จะลองมวนไปให้ท่านสูบ เพราะแม่เคยรู้วิธีมวนยา เพราะแม่เคย
อยู่ในบ้านท่านผู้ใหญ่ ซึ่งท่านแม่บ้าน เป็นคนค้ารับกับชาวไทย และทำงานอื่น ๆ เป็นต้นว่า มวนบุหรี
ควันเทียนอบ ปรุงน้ำอบไทย มีชื่อเสียงมาก แม่รักวิชาทางนี้มาแต่สาว ๆ และเป็นคนรับใช้ใกล้ชิด
จึงถ่ายทอดวิชามาจากท่านเจ้าของตำรับเต็มได้มากอย่าง

เมื่อมาเป็นแม่บ้านของพ่อ แม่จึงมีความสามารถสรวัดใน เรื่องการบ้านการครัว จะ
หาคนที่เก่งอย่างแม่ยากเต็มที วิชาต่าง ๆ เหล่านี้ได้ช่วยเหลือแม่มากในเมื่อสิ้นบุญพ่ออย่าง
กะทันหัน และเหตุการณ์ต่าง ๆ ก็แปรผันเปลี่ยนแปลงไปเหมือนฝัน... เหมือนพลิกหน้ามือเป็น
หลังมือ

ลักษณะบ้านเป็นดังนี้ จากประตูรั้วชั้นนอก ซึ่งเป็นประตูไม้สักบานใหญ่ 2 บาน ตอนบน
สลักลวดลาย ตอนล่างเป็นบานทึบ มันคงจะมีอายุนับสิบปี จึงเก่าและทรุดมิดแคละที่แสนลำบาก

ต้องช่วยออกแรงยกแล้วผลักเข้าหากัน และต้องใช้คนแข็งแรงอย่างนายม้วน หรือเบน คนแก่ ขี้ยาอย่างคาสู่มปิดไม้ไผ่

แต่บางทีก็ดูเหมือนจะมีการลิมปิดบ่อย ๆ เหมือนกัน เพราะเคยได้ยินแม่บ่น แต่ก็ไม่ปรากฏว่ามีข่าวของหาย เพราะคนในแถบนั้น หรือสมัยนั้นหากคนมีใจเร็วยากก็ไม่ทราบ ที่ลิมปิดนั้นส่วนมากคนออกไปเที่ยวยังไม่กลับ หรือคนปิดประตูคิดว่ายังกลับเข้าบ้านไม่ครบคน เลยลิมปิดอยู่กันมาก ๆ คนก็เป็นอย่างนี้แหละ

ถ้าถามว่าไปเที่ยวไหน ก็ตอบว่าไปคูสิเก คนแก่ ๆ อย่างป้าโต๊ะ ยายสุด ชอบไปคูสิเก วิกสะหามหัน ตรงข้ามเวียงนครเขมรปัจจุบันนี้นั่นแหละครับ ลีเกเล็กเกือบสองยามกว่าจะกลับถึงบ้านก็เกือบตีสอง ผมยังเคยไปคู 2-3 ครั้ง ง่วงนอนเกือบแย่

จากประตูบ้านเป็นถนนอิฐแคบ ๆ มีสะพานข้ามท้องร่องเล็ก ๆ ด้านซ้ายเป็นสนาม ด้านขวาก็เป็นสนามทั้งสองข้าง มีกรงนกที่เรียกว่ากรงดิน ชิงนกหลายชนิดรวม ๆ กันไว้ นกที่เห็น ความดินก็มีนกกวัก นกคุ้ม ไก่น้ำที่อยู่ตามกิ่งไม้ ก็มีนกกาแดง นกขมิ้นเหลืองอ่อน นกปรอท กาเหว่า นกแก้ว และอื่น ๆ อีก ที่มันพอบู๊วร่วมกันได้ไม่จิกตีกันถึงตาย เราก็เอาใส่ไว้ในนั้น กรงใหญ่ และมีต้นไม้ย้อม ๆ ให้มันมีที่จับ และบินได้ มีหลังคาปกกันแดดกันฝน นกในกรงดินนี้ดูเพลิน สมัยเป็นเด็กผมชอบมาก

พ่อเลี้ยงนกขลุ่ยไว้คู่หนึ่ง เวลามันจิกมันรำแพนสวย มันมักรำแพนคอนข้าย ภายหลังฝนตก และขาดเม็ดแล้ว ค่อมมาด้วยเหตุใดไม่ทราบ ตัวเมียตายไป เหลือแค่ตัวผู้ มันจะว่าเหว่หรือเพราะเหตุใดก็ไม่ทราบ มันดูมากกว่าเก่า บางทีใคร เดินผ่านสนามมักจะไล่จิกไล่ตีเอา

นายม้วน เป็นศัตรูสำคัญของนกขลุ่ย มันเกลียดนายม้วนมาก ถ้าเห็น เวลาใด มันจะตรงเข้าตีเสมอ แม่บอกว่า มันอาชวดเพราะนายม้วนเคยเอาไม้ตีมัน ถูกบีกลากไปข้างหนึ่งกว่าจะหายก็หลายวัน มันเลยพยายาม คงจะเป็นเช่นนั้นเพราะสำหรับคนอื่น ๆ มักจิกเป็นบางครั้งบางคราว แต่ ถ้าเจอหน้านายม้วนมันปรี๋เข้าทำร้ายทุกที

แม่สอนว่า สัตว์ก็เหมือนมนุษย์ มันรู้ว่าใครรักมัน ใครเกลียดมัน และมันพยายามด้วย เรื่องนายม้วนคืนขลุ่ยไม่มีใครบอกให้พ่อรู้ เพราะพ่อเป็นคนรักสัตว์ ถ้ารู้คงโกรธมาก ไม่มีใครอยากเห็นพ่อโกรธ

พ่อไม่ดื่มเหล้า... ไม่ดื่มกาแฟ ดื่นเข้าพ่อเดินดูนกเขาคีรีบุณ แม่ะเหล็ง ไสวไข้ว ที่แขวนไว้ในกรงรอบบ้าน

นกเขานั้น เป็นนกเขาใหญ่ทั้งสิ้นมี 4-5 ทรง แต่ละตัวคารมดีขันวันละหลาย ๆ ทน ถ้าพ่อเดินไปใกล้ ๆ มันจะลงจากคอน มาเยี่ยมหน้าทางช่องซี่กรง ขึ้นคูดงหัวเหมือนจะต้อนรับ ทักทายกัน นกเขาสาวไม่เห็นมีที่บ้านไม่ทราบว่าเป็น เพราะเหตุใด ที่บ้านท่านเจ้าคุณและคุณมี ข้าง ๆ บ้าน ก็ได้ยินแต่เสียงนกเขาใหญ่เหมือน ๆ กันทั้งนั้น

นกคีรีขุนส่งเสียงปร้อทั้งวัน ส่วนเจ้าแป๊ะเหล็ง ไสวไสว้นั้นมันร้องไพเราะ เสียงดังกว่า นกนางเขนของเรา ตัวก็โตกว่า เป็นนกมาจากเมืองจีน เคี้ยวไม้ไม่ค่อยได้เห็นที่ไหนเข้าใจว่าจะ จะห้ามสิ่งเข้ามา เพราะมัน เป็นนกจากแผ่นดินใหญ่ของจีน นกพวกนี้มันกินคั่วยุงน้ำที่คนจีนเขา เรียกว่า "จ๊วยมั้ง" ก็อะไรอีกก็จำไม่ได้เสียแล้ว นกคีรีขุนกินข้าวฟ่างกับแดงกว่า นกเขาใหญ่ กินข้าวเปลือกชนิดเม็ดเล็ก ที่เรียกว่า ข้าวเม็ดมะเขือ

พ่อต้องเรียกคนเลี้ยงนกมาสั่งให้เค็มอาหารกรงนั้นกรงนี้ อะไรขาดก็ให้เค็มให้ตอน กลางวัน บางทีสั่งให้พ่นน้ำนกเขา นกบางตัวเจ็บ ต้องเอาเข้าไปไว้ในห้องกลางไม่ให้ถูกลม เพราะเหตุใดก็ไม่ทราบ แต่พ่อสั่งคนเลี้ยงคือนายหล่าวว่าอย่างนั้น

อาหารมือเช้าของพ่อคือ โกล่กับขนมปังทาเนย บางทีก็เป็นขนมปังแห้งชนิดกระป๋อง ซึ่งมีเป็นประจำ พ่อต้องกินนมกินเนย เพราะหมอเขาสั่ง แม่วายังงั้น หมอเขาสั่งให้บำรุงเพราะ พ่อไม่ค่อยแข็งแรง

เนยที่พ่อกินนั้นมีทั้ง เนยแข็ง เป็นลูก ๆ เหมือนลูกฟุตบอลย้อม ๆ กลิ่นเหม็นทึนไม่น่าอร่อย เนยจืดนั้นต้องใส่จานหล่อน้ำแข็งก้อน ๆ ไว้ กินก็ไม่เห็นอร่อยอีกนะแหละ จืด ๆ เหม็น ๆ ยังใจ ชอบกล แม้เป็นโรคเกลี้ยคันบเนย แต่ก็ต้องทนปฏิบัติพ่อ เพราะพ่อไม่ยอมให้คนอื่นทำ ว่าไม่ถูกใจ เนยแข็งนั้นหลาย ๆ วัน เห็นแม่ต้องเอามือคบางผ่านคอนหน้าซึ่งมีราสีเขียว ๆ จับทิ้ง ไปเสียบ้าง พ่อคนเดียวกินไม่หมดคก่อนหрок พวกลูก ๆ ก็ไม่มีใครกินเป็น พ่อเคยหัวเราะและ บอกกับแม่ว่า "ลูกพวกนี้กินนมกินเนยไม่ เป็น... เหมือนเธอ"

แม่มั่นว่า "ลูกพวกนี้เป็นลูกไทย ไม่ใช่ลูกฝรั่งคะ" พ่อชอบใจหัวเราะ เมื่อเสร็จ จากอาหาร เขาก็แต่งตัวไปลงเรือที่ทำหน้าบ้าน ระหว่างผ่านสนามก็สั่งให้คนสวนเอาอาหารให้ ไก่ฟ้า ไก่ต๊อกกิน เติมน้ำเติมทำให้มันบ้าง นกและไก่จะอดน้ำ ดูแลมันหน่อย มันพูดไม่ได้บอก ไม่ได้ แล้วพ่อก็เดินไปลงเรือมาด เก่งที่เทียบรออยู่บันไดท่าหน้า พวกเราวิ่งไปส่งพ่อ ได้ไปแค่ท่าหน้า ก็ยังดี

4. หนังสืออ่านประกอบ

- 4.1 เด็กบ้านสวน เล่ม 1 โดย พ.เนตรรังษี
- 4.2 ชีวิตชาวไทยสมัยก่อน โดย เสฐียรโกเศศ
- 4.3 กรุงเทพฯ เมื่อก่อน โดย ชาลี เอี่ยมกระสินธุ์
- 4.4 วรรณคดีศึกษา โดย วิภา กงกะนันท
- 4.5 การเขียน โดย สุธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์
- 4.6 ศิลปะการเขียน โดย ฉลวย สุรสิทธิ์

กิจกรรม

1. แบ่งนักเรียนออกเป็น 5-6 กลุ่ม กลุ่มละ 8 คน ให้นักเรียนประชุมกลุ่มสนทนากันถึงใจความสำคัญของเรื่อง ทำความเข้าใจเรื่องคำศัพท์และจำนวน อภิปรายถึงความรู้สึกรักของ คน ค่อยบรรยายภายในเรื่อง และความแตกต่างของชีวิตคนสมัยก่อนกับปัจจุบัน แล้วหาตัวแทนกลุ่มรายงานหน้าชั้น
2. นักเรียนแต่ละกลุ่มส่งตัวแทนรายงานความรู้จากเรื่องในหัวข้อ
 - ใจความสำคัญของ เรื่อง
 - อธิบายความหมายของศัพท์ ส่วนหนึ่งที่ปรากฏในเรื่อง
 - อภิปรายความรู้สึกของสมาชิกต่อบรรยายภายในเรื่อง
 - บอกความแตกต่างของชีวิตคนในสมัยก่อนกับปัจจุบันได้
3. ครูสรุปประเด็นสำคัญของเรื่อง อธิบายเพิ่มเติม ถึงความแตกต่างของชีวิตคนในสมัยก่อนและสมัยปัจจุบัน
4. ครูแจกเอกสารเรื่องไวยาหารในการเขียนให้นักเรียนอ่าน แล้วให้นักเรียนประชุมกลุ่มอภิปรายถึงลักษณะไวยาหารในเรื่อง เด็กบ้านสวน
5. ให้นักเรียนส่งตัวแทนออกอภิปรายถึงลักษณะไวยาหารในเรื่อง
6. ครูแจกเอกสารเรื่องเด็กบ้านสวน บทที่ 2 (ตอนต่อจากแม่เขียน) ให้นักเรียนไปอ่านเป็นการบ้าน ให้นักเรียนไปสรุปใจความสำคัญของเรื่อง เล่าความรู้จากในเรื่อง และเปรียบเทียบสภาพชีวิตคนสมัยก่อนกับสมัยปัจจุบันทำการบ้านส่งครู ชั่วโมงต่อไปครูสุ่มนักเรียนบางคนออกมาเล่าเรื่องอภิปรายปัญหาที่ครูมอบให้หน้าชั้นเรียน

7. ครูทดสอบว่านักเรียนอ่านเรื่องมาหรือไม่ โดยให้นักเรียนทำแบบทดสอบเดิมคำลงในช่องว่าง ให้เวลาทำ 5 นาที

นายมีวนรูปร่างสูงใหญ่ ตรงข้ามกับแมนซึ่งเตี้ยล่ำ นายมีวนคุยสนุก แมนไม่ช่างพูด แต่
 ..(1).. กับเด็ก ๆ อย่างผม แมนใจดี พา ..(2).. สวนนอก ลงไปงมกระจับในสระให้ ..(3)..
 กระจับนั้นมันอยู่ในสระใหญ่แห่ง ..(4).. กับบัววิคตอเรีย ซึ่งผมเรียกว่า ..(5).. กระจับ เพราะใบ
 มันใหญ่เท่ากระจับโต ๆ ..(6).. ของใบสูงประมาณ 1 นิ้วหุด ยก ..(7).. เหมือนขอบกระจับด้าน
 บนใบเรียบสีเขียว ..(8).. มีหนามยาวแหลมคม ก้านใบและ ..(9).. ก็มีหนามเหมือนกัน
 เพราะฉะนั้นดอกและ ..(10).. ของมันจึงไม่ถูกปลากัด ..(11).. ขณะอยู่ใต้น้ำ

ดอกบานมีขนาด ..(12).. มาก เพราะเมื่อยังตูมมันโต ..(13).. ผลมะขวิด แต่ส่วนปลาย
 แหลม เล็กน้อย

..(14).. ดอกบัววิคตอเรียบานกลางสระ ตอน ..(15).. ไปดูจะเห็นแมลงหึ่งมาดมอยู่
 ..(16).. เข้าใจว่าหอมและมีความหวาน ..(17).. ในเกสรของมัน

ใบบัวชนิด ..(18).. แผ่เรียงกลางสระ 30-40 ..(19).. ก็เหมือนเอากระจับใหญ่ไป
 วาง ..(20).. เรียงกันในลานกว้าง เคยเห็น ..(21).. ปลากะต๋ โดดขึ้นไป เพราะตกใจที่
 ..(22).. ปลาใหญ่ไล่ซุบ ขึ้นไปค้าง ..(23).. อยู่บนใบบัว มีปลาตายแห้ง ..(24).. ใบใบของมัน
 ครั้งละไม่ ..(25).. กว่า 4-5 ตัว ทั้งนี้เพราะ ..(26).. ปลาโดดพ้นจากใต้น้ำก็ ..(27).. ไป
 ยังขอบใบที่อยู่ ..(28).. กัน โดยไม่มีช่องว่างให้ตกลงน้ำ ..(29).. จึงเป็นสุสานของปลา ถ้าโดด
 ..(30).. แล้วก็หิววังรอดตาย ..(31).. เต็มที่ สระปลูกบัวชนิดนี้ยัง ..(32).. มาก น้ำลึกมากดอกบัว
 ก็ยิ่งใหญ่ ..(33).. ยิ่งโตและงามสะพรั่งน่าชม ..(34).. สมัยนี้เห็นจะปลูกยาก เพราะ ..(35)..
 ที่ถ่าย เทเข้าไปสูบน้ำ ..(36).. หอ และบัวคงไม่งามแน่ ..(37).. ต้องการน้ำสะอาดด้วยเดี๋ยวนี้
 แม่น้ำในแม่น้ำเจ้าพระยาก็เกือบ ๆ จะเน่าอยู่รอบร่อแล้ว

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

เฉลยสำหรับครู

1. ถ้า	11. กิน	21. ปลาหม้อ	31. น้อย
2. ไปเที่ยว	12. ใหญ่	22. ถูก	32. กว้าง
3. กิน	13. เท่า	23. คั้น	33. ไบบัว
4. เดียว	14. เวลา	24. อยู่	34. แต่
5. บัว	15. เข้าครัว	25. น้อย	35. น้ำคลอง
6. ขอบ	16. ไม่ขาด	26. เมื่อ	36. สะอาด
7. ค้าง	17. อยู่	27. คก	37. มัน
8. ข้างใต้	18. นี้	28. คิด ๆ	
9. ก้านดอก	19. ไบ	29. มัน	
10. ไบ	20. อัด	30. ขึ้นไป	

8. ให้นักเรียนเขียนเรื่องราวเกี่ยวกับธรรมชาติ สถานที่ที่ประทับใจ เขียนให้ผู้อ่าน
มองเห็นภาพ เขียนเป็นการบ้านมาส่งครู

สื่อการสอน

1. หนังสือเรียนวรรณวิภรณ์ เล่ม 1
2. เอกสารประกอบการสอน 2 เรื่อง
3. หนังสืออ่านประกอบ

พัลน์ เนตรรังษี. เด็กบ้านสวน. พระนคร: ครูสภา, 2512.

อนุমানราชธน, พระยา. ชีวิตชาวไทยสมัยก่อน. กรุงเทพฯ: บรรณาการ, 2512.

วิภา กงกะนันท์. วรรณคดีศึกษา. นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2520.

สุธีวงศ์ พงศ์ไพบูลย์. การเขียน. กรุงเทพฯ: ประพันธ์สาส์น, 2520.

ชาลี เขี่ยมกระสินธุ์. กรุงเทพฯ เมื่อก่อน. กรุงเทพฯ: ประพันธ์สาส์น, 2520.

การประเมินผล

1. สังเกตการประชุมกลุ่ม
2. พิจารณารายงานหน้าชั้นเรียน
3. ตรวจสอบผลงาน

การประเมินผล (โครงการ)

1. สังเกตการ เข้าร่วมกิจกรรมของนักเรียนโดยคุณสตีการยืมหนังสือ
2. ตรวจสอบผลงานของนักเรียน
3. ครูสนทนากับนักเรียนถึงหนังสือที่นักเรียนอ่าน
4. สังเกตพฤติกรรมการอ่าน

แนวทางการจัดกิจกรรม

1. ให้นักเรียนไปอ่านเรื่องคอนค่อจากในแบบเรียน แล้วนำมาเล่าเรื่องให้เพื่อนฟัง
2. ให้นักเรียนไปค้นคว้าความรู้เพิ่มเติมจากบทเรียน เช่น หลักภาษาไทย เกร็ดประวัติศาสตร์ เกณฑ์วรรณคดี เพื่อนำมาเล่าให้เพื่อนฟังเวลาครูสอน
3. ก่อนครูสอน ครูอาจให้นักเรียนรายงานเกร็ดความรู้เกี่ยวกับภาษาและวรรณคดีไทย ครั้งละ 1 คน เวลาประมาณ 3 นาที
4. ให้นักเรียนทำบันทึกการอ่าน บันทึกถ้อยคำ ส่วนวน ข้อคิดที่นักเรียนชอบ
5. ประกวดยอดนักอ่าน โดยให้นักเรียนทำบรรณนิทัศน์หนังสือที่นักเรียนอ่านรวบรวมส่งครู ครูทดสอบการอ่าน ให้คะแนน ให้รางวัลยอดนักอ่าน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนติดตามอ่านวรรณคดีคอนค่อจากแบบเรียน
2. นักเรียนอ่านหนังสือมากกว่าเดิม
3. นักเรียนมีความรู้กว้างขึ้นกว่าเดิม

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงการที่ ๘

การแข่งขันตอบปัญหาทางภาษาและวรรณคดีไทย

ชื่อโครงการ สับสมอลงปัญญา คอบัญหภาษาไทย

หลักการและ เหตุผล

กิจกรรมการแข่งขันการตอบปัญหา เป็นกิจกรรมที่ช่วยเพิ่มพูนความรู้ในศาสตร์แขนงนั้น ๆ ผู้ที่ต้องลงสนามแข่งขันจะมีการเตรียมตัวมาก่อน เพื่อชิงความเป็นหนึ่งในสนาม ผู้ชมการแข่งขันมีส่วนได้รับความรู้จากการแข่งขัน หากการจัดการแข่งขันดำเนินไปด้วยดี ผู้ชมจะสนุกสนานไปด้วยและได้รับความรู้ไปด้วย ผู้ที่ผ่านการแข่งขันจนถึงรอบสุดท้าย จะได้รับแรงจูงใจภายในด้านความภาคภูมิใจที่ได้รับเลือกเป็นผู้รอบรู้ในเรื่องนั้น ๆ ความภาคภูมิใจจะนำไปสู่ความพยายามที่จะแสวงหาความรู้ เชี่ยวชาญ เพื่อรักษาคำแหน่งของตน จนถึงความอยากรู้ด้วยความ เลื่อมใสศรัทธา

การแข่งขันตอบปัญหาทางภาษาและวรรณคดีไทย จะนำผู้เข้าแข่งขันไปสู่ความเลื่อมใสศรัทธาในวัฒนธรรมทางภาษาของชาติ อัน เป็นจุดมุ่งหมายหนึ่งของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย ทั้งจะนำผู้ชมการแข่งขันไปสู่ความรู้ทางภาษาและวรรณคดีไทย อัน เป็นความรู้ที่กว้างและลึกกว่าความรู้ในแบบเรียน การจัดการแข่งขันตอบปัญหาทางภาษาและวรรณคดีไทยสามารถจัดได้ทั้งการจัดนิทรรศการทางภาษาและวรรณคดีไทยเฉพาะราย เช่น นิทรรศการสุนทรภู่และผลงาน ก็จัดคอบัญหเกี่ยวกับสุนทรภู่และผลงาน หรืออาจ จัดคอบัญหภาษาไทยและวรรณคดีไทยเป็นโครงการ โดยเฉพาะ หากผู้ชนะในแต่ละภาคเรียนก็ได้ หรือจัดแข่งขันคอบัญหเป็นกิจกรรม เบ็ดเตล็ดของห้องสมุดหมวดภาษาไทยด้วยการส่งคำคอบคอบัญหในรอบสัปดาห์ก็ได้เช่นกัน

กิจกรรมการแข่งขันคอบัญหภาษาไทยและวรรณคดีไทย เป็นการส่งเสริมการอ่านทางตรงต่อผู้แข่งขัน และ เป็นการส่งเสริมการอ่านทางอ้อมต่อผู้ชมการแข่งขัน แต่ทั้งนี้ในวิถีทางแห่งการส่งเสริมการอ่านครูภาษาไทยควร เลือกกิจกรรมที่สร้างความสนุกสนาน เพลิดเพลินก่อนกิจกรรมอื่น ๆ เสมอ

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเพิ่มพูนความรู้ความสามารถทางภาษาและวรรณคดีไทย
2. เพื่อสร้างความสนุกสนานในกิจกรรมทางวิชาการ

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3. เพื่อ เป็นกิจกรรมประกอบนิทรรศการทางภาษาและวรรณคดีไทย
4. เพื่อส่งเสริมการอ่านทั้งทางตรงและทางอ้อม

เนื้อหา

1. บัญชาภาษาและวรรณคดีไทย ทั้งความรู้ในบทเรียนและ เกร็ดความรู้ทั่วไป
2. ระเบียบการจัดการแข่งขัน
 - 2.1 รับสมัครผู้เข้าแข่งขันระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ไม่จำกัดจำนวนและระดับชั้น หรือให้นักเรียนแต่ละห้องส่งตัวแทนเข้าแข่งขัน จับฉลากจับคู่เป็นทีม ทีมละ 2 คน
 - 2.2 การแข่งขันในรอบแรก คัดจำนวนผู้ชนะเหลือเพียง 6 ทีม ด้วยการแข่งขันเกม "ชิงไว ชิงไหวพริบ"

เกม "ชิงไว ชิงไหวพริบ"

1. วัตถุประสงค์ : ฝึกไหวพริบ ความรวดเร็วในการคิด และความรอบรู้ในประเด็นปัญหา
2. ระยะเวลาเล่น : ครั้งละ 1 นาที กลุ่มละ 2 ครั้ง
3. จำนวนผู้เล่น : กลุ่มละ 2 คน
4. วิธีเล่น : เกมนี้เป็นเกมชิงความไวในการบอกตัวอย่างของหัวข้อที่กำหนดให้ให้มากที่สุด โดยสลับกันบอกภายในเวลา 1 นาที ถ้าบอกไม่ได้จะต้องบอกต่อด้วยคำที่โจททย์สั่ง ตัวอย่างเช่น ให้บอกชื่อนิราศของสุนทรภู่

คนที่ 1 - นิราศเมืองแกลง

คนที่ 2 - นิราศพระบาท

คนที่ 1 - นิราศภูเขาทอง

คนที่ 2 - (นึกไม่ออกให้บอกคำว่าสุนทรภู่)

- สุนทรภู่

คนที่ 1 - นิราศอิเหนา

คนที่ 2 - รำพันพิลาป

คนที่ 1 - (นึกไม่ออก) สุนทรภู่

เป็นต้น

เริ่มการแข่งขันตัวแทนทีมจับฉลากเลือกเรื่อง โดยครูยังไม่ให้เปิดดูจนกว่าจะถึงเวลาแข่ง การแข่งขันเริ่มจากทีมที่ 1 - ทีมสุดท้าย หมดเวลารอบแรก ครูรวมคะแนนบอกคะแนนผู้แข่งขัน

เริ่มแข่งขันรอบที่ 2 เช่นเดียวกับรอบแรก เริ่มจากทีมที่มีคะแนนมากไปหาทีมที่มีคะแนนน้อย

สิ้นสุดการแข่งขัน ครูรวมคะแนน หาผู้ชนะ 6 ทีม เตรียมตัวแทนรอบต่อไปในวันถัดครั้งต่อไป

2.3 การแข่งขันรอบที่ 2 จากจำนวนผู้ชนะในรอบแรก 6 ทีม คัดให้เหลือ 3 ทีม ด้วยเกม "ใบ้คำ ส่วนวนไทย"

เกม "ใบ้คำ ส่วนวนไทย"

1. วัตถุประสงค์ : เพื่อให้นักเรียนรู้จักสุภาษิต ส่วนวนไทย และคำพังเพย

2. ระยะเวลาเล่น : แต่ละทีม มีเวลาใบ้ครั้งละ 1 นาที 2 ครั้ง โดยสลับกันใบ้

3. จำนวนผู้เล่น : ประกอบด้วย ผู้สมัคร 6 ทีม กรรมการให้คะแนน กรรมการจับเวลา กรรมการเปิดคำใบ้ให้ผู้ชมชม กรรมการเขียนคะแนน

4. อุปกรณ์

4.1 ชุดใบ้ส่วนวนไทย ชุดเล็ก (ขนาด 2" x 3") 12 ชุดสำหรับผู้

4.2 ชุดใบ้ชุดใหญ่ (ขนาด 6" x 10") 12 ชุด สำหรับผู้ชม

4.3 ชุดใบ้ทั้ง 2 ชุดมีข้อความเหมือนกัน

4.4 นาฬิกาจับเวลา

4.5 ตารางคะแนน

5. วิธีเล่น

5.1 ตัวแทนกลุ่มจับฉลากชุดใบ้ ส่งไว้ที่ครู

5.2 เกณฑ์การใบ้ ผู้ใบ้ต้องไม่เอ่ยคำใด ๆ ในคำใบ้ออกมา จะใบ้

ด้วยท่าทางหรือคำพูดก็ได้ ห้ามใช้วิธีการหวนคำ อาจใช้วิธีพูดจากความหมายของคำทั้งหมด หรือ

แยกพูดความหมายของส่วนย่อย ๆ ก็ได้ เช่น ใ้คำว่า "น้ำค้าง" อาจจะทำให้ความหมายรวมของ น้ำค้าง หรืออธิบายความหมายของ "น้ำ" ก่อน และอธิบายความหมายของ "ค้าง" แล้วผู้ทาย นำมารวมกันก็ได้ ผู้ตอบต้องตอบคำใบ้ให้เร็วที่สุด ถ้าตอบไม่ได้ให้ผ่านไปยังคำอื่น ๆ ในบัตร

5.3 ขณะที่ผู้ใ้ใบ้คำนั้น กรรมการเปิดบัตรจะคอยเปิดบัตรใหญ่ คามผู้ใ้ ให้ผู้ชมชมอยู่ข้างหลังผู้ทาย ห้ามผู้ชมส่งเสียงเมื่อหมดเวลากรรมการสรุปคะแนน เมื่อ ใ้ครบทุกกลุ่ม กรรมการสรุปคะแนน

5.4 เริ่มใ้รอบที่ 2 ผู้ใ้สลับกันบ้าง เริ่มใ้จากกลุ่มที่มีคะแนนมาก ก่อน วิธีการใ้เหมือนรอบแรก เมื่อใ้จนหมดเวลาและครบทุกกลุ่มแล้ว กรรมการสรุปคะแนน ได้ ผู้ชนะ 3 คู่ ไปแข่งขันรอบที่ 3 ในวันนัดครั้งต่อไป

2.4 การแข่งขันในรอบที่ 3 คัดจำนวนผู้ชนะจากรอบที่ 2 6 คน ให้เป็นที่ 1, 2, 3 โดยแยกผู้ชนะจากรอบที่ 2 ออกมาแข่งเดี่ยว ด้วยเกม "กคไ้ได้เปรียบ"

เกมกคไ้ได้เปรียบ

1. วัตถุประสงค์ : เพื่อตรวจสอบความรู้ทางภาษาและวรรณคดีไทย และเพื่อฝึกสมาธิในการฟัง

2. จำนวนผู้เล่น : 6 คน

3. ระยะเวลาเล่น : 45 นาที จากคำถาม 15 ข้อ เวลาคิดหาคำตอบ ประมาณข้อละ 30-60 วินาที

4. อุปกรณ์

4.1 คำถาม, คำตอบ ความรู้ทางภาษาไทยชนิดคำตอบ 4 ตัวเลือก

4.2 แผ่นกคสวิตช์ไฟ ประกอบด้วย สวิตช์และดวงไฟสีต่าง ๆ ควร เป็นสวิตช์ทางเดียวที่เมื่อมีผู้กดคนแรกแล้วคนต่อไปจะกดไฟไม่ติด

4.3 ตารางคะแนนแบบมกระดานคำ

5. ผู้ดำเนินเกม

5.1 พิธีชาย 1 คน

5.2 พิธีกรหญิง 1 คน

5.3 ผู้ช่วยพิธีกร 1 คน

5.4 กรรมการฝึกซ้อม 1 คน

6. กติกาและวิธีการเล่น

6.1 ผู้เข้าแข่งขันยื่นประจำที่มีอยู่ข้างตัวไม่อยู่ที่สวิตช์ไฟ พิธีกรหญิงอ่านคำตอบ 4 คำตอบก่อน 2 ครั้ง พิธีกรชายชวนคุยหลอกล่อให้ผู้แข่งขันตอบเล็กน้อย จากนั้นอ่านคำถาม 1 ครั้ง แล้วสั่งให้ผู้แข่งขันกดสวิตช์ ผู้กดสวิตช์ไฟก่อนจะได้ตอบก่อน โดยมีเกณฑ์การให้คะแนนดังนี้

- หากกดครั้งแรก แล้วตอบถูก จะได้ 4 คะแนน
- กดครั้งแรกตอบไม่ถูก ผู้กดครั้งต่อไปได้ 3 คะแนน
- กดครั้งที่ 2 คอบไม่ถูกกดครั้งต่อไปได้ 2 คะแนน
- กดครั้งที่ 3 คอบไม่ถูกกดครั้งต่อไปได้ 1 คะแนน

6.2 ผู้แข่งขันจะไม่กดสวิตช์ไฟก่อนพิธีกรจะสั่ง กรรมการสักขีพยานจะเป็นผู้ชี้ขาดว่าใครควรเป็นผู้ตอบก่อน

6.3 ผู้ช่วยพิธีกร เขียนคะแนนในตารางคะแนน

6.4 จากคำถามทั้งสิ้น 15 ข้อ เมื่อแข่งขันครบแล้ว รวมคะแนนได้ ผู้ชนะเลิศ และรองชนะเลิศ อันดับ 1 และ 2

3. ระยะเวลาจัดแข่งขัน

3.1 ขึ้นอยู่กับนิทรรศการภาษาและวรรณคดีไทย

3.2 กรณีเป็นโครงการตอบปัญหาภาษาและวรรณคดีไทยโดยเฉพาะ ประจำภาคเรียนที่ 1 กำหนดแข่งขันประมาณเดือนกรกฎาคม และประจำภาคเรียนที่ 2 ประมาณเดือนมกราคม

4. การประชาสัมพันธ์

ประชาสัมพันธ์และรับสมัครก่อนการแข่งขันรอบแรก 2 สัปดาห์

5. สถานที่และเวลาแข่งขัน

5.1 ห้องประชุมโรงเรียนหรือห้องโสตทัศนศึกษา

5.2 เวลาแข่งขัน พักกลางวัน 3 วัน

6. รางวัล

หนังสือมูลค่าตั้งแต่ 150 บาท 100 บาท และ 50 บาท

กิจกรรมการสอน (กิจกรรมการแข่งขัน)

1. รับสมัครผู้เข้าแข่งขัน จัดฉากแบ่งทีม
2. การแข่งขันรอบที่ 1 " เกมชิงไว ชิงไหวพริบ"
 - 2.1 ผู้แข่งขันจับฉลากเลือกคำถาม ส่งให้กรรมการ
คำถามเตรียมไว้ 21 ชุด ได้แก่

ชุดที่ 1		ชุดที่ 2		ชุดที่ 3	
จงบอกชื่อดอกไม้ที่ปรากฏใน วรรณคดีไทย ถ้าบอกไม่ได้ให้ พูดคำว่า สวยงาม		จงบอกคำที่มีความหมายว่า ผู้หญิงในวรรณคดี บอกไม่ได้ ให้เอ่ยคำว่า ศรีปราชณี		จงบอกชื่อเครื่องดนตรีไทย บอกไม่ได้ให้เอ่ยคำว่า นางนพมาศ	
เฉลยสำหรับกรรมการ		เฉลยสำหรับกรรมการ		เฉลยสำหรับกรรมการ	
จำปี	จำปา	ทราชมะลิ	เยาวลักษณ์	โทน	กลอง
สารภี	มะลิ	เยาวเรศ	เยาวมาลย์	ปี่	บัณเฑาะว์
พิกุล	ยี่สุ่น	กัลยา	นงพะงา	ขิม	ตะโพน
บุณนาค	ช่อนกลิ่น	นงเยาว์	แก้วกลอยใจ	รำมะนา	ฆ้อง
ลั่นทม	กล้วยไม้	แก้วดา	จอมใจ	ระนาด	จะเข้
นมแมว	มะลิวัลย์	ขวัญใจ	นงลักษณ์	ซออู้	ซอด้วง
พุทธชาติ	พวงชมพู	นุช	เยาวเรศ	พิณ	ซอสามสาย
ราตรี	แก้ว	เยาวยอด	อร	กลองทัด	โปงลาง
นางแย้ม	สายหยุด	พญ	เยาวพา	ฉิ่ง	ฉาบ
มณฑา	พกากรอง	วลา		กรับ	เกราะ
ประคูด	ตะแบก			กลองยาว	
วลา				วลา	

ชุดที่ 4		ชุดที่ 5	ชุดที่ 6	
จงบอกชื่อตัวละคร เรื่อง รามเกียรติ์ บอกไม่ได้ให้เอ่ย คำว่า รามเกียรติ์		จงบอกชื่อผลงานของ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎ เกล้าเจ้าอยู่หัว บอกไม่ได้ ให้เอ่ยคำว่า "ศรีอยุธยา"	จงบอกคำที่มีความหมายว่า พระมหากษัตริย์ บอกไม่ได้ ให้เอ่ยคำว่า "กษัตริย์"	
เฉลยสำหรับกรรมการ		เฉลยสำหรับกรรมการ	เฉลยสำหรับกรรมการ	
พระราม	พระลักษมณ์	พระร่วง	ชัคดียา	นราธิป
สีดา	มณฑา	หลวงจำเนียรเดินทาง	จักรี	จักรพรรดิ
ทศกัณฐ์	พิเภก	มัทนะพาธา ศกุนตลา	นครินทร์	นร เทพ
กุมภกรรณ	หนุมาน	สาวิตรี ลัทธิเอาอย่าง	นรนาถ	นฤบดี
สุครีพ	พาลี	โคลนดีดล้อ กลแตก	นเรศ	นเรศวร
องคต	อินทรชิต	โหงหวาง ท้าวแสนปม	นโรดม	นริศวร
กลไกศ	พระอินทร์	เวนิสวานิช สยามานุสติ	นรบดี	นรบาล
โคดม	มัจฉานุ	เห็นแก่ลูก หัวใจนักรบ	นรราช	นฤเทพ
สวาหะ	คาราวาศมี	วิวาห์พระสมุทร		
ท้าวทศรถ	สุพรรณมัจฉา	ฯลฯ		ฯลฯ
ฯลฯ				

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดที่ 7		ชุดที่ 8		ชุดที่ 9	
จงบอกคำราชาศัพท์หมวด ร่างกาย บอกไม่ได้ให้เอ่ย คำว่า ราชาศัพท์		จงบอกชื่อวรรณคดีที่แต่งด้วย กลอน (ทุกประเภท) บอก ไม่ได้ให้บอกว่า กลอนสุภาพ		จงบอกชื่อสัตว์ในวรรณคดี บอกไม่ได้ให้เอ่ยคำว่า หิมพานต์	
เฉลยสำหรับกรรมการ		เฉลยสำหรับกรรมการ		เฉลยสำหรับกรรมการ	
พระเนตร	พระคัมภีร์	พระอภัยมณี	ขุนช้างขุนแผน	ครุฑ	กิลาน
พระกรรณ	พระอังคสุ	ลักษณวงศ์	อิเหนา	นาค	กิบนร
พระนาสิก	พระนามิกา	ไกรทอง	สังข์ศิลป์ชัย	จระเข้	กิบนรี
พระโอษฐ์	พระขงษ์	มณีพิชัย	คำวี	เหรา	หงส์
พระกัณฐ์	พระอุระ	พระมะเหลเถไถ	กนกนคร	คชสีห์	ราชสีห์
พระนลาฏ	พระโลมา	นิราศลอนดอน	เงาะป่า	กิบนร	มังกร
พระพักตร์	พระเพลา	นิราศเมืองแกลง		ม้านิลมังกร	เงือก
พระบาท	พระชาฎ	รามเกียรติ์		ผีเสื้อยักษ์	
พระกร	พระโคปผกา	นิราศพระบาท		ผีเสื้อสมุทร	
พระหัตถ์	พระพาหา	นิราศภูเขาทอง		ยักษ์	
ฯลฯ		สุภาษิตสอนหญิง		กวางทอง	
		สวัสดิรักษา		ฯลฯ	
		เพลงยาวถวายโอวาท			
		นิราศเมืองเพชร			
		นิราศพระแท่นดงรัง			
		ฯลฯ			

ชุดที่ 10	ชุดที่ 11	ชุดที่ 12
<p>จงบอกชื่อเมืองในวรรณคดี เรื่องใดก็ได้ นอกไม่ได้ให้ เอ่ยคำว่า นครา</p>	<p>จงบอกชื่อตัวละครเรื่อง สามก๊ก นอกไม่ได้ให้เอ่ย คำว่า สามก๊ก</p>	<p>จงบอกคำราชาคำศัพท์หมวด กริยาอาการ นอกไม่ได้ให้ เอ่ยคำว่า ราชาศัพท์</p>
<p>เฉลยสำหรับกรรมการ</p>	<p>เฉลยสำหรับกรรมการ</p>	<p>เฉลยสำหรับกรรมการ</p>
<p>รมจักร์</p>	<p>ขงเบ้ง</p>	<p>ทศพร เนตร</p>
<p>ล่าสำ</p>	<p>เล่ามี</p>	<p>บรรทม</p>
<p>รัตนา</p>	<p>จิวอี้</p>	<p>เสด็จพระราชดำเนิน</p>
<p>กะหมังกุหนิง</p>	<p>ขุนกวน</p>	<p>ทรงพระอักษร</p>
<p>ผลึก</p>	<p>โจโฉ</p>	<p>ทรงม้า</p>
<p>ป่าหยั่ง</p>	<p>โจผี</p>	<p>ทรงธรรม</p>
<p>คาทา</p>	<p>ขุนเซ็ก</p>	<p>ทรงศีล</p>
<p>กูเรมัน</p>	<p>คังโต๊ะ</p>	<p>ทรงถือ</p>
<p>กาหลัง</p>	<p>ลิโป้</p>	<p>เสวย</p>
<p>สิงหัดสำหรับ</p>	<p>เดียวเสียน</p>	<p>เสด็จ</p>
<p>กาญจนบุรี</p>	<p>มิซูฮยีน</p>	<p>ครีส์</p>
<p>อโยธยา</p>	<p>อาเต้า</p>	<p>เสด็จทอดพระเนตร</p>
<p>สุพรรณบุรี</p>	<p>โจทวย</p>	<p>ทรงมีพระราชปฏิสันถาร</p>
<p>กนกนคร</p>	<p>จลา</p>	<p>ทรงทักทาย</p>
<p>ลงกา</p>	<p>จลา</p>	<p>จลา</p>
<p>พิจิตร</p>		
<p>หมันทยา</p>		
<p>จลา</p>		

ชุดที่ 13

จงบอกชื่อเครื่องแต่งตัวนาง
บอกไม่ได้ให้เอ่ยคำว่า
เครื่องทรง

เฉลยสำหรับกรรมการ

กรอบหน้า	สไบ
ทองกร	ปิ่น
ธำมรงค์	กำไล
สังวาลย์	ชฎา
ปิ่น เหน่ง	มงกุฎ
ฉลองพระองค์	ทับทรวง

ฯลฯ

ชุดที่ 14

จงบอกชื่ออาหารในภาพ
เห็นเรือพระราชพิธีใน
รัชกาลที่ 2 บอกไม่ได้เอ่ย
คำว่า ภาพเห็นเรือ

เฉลยสำหรับกรรมการ

มีสมัน	ทองม้วน
ยำใหญ่	ทองหยอด
ก้อยกุ่ม	คาลเซียม
ลำเคียง	หุ่ม
จำมงกุฎ	ช่อม่วง
ซ่าหริ่ม	ฝอยทอง

ฯลฯ

ชุดที่ 15

จงบอกชื่อปลาน้ำจืดใน
วรรณคดี บอกไม่ได้ให้เอ่ย
คำว่า ปลาน้ำจืด

เฉลยสำหรับกรรมการ

กะแก	เสือ
กะโห้	ม้า
กระตุงเหว	สลิด
ชีว	สลาด
สร้อย	หลด
กา	ไหล
กค	คะไซ
กริม	เนื้ออ่อน
แกมซ่า	ช้อน
หมอ	คะเทียนทอง
คูก	ชะโด
เทโท	เทพา

ฯลฯ

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดที่ 16

จงบอกชื่อ เครื่องจับสัตว์น้ำ
บอกไม่ได้ให้เอ่ยคำว่า
จับปลา

เฉลยสำหรับกรรมการ

ไซ	คัดซอน
ลัน	กะวะ
ชนาง	ลอบ
กระจู้	อวน
ตะแกรง	แห
กะหู	โพงพาง
ยอ	โป๊ะ
ข่าย	เบ็ด

ปลา

ชุดที่ 17

จงบอกคำสร้างใหม่ที่เป็น
คำซ้อน บอกไม่ได้ให้เอ่ย
คำว่า คำซ้อน

เฉลยสำหรับกรรมการ

เร่วอน	กลับกลาย
หักลิ้น	อ้อมค้อม
กล้าหาญ	คดเคี้ยว
ถั่ววัน	จดจ่อ
ซุกซี้	ติดคอ
ขุ่นมัว	ปิดบัง
ซุกซิด	ซ้อนเร้น
ค้นหา	ค้นคว้า

ปลา

ชุดที่ 18

จงบอกคำที่มี ญ สะกดพยางค์
ใดก็ได้ บอกไม่ได้ให้เอ่ยคำว่า
"ญ หึง"

เฉลยสำหรับกรรมการ

เหี้ย	เจริญ
ขวัญ	ชำนาญ
จัญไร	ชาย
ลาญ	เข็ญ
ควาญ	เทอญ
รำบาญ	บัญญัติ
จำรูญ	บัญญัติ
หจญ	บัญญัติ
สะคราญ	ปัญหา
กฤษญ	รามัญ
เข็ญ	ปัญญา
สำคัญ	ภิญโญ
วิญญาณ	หาญ
สายสิญจน์	อัญชบ

ปลา

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดที่ 19		ชุดที่ 20	ชุดที่ 21
จงบอกคำที่ขึ้นต้นด้วย บรร บอกไม่ได้ให้เอ่ยคำว่า "บอรอหัน"		จงบอกชื่อวรรณคดีผลงาน สุนทรภู่ บอกไม่ได้ให้เอ่ย คำว่า "สุนทรภู่"	จงบอกชื่อกริไทย บอกไม่ได้ ให้เอ่ยคำว่า "กริไทย"
เฉลยสำหรับกรรมการ		เฉลยสำหรับกรรมการ	เฉลยสำหรับกรรมการ
บรรกวาด	บรรลีย์	พระอภัยมณี	พ่อขุนรามคำแหง
บรรจง	บรรล่าย	โคบุตร	พระเจ้าลิไท
บรรจกรณ์	บรรเลง	ลักษณะวงศ์	สมเด็จพระนารายณ์
บรรจบ	บรรโลม	นิราศ เมืองแกลง	ศรีปราชญ์
บรรจบ	บรรมีท	นิราศ เมือง เพชร	สุนทรภู่
บรรจุ	บรรสม	นิราศพระบาท	รัชกาลที่ 6
บรรเจิด	บรรसान	บทเห่กาพย์	รัชกาลที่ 5
บรรดา	บรรหาร	สิงห์ไตรภพ	พระศรีมโหสถ
บรรทม	บรรทัด	เสภาพระราชนางสาวคาร	เจ้าฟ้าธรรมธิเบศร์
บรรทับ	บรรทุก	เพลงยาวถวายโอวาท	คุณชุ่ม
บรรเทา	บรรยง	สวัสดิรักษา	คุณสุวรรณ
บรรยาย		วลา	พระมหามนตรี
	วลา		เจ้าพระยาพระคลัง
			วลา

2.2 ผู้แข่งขันกลุ่มที่ 1 เข้าประจำที่เตรียมชิงความไว

2.3 กรรมการอธิบายกติกาการเล่นให้ผู้เล่นทราบ เริ่มจับเวลา

2.4 เมื่อกรรมการบอก "เริ่ม" ผู้แข่งขันสลับกันบอกตามโจทย์ จนหมดเวลา

1 นาที กรรมการบอกคะแนน

2.5 ผู้แข่งขันที่เหลือ เริ่มแข่งขันตามลำดับ จนครบทุกกลุ่ม แต่ละกลุ่มบอกตาม

โจทย์จนหมดเวลา กรรมการสรุปคะแนน

2.6 เริ่มแข่งขันครั้งที่ 2 เริ่มจากกลุ่มที่มีคะแนนมากไปจนครบทุกกลุ่ม รวมคะแนน แล้ว ประกาศรายชื่อผู้มีสิทธิ์เข้าแข่งขันในรอบที่ 2 ความเร็วและเวลาที่กำหนด จบการแข่งขันรอบแรก

3. การแข่งขันรอบที่ 2 เกม "ใบ้คำสำนวนไทย"

3.1 ผู้เข้าแข่งขันจากรอบที่ 1 6 คู่ มาพร้อมกัน

3.2 กรรมการอธิบายกติกาการเล่น

3.3 ผู้เข้าแข่งขัน เลือกชุดใบ้ ส่งให้กรรมการ

ชุดใบ้สำนวนมีทั้งสิ้น 12 ชุด ชุดละ 17 สำนวนมีดังนี้

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดที่ 1	ชุดที่ 2	ชุดที่ 3
<p>กง เกรียนกำ เกรียน ข่ม เขาโคชินให้กลืนหญ้า คนตีมีคัม ข้า ๆ ได้พราสง เล่มงาม คยมือข้างเดียวไม่ดัง ถ่มน้ำลายรดฟ้า น้ำผึ้ง เรือ เสือหึ่งป่า หุงข้าวประชิดหมา พูดไปสองไพเบี้ย ไม่เห็นน้ำตัดกระบอก รู้ไว้ไซ้ว่าใส่มาแยกหาม เลือกนักมักได้แสร้ง เสนห์ปลายจวัก หัวมังกุท้ายมังกร เอาถุงฝอยไปตกปลากระพง ชักใบให้เรือเสีย</p>	<p>กระดุกร้องได้ ขวางงูไม่พันคอ คนรัก ทำผืนหนัง คนขัง ทำผืนเสือ ข้างค่ายทั้งตัวเอาใบบัวปิด ค้อนามะหลับ ลับหลังคะโก ถอยหลัง เข้าคลอง น้ำร้อนปลาเป็น บิตทองหลังพระ แท้ เป็นพระชนะ เป็นมาร ไม่งามกระรอกเจาะ รู้หลบ เป็นมิกรู้หลีก เป็นหาง วันพระไม่มีหินเดียว เสียม เขาควายชนกัน หา เลือกกับปู เอาจุมูกคนอื่นมาหายใจ ไก่แก่แม่ปลาช่อน ช้วนาคามี</p>	<p>กระด่ายตื่นตูม ข้าวใหม่ปลามัน คนคนให้ดูหน้า ซื้อผ้าให้ดูเนื้อ ชายสามโบสถ์ ตัดช่อน้อยแค่พอดัว ทำคุณูชาโทษ น้ำลคคอดูด ไปไหนมาสามวาสองศอก พังไม่ได้ศัพท์จับเอาไป กระเดียด เรียนผูกต้องเรียนแก้ วัวล้มคืน เสียกำได้กอบ หาม่วงมาคล้องคอ แข่งชักหักกระดูก เอาทองไปรู้กระเบื้อง ของหายคะหายบาย</p>

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดที่ 4

กล้านักมักขึ้น
 ชายผ้าเอาหน้ารอด
 ความรู้ท่วมหัวเอาตัวไม่รอด
 ชิงสุกก่อนห่าม
 คัดไฟคั่นลม
 ทำนายนหลังคน
 เนื้อเต่าฆ่าเต่า
 ผนคกชี้หูไหล
 ฟ้าเคื่องสั้นหลัง
 ยกคนข่มท่าน
 เรือขาดหางเสือ
 วิวสันหลังหวะ
 ใส่ตะกร้าล้างน้ำ
 คกร่องปล่องขึ้น
 เห็นกงจักร เป็นดอกบัว
 เอาน้ำเย็น เข้าลูบ
 ข้ำ เก่า เต่า เลี้ยง

ชุดที่ 5

กลิ้งครกชั้นภูเขา
 ชิงกีรา ช่างีแรง
 คียบก็ทะเล สอกก็ทะเล
 ชั้นกบมปลายไม้
 คัดทางปล่อยวัด
 ทำบุญเอาหน้า
 สอนหนังสือสังฆราช
 ผนคกไม้ท้าวฟ้า
 ฟ้าไม้กระเทือนสั้นหลัง
 ยกหางตัว เอง
 เรือล่มในหนอง
 ทองจะไปไหน
 วิวหายล้อมคอก
 ใส่สาแหรกแขวน
 เห็นขี้ตึกว่าใส่
 เอา เนื้อหมู ไปปะ เนื้อข้าง
 ข้างแดงแกงร้อน
 คั้นร้ายปลายดี

ชุดที่ 6

ก่อแล้วต้องसान
 ชีข้างจับคักแดน
 คางคกขึ้นวอ
 ชีนกเป็นนก ชีไม้เป็นไม้
 คาบอคได้แวน
 นายว่าชีข้าพลอย
 บัวไม่ให้ช้าน้ำไม่ให้ขุ่น
 ผนทิ้งให้เป็น เข้ม
 มดแดง เฝ้ามะม่วง
 ยิงปืนนัดเดียวได้นกสองตัว
 ละ เลงขนม เบื้องค้วยปาก
 สร้างวิมานในอากาศ
 ทนายยก เอาหนามบ่ง
 เห็นข้างชีชีตามข้าง
 เอาพิม เสนไปแลก เกลือ
 ข้าวยากหมากแพง
 ต่อความยาวสาวความยืด

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดที่ 7

กำขี้ดีกว่ากำตด
 เข้าตามครอก ออกตามประตู
 โคนอกชอบกินหญ้าอ่อน
 ดูข้างให้ดูหางดูนางให้ดูแม่
 คำข้าวสารกรอกหม้อ
 น้ำขี้ให้รีบดัก
 ปล่อยเสื่อเข้าป่า
 ไฟร้อนจะนอน เย็น
 มะพร้าวตื่นตก
 ยืนแก้วให้หวาน
 ลากหนามจุกช่อง
 สวยแต่รูปจูบไม่หอม
 หนามแหลมไม่มีใคร เสียม
 เขี่ยบขี้ไก่ไม่ฝ่อ
 เอามะพร้าวหัวไปขายสวน
 ชุดด้วยปากฉากด้วยตา
 ค้อนรับขี้สุ

ชุดที่ 8

กำแพงมีหู ประตูมีตา
 ขี้ไม่ให้หมากิน
 ขำควายอย่าเสียดายพริก
 เค็ดบัวไม่ไว้โย
 หยไม่งาม เมื่อยามขวานบิ่น
 คำน้ำพริกละลายแม่น้ำ
 น้ำขุ่นไว้ในน้ำใสไว้นอก
 ปลาตกน้ำตัวโต
 มีตาแต่หามีแวไม่
 ยืมจุกคนอื่นมาหายใจ
 ลางเนื้อชอบลางยา
 สวรรค์อยู่ในอกนรกอยู่ในใจ
 หมี เสือปะจระเข้
 เขี่ยบ เรือสองแคว
 เอามือชุกหีบ
 คดในช่องอในกระดุก
 คัดญาติขาดมิตร

ชุดที่ 9

กินในที่ลับไซในที่แจ้ง
 เข้าเดือนอย่าลืมพริ้ว
 งม เข็มในหมกสมุทร
 ได้แกงเหน้าพริก
 คิงให้กากิน
 น้ำ เชี่ยวอย่าขวาง เรือ
 ปลาช่อง เดียวกัน
 อ้าปากก็เห็นลิ้นไก่
 มือไม่พาย เอาตีนราน้ำ
 รักดีห้ามจู้รักชั่วห้าม เส้า
 ลูกไก่ในกำมือ
 สอนจระเข้ให้ว่ายน้ำ
 หมารขี้ไม่มีใครยกหาง
 อก เบี้ยวไว้กินหวาน
 เอาไม้ซีกไปจัดไม้ซุง
 คลุกคลีดีไมง
 คีบลาหน้าไซ

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ชุดที่ 10

กินน้ำไม่เผื่อแล้ง
 เข้าเมืองคาหิวต้องหลิว
 คาคาม
 ใจแล้วอยากนอนเตียง
 ได้ที่ซี้แพโล
 คิงหลังหัก
 น้ำตาลไกล้มด
 ปลาหมอตายเพราะปาก
 หายเรือทวนน้ำ
 ไม่ได้เบียดเอาข้าว
 รักที่เสียตายน้อง
 ลูกไม่หล่น ไม่ไกลต้น
 สาदन้ารดกัน
 หมายน้ำม่อหน้า
 อ้อยเข้าปากข้าง
 เอาไม้สั้นไปรันซี่
 เงยหน้าอำปาก
 ทำดีทีเหลว

ชุดที่ 11

กินน้ำเห็นปลิง
 เขียนเสือให้วัวกลัว
 จับงูข้างหาง
 เดินตามผู้ใหญ่หมาไม่กัด
 ตีวัวกระทบบคราด
 น้ำน้อยแพไฟ
 ปลาใหญ่กินปลาเล็ก
 หายเรือคนละที
 ไม่มีมูลฝอยหมาไม่ซี้
 รักยาวให้มันรักสั้นให้ค้อ
 เลี้ยงข้างกินซี่ข้าง
 สิบเบียดไกลมือ
 หมูเขาจะหามเอาคาน
 เข้าไปสอด
 อัฐยายซื้อขนมยาย
 กรวดน้ำคว่ำขัน
 จองทองทองขน
 น้ำท่วมทุ่งผักบุ้งโหรงเหรง

ชุดที่ 12

กินบนเรือนขึ้นหลังคา
 เขียนด้วยมือลบด้วยดิน
 จุดได้คำคอ
 ตกกระโคไหลอยใจ
 เดียดอุ้มคร่อม
 น้ำนิ่งไหลลึก
 ปลุกเรือนคร่อมคอ
 หายเรือในอ่าง
 ไม้รู้จักเสือ เอาเรือมาจอด
 ไร่ไม่ตีโทษมีโทษหลง
 เลี้ยงลูกเลี้ยงลูกจระเข้
 สีซอให้ควายฟัง
 หักค้ำพร้าวด้วยเข่า
 อ่ามน้ำร้อนมาก่อน
 ก่อกรรมทำเข็ญ
 จับคำกล่าวแดง
 บนข้าวมีดีข้าวพระ

ศูนย์วิทยทรัพยากร

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.4 ผู้แข่งขันเริ่มไม้จำนวน มีเวลาไม้ 1 นาที

ผู้ไม้เปิดคำไม้ชุดเล็กในมือ กรรมการเบื้องหลังผู้ท่ายเปิดคำไม้ชุดใหญ่
ให้ผู้ชมดูควบคู่กันไป

3.5 แต่ละคู่ไม้เสร็จ กรรมการแจ้งคะแนนการไม้ จนถึงคู่สุดท้าย กรรมการ
สรุปคะแนนทุกกลุ่ม เตรียมไม้รอบที่ 2

3.6 การไม้ครั้งที่ 2 ให้ผู้ไม้สลับกันครั้งแรก แต่ละทีมเลือกชุดไม้จำนวนส่ง
ให้ กรรมการ

3.7 เริ่มไม้ครั้งที่ 2 ให้กลุ่มที่มีคะแนนมากกว่าไม้ก่อน แต่ละกลุ่มไม้เสร็จ
กรรมการสรุปคะแนนทั้งสิ้น ประกาศผู้มีสิทธิ์เข้าไปแข่งขันรอบสุดท้าย 6 คน (3 คู่)

4. การแข่งขันรอบที่ 3 เป็นรอบชิงชนะเลิศด้วยเกม "กคไวด์เปรียบ"

4.1 ผู้แข่งขันมาจากผู้ชนะในรอบที่ 2 3 คู่ แยกแข่งขันเดี่ยว 6 คน ผู้แข่งขัน
ประจำที่แข่งขัน

4.2 พิธีกรชายอธิบายกติกาการเล่น เริ่มแข่งขันคำถามตั้งแต่อข้อ 1

4.3 เริ่มแข่งขัน พิธีกรหญิงอ่านคำตอบของข้อ 1 4 คำตอบ 2 ครั้ง

4.4 พิธีกรชายชวนคุยให้ผู้แข่งขันเฉลอ แล้วอ่านคำถามของข้อ 1 1 ครั้ง
พร้อมทั้งสั่งให้ผู้แข่งขันกคสวิตซ์

4.5 พิธีกรชายสั่งให้ผู้กดไฟก่อนได้ตอบก่อน ถ้าตอบถูกได้ 4 คะแนน ถ้าตอบผิด
พิธีกรสั่งให้ผู้แข่งขันกคสวิตซ์ใหม่ ได้คะแนนลดหลั่นกันไปตามลำดับ

4.6 เริ่มแข่งขันข้อที่ 2 จนถึงข้อ 15

คำถามที่ใช้ในการแข่งขันมีดังนี้

ข้อที่	คำตอบ	คำถาม
1.	ข้าวมัน ข้าวเย็นเหนื่อ ข้าวเย็นใด้ ข้าวใหม่น้อย	ข้อใดไม่ใช่พวกเดียวกัน เฉลย : ข้าวใหม่น้อย

ข้อที่	คำคอบ	คำถาม
2.	บัวกลุ่ม ควารังแคน คะพานหนู บ้านขด	ข้อใดไม่ใช่ลายไทย เฉลย : คะพานหนู
3.	กะปูลู กะปอม กะปะ กะรัง	ข้อใดไม่ใช่สัตว์ เฉลย : กะปูลู
4.	คคนัมพร คคนัมภา คคนางค์ คคนานต์	ข้อใดไม่ใช่ท้องฟ้า เฉลย : คคนัมภา
5.	คลื่นกระทบฝั่ง คลื่นใต้น้ำ เขมรราชบุรี คุศตระวาด เขียวกรวด	ข้อใดไม่ใช่ทำนอง เพลงไทย เฉลย : คลื่นใต้น้ำ
6.	เต่าใหญ่ไข่กลบ ข้างค้ายทั้งตัวเอาใบบัวปิด ปิดคว้นไฟไม่มืด ยกตัวขึ้น เหนือลม	ทำผิดแล้วพยายามกลบ กลืนความผิดของตน กล่าว เป็นสำนวนว่าอย่างไร เฉลย : เต่าใหญ่ไข่กลบ

ข้อที่	คำตอบ	คำถาม
7.	โกมุท จงกลณี สินจง บุณทริก	ข้อใดไม่ใช่บัวสาย เฉลย : บุณทริก
8.	อโยธยา เพชรบุรี สุพรรณบุรี ราชบุรี	"ทุก เข้าคำลำบากแสนยากยิ่ง เหลือทนจริง เจ็บแสบใส่แกลบสุม เสียงจู่จู่หัวอ่อนอยู่รอนรม เป็นกลุ่มกลุ่มกลุ่มกัณฑ์นั่งบัคbung" คราวคกยากในชีวิตสุนทรภู่ครั้งนี้ เกิดขึ้นที่จังหวัดใด เฉลย : สุพรรณบุรี
9.	ดาวดึงส์ ยามะ ดุสิต จาตุมหาราชิก	สวรรค์ชั้นใดสูงกว่าชั้นอื่น เฉลย : ดุสิต
10.	ปิตสาคร ขีรสาคร ผลึกสาคร มิลสาคร	มหาสมุทร ไตที่น้ำ เป็นสีแก้วผลึก เฉลย : ผลึกสาคร

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ข้อที่	คำตอบ	คำถาม
11.	ทิ้งข่าง แข่งเรือ ขอฝน แรกนาขวัญ	พิธีเคตตะที่กล่าวไว้ในเรื่อง คำรับนาง นพมาศคือพิธีอะไร เฉลย : ทิ้งข่าง
12.	โคลง ฉันท์ กาพย์ ร่าย	มณฑกคดี เป็นชื่อคำประพันธ์ประเภทใด เฉลย : โคลง
13.	ทรงม้า ทรงสรองน้ำ ทรงวาด ทรงกีฬา	ข้อใดใช้ราชาศัพท์ผิด เฉลย : ทรงสรองน้ำ
14.	ถุง ฉลองพระบาท หมายถึง ถุงเท้า รัดพระองค์ หมายถึง เข็มขัด ขับพระพักตร์ หมายถึง ผ้าเช็ดหน้า ผ้าคลุมพระเกศา หมายถึง ผ้าคลุมผม	ข้อใดใช้ราชาศัพท์ผิด เฉลย : ถุงฉลองพระบาท
15.	ผู้ชายคนนั้นแดงคิ้ว. กะเรือกะร่า ครูวิไลวรรณอธิบาย เกร็ดความรู้ภาษาไทย คำรวจล่อมอยู่โจรคงจนครอกแน่ เขาพูดอย่างแจ่มชัด	ข้อใดใช้ข้อความขยายผิด เฉลย : คำรวจล่อมอยู่โจรคง จนครอกแน่

4.7 กรรมการรวมคะแนนประกาศผู้ชนะเลิศอันดับหนึ่ง รองชนะเลิศ 2 อันดับ
 นัดหมายการรับรางวัล

5. ประกาศรายชื่อผู้ชนะเลิศและรองชนะเลิศที่หน้าเสาธงให้รางวัลผู้ชนะเลิศ และ
 รองชนะเลิศ

การประเมินผล

1. สังเกตจากความสนใจและจำนวนนักเรียนผู้เข้าชม
2. ดูจากคะแนนการแข่งขัน
3. ใช้แบบสอบถามถามนักเรียนผู้เข้าชม
4. ปรับปรุงการแข่งขันคราวต่อไป

แนวทางการจัดกิจกรรม

1. ถ้าเป็นการแข่งขันที่จัดกับนิทรรศการทางภาษาไทย ปัญหาที่นำมาแข่งให้เกี่ยวข้องกับ
 กับนิทรรศการนั้น
2. อาจจัดการตอบปัญหาภาษา วรรณคดีไทยทุกสัปดาห์ โดยตั้งคำถามไว้ที่ห้องสมุด
 หมวดภาษาไทย สัปดาห์ละ 1-3 ข้อ ให้นักเรียนส่งคำตอบกับครูภาษาไทย ครูตรวจให้คะแนน
 ผู้ที่ตอบถูกมากกว่ารางวัลใช้วิธีจับฉลากหาผู้โชคดี

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนกระตือรือร้นต่อการแสวงหาความรู้ทางภาษาและวรรณคดีไทยมากขึ้น
2. จากการแข่งขันทำให้ได้นักเรียนที่มีความรู้ทางภาษาไทย โดยเฉพาะสำหรับการจัด
 ส่งไปแข่งขันตอบปัญหาทางภาษาและวรรณคดีไทยกับหน่วยงานอื่น ๆ ค่ะ
3. ช่วยสร้างบรรยากาศการแสวงหาความรู้ให้นักเรียนตื่นตัวตลอดเวลา

โครงการที่ 6

การประกวดการอ่านออกเสียงร้อยแก้วประเภทต่าง ๆ

ชื่อโครงการ อ่านออกรส สะกตผู้ฟัง

หลักการและเหตุผล

อิทธิพลของสื่อมวลชนประเภทวิทยุ โทรทัศน์ นับวันจะยิ่งสูงขึ้นโดยเจือปนอยู่ที่ทักษะการฟัง เป็นทักษะการรับสารที่ง่ายกว่าทักษะอื่น แม้ว่าจะเขียนเขียนคณอยู่บนรถ เมลล์ก็สามารถรับข่าวสารจากวิทยุบนรถ เมลล์ได้ ในโรงเรียน การสอดแทรกความรู้ระหว่างชั่วโมงพักก่อนของนักเรียนทำได้โดยการอ่านทางเสียงตามสาย ทั้งนี้การรับสารด้วยการฟังจะประสบผลสำเร็จได้ต้องผ่านกระบวนการรับสารทางการอ่านเสียก่อน การอ่านออกเสียงเป็นทั้งทักษะการรับสารและการส่งสารในตัว คือรับสารจากผู้เขียนและส่งสารไปยังผู้ฟัง จึงนับว่าการอ่านออกเสียงจะทวีความสำคัญขึ้นตามอิทธิพลของการสื่อสารในยุคเทคโนโลยี

หลักสูตรวิชาภาษาไทยระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 กำหนดจุดประสงค์ให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงให้ผู้ฟังรับสารได้แจ่มแจ้ง (กระทรวงศึกษาธิการ 2523: 15) โดยมีเนื้อหาการอ่านออกเสียงทั้งเพื่อกิจธุระ เพื่อความบันเทิง ฝึกการอ่านให้ชัดเจน และชวนฟัง แต่การเรียนการสอนการอ่านในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มักจะมุ่งเน้นการอ่านในใจมากกว่าการอ่านออกเสียง และเป็นการอ่านออกเสียงเฉพาะการอ่านทำนองเสนาะมากกว่าการอ่านออกเสียงร้อยแก้วทั่ว ๆ ไป ซึ่งนักเรียนที่ไม่ถนัดในการอ่านทำนองเสนาะอาจจะไม่รู้สึกรสสุกสนานในการอ่าน และไม่กล้าแสดงออก เพราะเกรงจะไม่ไพเราะและอับอายเพื่อน

การประกวดการอ่านออกเสียงร้อยแก้วประเภทต่าง ๆ จะเป็นสิ่งกระตุ้นให้ครูและนักเรียนเห็นความสำคัญของการอ่านออกเสียงร้อยแก้ว ให้นักเรียนที่ไม่ถนัดในการอ่านทำนองเสนาะได้มีส่วนแสดงออกทางด้านการอ่านของคนบ้าง และสามารถเอื้อประโยชน์ต่อการจัดกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป เช่น การมอบหมายให้นักเรียนอ่านข่าว บทความ ทางเสียงตามสาย เป็นต้น เป็นการส่งเสริมศักยภาพเฉพาะของบุคคลของนักเรียนอีกด้วย

วัตถุประสงค์

1. เพื่อให้นักเรียนสามารถอ่านออกเสียงร้อยแก้วได้ชัดเจนและชวนฟัง

2. เพื่อส่งเสริมให้นักเรียนได้แสดงความสามารถทางด้านการอ่านให้มากที่สุดตาม
ศักยภาพของนักเรียน

3. เพื่อให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะการอ่านของคนถึงระดับการใช้ประโยชน์เพื่อสังคม
ของคุณ

เนื้อหา

การอ่านออกเสียง คือ การอ่านที่ต้องเปล่งเสียงของข้อความขณะทีอ่าน การอ่านออกเสียง
จึงเป็นกระบวนการต่อเนื่องระหว่างสายตา สมอง และการเปล่งเสียงออกมาทางช่องปาก นั่นคือ
สายตาจะต้องจับจ้องตัวอักษรและเครื่องหมายต่าง ๆ สมองประมวลออกมาเป็นถ้อยคำ จากนั้นจึง
เปล่งเสียงถ้อยคำที่ประมวลนั้นออกมา

ปัจจัยสำคัญที่ทำให้การอ่านน่าฟัง ได้แก่

1. ความเข้าใจสารของบทที่อ่าน
2. ความพร้อมทางร่างกายและจิตใจ
3. การทรงตัวและการใช้กิริยาอาการที่ถูกวิธี
4. การใช้เสียงให้มีประสิทธิภาพ

หลักการอ่านออกเสียง

1. การอ่านเสียง ควรดังพอเหมาะกับจำนวนผู้ฟัง เน้นเสียงตอนที่ควรเน้น ทำเสียง
ตามทำนองเสียงเพื่อให้ผู้ฟังคล้อยตาม
2. ต้องอ่านออกเสียงให้ชัดเจน ถูกต้อง ไม่ช้าหรือเร็วเกินไป
3. ต้องอ่านให้ถูกวรรคตอน รู้จักทอดเสียง เอื้อนเสียง
4. ต้องอ่านให้เหมือนเสียงพูดธรรมดาในคอนคำเน้นเรื่องหรือบรรยายความทั่ว ๆ ไป
5. ไม่อ่านตก เดิม หรือ ตู ตัวพยัญชนะ
6. สำเนียงที่อ่านไม่แปร่งหรือเพี้ยน
7. ต้องอ่านเน้นเสียงเหมือนเหตุการณ์จริง ๆ ให้มากที่สุด
8. การอ่านจริง ๆ อาจไม่จำเป็นต้องหยุดตามวรรคในข้อความ อาจหยุดระหว่าง
วรรคก็ได้ แต่ต้องให้ได้ความเป็นตอน ๆ ไป

9. ขณะอ่านต้องใช้ไหวพริบจับใจความ คิคคาม และคลังความ เรื่องที่อ่าน
10. ต้องกวาดสายตาไปล่วงหน้าก่อนอ่านข้อความแต่ละตอน

การอ่านตีบท

การอ่านตีบท หมายถึง การอ่านออกเสียงโดยใส่อารมณ์ความรู้สึกให้เหมาะกับบทที่กำลังอ่าน ให้ผู้ฟังได้รับรสเสนาะและร่วมบรรยากาศไปกับเรื่องราวที่กำลังอ่านนั้น การอ่านตีบทจึงเปรียบเสมือนการเล่นละคร เพียงแต่เป็นการเล่นละครด้วยเสียง

สารที่นำมาอ่านตีบท ได้แก่ ข่าว บทความ บทละคร บทวิจารณ์ นวนิยาย เรื่องสั้น บทกวี เป็นต้น สารเหล่านี้มีเนื้อความต่างกัน และน้ำเสียงที่แอบแฝงก็ต่างกันด้วย เช่น หัว เข้มเกรี้ยว เย้ยหยัน ปลอบใจ ประชดประชัน เยือกเย็น เป็นต้น

การฝึกอ่านตีบทอาจกระทำได้โดย

1. อ่านสารให้เข้าใจเนื้อหาทั้งหมดเสียก่อน
2. แบ่งวรรคตอนให้เหมาะสม
3. พยายามตีเจตนาของผู้แต่งและบรรยากาศของเนื้อความคอนนั้นอย่างละเอียด
4. ทดลองอ่านโดยใส่อารมณ์ ความรู้สึก และใช้น้ำเสียงให้เหมาะกับบรรยากาศ

ของเรื่อง

5. ฝึกอ่านซ้ำ ระมัดระวังบุคลิกภาพของตนเองขณะที่อ่านไม่ให้ดูผิดธรรมชาติ

การอ่านข่าวและบทความทางวิทยุกระจายเสียงและทางโทรทัศน์

หลักการอ่านทางวิทยุกระจายเสียง

1. ต้องคำนึงถึงความถูกต้องของอักขรวิธีก่อน ผู้อ่านจะต้องมีคู่มือการออกเสียงไว้

ตรวจสอบคำอ่าน

2. มีลีลาการอ่านที่ดี แม้ว่าจะอ่านถูกอักขรวิธี แต่ถ้าลีลาการอ่านไม่ดีก็ทำให้ไม่น่าฟังได้

การอ่านให้ถูกอักขรวิธีมีหลักเกณฑ์ดังนี้

1. อ่านตามอักขรวิธีของภาษาไทย คือการอ่านตามหลักการประสมอักษร ผันอักษร อักษรควบ อักษรนำ

2. อ่านตามอักขรวิธีของภาษาที่นำมาใช้ในภาษาไทย เช่น อ่านตามอักขรวิธีภาษา
เขมร อ่านตามอักขรวิธีของบาลีสันสกฤต

3. อ่านตามความนิยมและความเคยชิน
4. อ่านตามคำประพันธ์หรือฉันทลักษณ์
5. อ่านตามวิธีการของคำสมาส
6. ควรรู้วิธีการอ่านตัวเลขและเครื่องหมายต่าง ๆ
7. คำวิสามานยนามอ่านตามความต้องการของเจ้าของชื่อเฉพาะนั้น ๆ
8. รักษาความสำคัญของบทที่นำมาอ่านโดยระมัดระวัง ไม่อ่านตก เดิม หรือคู่ตัวพยัญชนะ
9. คำบางคำต้องอ่านออกเสียงตัวสะกดของพยางค์หน้า เชื่อมต่อพยางค์หลัง เช่น จักจั่น

อ่านว่า จัก-กะ-จั่น

ลีลาการอ่านร้อยแก้วที่คัมภีร์นี้

1. พยายามให้เป็นเสียงพูด อ่านให้น้ำเสียงนุ่มนวล ไพเราะ น่าฟัง
2. คำขึ้นต้นความให้ดังและช้ากว่าปกติเล็กน้อย เพื่อให้ผู้ฟังหันมาตั้งใจฟังแล้วจึงผ่อนเสียงลง เป็นปกติ และเร็วขึ้นโดยลำดับจนจบวรรค แล้วขึ้นต้นอีกครั้งให้ดังและช้าดังกล่าว
3. พยายามหยุดหายใจที่จบวรรคหรือจบคำอย่าหยุดกระพริบคิ้วระหว่างคำ
4. ออกเสียงไปตามเนื้อเรื่อง

หลักการอ่านทางโทรทัศน์

1. อ่านถูกต้องตามอักขรวิธี เช่นเดียวกับการอ่านทางวิทยุ
2. มีลีลาการอ่านที่ดี เช่นเดียวกับการอ่านทางวิทยุ
3. บุคลิกในการอ่าน ควรมีท่าทางสุภาพมีความองอาจ หน้าตายิ้มแย้มแจ่มใส ทำนั่ง
ทำยืนเหมาะสม การอ่านให้เป็นไปตามธรรมชาติ ควรพยายามจดจำข้อความที่จะอ่านไว้บ้าง เพื่อ
จะได้ไม่ต้องก้มหน้าก้มตาอ่าน มีการเงยหน้าขึ้นเป็นระยะ ๆ เพื่อให้มีลักษณะเป็นการพูด กำลัง
บอกเล่ากับผู้ฟัง ทำให้การอ่านมีชีวิตชีวา และมีความสัมพันธ์กับผู้ฟังตลอดเวลา

กิจกรรมการสอน

1. กำหนดประเภทการประกวดการอ่าน เป็น 3 ประเภท
 - 1.1 การประกวดการอ่านบทความทางสถานีวิทยุกระจายเสียง

1.2 การประกวดการอ่านข่าวทางสถานีโทรทัศน์

1.3 การประกวดการอ่านบทละครวิทยุ

2. กำหนดเกณฑ์การให้คะแนนการประกวดการอ่านแต่ละประเภท

2.1 การประกวดการอ่านบทความทางสถานีวิทยุกระจายเสียงให้คะแนน 3 ด้าน คือ ด้านอักขรวิธี 10 คะแนน สลีลาการอ่านจากน้ำเสียง 10 คะแนน สลีลาการอ่านจากบุคลิก 10 คะแนน ความเข้าใจเรื่องที่อ่าน 10 คะแนน รวมคะแนน 40 คะแนน

2.2 การประกวดการอ่านข่าวทางสถานีโทรทัศน์ กำหนดเกณฑ์ให้คะแนน 3 ด้าน คือ ด้านอักขรวิธี 10 คะแนน ด้านลีลาการอ่านจากน้ำเสียง 10 คะแนน สลีลาการอ่านจากบุคลิก 10 คะแนน ความเข้าใจเรื่อง 10 คะแนน รวมคะแนน 40 คะแนน

2.3 การประกวดการอ่านบทละครวิทยุ ให้คะแนน 3 ด้าน ด้านอักขรวิธี 10 คะแนน สลีลาการอ่านด้านการใช้น้ำเสียง 20 คะแนน ความเข้าใจเรื่อง 10 คะแนน รวม 40 คะแนน

3. เนื้อหาในการนำมาอ่านประกวดแต่ละประเภทมี 3 ชุด ชุดแรกสำหรับประกวดในรอบแรก ชุดที่สองสำหรับอ่านประกวดในรอบรองชนะเลิศ ชุดที่สามสำหรับประกวดรอบชิงชนะเลิศ โดยมีระดับความยากจากง่ายไปสู่ยาก

เรื่องที่น่าสนใจให้อ่านประกวดมีดังนี้

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การประกวดการอ่านทางวิทยุ รอบที่ 1

คำชี้แจง ผู้เข้าประกวดอ่านเรื่องละ 1 คน

เข้าเฝ้า

เข้าเฝ้า เป็นคำย่อของคำว่า เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท และเข้าเฝ้าทูลละอองพระบาท ซึ่งเป็นกริยาราชาคัพท์ แปลว่า เข้าไปหา เข้าเฝ้าทูลละอองพระบาท ใช้สำหรับพระราชวงศ์ชั้นสูง ส่วน เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท ใช้เฉพาะพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว และสมเด็จพระบรมราชินีนาถเท่านั้น เช่น

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จพระราชดำเนินมายังพลับพลาพิธี และทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้พระยาแรกนาเข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท

ข้าราชการชั้นผู้ใหญ่เข้าเฝ้าทูลละอองพระบาท สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชฯ สยามมกุฎราชกุมารใน วันคล้ายวันพระราชสมภพ

ทั้ง 2 ประโยคนี้ ใช้ เข้าเฝ้า แทนได้

คำกริยาที่มีความหมายว่า ไปหา ถ้าใช้กับพระราชวงศ์ตั้งแต่ชั้นสมเด็จพระเจ้าฟ้าลงมา ให้ใช้คำว่า เข้าเฝ้า หรือ เฝ้า ไม่ต้องมีเครื่องหมายไปยาลน้อยตามหลังเพราะไม่ใช่คำย่อ เช่น

อาจารย์หลายคนได้เข้าเฝ้าสมเด็จพระเจ้าลูกเธอ ในโอกาสที่เสด็จมาทรงร่วมประชุม ณ มหาวิทยาลัยมหิดล

คณบดีไปเฝ้าหม่อมเจ้าภัทรภลมาเมื่อวานนี้

ศูนย์วิทยุทรัพยากร

(ภาษาไทยวันละคำ 2532: 25)

คำถามท้ายเรื่อง การประกวดการอ่านทางวิทยุ รอบที่ 1

จงใส่เครื่องหมาย ✓ และ ✕ หน้าข้อความที่กล่าวถูกและผิดตามลำดับ (10 คะแนน)

(.....) 1. "เข้าเฝ้า" แปลว่า เข้าไปเยี่ยม

(.....) 2. "เข้าเฝ้าทูลละอองธุลีพระบาท" ใช้กับพระมหากษัตริย์เท่านั้น

- (....) 3. "เข้าเฝ้าทูลละอองพระบาท" ใช้กับพระราชินีและมกุฎราชกุมาร
(....) 4. กริยาว่า "ไปหา" ใช้กับราชวงศ์ตั้งแต่สมเด็จพระเจ้าฟ้าหลวงมาว่าเข้าเฝ้า
(.....) 5. คณบดีเข้าเฝ้า หม่อมเจ้าจักรพลเมื่อวานนี้

(เฉลย : 1. ผิด, 2. ผิด, 3. ผิด, 4. ถูก, 5. ผิด)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การประกวดการอ่านทางวิทยุ รอบที่ 2

คำชี้แจง ผู้เข้าประกวดอ่านเรื่องละ 1 คน

ร เรือ หายไป ล ลิง ตกขาว

มีฝรั่งนักวิจัยทางด้านภาษาคคนหนึ่งเขาเคยเขียนเอาไว้ว่า ภาษาไทยนั้นไม่มีเสียง ร หวกเรานักภาษาฝ่ายไทยเคยนั่งนิทานฝรั่งคนนั้นว่า ช่างไม่รู้อะไรเสียเลย เป็นชาวต่างประเทศแท้ ๆ ยังอุตส่าห์อุตศมาเขียนเรื่องภาษาไทยแถมยังหาว่า ร เรือ ของเราหายไปเสียอีกนะ

อย่างไรก็ตาม เมื่อเรามาจับหน้าที่สอนภาษาไทยทั้งในด้านหลักภาษาและการเขียน เราก็มีหน้าที่ต้องคอยจับผิดชาวบ้าน เอ๊ย สังเกต (สังเกต ตัวนี้ไม่มีสระอุจะจ๊ะ) การใช้ภาษาของคนทั่ว ๆ ไปด้วย เราซึกจะรู้สึกสำนึกผิดเสียแล้วที่ต่นไปนิทานฝรั่งคนนั้นไว้อย่างนั้น เรากำลังสงสัยอยู่เหมือนกันว่า นอกจาก ร เรือ ของเราจะหายไปแล้ว ล ลิง ของเรายังอาจจะตกขาวเสียอีกละมัง ไม่เชื่อลองฟังเสียงแจ้ว ๆ ของนักศึกษาของเราที่ประกาศเชิญชวนเพื่อน ๆ ให้มาร่วมกิจกรรมผ่านเครื่องขยายเสียงนั้นเป็นไร

"เพื่อน ๆ ที่ล็กคืบ มาเถิดมาล่วมกันล็กขาเอกลักษณไทยคัยการฟังอภิปายคัยสำคัญในบ่ายวันนี้มาเถิดสหาย มาล่วมกันบับบุงเขียนแบ่งสังคัมของเลาให้คัยขึ้น..." เพื่อนเราที่เคยร่วมนิทานสโมสรคัยกันมา และบังเอิญมาเขียนเราถึงที่ทำงานหันมามองหน้าเรายิ้ม ๆ

"ฉันว่าเราน่าจะเขียนจดหมายไปขอโทษเขานะ ที่เราว่าเขานะ ควรจะบอกเขาคัยด้วยว่าไม่มีทั้ง ร เรือ และ ล ลิง"

"เดี๋ยวจี ได้ข้อมูลเพียงแค่นี้ เธอจะสรูปคัยอย่างไร" เราอุตส่าห์แข็งใจเถียง

"เห็นหน้าคนพูดโหม เด็ก ๆ ทั้งนั้น เธอต้องให้อภัยเด็ก ๆ เขายังอยู่ในวัยศึกษา ถ้าเราบอกเขาว่าอะไรเป็นอะไร เขาเป็นมัน เอ๊ย ปรับปรุงได้ เราเป็นครูนะ เราต้องอบรมสั่งสอนเขา"

"ครูที่ไหน ครูภาษาไทยจะมีล็กกัคนเขีว เธอกัรืออยู่ว่า ครูมีอยู่คัยหลายสาขาวิชา ครูภาษาไทยพวกเดี๋ยวจีจะไปทานไหวหรือ"

"เหอะน่า ขึ้นชื่อวาคู ต้องเป็นคัยอย่างทางด้านภาษาไทยคัยคัยทั้งนั้น ไมจันเขาจะรับเข้ามาเป็นครูหรือ ไม่เชื่อลองฟังคูลโหมละ"

เราพยายามเพียงอย่างเต็มที่ พร้อมกับบอกให้เพื่อนลองเงี่ยหูฟังคำบรรยายจากอาจารย์ที่ตั้งมาจากห้องใกล้ ๆ

"วันนี้ เราจะทบทวนเรื่องที่พูดค้างไว้ชั่วโมงก่อนนะคะ เรื่องการขายปึกโดยผู้ผิด..." เพื่อนเราทำหน้าที่เล็กเล็ก

"วิชาอะไรนะ เธอ ทำไมเอาผู้ผิดมาขายปึก ทำไมไม่เอาคนถูกมาขาย แล้วขายปึกอะไร ปึกไก่เหรอ..."

เรายิ้มแหย ๆ แข็งใจพูดต่อไปว่า

"เอาน่า ๆ แค่อัวอย่างเดียวยังไม่พอ ลองฟังอีกคนดีกว่า"

เราพยายามดึงความสนใจของเพื่อนไปฟังอาจารย์อีกท่านหนึ่ง

"...เวลาฝนละห้สละคะ ฝนเบา ๆ ก็ได้ กระดาษจะได้ไม่เป็นหลุม ไม่ต้องกดลงไปจนเป็นเบ้าขนมกนกนะคะ..."

เราสรุปที่จะทนทานได้ต่อไป ริมตึงเพื่อนที่กำลังหัวเราะก๊าก ๆ ออกไปจากที่นั่น

เกิดอะไรขึ้นกับภาษาไทยหรือ ทำไมเราจึงไม่สนใจเรื่อง ร เรือ กับ ล ลิง

(นิศยา กาญจนะวรรณ 2528 : 5-7)

คำถามท้ายเรื่อง

คำชี้แจง ก่อนให้นักเรียนตอบคำถาม ควรให้นักเรียนได้อ่านบทความฉบับเต็มเสียก่อน เพื่อให้ นักเรียนได้รับความรู้และข้อคิดจากเรื่องอย่างสมบูรณ์ ให้เวลานักเรียนอ่าน 10 นาที

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

บทความฉบับเต็ม

ร เรือ หายไป ล ลิง คกราว

มีฝรั่งนักวิจัยทางด้านภาษาคคนหนึ่งเขาเคยเขียนเอาไว้ว่า ภาษาไทยนั้นไม่มีเสียง ร พวกเรานักภาษาม่าไทยเคยนั่งนิทานฝรั่งคนนั้นว่า ช่างไม่รู้อะไรเสียเลย เป็นชาวต่างดาวแท้ ๆ ยังลุดล่าห์อวดดีมาเขียนเรื่องภาษาไทยแถมยังหาว่า ร เรือ ของเราหายไปเสียอีกเนาะ
อย่างไรก็ตาม เมื่อเรารับหน้าที่สอนภาษาไทยทั้งในด้านหลักภาษาและการเขียน เราก็มึนหน้าที่ต้องคอยจับผิดชาวบ้าน เอ๊ย สังเกต (สังเกต คำนี้ไม่มีสระอุจะจ๊ะ) การใช้ภาษาของคนทั่ว ๆ ไปด้วย เราสักจะรู้สึกสำนึกผิดเสียแล้วที่ค่อนข้างไปนิทานฝรั่งคนนั้นไว้อย่างนั้น เรากำลังสงสัยอยู่เหมือนกันว่า นอกจาก ร เรือ ของเราจะหายไปแล้ว ล ลิง ของเรายังอาจจะคกราวเสียอีกละมั้ง ไม่เชื่อลองฟังเสียงแจ้ว ๆ ของนักศึกษาของเราที่ประกาศเชิญชวนเพื่อน ๆ ให้มาร่วมกิจกรรมผ่านเครื่องขยายเสียงนั่นเป็นไร

"เพื่อน ๆ ที่ลัดคัย มาเกิดมาล่วมกันอักษรเอกลักษณ์ไทยด้วยการฟังอภิบายคังสำคัญในบ่ายวันนี้ มาเกิดสหาย มาล่วมกันบับบุงเปียนแปงสังคมของเลาให้ดีขึ้น..." เพื่อนเราที่เคยร่วมนิทานสโมสรด้วยกันมา และบังเอิญมาเยี่ยมเราถึงที่ทำงานหันมามองหน้าเรายิ้ม ๆ

"ฉันว่าเราน่าจะเขียนจดหมายไปขอโทษเขานะ ที่เราว่าเขานะ ควรจะบอกเขาคด้วยว่าไม่มีทั้ง ร เรือ และ ล ลิง"

"เดี๋ยวจิ ได้ข้อมูลเพียงแค่นี้ เธอจะสรุปได้อย่างไร"
เราลุดล่าห์แข็งใจเถียง

"เห็นหน้าคนชูดไทย เด็ก ๆ ทั้งนั้น เธอต้องให้อภัยเด็ก ๆ เขายังอยู่ในวัยศึกษา ถ้าเราบอกเขาว่าอะไรเป็นอะไร เขาก็บับ เอ๊ย ปรับปรุงได้ เราเป็นครูนะ เราต้องอบรมสั่งสอนเขา"

"ครูที่ไหน ครูภาษาไทยจะมีลัดคัยคนเขี้ยว เธอก็รู้ยู่ยู่ ครูมีอยู่คังหลายสาขาวิชา ครูภาษาไทยพวกเดียวจะไปทานไหวหรือ"

"เหอะน่า ขึ้นชื่อว่าครู ต้องเป็นคัวอย่างทางด้านภาษาไทยได้คังทั้งนั้น ไม่งั้นเขาจะรับเข้าเป็นครูหรือ ไม่เชื่อลองฟังดูไหมละ"

เราพยายามเถียงอย่างเต็มที่ พร้อมกับบอกให้เพื่อนลองเงี่ยหูฟังคำบรรยายจากอาจารย์ที่ตั้งมาจากห้องใกล้ ๆ

"วันนี้ คุณจะทบทวนเรื่องที่พูดค้างไว้ชั่วโมงก่อนนะคะ เรื่องการขยายปีกโดยผู้ฝึก..."

เพื่อนเราทำหน้าที่เล็กเล็ก

"วิชาอะไรนะเธอ ทำไมเอาผู้ฝึกมาขยายปีก ทำไมไม่เอาคนถูกมาขยาย แล้วขยายปีกอะไร ปีกไก่เหรอ..."

เรายิ้มแหย ๆ แข็งใจพูดต่อไปว่า

"เอาน่า ๆ แค่ว่าอย่างเดียว ยังไม่พอ ลองฟังอีกคนดีกว่า"

เราพยายามดึงความสนใจของเพื่อนไปฟังอาจารย์อีกท่านหนึ่ง

"...เวลาฝนละห้สนะคะ ฝนเบา ๆ ก็ได้ กระดาษจะได้ไม่เป็นหลุม ไม่ต้องกกลงไปจนเป็นเบ้าขนมกนนะคะ..."

เราสวดที่จะทนทานได้ต่อไป รับผิดชอบที่กำลังหัวเราะเราก็ ๑ ออกไปจากที่นั้น

เกิดอะไรขึ้นกับภาษาไทยหรือ ทำไมเราจึงไม่สนใจเรื่อง ร เรือ กับ ล ลิง

ความจริงการออกเสียง ตัว ร กับ ตัว ล นั้น ไม่สู้จะเป็นอุปสรรคในการสื่อสารมากนัก เพราะคำอื่น ๆ ในประโยค ตลอดจนสถานการณ์ หรือที่เรียกกันเพราะ ๆ ว่า "บริบท" นั้น เป็นสิ่งที่ช่วยกำหนดความหมายให้อยู่แล้ว ยิ่งถ้าเป็นคำที่ไม่มีเสียง ล ด้วยแล้ว ยิ่งไม่เป็นปัญหา เช่น

"เขาไปโลงเสียน"

ใคร ๆ ได้ยินก็เดาออกว่าหมายถึง "เขาไปโรงเรียน" ส่วนคำที่มีทั้งเสียง ร และ ล ก็ไม่ค่อยจะมีปัญหาอีกเหมือนกัน เช่น ถ้าพูดว่า

"เขาเข้าโลงไปแล้ว"

สถานการณ์ก็จะช่วยบอกเองว่า "เขาคายแล้ว" หรือ "เขาหมดบทบาทที่จะต้องแสดงจึงเข้าโรงไปแล้ว"

พวก ร กับ ล ที่เป็นเสียงควบกล้ำ ถ้าหายไป ก็ไม่น่าจะมีปัญหาทางด้านการสื่อสาร เช่น

"สี่เท้ายังลูฬาด นักปาดยังลูฬัง"

"เกงใจกันไปแล้ว"

"กั้นสะอาดชะ"

ใคร ๆ ที่ได้ยินก็รู้ว่าคนพูดหมายความว่าอย่างไร

น่าจะต้องทบทวนกันเสียละมั้งว่า ลักษณะภาษาไทยจริง ๆ มันเป็นอย่างไรมั้ย

ช้าก่อน ในคำราชาภาษาไทยมีกล่าวเอาไว้ว่า "ภาษาไทยเป็นภาษาคำโศก" และลักษณะหนึ่งของภาษาคำโศกนั้นก็คือ "ไม่มีเสียงควบกล้ำ" แต่ภาษาไทยมีเสียงควบกล้ำอยู่ไม่ใช่น้อย โดยเฉพาะในภาษาราชการ อันเป็นลักษณะที่ผิดเพี้ยนไปจากลักษณะของภาษาคำโศก แต่เนื่องจากลักษณะอื่น ๆ ของภาษาไทยส่วนมากสอดคล้องกับลักษณะของภาษาคำโศก นักภาษาศาสตร์ก็เลยยังคงถือว่า ภาษาไทยเป็นภาษาคำโศกต่อไป เหมือนอย่างที่คุณที่มีนิ้วมือ 11 นิ้วยังคงนับว่าเป็นคนอยู่ ฉะนั้นใครก็ตามที่

ฉะนั้น เราจึงอาจจะกล่าวได้ว่า ภาษาไทยเป็นภาษาคำโศกที่มีเสียงควบกล้ำแต่เหตุที่ ร เรือ จมน้ำหายไปบ้าง ล ลิง ตกราวหายไปบ้างนั้น เป็นเพราะลักษณะธรรมชาติของการออกเสียงสองเสียงควบกันนั้น ต้องระมัดระวังมากกว่าคำที่มีเสียงพยัญชนะต้นเพียงเสียงเดียว หูดกันง่าย ๆ ก็คือ ต้องขยับลิ้นมากหน่อย ถ้าเผลอ เสียงก็จะหายไป หรือกลายเป็นเสียงอื่นไปได้ง่าย ๆ เช่น "เตรียมตัว" การอาจจะกลายเป็น "เดียมตัว" หรือ "เกรียมตัว" ไปก็ได้

การออกเสียง ร ล ไม่ชัดนี้ อาจจะไม่มีผลเสียทางการสื่อสาร เพราะถึงอย่างไรก็พูดกันรู้เรื่อง ภาษาไทยถิ่นบางถิ่นก็ไม่มีเสียงควบกล้ำ คนไทยที่ใช้ภาษาราชการก็ฟังภาษาถิ่นเหล่านั้นออก และไม่ได้ถือว่าหูดผิด แต่ผลเสียของการออกเสียง ร ล ไม่ชัด หรือไม่ไฉนนั้นอยู่ที่ด้านสังคม

ผู้มีหน้าที่อ่าน หรือ หูด เพื่อมวลชนอาจจะโดนดูหมิ่นล้มหลัง (หรืออาจจะค่อนน้ำก็ได้) เพราะออกเสียง ร ล ไม่เป็น ท่านจะรู้สึกอย่างไร ถ้าได้ยินประกาศว่า

"ประกาศสำคัญ ขอให้ทุกคนเตรียมพร้อมเพื่อมิให้ศัตรูได้เบียดเบียน..."

ครูบาอาจารย์หลายท่านโดนหัวเราะเยาะ และผู้คนอาจจะคลายความศรัทธาหรือเกิดความสงสัยในความรู้ออกเสียง ร ล ไม่ชัด ดังตัวอย่างที่ได้ยกมาแล้ว

นักแสดงหลายคนพลาดรางวัลในด้านการแสดง เพราะไม่รู้จักเสียง ร ล กรรมการตัดสินบางท่านเคยบ่นว่า "ฉันทนไม่ได้กับคำว่า สงคามครั้งนี้ ของเขา"

ชายหนุ่มผู้งามสง่าพลาดโอกาสแต่งงานเพราะคนที่ให้สัมภาษณ์กรรมการดูสำหไป บอกว่า

"ผมพูดอังก เกิด เป็นค่างคาว"

คาราหญิงคนหนึ่งมีรูปโฉมสราญ มารยาทเรียบร้อยมีมโนล หลายคนที่นั่งอยู่หน้าจอทีวี หากันชื่นชมยินดีในตัว เธอเป็นอันมาก กำลังจะได้คะแนน "10" อยู่แล้วเชียว แต่พอเธอเอื้อมเอ่ยออกมาว่า

“หนูชอบบทเกี่ยวกับกาค่ะ”

เท่านั้นแหละ เลข “๐” ก็หายวูบไปทันที

ฉะนั้นเพื่อความอยู่รอดในสังคม จงเรียก ร เรือ กับ ล นิง ของเรากลับคืนมาเถอะ

(นิคยา ภาณุจนะวารณ 2528:5-9)

คำถามท้ายเรื่อง

1. จงกาเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่กล่าวถูกและกาเครื่องหมาย × หน้าข้อความที่กล่าวผิดตามที่สนะของผู้เขียนบทความ (6 คะแนน)
 - (.....) 1.1 ผู้เขียนบทความนี้เป็นครู
 - (.....) 1.2 ผู้ที่ทำให้ ร, ล หายไปในความคิดของผู้เขียนคือนักเรียนฝ่ายเดียว
 - (.....) 1.3 ผู้เขียนให้ความเห็นว่า ที่ ร, ล หรือควมกล้าหายไปนั้นเพราะออกเสียงยาก
 - (.....) 1.4 ภาษาไทยเป็นภาษาคำโดด จึงต้องมีคำควบกล้ำ
 - (.....) 1.5 ในความคิดของผู้เขียนการไม่ออกเสียง ร, ล หรือควมกล้าให้ชัดเจนทำให้เสียบุคลิก
 - (.....) 1.6 ผู้เขียนคิดว่ากรไม่ออกเสียง ร, ล หรือควมกล้าให้ชัด ไม่เป็นปัญหาอะไร

(เฉลย : 1.1 ถูก, 1.2 ผิด, 1.3 ถูก, 1.4 ผิด, 1.5 ถูก, 1.6 ผิด)

2. จงเติมคำที่ถูกต้องลงในช่องว่าง (4 คะแนน)

“ความจริงการออกเสียงตัว ร ล นั้นไม่สู้จะเป็นอุปสรรคในด้าน ..(1).. มากนัก เพราะคำอื่น ๆ ในประโยค ตลอดจน ..(2).. หรือที่เรียกกันเพราะ ๆ ว่า ..(3).. นั้นเป็นสิ่งที่ช่วย ..(4).. ความหมายให้อยู่แล้ว ...”

(เฉลย : 1. การสื่อสาร, 2. สถานการณ์, 3. บริบท, 4. กำหนด)

การประกวดการอ่านทางวิทยุ รอบที่ 3

คำชี้แจง ผู้เข้าประกวดอ่านเรื่องละ 1 คน

การรวมเยอรมนี

ชาวโลกหลายพันล้านคนต่างโค่น "เวिल्ค คัท ฟีเวอร์" โรคหุดมอลโลกครองงำราวกับว่า เวลานั้นถนนทุกสายมุ่งสู่กรุงโรมอีกครั้ง แดงถนนเลยไปยังอีกหลายเมืองอัน เป็นสถานที่แข่งขันหุดมอลอีกต่างหาก

อีกหลายมุมหลายส่วนบนพื้นพิภพอันน่าอภิรมย์นี้ เหตุการณ์ทั้ง เศรษฐกิจการ เมืองและชีวิตแห่งธรรมชาติก็ดำเนินไปไม่หยุด

จุดหนึ่งน่ารับทราบสำหรับรายการกระแวนรอบโลกสัปดาห์นี้ เห็นจะได้แก่เรื่องการรวมเยอรมนีตะวันตก กับ เยอรมนีตะวันออกเข้าด้วยกัน ไก่กลับคืน เป็นประเทศเยอรมนีประเทศเดียว ดั้งที่เคย เป็นอยู่เมื่อก่อนจอมเผด็จการนาซีฮิตเลอร์นำเยอรมนี เข้าสู่หาวสงครามโลกครั้งที่สอง และประสบกับความพ่ายแพ้เมื่อสี่สิบกว่าปีมาแล้ว

ด้วยความยินยอมของมหาอำนาจทั้งสี่ชาติพันธมิตรผู้ชนะสงคราม สองเยอรมนีสามารถเคลื่อนไหวเจรจารวมประเทศ เป็นขึ้นคอนคัมลำดับ

และเมื่อวันพฤหัสบดีที่ผ่านมา ก็ผ่านขึ้นคอนสำคัญอีกครั้งหนึ่ง

นั่นคือ สภาผู้แทนหรือสภาล่างของสองเยอรมัน ได้อนุมัติสนธิสัญญาว่าด้วยการรวมระบบเศรษฐกิจเข้าเป็นหนึ่งเดียว

สภาผู้แทนเยอรมนีตะวันออก (โพลด์สแกมเมอร์) กับสภาล่างหรือสภาผู้แทนราษฎร เยอรมนีตะวันตก (บุนเดสติก) อันทรงอิทธิพล ต่างก็ลงมติด้วยคะแนนเสียงท่วมท้น รับรองข้อตกลงเงื่อนไขการรวมระบบสำคัญสามประการ ซึ่งถือ เป็นหัวใจของการคงอยู่ของประเทศชาติ...

ให้รวมระบบเงินตรา เศรษฐกิจ และสังคม เข้าเป็นหนึ่งเดียว
กรณีของเยอรมนีตะวันตกนั้น สภาผู้แทนราษฎรจะต้องส่งเรื่องต่อไปยังสภาสูงหรือบุนเดสแรต ซึ่งในสภานี้พรรคการเมืองฝ่ายค้านครองเสียงข้างมากอยู่

ขณะที่รายงานเรื่องนี้ สภาบุนเดสแรตยังไม่ได้ลงมติ แต่จากท่าทีผู้นำสมาชิกฝ่ายค้านในสภาสูงก็พอเชื่อมั่นได้ว่า ผลการลงมติที่กำหนดไว้ในวันศุกร์ที่ 22 มิถุนายน คงผ่านไปได้ด้วยดี

ทางพรรคสังคมนิยมโดย ฝ่ายค้านผู้ครองเสียงข้างมากบอกว่า พร้อมยอมรับสนธิสัญญาดังกล่าว แม้จะรู้สึกไม่ค่อยสบายใจนักในฐานะที่เป็นฝ่ายค้านก็ตาม

คงจะต้องบันทึกไว้ในที่นี้ว่า สภาผู้แทนราษฎรเยอรมนีตะวันตก ลงมติอนุมัติสนธิสัญญาฉบับนี้ด้วยคะแนนเสียง 445 ต่อ 60 มินต์ เว้นไม่ออกเสียงเพียงคนเดียว

แต่นั้นไม่น่าที่เท่ากับความจริงที่ว่า ผลออกมาเช่นนี้ นับเป็นชัยชนะใหญ่หลวงของ นายกรัฐมนตรีเอลมุด โคห์ล ผู้คัดค้านหุบเหวความพยายามอย่างไม่เห็นแก่เห็นคเห็น้อย ทางการเมืองนั้น ลุล่วงในที่สุด

ทางด้านเยอรมนีตะวันออก สภาโพลีคลัสกับ เมอร์ก็ลงมติด้วยคะแนนเสียง 302 ต่อ 82 มินต์ เว้นไม่ออกเสียงเพียงคนเดียวเหมือนกัน ให้รับรองสนธิสัญญาฉบับนี้ นอกจากนั้นสภาทั้งสอง ยังรับรองมติข้อตกลง เรื่องการยอมรับ เส้นเขตชายแดนไปแลนคติดต่อกับเยอรมนี ซึ่งเคยมีปัญหา เพราะไปแลนคเกรงว่า พรหมแดนต่อเขตช่วงแม่น้ำไอเคอร์-นิส จะถูกเยอรมันผนวกเอา ก็ไม่ต้องกังวลอีกแล้ว

แล้วจะเกิดอะไรขึ้นบ้าง ภายใต้เงื่อนไขสนธิสัญญาฉบับนี้?

สนธิสัญญารวม เยอรมนีตะวันตกกับตะวันออก เข้าด้วยกันทางด้านเงินตรา เศรษฐกิจ และสังคมจะมีผลบังคับให้สองชาว เมือง เบียร์กลับคืน เป็นหนึ่งเดียว "โดยทางพฤตินัย" ตั้งแต่วันที่ 2 กรกฎาคม 2533 โดยมีข้อแม้เพียงว่าจะต้องไม่เกิดอุบัติเหตุขัดข้องอย่างใดอย่างหนึ่ง

สนธิสัญญานี้ นับเป็นข้อตกลงแห่งประวัติศาสตร์ชนชาติ เยอรมนี

เป็นนิมิตหมายแห่งการสิ้นสุดลัทธิสังคมนิยมที่ครอบงำ เยอรมนีตะวันออกมาตลอด 40 ปี เงินตราสกุลมาร์กของ เยอรมนีตะวันตก ซึ่งจัดเป็นเงินตราสกุลแข็ง และทรงอิทธิพลที่สุดสกุลหนึ่งในตลาดเงินตราของโลก จะกลายเป็นเงินตราของเยอรมนีตะวันออก จับจ่ายใช้สอยได้ในดินแดนตะวันออกโดยไม่ต้องเสียเวลาไปแลกเปลี่ยนอีก

พูดได้เต็มปากเลยว่า เยอรมนีตะวันออกได้สละคราบของสังคมนิยมมาสู่ลัทธิทุนนิยมอย่างคนอาจไปไกลถึงขั้นบอกว่า นับเป็นชัยชนะของค่านายทุน และความปราชาชัยของสังคมนิยมและคอมมิวนิสต์ก็ยังมี ถ้าไม่อย่างรักขาน้ำใจกัน

ผ่านขั้นตอนของการรวมกันทางด้านเงินตรา เศรษฐกิจ และสังคมแล้ว คราวนี้ก็จะมาถึงปะละประ เค้นสำคัญยิ่งใหญ่อีกปมหนึ่ง

การรวมตัวกันในทางการเมือง

เรื่องนี้สองฝ่ายยังจะต้องเจรจาคั่งรองกันในระยะเอียงคอกอีก แต่หลายคนเชื่อว่า คงไม่มีปัญหาสาหัสนัก บางคนก็ถึงกับเล็งผลเลิศว่า ทุกอย่างจะเรียบร้อยโรงเรียนเยอรมนีได้ภายในปลายปีนี้ด้วยซ้ำ

นายกรัฐมนตรี เฮลมุต โคห์ล เคยกล่าวว่าทางพรรคคริสเตียนเดโมแครตของเขา พร้อมสำหรับการ เลือกตั้งทั่วไปของเยอรมนีที่รวมกันเป็นหนึ่งแล้วภายในเดือนธันวาคมศกนี้

อย่างไรก็ตาม ยังมีปมที่ต้องได้รับการแก้ไขให้เคลียร์อยู่อีกหลายอย่าง ก่อนการรวมเป็นหนึ่งทางการเมืองจะบรรลุขั้นสุดท้าย

ปมใหญ่ ๆ เห็นจะได้แก่ กองกำลังทหารและกองทัพของประเทศพันธมิตรทั้งสี่ชาติ รัฐมนตรีต่างประเทศพันธมิตรผู้ชนะสงครามโลกครั้งที่สองทั้งสี่ชาติ...สหรัฐอเมริกา สหภาพโซเวียต อังกฤษ ฝรั่งเศส กำลังพบเจรจาทหารอีกกัน ครึ่งล่าสุดที่นครเบอร์ลิน เมื่อวันศุกร์ที่แล้ว โดยรัฐมนตรีต่างประเทศสองเยอรมนีเข้าร่วมด้วย

สหภาพโซเวียตได้เสนอให้พันธมิตรผู้ชนะสงครามทุกประเทศ ถอนกองทัพออกจากเบอร์ลิน ภายในหกเดือน นับตั้งแต่เยอรมนีรวมกันเป็นหนึ่งเดียวแล้ว

ฝ่ายพันธมิตรค่ายตะวันตกยังไม่บอกว่าตกลงตามนั้นหรือไม่ แต่ก็นับ เป็นแนวโน้มที่ดี เหลือปัญหาอีกปมหนึ่ง ซึ่งอาจกลายเป็นตัวอุปสรรคให้ทุกอย่างคาราคาซังหาข้อยุติไม่ได้ นั่นคือสถานภาพทางทหารของเยอรมนี ภายหลังจากการรวมประเทศ...

จะให้ เป็นสมาชิกนาโต ตามข้อเสนอของฝ่ายตะวันตก หรือจะให้ อยู่เป็นกลางตามแนวทางของสหภาพโซเวียต

จูปีเตอร์

ศูนย์วิทยพัชกร

(ไทยรัฐ 24 มิถุนายน 2533: 2)

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

คำถามท้ายเรื่อง การประกวดการอ่านทางวิทยุ รอบที่ 3

คำสั่ง จงเลือกข้อที่ดีที่สุด (10 คะแนน)

1. ขั้นตอนสำคัญของการรวมเยอรมันทั้ง 2 ประเทศที่ผ่านความเห็นชอบของสภาล่างของทั้ง 2 ประเทศแล้ว คือขั้นตอนใด
 - ก. การอนุมัติสนธิสัญญาการรวมตัวทางการเมือง
 - ข. การอนุมัติสนธิสัญญาการใช้สกุลเงินตรา
 - ค. การอนุมัติสนธิสัญญาการรวมกองทัพเข้าด้วยกัน
 - ง. การอนุมัติสนธิสัญญาการรวมระบบเศรษฐกิจ
 (เฉลย : ง)

2. สกุลเงินตราที่จะใช้ในประเทศเยอรมันต่อไปคือเงินสกุลใด
 - ก. ฟรังค์
 - ข. มาร์ค
 - ค. ปอนด์
 - ง. ดอลลาร์ (เฉลย : ข)

3. การรวมตัวของ เยอรมันทั้งสองประ เเด็นสำคัญที่สุดในบทความนี้คือการรวมตัวด้านใด
 - ก. ด้านเศรษฐกิจ
 - ข. ด้านการเมือง
 - ค. ด้านสังคม
 - ง. ด้านอาณาเขต
 (เฉลย : ข)

4. ประเทศใดไม่ใช่ "สัมพันธมิตรฝ่ายตะวันตก"
 - ก. สหรัฐอเมริกา
 - ข. โซเวียตเซีย
 - ค. ฝรั่งเศส
 - ง. อังกฤษ
 (เฉลย : ข)

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. ปัญหาที่ต้องแก้ไขให้เสร็จสิ้นก่อนการรวมตัวทางการเมืองคือปัญหาใด
- ก. เศรษฐกิจตกต่ำในเยอรมันตะวันออก
 - ข. ความขัดแย้งทางการเมืองของ เยอรมันทั้งสอง
 - ค. การแทรกแซงของสัมพันธมิตรทั้งสี่
 - ง. การจัดการกับกองทัพของฝ่ายสัมพันธมิตร
- (เฉลย : ง)
6. โซเวียตเสนอให้พันธมิตรทั้งสี่ ถอนทหารออกจากเยอรมันภายในระยะเวลาเท่าใด
- ก. 6 เดือน
 - ข. 12 เดือน
 - ค. 18 เดือน
 - ง. 24 เดือน
- (เฉลย : ก)
7. บุคคลสำคัญที่พยายามรวมเยอรมันทั้ง 2 คือใคร
- ก. โลซา เดอ เบเซียร์
 - ข. เฮลมุด โคห์ล
 - ค. นอริส เฮลด์ชิน
 - ง. เกอเกอ์ กิซี
- (เฉลย : ข)
8. การรวมเยอรมันทั้งสอง ด้านเงินครามีผลทางพฤตินัยตั้งแต่เดือนใด
- ก. มิถุนายน
 - ข. กรกฎาคม
 - ค. สิงหาคม
 - ง. กันยายน
- (เฉลย : ข)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

9. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

- ก. สัมพันธมิตรตะวันตกไม่เห็นด้วยกับข้อเสนอเรื่องการถอนทหารสัมพันธมิตรในเยอรมันตามที่รัสเซียเสนอ
- ข. โซเวียตรัสเซียเสนอให้กองกำลังทหารเยอรมันวางตัวเป็นกลาง
- ค. สัมพันธมิตรตะวันตกเสนอให้กองกำลังทหารเยอรมันเป็นสมาชิกนาโต
- ง. ยังไม่มีข้อตกลงเรื่องสถานภาพกองกำลังทหารเยอรมัน

(เฉลย : ก)

10. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

- ก. ลัทธิสังคมนิยมครอบงำเยอรมันตะวันออกอยู่ถึง 40 ปี
- ข. สกุลเงินตราของเยอรมันตะวันตก เป็นเงินสกุลแข็งสกุลหนึ่งของโลก
- ค. การรวมเยอรมันทั้ง 2 ประเทศ ทำให้เยอรมันตะวันออกก้าวเข้าสู่ลัทธิทุน
- ง. การรวมเยอรมันทั้ง 2 ประเทศ ด้านระบบเศรษฐกิจ ผ่านความเห็นชอบจากสภาผู้แทนของทั้ง 2 ประเทศด้วยคะแนนเสียงสูสี ทั้ง 2 สภา

(เฉลย : ง)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การประกวดการอ่านข่าวทางสถานีโทรทัศน์ รอบที่ 1

คำชี้แจง ผู้เข้าประกวดอ่านเรื่องละ 1 คน

ก.พ. ค้านตั้งซี 11 ข้ามกระทรวง

- ระบุขวางทางก้าวหน้าในอาชีพ
- ยื่นเสนอนายกฯ ก.ค.นี้

รายงานข่าวจากสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) เปิดเผยว่าจากกรณีที่ พล.อ.ชาติชาย ชุณหะวัณ นายกรัฐมนตรี ในฐานะประธานคณะกรรมการ ก.พ. ประสงค์ว่า ปัจจุบันการแต่งตั้งข้าราชการระดับสูงตั้งแต่ระดับ 9-11 มีปัญหามาก ก.พ. จึงจัดสัมมนาเพื่อทบทวนหลักการแต่งตั้งข้าราชการระดับสูงใหม่ ซึ่งเดิมให้มีคณะกรรมการกลั่นกรองการแต่งตั้ง โดยมีปลัดกระทรวง รองปลัดกระทรวง และอธิบดีทุกกรมเป็นคณะกรรมการ แต่การสัมมนาเห็นว่าคณะกรรมการฯ มีมากเกินไป หากเป็นกระทรวงใหญ่ จะทำให้งานไม่คล่องตัว

นอกจากนี้ข้อกำหนดเดิมที่ให้รัฐมนตรีต้องแสดงเหตุผลเป็นลายลักษณ์อักษรในการแต่งตั้งเมื่อไม่เห็นด้วยกับคณะกรรมการกลั่นกรอง เรื่องนี้ที่ประชุม ก.พ. เห็นว่า ควรจะมีการแก้ไข เพราะรัฐมนตรีจะมีความลำบากใจ ส่วนกรณีการเลื่อนตำแหน่งข้าราชการระดับ 9-11 ซึ่งเดิมกำหนดว่าหากรัฐมนตรีไม่เห็นด้วยต้องให้คณะกรรมการฯ ทบทวนใหม่ หากไม่เห็นด้วยก็ให้ส่งกลับไปกลั่นมาจนกว่ารัฐมนตรีจะเห็นด้วย ซึ่ง ก.พ. เห็นว่าจะไม่สิ้นสุด จึงเสนอให้แก้ไขโดยให้รองนายกรัฐมนตรีที่รับผิดชอบกระทรวงนั้น เป็นผู้ตัดสินหรือจะให้รัฐมนตรีปรึกษากับประธานคณะกรรมการกลั่นกรองก็ได้

สำหรับอีกกรณีหนึ่งที่ ก.พ. เห็นว่าควรแก้ไขคือ การเลื่อนตำแหน่งข้าราชการระดับ 11 ที่กำหนดให้รัฐมนตรีเสนอชื่อผู้เหมาะสมจากกระทรวงอื่นได้ ซึ่ง ก.พ. เห็นว่าจะเป็นการขัดขวางความก้าวหน้าของบางหน่วยงานที่ได้สั่งสมความเชี่ยวชาญในอาชีพมาแล้ว รายงานข่าวกล่าวว่าข้อเสนอของ ก.พ. ทั้งหมดจะเสนอต่อนายกรัฐมนตรีในเดือนกรกฎาคมนี้

(แนวหน้า : 24 มิถุนายน 2533)

คำถามท้ายเรื่อง การประกวดการอ่านทางโทรทัศน์ รอบที่ 1 (10 คะแนน)

1. ข้อใดไม่ใช่ปัญหาการแต่งตั้งและเลื่อนตำแหน่งข้าราชการระดับสูง

- ก. คณะกรรมการมีมากเกินไป
- ข. รัฐมนตรีลำบากใจในการที่แจ้งเหตุผล กรณีไม่เห็นด้วยกับกรรมการกลั่นกรองฯ
- ค. การให้รัฐมนตรีมีอำนาจสิทธิขาดในการตัดสินใจกรณีความเห็นขัดแย้งกับกรรมการกลั่นกรองฯ
- ง. การให้รัฐมนตรีเสนอชื่อข้าราชการที่สมควรได้เลื่อนตำแหน่ง เป็นซี 11

(เฉลย : ค)

2. ผู้ใดไม่ใช่คณะกรรมการกลั่นกรองการแต่งตั้งข้าราชการระดับสูง

- ก. นายกรัฐมนตรี
- ข. ปลัดทบวง
- ค. รองปลัดทบวง
- ง. อธิบดีกรมทุกกรม

(เฉลย : ก)

3. ก.พ. จะยื่นหนังสือขอแก้หลักการแต่งตั้งและ เลื่อนระดับข้าราชการค่อนายกรัฐมนตรีเมื่อใด

- ก. มิถุนายน
- ข. กรกฎาคม
- ค. สิงหาคม
- ง. กันยายน

(เฉลย : ข)

4. ข้าราชการระดับสูง หมายถึงข้าราชการตั้งแต่ระดับใดขึ้นไป

- ก. ระดับ 7
- ข. ระดับ 8
- ค. ระดับ 9
- ง. ระดับ 10

(เฉลย : ค)

5. นายกรัฐมนตรีดำรงตำแหน่งใดในคณะกรรมการ ก.พ.

- ก. ประธานคณะกรรมการ
- ข. รองประธานคณะกรรมการ
- ค. ที่ปรึกษาคณะกรรมการ
- ง. เลขธิการคณะกรรมการ

(เฉลย : ก)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การประกาศการอ่านข่าวทางสถานีโทรทัศน์ รอบที่ 2

คำชี้แจง ผู้เข้าประกวดอ่านเรื่องละ 1 คน

อิลเยสคูรับตำแหน่งแคสตัวรัฐไม่สนับสนุน

โรมาเนีย - นายยอน อิลเยสคู ผู้ซึ่งในช่วงที่ผ่านมาแปดเดือนจากกรณีโจมตีฝ่ายตรงข้ามอย่างทารุณ ได้เข้าพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีแห่งโรมาเนียแล้ว เมื่อวันพุธนี้ และกล่าวว่า การที่เขาได้รับชัยชนะอย่างท่วมท้นจากการเลือกตั้ง ครั้งที่ผ่านมา นั้น แสดงให้เห็นถึงทางเลือกทางที่ใดเพียงไม่ได้ของประชาชน

ในคำกล่าวสาบานตนเข้ารับตำแหน่งผู้นำประเทศนั้น นายอิลเยสคู สาบานว่า "จะปกป้องประชาธิปไตยโดยสิทธิมนุษยชน และเสรีภาพในโรมาเนีย" ด้วยวัย 60 ปี นายอิลเยสคู ได้รับคำประกาศอย่างเป็นทางการให้เขาดำรงตำแหน่งเป็นประธานาธิบดีแห่งโรมาเนีย จากนายอเล็กซานดรู เบอร์ลาติยู ประธานวุฒิสมาชิกของโรมาเนีย

รายงานแจ้งว่า นายเบอร์ลาติยู ผู้ที่เคยเป็นเจ้าหน้าที่ของพรรคคอมมิวนิสต์ ระดับสูง ผู้ซึ่งคล้ายกับนายอิลเยสคู คือ ไม่พอใจนโยบายด้านเศรษฐกิจของอดีตจอมเผด็จการ นิโคไล เซาเชสคู และลาออกจากตำแหน่ง รายงานแจ้งว่า นายอิลเยสคู เองก็เคยเป็นเจ้าหน้าที่ระดับสูงในพรรคคอมมิวนิสต์มาแล้ว

นายอิลเยสคู กล่าวว่า "ผมขอสาบานอย่างซื่อสัตย์กับประชาชนโรมาเนีย และอุทิศตนเกี่ยวกับเสรีภาพ และความเจริญก้าวหน้าของพวกเขาว่า ผมจะอยู่ภายใต้กฎหมายของประเทศ จะปกป้องระบอบประชาธิปไตยสิทธิมนุษยชนและเสรีภาพ"

ความกำหนดการเดิมแล้วพิธีสาบานตนเข้ารับตำแหน่งประธานาธิบดีในครั้งนี้ น่าจะมีขึ้นเมื่อสัปดาห์ที่แล้ว แต่ต้องถูกเลื่อนออกไปเนื่องจากเหตุการณ์ประท้วงรัฐบาลจนเกิดการปราบปรามรุนแรงขึ้น เป็นเหตุให้มีผู้เสียชีวิตถึงหกคน เมื่อสัปดาห์ที่แล้ว การร้องขอให้ช่วยปกป้องรัฐบาลของนายอิลเยสคู เป็นเหตุให้กลุ่มชาวเหมืองถ่านหินลึกลับไหลเข้ามาในกรุงบูคาเรสต์ นครหลวงของประเทศ และเริ่มเข้าปราบปรามนักศึกษาและฝ่ายค้านอย่างรุนแรง

เมื่อวันอังคารนี้ รัฐบาลสหรัฐอเมริกาได้ประกาศว่า จะไม่ส่งตัวแทนของประเทศเข้าร่วมในพิธีสาบานตนของนายอิลเยสคูครั้งนี้ ในขณะที่เดิวก่อนที่หลายประเทศเทิดถือนความช่วยเหลือ

ทางด้านมนุษยธรรมแก่โรมาเนีย เพื่อเป็นการประท้วงต่อการกระทำอันรุนแรงของชาวเมือง
ที่ได้รับคำเชื้อเชิญจากนายอิลเยสคูเอง

ในช่วงที่ผ่านมา รัฐบาลโรมาเนียใช้กลยุทธ์แบบสองทางในการแก้ไขปัญหาการประท้วง
รัฐบาล ซึ่งยังมีอยู่ในขณะนี้ โดยในขณะที่รัฐบาลพยายามพูดกับผู้นำนักศึกษาและฝ่ายค้าน เจ้าหน้าที่
รัฐบาลก็เข้าทำการควบคุมตัวผู้นำของฝ่ายค้านเหล่านั้นด้วย ในเวลาเดียวกัน ผู้นำฝ่ายค้านสองคน
ที่ถูกควบคุมตัวไปแล้ว คือ นายดิมิทรู ดินคา กับ นายนิคา ลีออน

(แนวหน้า : 21 มิถุนายน 2533)

คำถามท้ายเรื่อง การประกวดการอ่านทางโทรทัศน์ รอบที่ 2

จงเลือกคำตอบที่เหมาะสมที่สุด (5 คะแนน)

1. นายอิลเยสคูเป็นประธานาธิบดีของประเทศอะไร

- ก. โรมาเนีย
- ข. บัลแกเรีย
- ค. ฮังการี
- ง. เซคโกสโลวาเกีย

(เฉลย : ก)

2. นายอิลเยสคูเข้าดำรงตำแหน่งประธานาธิบดีด้วยวิธีทางการ เมืองแบบใด

- ก. ปฎิวัติ
- ข. เลือกตั้ง
- ค. ได้รับแต่งตั้งจากสภาสูงของประเทศ
- ง. พระมหากษัตริย์ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง

(เฉลย : ข)

3. นโยบายการเมืองที่สำคัญของอิลเยสคูคืออะไร

- ก. การปกครองด้วยระบอบประชาธิปไตย
- ข. การปกป้องสิทธิมนุษยชนของประเทศ
- ค. การให้เสรีภาพแก่ประชาชน
- ง. ทุกข้อที่กล่าวมา

(เฉลย : ง)

4. พิธีสาบานคนเข้าดำรงตำแหน่งต้องเลื่อนจากกำหนดเดิม เพราะอะไร
- การชุมนุมประท้วงของนักศึกษาและฝ่ายค้านจนต้องปราบปราม
 - สงครามกลางเมืองระหว่างนักศึกษาและกรรมกรเหมืองถ่านหิน
 - การต่อต้านอย่างรุนแรงจากฝ่ายคอมมิวนิสต์จนรัฐบาลต้องปราบปราม
 - การแทรกแซงสงครามกลางเมืองของมหาอำนาจ
- (เฉลย : ก)
5. รัฐบาลของประเทศใดที่ประกาศไม่ร่วมพิธีสาบานตนของนายอิลเยสคู
- สหรัฐอเมริกา
 - โซเวียตรัสเซีย
 - เยอรมันตะวันตก
 - อังกฤษ
- (เฉลย : ก)
6. จงกาเครื่องหมาย ✓ และ ✗ หน้าข้อความที่กล่าวถูกและกล่าวผิดตามลำดับ (5 คะแนน)
- (.....) 6.1 ประชาชนไม่รับรองรัฐบาลนายอิลเยสคู
- (.....) 6.2 รัฐบาลนายอิลเยสคูคือสองหน้าในการปราบปรามผู้ประท้วง
- (.....) 6.3 นายอิลเยสคูไม่พอใจระบบเศรษฐกิจของเขา เชสคูคิดประธานาธิบดี
- (.....) 6.4 อิลเยสคู เคย เป็น เจ้าหน้าที่ระดับสูงของพรรคคอมมิวนิสต์ในประเทศ
- (.....) 6.5 อิลเยสคูไม่ได้ให้เสรีภาพทางการเมืองแก่ประชาชนดังที่ประกาศออกมา
- (เฉลย : 6.1 ผิด, 6.2 ถูก, 6.3 ถูก, 6.4 ถูก, 6.5 ถูก)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การประกวดการอ่านข่าวทางสถานีโทรทัศน์ รอบที่ 3

คำชี้แจง ผู้เข้าประกวดอ่านเรื่องละ 1 คน

หักปากกาเขียน ๗

การแข่งขันฟุตบอลโลกที่อิตาลี เมื่อคืนวันที่ 20 มิถุนายน มีพาดแข้ง 2 คู่ ซึ่งเป็นนัดสุดท้ายของสาย ซี เริ่มที่สนามฟุตบอลอูโอโว โคนุนาเล ในเมืองคูริน เป็นการเตะระหว่างทีม "แซมบ้า" บราซิล กับ สกอตแลนด์ มีแฟนบอลเข้าชม 62,000 คน โดยคะแนนสะสมจาก 2 นัดแรกนั้น บราซิลมี 4 แต้ม เข้ารอบ 2 อยู่แล้ว 100% ขณะที่สกอตแลนด์มี 2 แต้ม อย่างน้อยต้องเสมอ ต้องการอีก 1 แต้ม เพื่อจะได้เข้ารอบ 2 แน่نون

"แซมบ้า" บราซิล เจ้าของสถิติแชมป์บอลโลกรอบสุดท้ายมาครบ 14 ครั้ง ที่จัดมา 60 ปี เพียงทีมเดียว ต้องการแค่เสมอเพื่อเป็นที่ 1 ของกลุ่มซี เพราะต้องการอยากจะทำประตูที่สนามในเมืองคูรินแห่งนี้ต่อไป

เกมการเล่นของ บราซิล กับ สกอตแลนด์ เริ่มต้นกันอย่างช้า ๆ เหมือนไม่มีใครต้องการชัยชนะอย่างแท้จริง อย่างที่เขียนลูกหนังคาดหวังกันไว้ล่วงหน้าว่าจะออกเสมอ ไม่ต้องเจ็บตัว และเสียงค่อการได้ใบเหลืองใบแดง ในการเอาจริงเอาจัง

บราซิลครอบครองบอลอยู่ในแดนกลาง เล่นช้าเลาะไปเลาะมา 2 ฟากฝั่งซ้ายขวา ระหว่างซอร์กินโย, อาเลเบมา, คุงกา, วอลโด ดันเกมเข้าไปใกล้ ๆ หน้าเขตโทษ สกอตแลนด์หาจังหวะจะแทงบอลเข้าเขตโทษ เพื่อให้ 2 กองหน้า คาเรกา กับ โรมาริโอ ทำประตูแต่ผู้เล่นสกอตแลนด์ นำโดยกัปตันทีม รอยโฮท์เคน, สจ๊วต, แมคคิมบี้, อเล็กซ์ แมคลีซ, เดวิด แมคเฟอร์สัน และ เมาริช มีลล์ส ค่อยด้านสกัดไว้อย่างเหนียวแน่น นาน ๆ จะมีการเบรกเกม. นักจากนักเตะเมืองวิสกี้ เลยเป็นผลให้ โม จอห์นสัน กับ มูริโด แมคเคลลาร์ โยนใบเหลืองจากผู้ตัดสิน เฮลมุท โคห์ล จากออสเตรีย

และเกมการเล่นใน 45 นาที ครั้งแรกกลางสายฝนที่ตกลงมาไม่หนักมากนัก ทั้ง 2 ทีมดูเล่นเนือย ๆ ชวนคนดูง่วงนอนมากกว่าจะสนุกตื่นเต้นและผ่านครึ่งแรกแล้วเสมอกัน 0-0

ครึ่งหลังบราซิลเอามุลเลอร์ลง

ในครึ่งหลังของการแข่งขัน การเล่นก็ยังคงดำเนินไปแบบเดิม จนนาที 64 บราซิลเห็นว่าโรมาริโอที่เพิ่งนำมาลงเล่นครั้งแรกไม่มีพิษสงอะไร เลยเอาออกให้มุลเลอร์ นักเตะขวัญใจสนามแข่งแห่งนี้ เนื่องจากเล่นอยู่กับสโมสรโครีโนของเมืองกูริน อิตาลี ลงไปแทน การเล่นในแดนหน้าของบราซิลดูวาบขึ้นมาให้เห็น ๆ ชาวแซมบ้าที่เดินระบำรำฟ้อนบนอัฒจันทร์ได้ชื่อซาบ่าง

ทั้งสกอตแลนด์และบราซิลค้นเกมรุกสลับไปสลับมาอยู่ระหว่างแดนหน้าเขตโทษของทั้งคู่ โดยที่ผู้รักษาประตูทั้งของบราซิล ทัฟฟาเรล และ จิม เลจห์ตัน ของสกอตแลนด์ แทบไม่ได้โชว์ความสามารถกันเลย

สกอตพลาดลูกง่าย ๆ ทั่วประเทศ

นาที 76 บรังโกของบราซิล ได้มีโอกาสเซฟบอลช่วยทีมแซมบ้าไว้ได้ หวดหวิดกับการจิ้มบอลเท้าซ้ายจากบนเส้นประตูลูกออกมา ขณะที่นายทวารทัฟฟาเรลหมดสิทธิ์ไปแล้ว จากลูกที่ รอย ไลท์เค่น โหม่งเข้าหากรอบประตูบราซิล

จนกระทั่งนาที 82 ขณะที่บราซิลครอบครองบอลอยู่แดนกลางสนาม โดย อาเล เมานักเตะวัย 29 ได้ลูกอยู่ห่างประตูสกอตแลนด์ 25 หลา มองเห็นช่องเปิดให้ ทวดเท้าขวายังทันที สุดแรงเกิด จิม เลจห์ตัน ประตูของสกอตแลนด์ พุ่งออกมาล้มบล็อกบอลไว้ด้วยความแรง ลูกกระดอนออกมาห่างตัวมาก คาเรกา ศูนย์หน้าบราซิล พุ่งเข้าเสยเท้าเข้าหาลูก โดยมี แกรี กิลเลสพี ผู้เล่นสกอตฯ ที่ลงมาแทน มูร์ดู แม็คเคลลาค์ ที่เจ็บ เบียดตามลูกกึ่งไปจะออกข้างเสาซ้ายมือประตู จังหวะนั้นมุลเลอร์ กองหน้าบราซิลอีกคน ก็พุ่งมาเต็มสปีด ก่อนบอลจะออกเส้นหลังไม่ถึงสกอตมุลเลอร์ควัดเท้าซ้ายหักมุมส่งบอลเบียดโคนเสาเข้าไปอย่างไม่น่าเชื่อ ให้บราซิลนำ 1-0

ความหวังของสกอตแลนด์ที่เห็น ๆ อยู่แล้วว่า แค่เสมอก็จะได้เข้ารอบ 2 ในบอลโลก รอบสุดท้ายครั้งแรกตั้งแต่ร่วมแข่งมา 7 ครั้ง (1954, 1958, 1974, 1978, 1982, 1986 และ 1990) ดูเลือนหายไปทันทีจึงโหมบุกทันทีโดยอ็คโนมัตติ เหมือนนัดกันไว้ทั้ง 10 คน เพื่อตีเสมอให้ได้

ในนาที 89 โม จอห์นสันดัน ได้บอลพุ่งเข้ามาหาแบบไม่รู้เนื้อรู้ตัว บนเส้นเขตแบ็ก 7 หลา กลางประตูควัดเท้าซ้ายเสยบอลโค้งลูกเช็ดคานกระดอนออกไปราวปาฏิหาริย์ และหมดเวลา

การแข่งขันก็เลยทำให้บราซิลชนะสกอตแลนด์ไป 1-0 มีคะแนนเต็ม 6 แต้ม จาก 3 นัด เป็นที่ 1 เข้ารอบ 2 ส่วนสกอตแลนด์ตกขบวนลงไปอยู่อันดับ 3 ของกลุ่มจะได้เข้ารอบ 2 หรือไม่ต้องออกใจรอการวัดผลกลุ่มที่อันดับ 3 ก่อน

(ไทยรัฐ : 22 มิถุนายน 2533)

คำถามท้ายเรื่อง การประกวดอ่านข่าวทางโทรทัศน์ รอบที่ 3

1. จงทำเครื่องหมาย ✓ ลงในช่อง หน้าข้อความที่สัมพันธ์กับเรื่องที่อ่าน (5 คะแนน)

บราซิล	สกอตแลนด์	โจทย์
☐	☐	1. จะได้เข้ารอบสองหรือไม่ต้องรอผลการแข่งขันนัดต่อไป (เฉลย : สกอตแลนด์)
☐	☐	2. ได้เข้ารอบสองแน่นอนแล้ว (เฉลย : บราซิล)
☐	☐	3. มุลเลอร์ (เฉลย : บราซิล)
☐	☐	4. ไม จอห์นสัน (เฉลย : สกอตแลนด์)
☐	☐	5. แชมบ้า (เฉลย : บราซิล)
☐	☐	6. นักเตะเมืองวิสกี้ (เฉลย : สกอตแลนด์)
☐	☐	7. จิม เลจตัน (เฉลย : สกอตแลนด์)
☐	☐	8. ทัฟฟาเรล (เฉลย : บราซิล)
☐	☐	9. บริงโก (เฉลย : บราซิล)
☐	☐	10. รอย ไลท์เคน (เฉลย : สกอตแลนด์)

2. จงทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่ถูก และทำเครื่องหมาย ✕ หน้าข้อความที่ผิด (5 คะแนน)

- (.....) 1. ผู้ตัดสินการแข่งขันฟุตบอลระหว่างบราซิลและสกอตแลนด์เป็นชาวออสเตรเลีย
- (.....) 2. ผลการแข่งขันครั้งแรกบราซิลนำอยู่ 1-0
- (.....) 3. บราซิลและสกอตแลนด์แข่งขันฟุตบอลที่เมืองคูริน
- (.....) 4. สกอตแลนด์ยังไม่เคยเข้ารอบสุดท้ายในการแข่งขันฟุตบอลโลกเลย
- (.....) 5. บราซิลเข้ารอบสุดท้ายในการแข่งขันฟุตบอลโลกมาถึง 10 ครั้งแล้ว
- (เฉลย : 1. ถูก, 2. ผิด, 3. ถูก, 4. ถูก, 5. ผิด)

การประกวดการอ่านบทละครวิทยุ รอบที่ 1

คำชี้แจง ผู้เข้า ประกวดอ่านครั้งละ 2 คน ในบทของ ชบา และทศยา

เรื่อง "ผู้สร้าง"
 ของคณะ "โรจนากร"
 บทประพันธ์ของ "กัญญ์ชลา"

- - - คนตรี - - -

- ชบา (แค้น ๆ) ไปกันหมด ไปกันหมดแล้ว ฮี และทุก ๆ อย่างก็ไปพร้อมกับเขาด้วยคงไม่มีอะไร เป็นบุญเป็นคุณเหลืออยู่หรอก ฉันรู้ ฉันพอจะท่ายล่งหน้าได้ดีทีเดียว
- ทศยา (บรรยาย) ดิฉันไม่รู้สึกแปลกประหลาดเลยแม้แต่น้อยที่ได้ยินประโยคเช่นนี้พิมพ์มาจากปากของคุณแม่ชบาอีก นับ เป็นครั้งที่ร้อยที่พัน นับตั้งแต่ดิฉันโดพองจำความได้ ดิฉันได้ยินคำพูดนี้จนเจนหู จนสามารถยอมรับคำพูดนั้นด้วยอาการปกติ ดูนั่นสิ...ดูซิ คุณแม่กำลังเกาะขอบหน้าต่างมองลงไปข้างล่างที่สนามหญ้า คนใช้ 2-3 คน กำลังเก็บกวาดเศษอาหาร กระดาษและขวดเครื่องดื่มที่วางทิ้งระเนระนาดอยู่ตามขอบคานมต่าง ๆ พร้อมกับปลดกระดาษสีที่ห้อยไว้ตามหุ่มไม้เหมือนสายรุ้งออก รถกุดังคันใหญ่จอดอยู่บนถนนซีเมนต์ คนงานที่มาเก็บรถคันนั้น กำลังช่วยกันขนเก้าอี้ที่หีบยิมมาจากองค์การแห่งหนึ่ง บรรทุกกลับคืนไปส่งเจ้าของ คนใช้ผู้หญิง 2-3 คน กำลังช่วยกันล้างจานชามที่ล้างเป็นกองสูงอยู่ที่บ่อน้ำข้างครัว คนสวนกำลังยกกระถางต้นไม้ตัดที่โยกย้ายไปชั่วคราวเพื่อใช้สถานที่ให้กว้างที่สุดสำหรับจัดงานเข้าสู่ที่เดิมของมัน นี่...นั่นคือทรากรที่เหลือจากงานมงคลเมื่อคืนนี้ งานแต่งงานของประธานพรลูกสาวบุญธรรมคนหนึ่งของคุณแม่ชบา เศรษฐีหม้ายผู้ซึ่งไม่มีลูก ได้แต่ขอเด็ก ๆ มาเลี้ยงเป็นบุตรบุญธรรมหลายต่อหลายคน ในจำนวนนี้มีดิฉันรวมอยู่ด้วย
- ชบา เขาไปสบายแล้ว ไปสบายอีกคนหนึ่งแล้ว
- ทศยา คุณแม่ยังคงพูดต่อไปโดยไม่หันมามองดิฉัน ผู้ที่ท่านพูดด้วย ดิฉันรู้สึกเศร้าใจเหมือนทุกครั้ง (บรรยาย) ที่ได้ยินคำพูดของคุณแม่

- ชบา (สบัด ๆ) เราได้สร้างเขาขึ้นมา เพื่อให้เขาไปจากเรานั่นเอง อีกหน่อย...อีกหน่อย เถอะเราก็จะต้องมออยู่ที่นี้คนเดียวหรอก ใคร... ใครเขาจะมาดูแลเรา เขาไปแล้ว...ไปสบาย...ไปได้ดิบได้ดี... เขาจะมา เห็นอะไรกับเราที่สร้าง เขาขึ้นมาแทบล้ม ประดาตาย ฮี
- หัตถยา คุณแม่ ไช้ ...
- ชบา แกก็เหมือนกันแหละ หัตถยา อีกหน่อยแกก็ต้องไปจากฉัน เหมือนกับแม่สามสี่คนนั้น แล้วทุกคนก็จะลืมคุณข้าวแดงแกงร้อน ลืมคนที่มันเขาขึ้นมา แกก็อาจจะเป็นอย่างเขาไซ้ใหม่ละ...ฉันเชื่อ...ฉันเชื่อเหลือเกิน
- หัตถยา คุณแม่คะ นั่นเป็นเพียงความคาดคะเนของคุณแม่ คุณแม่คิดให้มัน เป็นอย่างนั้นอย่างนี้เอง ต่างหากคะ กรุณาเถอะคะคุณแม่ ขอได้โปรดเถอะ ทัศนังค์คุณแม่คิดและบ่นอย่างนี้ไม่ไหว ประทานพรก็คงจะคิดอย่างตัด ถึงคุณใหญ่ คุณกลาง หรือคุณวิ ก็ต้องคิดอย่างตัดจริงไหมคะ คุณแม่ชอบพูดใส่หน้าเธออย่างนี้คุณแม่ไม่คิดบ้างหรือคะว่าเธอจะน้อยใจแค่ไหน
- ชบา (หัวเราะเยาะ) น้อยใจ...น้อยใจเรอะ ฮะ...ฮะ ดีซี เขาจะได้สำนึกเสียบ้างว่า เราควรจะทำตัวอย่างไร แกดูซิ...แม่ใหญ่ แม่กลาง แม่วิ เคียวนี่เขาเคยเห็นหัวฉันบ้างไหม มีเสียแรง ฮี...ฉันถึงได้ว่ายังไงล่ะว่าเสียแรงเลี้ยงมาอย่างดี จนตามัวไปเมืองนอกเมืองนากันเป็นแถว ๆ แล้วมีใครมาเห็นความดีของฉันบ้าง ฮี...ไม่มีเลย...ไม่มีเลย ...ไฮ้... ถ้ามันอยู่เป็นลูกพ่อลูกแม่ของมันน่าจะอยากจะทำบุญดีกว่า นั่งคนไหนจะมีโอกาสได้เป็นคุณหญิงคุณนาย อย่างดีก็เป็นเมียพวกสามล้อ ฮี
- หัตถยา คุณแม่ไม่เคยแยแสเลยว่า ทุกประโยชน์ที่คุณแม่พูดออกมาอย่างฉุนเฉียวนั้น ทำให้ฉันรู้สึก
- (บรรยาย) สะท้านสะเทือนและปวดแปลมที่หัวใจเพียงใด อย่างดีก็เป็นเมียสามล้อ อนิจจา ช่างเป็นคำประมาทหน้าที่ร้ายกาจเสียจริง ๆ แม้ว่าฉันจะคุ้นค้อคำลำเลิกทวงบุญคุณของคุณแม่มานาน เหมือนคุ้นกับการกินข้าว คิดฉันก็ยังรู้สึกหัวใจของฉันถูกบีบคั้นอย่างเหลือเกิน ทุกครั้งที่ได้ยิน
- ชบา หัตถยา แกก็เหมือนกันนะ ฉันก็ต้องหมายหัวแกไว้อีกคน
- หัตถยา คุณแม่ยังคงพูดต่อไปอีก ด้วยอารมณ์อันขุ่นมัว คุณแม่จะต้องมีอาการอย่างนี้ทุกครั้งที่บุตร
- (บรรยาย) บุตรกรรมคนหนึ่งคนใดของท่านได้แต่งงานไป

ชบา หัตถยา อย่าลืมนะว่า พ่อพันธุ์ที่กำลังไปมาหาสู่แกอยู่ทุกวันนี้ก็เพราะฉันชักเขาเข้ามาจะได้ยินไหมจ๊ะ ฉันเลี้ยงใครก็อยากให้ได้ไปลิ้มความสุข แกเป็นคนที่ดีหวังมากกว่าเพื่อนฉันหวังว่าแกคงจะมีน้ำใจที่น่าใจที่ตีที่สุด จำไว้...จำไว้...อย่าทำให้ฉันต้องผิดหวัง

หัตถยา (เสียงดัง) คุณแม่...คุณแม่อย่ามาหวังอะไรในตัวหัตถให้มากนัก หัตถอาจจะเร็วกว่าคนที่คุณแม่เลี้ยงมาแล้วทุก ๆ คนก็ได้ หัตถสัญญาไม่ได้ว่าหัตถจะดีกว่าคนอื่น ๆ (บรยาย)

ในที่สุดดิฉันก็หลุดออกมา เช่นนั้นด้วยความรู้สึกที่หลุดรอดเหลือทน คุณแม่จะลงไปครู่หนึ่งในคำพูดอันจริงจังของดิฉัน

ชบา (เสียงแหลม) นั่นยังงั้น นั่นยังงั้น...ดิฉันคิดไว้แล้วไม่เคยผิด...ในที่สุดฉันก็คงต้องผิดหวังอีก ฉันยังจำได้ว่าครั้งหนึ่งเมื่อแกอายุ 15 เมื่อฉันคิดว่านังพวกนั้นให้แกฟัง แกได้สัญญากับฉันว่าแกจะเป็นคนดีกว่านังใหญ่ นังกลาง นังวิ ฮี...นี่นะรี...จะเป็นคนดีจะไม่ให้ทำให้ฉันผิดหวังเหมือนที่แฉ้วๆ มา จะไม่ลืมคุณข้าวแดงแกงร้อน ฮี...แต่เดี๋ยวนี้มันยังงั้น...เดี๋ยวนี้แกกลับพูดเสียงแข็งอย่างนี้...เพราะอะไร...เพราะอะไรรี...ฉันรู้นะ...ฉันรู้ว่าแกบ๊วกแล้ว แกกำลังจะไปจากฉัน...แกกำลังจะได้ดี...แกกำลังจะไปเป็นคุณนายของอ้ายพันตรีคนนั้น ฮี...พวกแกมันก็เหล่าเดียวกันทั้งนั้น...อกคัณทุกคน

(วิทยศึกษา 2505: 189-194)

คำถามท้ายเรื่อง การประกวดอ่านบทละครวิทยุ รอบที่ 1

จงทำเครื่องหมาย ✓ หน้าข้อความที่กล่าวถูกต้อง และทำเครื่องหมาย X หน้าข้อความที่กล่าวผิด (10 คะแนน)

- (.....) 1. คุณชบา เป็นม่าย เสียชีวิต
- (.....) 2. ลูก ๆ จากคุณชบา ไปด้วยการแต่งงานหนีความกดดัน
- (.....) 3. หัตถยา เป็นเด็กอกคัณไม่รู้บุญคุณคุณชบา
- (.....) 4. หัตถยา เป็นเด็กก้าวร้าวไม่รู้จักสัมมาคารวะ
- (.....) 5. ลูก ๆ ไม่มีใครรักคุณชบาจริง ๆ สักคน
- (.....) 6. คุณชบาขอเด็กมาเลี้ยงด้วยจิตเมตตา
- (.....) 7. คุณชบา เป็นคนชักนำคู่ครองมาให้ลูก ๆ

- (.....) 8. ทัดดาเป็นเด็กดีกว่าลูกคนอื่น ๆ
- (.....) 9. ลูก ๆ ของคุณชบาหมคู่ครองที่ดีเป็นส่วนมาก
- (.....) 10. คุณชบาจะอารมณ์เสียทุกครั้งเมื่อลูก ๆ แต่งงานไป

(เฉลย : 1. ผิด, 2. ถูก, 3. ผิด, 4. ผิด, 5. ถูก, 6. ผิด, 7. ถูก, 8. ถูก,
9. ถูก, 10. ถูก)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การประกวดการอ่านบทละครวิทยุ รอบที่ 2

คำชี้แจง ผู้เข้าประกวด อ่านครั้งละ 2 คน ในบทของ บงการ (ชาย) และ เหลือ (หญิง)

ไม้แปลกป่า

โดย นันทิยา ศรีบุผา

ตอนที่ ๑

ตัวละคร เหลือ บงการ ตริ คำ เอก โท ผู้จัดการ แม่ ใหญ่ รอง คนใช้

เพลงเปิดรายการ

(เสียงเสื่อไม้, เสียงคอกตะปู)

(เสียงรถแล่นมาจอด)

เหลือ (คิด) ระยะเวลาหลัง ๆ นี้ นายบ๊วยมีพฤติกรรมแปลกไปซะ กลับมาทำสนิทสนมใกล้ชิดกับเรา อีกเหมือนเมื่อครั้งเป็นเด็ก แถมยังมีของฝากแหง ๆ คืดมื่อมาให้เสียด้วย หรือว่าเขาต้องการปิดปากเรา ไม้ให้ต่อต้านถ้าหากว่าเขาจะมีอะไรพิเศษกับคุณเจ็ด... หรือไม่ นายบ๊วยอาจจะชอบสาวตรีอยู่แต่เกรง ๆ ที่ชายทั้งสองคน เพราะงั้นเมื่อเห็นสาวตรีมาหาเราบ่อย ๆ นายบ๊วยก็เลยถือโอกาสเอาเราเป็นสะพาน ไข่แล้ว ต้องใช้แน่ ๆ แต่เราว่า จะเป็นข้อหลังมากกว่า เพราะเท่าที่มองดูไม่เห็นนายบ๊วยจะมองดูคุณเจ็ดด้วยสายตาที่มีประกายความหมายพิเศษเร้นลับอะไร...มีแค่ คุณเจ็ดเท่านั้นแหละที่มองดูนายบ๊วยด้วยสายตาสั้นชมพ้ออกพอใจอยู่เรื่อย

บงการ อ้อ...งานเดินเร็วดีนี่

เหลือ หนูนีว่างบ่อยนักหรือ

บงการ งานช่วงนี้ สบาย ไม้มีอะไรน่าเป็นห่วง

เหลือ ระวังเถอะ เจ้านายเขาจะว่าเอาเดียวจะหาว่าไม่เดือน

บงการ ขอขอบคุณครับ

เหลือ บ๊วย พี่น้องตระกูลนี้ทำไม เขามีเงินใช้จ่ายมากมายตามใจชอบนักล่ะ ใครอยากจ่ายอะไรก็จ่ายได้งั้นเธอ

บงการ พ่อเขารักลูกของเขามาก แล้วเอก เขาก็รักน้อง ก็เลยไม่อยากขัดใจกัน

เหลือ พ่อเขายังอยู่อีกหรือ

- บงการ อยู่ แต่เป็นอัมพาต ไปไหนมาไหนไม่ได้
- เหลือ มิน่าล่ะ ถึงได้ไม่เคยเห็นโผล่มาดูบ้านใหม่บ้างเลย
- บงการ เอกเขาเป็นคนดูแลอะไร ๆ แทนพ่อทั้งหมด ทั้งโทและครีน่ะ ได้รับส่วนแบ่งเป็น
ค่าใช้สอยส่วนตัว เป็นรายปีทุกปี ก็เหมือนพวกคุณเหลือนั่นแหละ
- เหลือ เหมือนเมื่อไหร่ ไม่เหมือนสักหน่อย พวกเราได้รับเงินเดือนต่างหาก ผลประโยชน์
ทั้งหมดเก็บไว้เป็นกองกลาง คุณรองกับคุณสี่เป็นคนดูแล เธอก็รู้ไม่ใช่หรือ
- บงการ มันต่างกันตรงที่ว่า ผลประโยชน์ของคุณห้าเล็กกับลูก ๆ น่ะ มีความแน่นอนสม่ำเสมอ
แต่สำหรับครอบครัวของเอกเขาไม่ใช่แบบนั้น เขาเป็นพ่อค้าเป็นพวกธุรกิจ บางครั้ง
ก็อาจหมดตัวได้ง่าย ๆ เพราะฉะนั้นถึงต้องทำแบบนี้เพื่อส่วนกลางล้มส่วนตัวก็คงมี
- เหลือ ไม่พากันล้มไปด้วยทั้งหมด
- เหลือ แล้วถ้าส่วนกลางได้กำไรมาแบ่งล่ะ คนดูแล...นายเอกก็สบายมือโปะซี ใช่ไหม
- บงการ นี่คุณเหลือ...ไม่ชอบเอกเขาเอามาก ๆ จริง ๆ รึ
- เหลือ มิตรจิตก็มิตรใจ เขาเองก็ไม่ชอบหน้าฉันนี่ แกรมยังเป็นคนแสดงก่อนเสียอีก ทำอะไร
ก็ชอบวางอำนาจ ฉันนี่เป็นลูกจ้างบริษัทไม่ใช่ลูกจ้างนายเอก หน้ายักษ์
- บงการ แล้วน้องชายเขาล่ะ
- เหลือ ดีกว่า พี่ชายสิบเท่าละมัง แต่...ที่ดีที่สุดก็คือน้องสาว
- บงการ สาวิตรีแก่น่ารัก เออ...วันนี้ไม่มาหรือ หรือว่ากลับไปแล้ว
- เหลือ ออกไปหาซื้อของประดับสวนประดับสนามกับนั่งค้ำ แล้วก็คุณโท เดียวก็คงกลับ
- บงการ (หัวเราะหึ ๆ) คุณเหลือนี่อคติจัง กับโทละก็เรียกคุณ แต่กับเอก เรียกนายทุกคำเลย
- เหลือ ช่วยไม่ได้ เออบ๊วย เหลือขอถามข้อข้องใจอะไรหน่อยได้ไหม
- บงการ คุณเหลือจะถามอะไรผม
- เหลือ ...บ๊วย...คุณเจ็ดเขาเป็นเกย์หรือเปล่า
- บงการ (ตกใจ) คุณเหลือ
- เหลือ ตามแล้วทำไมต้องทำหน้าที่คนแบบนั้นด้วยเล่า
- บงการ นึกยังใจชื้นมาถึงได้ถามอย่างนี้ ไปเอาความคิดนี้มาจากไหน
- เหลือ ก็สงสัยนะซี สมัยนี้เกย์ออกเต็มบ้านเต็มเมือง แล้วท่าทางคุณเจ็ดก็ให้เสียด้วย มีอย่าง
เรอะอายุปุ่นนี้แล้ว ยังไม่รู้จักสนใจผู้หญิง

- บงการ คุณเหลือ รังเกียจพวกเกย์นักหรือ
- เหลือ เปล่าเลย แต่ไม่อยากให้พี่ชายคนเดียวพลอย เป็นไปด้วย ซินคุณเจ็ด เป็น เกย์กระตุลจัน
ก็สิ้นกุดจืดจู้จู้แค่นี้ เองนะซิ
- บงการ ห่วงเรื่องการสืบเชื้อสายวงศ์ตระกูลถึงขนาดนั้นเชียว ไม่นึกว่าสมัยนี้จะมีคน คิดแบบนี้
หลงเหลืออยู่อีก
- เหลือ โอ๊ย มีอยู่เค็มบ้านเค็มเมืองแหละ ไม่มีใครเขาอยากให้อีกให้หลานตัวเองมีจิตผิดปกติ
หรือ สำหรับตัวฉันนะไม่สนหรอก สงสารแต่คุณแม่ มีลูกดั่งเก้าคนไม่มีใครผิดหลาน
ย่าหลานยายให้ท่านอุ้มได้สักคน
- บงการ แล้วตัวคุณเหลือเองล่ะ ชาตินี้จะไม่คิดแต่งงานเลยรีใจ
- เหลือ (หัวเราะ) นึกภาพไม่ออก ว่าแต่งงานแล้ว จะมีสภาพเป็นยังไง คงทำอะไรไม่เป็น
อย่างที่นั่งดำน้ำ ฮี...ทุเรศพิลึกละ
- บงการ ถ้าแต่งกับคนที่คุณรัก ความรักก็จะสอนคุณเองแหละ
- เหลือ (เสียงดัง) อ้าว ขอโทษนะบ๊วยนะ ไม่ได้มีเจตนา จะอ้วกให้เธอหรอก แต่เธอก็รู้ว่า
ฉันมันเป็นคนลวก ๆ ลน ๆ ไม่ถูกกับความสวยงาม ละเอียดอ่อนอย่างกับความรักหรอก
ได้ยินแล้วมันหะฮิดหะอมยังงึทึกล (คิด) นายบ๊วยเลยหยุดจ้องหน้าเราเลย ถึงเราจะ
อ่านความคิดคนไม่ค่อยออก แต่ไอ้เรื่องดีหน้าคายนแล้วเรานับว่าเก่งพอตัวเชียวแหละ
- บงการ ฉามจริง ๆ เอะ คุณเหลือไม่เคยรักใครบ้างเลยรี
- เหลือ รักแบบไหนล่ะ
- บงการ แพนนะ แพนที่เป็นผู้ชาย
- เหลือ ไม่เคยมี (หัวเราะ) ไซ้เอ๊ย บ๊วย เธอไม่รู้หรือว่า ผู้ชายแต่ละคนที่เราใกล้ชิดด้วยนะ
ไม่เคยเห็นเราเป็นผู้หญิงเลยสักคนจริง ๆ นะ เขาเรียกเรา เจ้าเหลือบ้าง ไอ้เหลือ
บ้าง แบบนี้มันจะเกิดอารมณ์ไรแมนคิกใจไหวเล่า
- บงการ ก็แล้วทำไมคุณต้องทำตัวเป็นผู้ชาย...
- เหลือ อ้าว ก็จะได้ปลดปล่อยใจล่ะ แต่ที่นี้พอนาน ๆ เข้ามันก็เลยคิดเป็นนิสัย อันที่จริงนะ เป็น
ผู้ชายนะศึกว่าผู้หญิงหึงเป็นกอง
- บงการ คุณเหลืออย่าหุดเป็นเล่นไปน่า
- เหลือ อ้าว ไม่ได้หุดเล่น ๆ นี่หุดจริงจังจริง
- เพลงคั่น -----

คำถามท้ายเรื่อง การประกวดอ่านบทละครวิทยุ รอบที่ 2

จงเลือกคำตอบที่เหมาะสมที่สุด (10 คะแนน)

1. บงการและเหลื่อมมีความสัมพันธ์กันในลักษณะใด

- ก. เป็นเพื่อนสนิท
- ข. เป็นเพื่อนร่วมงาน
- ค. เป็นคนรักกัน
- ง. เป็นญาติกัน

(เฉลย : ข)

2. ความรู้สึกที่เหลื่อมมีต่อเอกตรงกับส่วนไหนว่าอย่างไร

- ก. ศรัศิม์ไม่กินกัน
- ข. อุ่นเปรี้ยว
- ค. อิจฉาริษยา
- ง. ชิงกว่าข้าก็แรง

(เฉลย : ก)

3. บุคคลใดเป็นสมาชิกในครอบครัวของเอก

- ก. รong
- ข. สี่
- ค. ศรี
- ง. เจ็ด

(เฉลย : ค)

4. ข้อใดกล่าวถึงเหลื่อมไม่ถูกต้อง

- ก. เป็นเด็กสาว ท่าทางและนิสัยเหมือนผู้ชาย
- ข. เหลื่อมรักกับโท
- ค. เหลื่อมเป็นเด็กฉลาดทันคน
- ง. เหลื่อมมีพี่น้องท้องเดียวกัน 9 คน

(เฉลย : ข)

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

5. ข้อใดกล่าวไม่ถูกต้อง

- ก. ครอบครัวของเหลือนมีฐานะพอสมควร
- ข. บงการหลงรักสาวศิริ
- ค. เอกเป็นนักธุรกิจ
- ง. เจ็ดเป็นพี่ชายของเหลือน

(เฉลย : ข)

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

การประกวดการอ่านบทละครวิทยุ รอบที่ 3

คำชี้แจง เรื่องนี้ใช้ผู้อ่าน 6 คน เป็นผู้ประกวดที่คัดมาจากรอบที่ 2 3 คน ผู้เข้าประกวดอ่านในบทของ เพ็ญ 1 (หญิง) มณฑาทิพย์ 1 (หญิง) และ รณชัย (ชาย) เป็นผู้อ่านเสริม 3 คน อ่านในบทของ เพ็ญ 2 มณฑาทิพย์ 2 และ เวหน (ชาย)

เพลงพรหม

ตอนที่ 5

โดย ลัดดา เจริญศาสตร์

เพ็ญ (1) อ้อ มาแล้วรี ฉันนึกว่าเธอจะไม่ตกลงทำงานกับฉันเสียอีก...นั่งก่อนซีจ๊ะ...เดี๋ยวขอฉันพูดคุรกับผู้ชายช่วยฉันหน่อยนะ

เสียงหมอนโทรทัศน์ - เสียงกริ่งในหู

เพ็ญ ฮัลโหล...เนื้อแก้วเธอ...หาชุดขาวมาให้ฉันชุดหนึ่งนะ...เอาชุดที่ไม่ใช่ลูกไม้หรือผ้าฟู ๆ สไลด์แบบคันทรี่เกิร์ลมีไหม ไม่มี เธอ จ้น เนื้อแก้วไปหาซื้อให้ฉันหน่อย...แล้วเตรียมกระเช้าดอกไม้...ฉันไม่ต้องการกุหลาบ ขอดอกไม้เสือดอกว่า...เท่านั้น

เสียงวางหูโทรศัพท์

เพ็ญ เดี่ยวฉันจะให้ช่างมาวัดตัวเธอนะ

มณฑ (1) คุณไม่เปลี่ยนใจหรือคะ

เพ็ญ (งง) เปลี่ยนใจ...เรื่องอะไร

มณฑ ที่จะเอาดิฉันมาเป็นแบบนะซีคะ

เพ็ญ นี่เธอจำ...คนอย่างฉันนะไม่พูดอะไร เล่นเรื่อย เบื่อยหรือกจ๊ะ ฉันมันคนพูดจริงทำจริง...ที่ฉันเลือกเธอ เพราะเห็นว่าหน้าตาเธอดูใส ๆ ดี แล้วก็ไม่ใช่บางแบบไหล

มณฑ ก็ดีนี่คะ

เพ็ญ ดีซี...อย่างเธอนะต้องใส่เสื้อผ้าแบบ เด็กสาวถึงจะเหมาะ ถ้ามาใส่ไป ๆ ไม่เข้ากับหน้าตาหรอก จันว่าเธอแต่งแบบคันทรี่เกิร์ลจะสวยแฟชั่นแบบนี้ ไม่เคยล้ำสมัยในอเมริกา แต่ก็ต้องอวดเนื้ออวดหนังกันนิดหน่อยนะ ไม่มากนัก เธอใส่ชุดทอง ๆ ฟู ๆ ก็ไม่รับกันอีก อย่างนั้นต้องคนหอมมาก ๆ

- มณ (คิด) ยังกอยู่ใกล้คุณเพ็ดพรณนมากเท่าไร เราที่ยัง เห็นว่าเธอ เป็นผู้สูงส่ง่า
เชื่อมั่นในตนเองคล่องแคล่ว แต่ก็เป็นคนแข็ง ไม่นิ่มนวลเหมือนผู้หญิงคนอื่น ๆ
- เพ็ญ เมื่อกี้ฉันบอกให้ผู้ช่วย ฉันเขาไปหาซื้อผ้า ทีแรกฉันนึกว่าในร้านเราจะมีแต่เขาบอกว่า
ไม่มี เคียวก็คงมาทรอก..อ้อ ฉันจะสูบบุหรี่สักหน่อยไม่เป็นไรใช่ไหม
- มณ เชิญตามสบายเถอะคะ
- เสียงจุดบุหรี่สูบ- เสียงช็อคบุหรี่
- มณ (คิด) ท่าทางที่คุณเพ็ดนี่นั่งไขว่ห้าง จุดบุหรี่สูบ ดูเก๋ไม่น้อยเลย...มองดูแล้วเหมือนกับ
นางแบบในแม็กกาซีนยิ่งใจยังงั้นเชียว
- เพ็ญ เสื้อที่ใส่นี้ตัดเย็บไม่ดีเลย สีมืดบักประชิดพอดู เสียแค่การออกแบบกับลายปักที่ไม่มีเทสต์
เอาเสียเลย เธอคิดที่ไหน ขอโทษนะอย่าหาว่าชอกแซกเลย ฉันเป็นคนที่ชอบเสื้อขอบผ้า
เห็นเข้าก็อดสนใจไม่ได้สักที
- มณ (เบา ๆ) คิฉันเย็บเองคะ
- เพ็ญ (อุทาน) อ้าว (หัวเราะขัน) ตายจริง ฉันก็หลงนินทาช่างเข้าเสียเองเค็ม เปาขอโทษ
จริง ๆ ฉันไม่ได้ตั้งใจจะว่าเลย ไม่ยกทรายว่าเธอเย็บเสื้อเก่ง เคยเป็นช่างหรือเปล่า
- มณ ไม่เคยคะ
- เพ็ญ แล้วฉันเรียนตัดเย็บหรือเปล่า คัดได้ขนาดนี้คงเคยเรียนมาแน่ใช่ไหม
- มณ ค่ะ คิฉันเคยเรียนมา
- เพ็ญ น่าสนใจ เธอน่าจะหางานทำได้สบาย แค่อาจจะไม่ชอบกระมัง เห็นคุณนึกว่าเธออยู่บ้าน
เฉย ๆ ไม่ใช่หรือ
- มณ ค่ะ
- เพ็ญ (คิด) มณฑารพนี่แปลก หุดอะไรก็ไม่หุด ผิดกับคุณนิตพี่ชายราวกับฟ้ากับดิน ขานันก็หุดเป็น
ค้อยหอยจนหึงไม่ทัน
- มณ (คิด) คุณเพ็ดนี่ทำหน้าที่แปลกใจ แต่ก็ไม่ซักถามอะไรเราอีก เราจะหุดจะอธิบายเรื่อง
ส่วนตัวของเราให้เธอฟังได้ยังไงกัน ในเมื่อเราเองก็ยังไม่แน่ใจเลยว่าควรจะแสดงตัว
ยังไงในสภาพหลานสาวคุณมีอันจะกินหรือผู้หญิงที่สิ้นไร้ไม้ดอกอย่างที่เรารู้สึกอยู่
(ถอนใจเบา ๆ)
- เพลงคั้น-----

เพ็ญ เสื้อตัวที่เธอใส่อยู่นี้ ความจริงเย็บเรียบร้อยดี เสียแต่ที่แบบเท่านั้น เธอไม่ควรตีเกล็ด
ห่างยาวลงมาตลอดตัวอย่างนี้ มันดูกระด้างเกินไป แล้วลายดอกไม้ที่ปักควรเล็กกว่า
นี้หน่อย ได้ขนาดจิว ๆ จะสวยแล้วปักทับติดก้นด้วย มีอยู่ไม่กี่ดอก พอมากเกินไปจะ
ดูแออัดกระจายเต็มไปหมดทั้งเสื้อ หรือดูเป็นเสื่อราคาถูก... เธอนี้แต่งสีอ่อน ๆ ได้สวย
ไม่ปักซีดอย่างคนขาว ๆ ทั่วไป ปกติคนขาวแค่งขาวไม่สวยเลย ต้องคนผิวสีแทนละก็
แต่งขาวได้แก่มากร เห็นเสื้อเธอฉันทักนึกศิไซน์แบบได้ออกอีกตัวแล้วซี เธอใส่คงจะ
เหมาะ...เอ...ฉันทโธ...หาผู้ช่วยฉันทสักหน่อยดีกว่า

เสียงหมุนโทรทัศน์ (รอนจมีเสียงคังทางปลายสาย)

เพ็ญ ฮัลโล เวหนอยู่ไหม...ขอฉันทพูดหน่อย (เว้นสักครู) เวหน...วันนี้แวะมาที่ร้านหน่อยซี
ก่อนเที่ยง...อยากให้คุณนางแบบคนใหม่ ฉันทลองตีไซน์เสื้อไว้แล้ว 2-3 แบบ จะให้เธอช่วย
ดูอีกทีว่าไซ้ได้ไหม (ถอนใจยาว) ฉันทไม่มีเวลาคระเวหนนางแบบไปหาคนไหนทั้งนั้น
ถ้าเธอไม่สนใจฉันทจะออกแบบให้เอง แล้วย่ามบ่นว่าเซยฉันทจะดอกหน้าเธอให้หงายที
เดียว...โอ...เค...บ่าที่นี้ก่อนเที่ยง ถ้าเที่ยงแล้วยังไม่มาฉันทจะไม่คอย

เสียงวางหูโทรศัพท์

เพ็ญ (หัวเราะ) เตียวมณฑทารพจะเจอตีไซน์เนอร์ของฉันทนะ หวังว่าคงจะไม่ถือสาเขามาก

มณ ท้าไมคะ

เพ็ญ เวหนเป็นคนมีฝีมือ ขยันทำงาน และไม่เก่งเงิน ถ้าเขาทำอะไรก็ทำด้วยความตั้งใจจริง ๆ
คิดเสียหัวแทบปริไม่เคยขี้เลยตั้งแต่รู้จักกันมา แต่ที่แกมีข้อเสียอย่างร้ายอยู่ข้อหนึ่งคือ
เป็นคนปากร้ายน่าดู พูดจะขวางหูคน ใคร ๆ เขาเขม่นกันทั้งนั้นไอ้เรื่องอวดดีของคนคนนี้
เพราะเวหนไม่เคยหลีลใครเลย ถ้าเขาทำอะไรก็แปลว่าเขาสมึครใจจะทำให้ ไม่ใช่
เพราะเสียไม่ได้ จะเป็นเจ้านายใหญ่โตผู้ใหญ่มากจากไหนลองไปทำอะไรให้เขาว่าได้
ละก็พี่แกล้วยและเป็นบะช่อทุกราย เธอเชื่อไหมมณฑทารพ เวหนเป็นตีไซน์เนอร์ออกแบบ

เสื้อผ้าผู้หญิงได้เก่งก็จริง แต่เขาไม่เคยชอบนางแบบเลยสักคน
มณ ท้าไมถึงไม่ชอบนางแบบคะ

เสียงจุดบุหรี่สูบ

เพ็ญ (2) มันก็หลายสาเหตุ ส่วนใหญ่เป็นเพราะเวหนเขาชอบสิ่งอะไรตามใจเขาความจริง เวหน
เป็นคนหัวดีมาก มีกึฬจริง ถ้าใครยอมตามใจเขาเรื่องแต่งตัวละก็ ออกมาแจ๋วทุกราย

- แต่ที่นี้เขาบ้านางแบบมักจะมีความคิดสวนทางกันเรื่อย เด็กสาว ๆ ที่เป็นนางแบบนี้
รายไหนรายนั้น ชอบทำคามแพ้นั่น เรื่องเข้าไม่เข้ากันดูไม่ออกหรือส่วนพ่อเจ้าประคุณ
ของฉันนี่เป็นโรคขวางแพ้นั่นเมืองไทย ชินนางแบบแต่งคามแพ้นบนถนนละก็ เขาหัวฟัด
หัวเหวี่ยงทุกที จะต้องแก้ไขให้เป็นแบบเขา พวกนั้นเกิดไม่ยอมก็เลยปะทะกันขึ้นมา
- มณ (คิด) เราซึกไม่ชอบหน้านายเวหนคนนี้ขึ้นมา ทั้งที่ยังไม่รู้จักหน้าเสียด้วยซ้ำ อยากรจะ
ขอตัวกลับบ้าน ไม่ถ่งไม่ถ่ายแล้วแบบ แต่ก็เกรงใจคุณเพนนี่
- เพญ เรื่องนี้ฉันเห็นใจทั้งสองฝ่าย มันชุกกันลำบาก สาว ๆ ที่นี่นะมณการห ร้อยละเก้าสิบเก้า
ไม่มีหัวเรื่องแต่งตัวให้มีเทสต์ แต่พวกนี้เขาสวยแต่งแล้วก็เข้าท่า เวหนเขาเป็นคนพิถีพิถัน
เรื่องงาน เขาก็อยากให้เข้าทำจริง ๆ การแต่งตัวไม่ได้อยู่แต่ใส่เสื้อนุ่งกระโปรงเท่านั้น
นะ แต่ต้องดูตั้งแต่หัวจรดเท้า ถ้าจะเข้าทำมันมักก็ต้องเข้าทำตลอด ตั้งแต่ทรงผม ไปจน
ถึงรองเท้า ถึงจะต้องซั๊ตบแพ้นบ้าง ก็ต้องยอมแต่พวกนางแบบเขาไม่เอาใจใส่เรื่องนี้
หรือก ขอแค่ให้ทันสมัย เป็นพ้อ ที่นี้เวหนก็เลยต้องมาคุมเอง ส่วนใหญ่เวลาเดินแบบหรือ
ถ่ายรูปโฆษณา เผลอเมื่อไหร่เขามั่นว่านางแบบเคยทำแพ้น เขาหังมาแล้วหลายหน
ดูง่าย ๆ อย่างรายขายดอกสร้อย
- มณ อ้อ... เคยเห็นถ่ายแบบอยู่หลายครั้งนี่คะ
- เพญ นั่นละ สมัยกางเกงยีนส์ขายกำลั้งฮิด เวหน เขาออกแบบโคบาลขวัญใจให้ดอกสร้อยแต่ง
เพราะเขาบอกว่ายีนส์มัน เป็นแพ้นโคบาล... คาวอนนะ เธอมันสมบุกสมบัน สาวนุ่ง
ยีนส์ก็ต้องวางท่าเป็นสาวลูกทุ่งหรืออะไรทำนองนั้นแบบสาวไอ้กัน ขายดอกสร้อยแกแต่ง
แบบนี้ได้เข้าท่า เพราะท่าแกมันแก่น ๆ กล้า ๆ อยู่แล้ว บังเอิญตอนถ่ายรูปเวหนไม่ได้
คามไปคุม รุ้ไหม (หัวเราะขันมาก) ขายดอกสร้อยเคาะรองเท้าสั้นเข็มเข้าให้ กับ
กางเกงยีนส์ เพราะรองเท้ามันกำลั้งฮิด แลมเป็นรองเท้าขลิบทองเสียอีกนะ เวหนแทบ
จะคืน เวหนรู้เข้าที่หลังทะเลาะกันลัน จนเดี๋ยวนี้มองหน้ากันไม่คิดเลย
- มณ (คิด) คุณเวหนอะไรนี่คงจะคล้าย ๆ กันที่นี้คละมัง ถึงจะเป็นผู้ชาย แต่ก็มันสี่ยผู้หญิง
จุกจิกละ เอี้ยคี่ถ้วนไม่แท้ผู้หญิง ผู้ชายที่ทะเลาะกับผู้หญิง คงจะไม่ใช่ชายที่ซิงซังอย่างชาย
ชาคริแน่ เวรกรรมอะไรของเราะ ที่ต้องเจอแต่ผู้ชายประหลาดอยู่เรื่อย
- (ปกคิ) คุณเวหน มีหน้าที่ออกแบบเสื้อผ้าทั้งหมดหรือคะ

เพ็ญ ก็ไม่ทั้งหมด แต่ที่สำคัญ ๆ เขาเป็นคนออกแบม .ก็มีอีก 2-3 คน ออกแบมรอง ๆ ไป เป็นเด็ก ๆ ฉันลองให้ทำงานดูเขาก็ทำได้ดี ส่วนฉันดำนิกขึ้นมาได้ก็ลองออกแบมสักที อย่างซุคที่จะให้เธอใส่นี้ใจละ แต่โดยมากเวหนเขาค่อนวันน เก่งแต่ออกแบมเสื้อตัวเอง ออกแบมให้ลูกค้าไม่เป็น (หัวเราะ)

เมื่อก่อนก็ออกแบมกันเลิศลอย จะอวดฝีมือแต่พอมมา เคี้ยวนี้ ฉันรู้ว่าถ้าจะขยายกิจการ ละก็ต้องแบมคนธรรมดา ๆ เขาใส่ได้ ราคาไม่ควรแพงมากนัก ไม้นเรก็แข่งกับร้าน เสื้อเขาไม่ ได้ ฉันถึงจะส่งออกนอก ที่นี้นางแบมก็ต้องเป็นแบมที่ฝรั่งเขาเรียกว่า เคอะ เกิร์ล เนคซ์ดอร์ คือ สาวสวยธรรมดา ๆ พอเห็นได้ในชีวิตประจำวัน คนซื้อเขา เห็นรูปโฆษณาแล้วจะได้รู้สึกที่ไม่ไกลตัวเขาพอซื้อหาใส่ได้ ใอย่างชนิดล่อยฟ้ากระยา หั้นอย่างี่ฉันออกแบมก็ต้องลดลงบ้าง คนเดินถนนเห็นแล้วกลัว

มณ (คิด) จริงอย่างที่คุณเห็นนี่ซุคแหละ คุณแค่ซุคที่เธอใส่อยู่นี้ก็แล้วกัน คงจะไม่มีใครกล้า ใส่ไปเดินตามถนนหนทางหรอก มันเหมาะแแต่จะใส่อยู่ในห้องแอร์ เสียละมากกว่า

----- เพลงคั้น -----

มณ คุณเพนี้คะ

เพ็ญ ว่าใจจ๊ะ

มณ ที่แบมฝรั่ง เขาเรียกว่า เคอะ เกิร์ล เนคซ์ดอร์เป็นยังใจคะ เหมือนดิฉันหรือคะ

เพ็ญ (หัวเราะ) อ้อ ก็สวยแบบมณฑารพนี้แหละ สวยเรียบ ๆ นำรึกนำเอ็นดูบางคนอาจจะเก้ แต่ก็ไม่มื่ออะไรพิศดารหันลึกคิดผู้คิดคน เขามากนัก เวลาแต่งเสื้อผ้าของร้านแล้วลูกค้าจะ รู้สึกว่าถ้าตัว เองใส่บ้างก็คงจะคล้ายกัน มันเป็นการชักจูงใจอย่างหนึ่ง สำหรับเสื้อผ้า สำเร็จรูปราคาปานกลาง มุงชายคนมาก ๆ ถ้าอย่างนางแบมคนอื่น ๆ ของร้านนี้ ... เคี้ยวเธอดูรูปเอา เองก็แล้วกัน

เสียงพลิกหน้าหนังสือ

เพ็ญ นี่ใจละ...นางแบมคิงของฉัน... เคี้ยวนี้ไป เมืองนอกกับฝรั่งแล้ว

มณ คนไทยหรือคะ

เพ็ญ ไทยซี เขาชื่อหลอยฉาย

มณ ดูแปลกตามากคะ

เพ็ญ มันละ เวหนเขาเลือกมาเอง แล้วคุมเองทั้งออกแบมเสื้อ ทั้งให้ช่างแต่งหน้าตามที่เขา ต้องการ

มณ แต่นางแบบที่สวยงามอย่างธรรมดา ๆ มีมากกว่านางแบบอย่างหลอจายหลายเท่านี้คะ คุณเพนนี่ไม่จำเป็นว่ามีแค่ดอกสร้อยกับคิฉัน คิฉันเห็นคามหนังสือแบบเสื้อ เยอะแยะไปค่ะ

เพ็ญ จริง พวกนั้นก็มิประเภท เดอะเกิร์ลเน็กซ์ดอร์ กันหลายคนเหมือนกัน แต่ไม่ใช่ว่าจะ เป็นนางแบบของร้านฉันได้ทุกคน อย่างที่ฉันเคยบอกแล้วว่า พวกนี้ยังงี้ ๆ ก็มีท่าทาง แสดงแบบอยู่ตลอดเวลา ไม่เป็นธรรมชาติเลย แล้วทำยังไม่สวยอีก ฉันถึงอยากได้ คนใหม่ที่เป็นธรรมชาติอยู่มาฝึกหัดเอาอย่างเธอ ไม่ต้องไปทำท่าว่าอยู่น่ากลิ้งวางตัว ความสบาย

มณ (คิด) ถึงแม้ว่าคุณเพนนี่จะมีท่าทางแข็ง ๆ แต่เธอก็ไม่ใช่คนเกรี้ยวกราดวางอำนาจ ตรงกันข้าม เธอลับทำตัว เป็นกันเองกับเรา... ค่อยรู้สึกสบายใจขึ้นมาหน่อย (ถอนใจ)

----- เพลงสั้น -----

เสียง เปิดประตู

เพ็ญ (ดีใจ) อ้อ เวหนมาแล้วหรือจ๊ะ

มณ (2) (คิด) นี่นะหรือคุณเวหน หน้าตาทำทางดูดีกว่าที่เราคิดไว้ตั้งเยอะ ความจริงเขาน่าจะไป เป็นนายแบบโฆษณาเสียละมากกว่า ผมค่อนข้างยาว แต่ได้รูป แต่งตัวเนียบตั้งแต่หัวจรดเท้า ผู้ชายอย่างคุณเวหนนี่ถ้าที่ร้านเห็นเข้าคงต้องค่อนข้างขอว่าเป็นหนุ่มสาวาง แต่ถ้า ทัศนคติเห็นคงจะตื่นเต้นกรี๊ดกร๊าดแน่ ๆ

เพ็ญ นางแบบที่ฉันพูดถึงยังงี้ละจ๊ะ เวหน

เวหน คุณเรียนหนังสืออยู่หรือเปล่า

มณ เปล่าค่ะ

เวหน ผมว่าถ้าคุณมีทางเรียนต่อได้ ก็ควรจะเรียนดีกว่าจะมา เป็นนางแบบ

เพ็ญ อะไร เวหน พูดออกมาอย่างนี้เด็กของฉันก็ใจเสียหมดซี คนนี้พอฉันเห็นรูปก็ถูกใจบ๊บบเลย คางฉันดูคนไม่ผิดหรอกหน้า ดูมาเสียนักค่อนักแล้ว ฉันว่าค่อไปแกจะดังเสียด้วยซี ถ้าเรา เข้าใจเซียร์แก

เวหน เทสดีคุณกำลัง เปลี่ยนไปมากคุณเพ็ญ

เพ็ญ ฉันเคยเล่าให้ฟังแล้ว เรื่องส่ง เสื้อผ้าสำเร็จรูปออกต่างประเทศ

เวหน แต่ผมก็ไม่เห็น เลยว่าคุณนี่จะ เหมาะ

- เพ็ญ เธออย่าพูดเอาแต่ใจตัวเองยังงั้นเลย เวหน ฉันเห็นว่ามณฑาทพเหมาะสมดีแล้วทุกอย่าง
เดียวเนื้อแก้วจะเอาผ้ามาให้ดู ถ้าเธอไม่ยอมออกแบบให้มณฑาทพ ฉันจะออกแบบเอง เธอ
ถ้าอ้างทำให้มณฑาทพหกล้มเสียแล้วละ
- เวหน (เขาะ) คุณคิดอย่างนั้นหรือ
- เพ็ญ (หัวเราะเบา ๆ) วันนี้เป็นอะไรนะเวหน เอาแต่โมโหโทโสเสียจริง ๆ จนเล่นเอา
ตกอกตกใจ เอาละฉันขอโทษที่เรียกตัวเธอมากระแทกกัน ไม่ได้ตั้งใจหมายลวงหน้า แต่ฉัน
ยอมรับว่า ออกจะตื่นเต้นมากไปหน่อยที่ได้มณฑาทพมาทำงาน มองหาเด็กแบบนี้นาน
แล้ว
- เวหน (เย็นชา) ผมคิดว่ายังงั้นเหมือนกัน
- มณ (คิด) คำพูดของคุณเวหน หมายความว่ายังงั้น มันมีเลศนัยอะไรยังงั้นหรือ ขนาดเขาทำ
ท่ารวน คุณเห็นนี่ออกอย่างงี้ แต่คุณเห็นนี่ยังใจเย็นอยู่ได้
- เพ็ญ อัยารวนเลย...ไป ถ้าเธอยังอารมณ์ไม่ดีละก็ไปหาอะไรกินกันตอนกลางวันดีกว่า จวน
เที่ยงแล้ว ไปด้วยกันนะ มณฑาทพ
- มณ เอ้อ...ดิฉันเห็นจะต้องขอตัว
- เพ็ญ โอ๊ย ไม่ต้องเกรงใจหรอก บ่ายนี้เธอยังงั้นก็ต้องอยู่อีก ไปหาอะไรกินแถวนี้แหละง่ายดี
เดี๋ยวจะได้มาพูดเรื่องลองเสื้อต่อ
- มณ แต่บ่ายนี้ดิฉันมีธุระ พรุ่งนี้ถึงจะมาได้ค่ะ
- เพ็ญ อ้าว
- มณ ดิฉันต้องไปเรียนที่สมาคม เขากำลังสอนเรื่องการประดิษฐ์ของใช้ ถ้าขาดไปจะเรียน
ไม่ติดต่อกัน
- เพ็ญ ถ้างั้นก็กินเสียก่อนไปสิ น้า เสียคายนจริง เธอต้องไปทุกวันหรือเปล่านั้น
- มณ จันทรถึงศุกร์ค่ะ
- มณ (คิด) เรารู้สึกว่าคุณเวหน กำลังมองเราอย่างพิลึกพิลั่น ถึงแม้ว่าเราจะไม่ได้หัน
ไปมองก็ตาม แต่มันก็รู้สึกได้ เราอยากจะออกไปจากห้องนี้ให้เร็วเหลือเกินแล้ว
- เพ็ญ น้า...อยู่กับอะไรด้วยกันก่อนแล้วค่อยไปนะ
- มณ (เกรงใจ) เกรงว่าจะไม่ทันค่ะ ต้องขอตัว
- เพ็ญ เอา...งั้นตามใจ...พรุ่งนี้เก้าโมงเช้าจะมณฑาทพ
- เพลงสั้น -----

มณ (ถอนใจอย่างโล่งอก) (คิด) ออกมาจากที่นั่นเสียได้ สบายใจขึ้น เป็นกอง ที่จริงเราก็
ไม่จำเป็นต้องรีบไปสมาคมอะไรนั่นหรอก... แต่จะให้อยู่ที่นั่นต่อไปก็อึดอัดแน่...

เสียงจรรยาจรในท้องถนนคลอเบา ๆ

มณ เอ แล้วนี่เราจะไปไหนดีก่อนล่ะ... อากาศก็ร้อนเหลือเกิน... หรือว่าเราควรจะไปกลับบ้าน...
...บ้านที่มีที่ตรงกับคุณภักทริน... นึกขึ้นมาแล้วก็ไม่อยากกลับไปบ้านเลย... บ้านที่เราเคยอยู่
อย่างสุขสงบ แต่ว่าเดี๋ยวนี้มันไม่เหมือนเมื่อก่อนแล้ว ดีเหมือนกัน ออกมาทำงานนอกบ้าน
เสียบ้างจะได้สบายใจขึ้นบ้าง ถึงคุณเวหนจะไม่ชอบหน้าเรา แต่ถ้าคุณเพนนี่สนับสนุนเรา
แล้วละก็ เราก็คงพอจะทำงานไปได้หรือกะ

เสียงรถแล่นมาจอด

รณีย์ คุณมณฑาทารพ

มณ (อุทาน) อู๊ย... สาววัตร

รณีย์ จะไปไหนครับ ผมจะไปส่ง

เสียงแตรรถบีบไล่

รณีย์ ขึ้นรถเร็วเถอะครับ คั้นหลังเขาไล่เราแล้ว

มณ (ละล้าละลัก) ค่ะ ๆ

เสียงเปิด-ปิดประตูรถ- เสียงสตาร์ทรถแล่นไปคลอ

รณีย์ ไม่ได้พบกันเสียนาน

มณ เอ้อ... ค่ะ

รณีย์ ผมเองก็มีวุ่นๆ มาชื่อของแถวนี้หรือครับ

มณ ดิฉันมาทำงานนี่ค่ะ

รณีย์ อ้าว ไม่ทราบว่ามาทำงานแล้ว

มณ ไม่ใช่งานถาวรอะไรหรอกค่ะ จะเรียกว่าเป็นรายได้พิเศษก็คงจะได้ ดิฉันมาถ่ายรูป
โฆษณา เสื้อผ้าในร้านที่ศูนย์การค้านี้

รณีย์ หมายความว่า คุณเป็นนางแบบ

มณ จะเรียกยังไงก็ได้ค่ะ แต่ดิฉันไม่ใช่ นางแบบ เดินแฟชั่น คราวนี้ก็ลองดูเท่านั้น เองว่าจะ
ถ่ายรูปออกมาเข้าทำไหม (หัวเราะ) ดิฉันอยู่บ้านเฉย ๆ นานแล้ว อยากออกมาทำ
อะไรบ้าง

รณีย์ ร้านไหนครับ

- มณ ร้านเพนนี่ค่ะ เขาผลิตเสื้อผ้าส่งออกนอกด้วย
- รณีย์ ร้านของคุณเพ็ญพรรณนี่หรือ
- มณ ค่ะ สารวัตรรู้จักคุณเพนนี่ด้วยหรือคะ
- รณีย์ เขา เป็นเพื่อนของภรรยาผม... เรียกว่าคนรู้จักกันตั้งแต่อยู่เมืองนอก แก่ออยู่เมืองนอก เป็นว่าเล่น ทั้งยุโรปทั้งอเมริกา เคียวนี่ก็ไปอยู่เรื่อยมีละหลายหน
- มณ ที่ของดิฉันบอกว่าคุณเพนนี่รวยมาก
- รณีย์ ครับ ห่อแกออกจะมีอิทธิพลอยู่พอสมควรในจังหวัดที่อยู่มีโรงสีโรงเดียวกับอะไรคือมีอะไร ที่ไม่ค่อยชอบมาหากลอบอยู่หลายอย่าง แคนั้นแหละ เขาก็ใหญ่เสียจนแตะต้องยาก ส่วนคุณเพนนี่ไปอยู่เมืองนอกตั้งแต่เด็ก ๆ แด่ก็ไป ๆ มา ๆ บินกลับบ้านทุกฤดูร้อน แบบลูกเศรษฐี ผมได้ข่าวว่าแกหันไปเล่นทางเสื้อผ้า แต่ไม่ทราบจะทำเอาจริงเอาจังสักแค่ไหน
- มณ เท่าที่ทราบ ดูกิจการจะก้าวหน้าดีนี่คะ
- รณีย์ จั้นหรือ ถ้าเอางานเอาการศีกก็ค่อนข้างไวใจหน่อย...อ้อ คุณคงไม่ถือนะถ้าหากว่าผมจะพูดอะไรมากไปหน่อย ถึงอย่างไรผมก็เป็นผู้ใหญ่คราวอาคราวน่าของคุณ
- มณ สารวัตร เป็นคุณพ่อของลูกนก ดิฉันคิดว่า เหมือน...เออ
- รณีย์ (หัวเราะเบา ๆ) เห็นจะไม่ถึงขั้นคุณพ่อคุณกะมัง เอาเป็นว่าเป็นอาคุณเห็นจะพอได้
- มณ สารวัตรมีอะไรจะพูดหรือคะ
- รณีย์ ถ้าจะพูด...อย่าถือว่าเป็นการก้าวก่ายอะไรเลยนะคุณมณฑารพ คุณเพ็ญพรรณเป็นผู้หญิงที่มีประวัติส่วนตัวอื้อฉาวอยู่สักหน่อย กลุ่มของแกก็มีคนแบบเดียวกับแกทั้งนั้น ถ้าคุณจะทำงานด้วย ขอให้ระวังอย่าไปคลุกคลีมากนัก แกจะชักจูงไปทางเดียวกันขึ้นมาเมื่อไหร่เราก็ไม่รู้
- มณ (อ้อย ๆ) ดิฉันอาจจะทำให้งานขึ้นเร็วเท่านั้นละคะ ดิฉันกำลังอยากหางานทำ ที่นี้ดี...พี่ชายของคุณดิฉันนะค่ะ แนะนำให้บอกมาให้ลองดู
- รณีย์ (แปลกใจ) จั้นหรือ...พี่ชายคุณเป็นเพื่อนกันหรือ
- มณ ไม่เชิงเพื่อนหรอกค่ะ แต่เขารู้จักกัน
- รณีย์ พี่ชายคุณคงเป็นผู้ชายสมัยใหม่อยู่สักหน่อย
- มณ (คิด) เราไม่รู้ว่าจะตอบคุณรณีย์ว่ายังไง เรื่องที่นี้ดี เพราะเราไม่รู้ว่าจะจัดที่นี้ดี เข้าไว้ในผู้ชายประเภทไหนกันแน่

รณีย์ คุณอยากจะทำงานประเภทไหน

มณ ดิฉันคงเลือกงานยากอยู่สักหน่อย จบแค่ ม.ศ.5 เท่านั้นค่ะ

รณีย์ มีความรู้พิเศษอะไรไหม

มณ ก็พวกกับข้าว ขนมอะไรพวกนี้แหละค่ะ ดิฉันไปเรียนคอร์สพิเศษต่าง ๆ อยู่สองที่ แล้วก็เรียนเย็บเสื้อผ้าทำดอกไม้คิดเนื้อ ปักวาดอะไรพวกนี้เรียนแต่ไม่ได้ฝึกเลยว่าวันหนึ่งจะต้องทำงานเลี้ยงตัวเอง (หัวเราะแบบสับสนตัวเอง) พอจะตั้งต้นขึ้นมาดิฉันก็เลยตั้งต้นไม่ถูก

รณีย์ ถ้าผมเห็นที่ไหนต้องการ จะบอกคุณ

มณ ขอบพระคุณค่ะ

----- เพลงปิด -----

คำถามท้ายเรื่อง การประกวดการอ่านบทละครวิทยุ รอบที่ 3

1. จงเลือกข้อที่คิดว่าเหมาะสมที่สุด (5 คะแนน)

1.1 เหตุพธรณีนมีอาชีพอะไร

- ก. นางแบบ
- ข. เจ้าของร้านตัดเสื้อ
- ค. นักร้องแบบ
- ง. นักโฆษณา

(เฉลย : ข)

1.2 เวหนมีอาชีพอะไร

- ก. นายแบบ
- ข. นักร้องแบบ
- ค. นักโฆษณา
- ง. นักแสดง

(เฉลย : ง)

ศูนย์วิทยุทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

1.3 ข้อใดไม่ใช่ลักษณะมณฑาทารพ

- ก. อ่อนหวาน
- ข. เรียบร้อย
- ค. หุคน้อย
- ง. แต่งตัวทันสมัย

(เฉลย : ง)

1.4 ข้อใดกล่าวถึงเหตุพรณินไม่ถูกต้อง

- ก. คล่องแคล่ว
- ข. เชื่อมั่นในตัวเอง
- ค. ร่ำรวยมาก
- ง. ไม่เคยมีคนรัก

(เฉลย : ง)

1.5 ข้อใดกล่าวถึงเวทนไม่ถูกต้อง

- ก. เชื่อมั่นในตัวเองสูง
- ข. เป็นคนรักของเหตุพรณิน
- ค. รูปหล่อ หุ่นสำออง
- ง. มีความสามารถในอาชีพสูง

(เฉลย : ข)

2. ข้อใดกล่าวถูกต้อง ใส่เครื่องหมาย ✓ กล่าวผิดใส่เครื่องหมาย ✕ (5 คะแนน)

(.....) 2.1 มณฑาทารพจบเลขานุการแต่มาเป็นนางแบบ

(.....) 2.2 เหตุพรณินชื่นชมเวทนมาก

(.....) 2.3 รณีย เป็นนายตำรวจหนุ่มโสดที่หลงรักมณฑาทารพอยู่

(.....) 2.4 สถานภาพทางการเงินในครอบครัวของมณฑาทารพไม่ดีนัก

(.....) 2.5 เหตุพรณินมีประวัติส่วนตัวไม่ดี

(เฉลย : 2.1 ผิด, 2.2 ถูก, 2.3 ผิด, 2.4 ถูก, 2.5 ถูก)

4. ผู้สมัคร

4.1 ผู้สมัครรอบแรกรับสมัครนักเรียนที่สนใจ เข้าประกวดโดยไม่แยกระดับชั้น ไม่จำกัดจำนวน หรือให้แต่ละห้องเรียนส่งตัวแทนห้อง เข้าประกวด รอบแรกคัดเลือกให้เหลือเพียงประเภทละ 6 คน

4.2 รอบที่ 2 เป็นรอบคัดเลือกผู้อ่านดีเหลือประเภทละ 3 คน

4.3 รอบที่ 3 ผู้ชนะในรอบที่ 2 ประกวดในรอบที่ 3 เพื่อคัดเลือกเป็นที่ 1 2 3

5. วัน เวลา ประกวด

5.1 ให้มีการประกวดการอ่านภาคเรียนละ 1 ครั้ง โดยในภาคต้นประกวดประมาณเดือนสิงหาคม ภาคปลายประกวดประมาณเดือนมกราคม

5.2 การประกวดในรอบที่ 1 และรอบที่ 2 จัดประกวดในเวลาพักกลางวันและหลังเลิกเรียนที่ห้องพักรักษาภาษาไทย

5.3 การประกวดในรอบสุดท้ายจัดในเวลาพักกลางวันที่หอประชุม

6. ประชาสัมพันธ์

ประชาสัมพันธ์ก่อนวันประกวด 2 สัปดาห์

7. การประกวดในรอบสุดท้ายมีการดำเนินการดังนี้

7.1 จัดเวทีประกวดให้คล้ายสถานการณ์จริง

7.2 ให้นักเรียนทั่วไปเข้าฟังการประกวดการอ่านด้วย

7.3 การให้รางวัลเป็นหนังสือมูลค่าต่าง ๆ และทำพิธีมอบรางวัลหน้าเสาธง

การประเมินผล

1. สังเกตจากการสมัคร เข้าแข่งขัน

2. ดูผลการแข่งขัน

3. นำผู้ชนะจากการแข่งขันมาจัดรายการ เสียงตามสาย

แนวทางการจัดกิจกรรม

1. เรื่องที่นำมาให้นักเรียนอ่านให้มีหลายรูปแบบ มีระดับความยากจากง่ายไปสู่ยาก

2. การประกวดในรอบสุดท้ายพยายามจัดสถานการณ์ให้สอดคล้องกับเรื่องที่ให้

นักเรียนอ่าน

3. ให้นักเรียนอื่นเข้าฟังการประกวดในรอบสุดท้าย
4. การประกวดอาจประกวดเป็นระดับชั้น หรือประกวดรวมทั้งระดับมัธยมศึกษา

คอนปลาย

5. อาจจัดการประกวดการแสดงละครวิทยุโดยให้นักเรียนบันทึกเสียงใส่คasset เทปส่ง

เข้าประกวด

6. ให้นักเรียนที่ชนะการประกวดอ่านข่าว, บทความทางเสียงตามสายของโรงเรียน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนผู้เข้าประกวดได้ฝึกทักษะการอ่านออกเสียง
2. นักเรียนผู้เข้าฟังได้เห็นตัวอย่างการอ่านออกเสียงที่ดี
3. นักเรียนผู้ชนะการประกวดได้พัฒนาทักษะการอ่านออกเสียงให้ชำนาญขึ้นโดยการ

อ่านออกเสียงตามสายของโรงเรียน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โครงการที่ 7

การจัดห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย

ชื่อโครงการ อ่านเพลินกับหมวดภาษาไทย

หลักการและเหตุผล

ห้องสมุดมีบทบาทสำคัญยิ่งในวงการศึกษา เพราะห้องสมุด เป็นแหล่งรวมสรรพวิชา การต่าง ๆ มากมาย สำหรับการศึกษาค้นคว้าทั้งเพื่อการเรียนและเพื่อการสอน ในท่านองเดียวกัน ห้องสมุดของแต่ละหมวดวิชาจะยิ่งให้ความสะดวกต่อผู้สอนและผู้เรียน เป็นอย่างยิ่ง เพราะเป็นแหล่งรวมศาสตร์ที่ตรงกับความต้องการใช้มากที่สุด การจัดห้องสมุดหมวดวิชาอาจกระทำได้โดยจัดเก็บวัสดุการอ่าน การเรียนการสอนให้เป็นระบบ และเปิดโอกาสให้นักเรียนเข้าศึกษาค้นคว้า จัดสถานที่มุมใดมุมหนึ่งในหมวดวิชาให้เป็นที่นั่งอ่าน ห้องสมุดหมวดวิชาจะเป็นแหล่งพักผ่อน หย่อนใจแหล่งใหม่ของนักเรียน

วิชาภาษาไทยเป็นวิชาที่ต้องใช้หนังสือประกอบการเรียนการสอนมาก ทั้งความรู้ในสาขาวิชา ความรู้ในสาขาที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนหนังสืออ่านนอกเวลาของนักเรียน นอกจากนี้ในหมวดภาษาไทยยังมีอุปกรณ์สื่อการสอนต่าง ๆ สำหรับจัดเป็นห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทยได้ และถึงแม้ว่าโรงเรียนมัธยมจะมีห้องสมุดของโรงเรียนแล้ว การมีห้องสมุดเฉพาะสาขาวิชาจะเอื้ออำนวยต่อความสะดวกในการเรียนการสอนในสาขานั้น ๆ มากกว่า

วัตถุประสงค์

1. เพื่อปรับปรุงมุมอ่านหนังสือ ในห้องหมวดวิชาภาษาไทยให้เป็นห้องสมุดหมวดวิชา
2. เพื่อรวบรวมเอกสาร คำว่า วิชาภาษาไทยและความรู้ที่เกี่ยวข้องไว้ด้วยกัน
3. เพื่อเป็นแหล่งค้นคว้าความรู้ทางภาษาไทยอีกแห่งหนึ่งในโรงเรียน

เนื้อหา

ห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย คือ แหล่งรวบรวมคำขวัญ เอกสาร สื่อการสอนทางภาษาไทย สำหรับให้บริการแก่ครูและนักเรียนเข้าศึกษาค้นคว้าใช้บริการ และทำกิจกรรมเพื่อการส่งเสริมการอ่าน

คุณลักษณะที่ห้องสมุดหมวดภาษาไทยควรมี

1. มีอาจารย์ภาษาไทยทำหน้าที่บรรณารักษ์ 1 ท่าน
2. มีหนังสืออุเทศ (Reference Book) ทางภาษาไทยเพียงพอกับความต้องการ

ของครูและนักเรียน

3. มีการจัดหนังสืออย่าง เป็นระบบสะดวกในการค้นคว้า
4. มีที่สำหรับนั่งอ่าน
5. มีระบบการยืมหนังสือที่ให้ความสะดวกแก่นักเรียน
6. มีหนังสือพิมพ์และวารสาร
7. มีป้ายนิเทศและอุปกรณ์โสตทัศนวัสดุระดับห้อง

หน้าที่ของห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย

1. ร่วมกับห้องสมุดโรงเรียนในการจัดหาหนังสือและสิ่งพิมพ์โสตทัศนวัสดุทางภาษาไทย
2. ส่งเสริมให้นักเรียนรักการอ่านและมีนิสัยที่ดีในการเลือกหนังสืออ่าน
3. สอนนักเรียนให้รู้จักการใช้ห้องสมุดเพื่อการศึกษาค้นคว้าด้วยตนเอง
4. ร่วมมือกับครูในการเลือกหนังสือ สิ่งพิมพ์ อุปกรณ์ เพื่อใช้ประกอบการสอนภาษาไทย

กิจกรรมการจัดห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย

การดำเนินงานของห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย

1. จัดหาหนังสือ สิ่งพิมพ์ โสตทัศนวัสดุ ที่ส่งเสริมการเรียนการสอนวิชาภาษาไทย เช่น คู่มือครู แบบเรียน หนังสืออ้างอิงทางภาษาไทย อุปกรณ์การสอน หนังสืออ่านประกอบ
2. จัดบริการและกิจกรรม เพื่อส่งเสริมให้นักเรียน เข้ามาใช้ห้องสมุด
3. แนะนำวิธีการใช้ห้องสมุดแก่นักเรียน
4. ให้ความร่วมมือและให้บริการแก่ครูในการ เข้าใช้ห้องสมุด
5. จัดเวลาให้นักเรียนได้เข้ามาทำความรู้จักห้องสมุดภาษาไทยให้ทั่วถึง
6. จัดให้มีนักเรียนช่วยงานห้องสมุด :

บริการของห้องสมุดหมวดภาษาไทย

1. ให้อ่านและให้ยืมหนังสือ
2. ตอบคำถามและช่วยค้นคว้าความรู้ทางภาษาไทย

3. แนะนำวิธีการใช้ห้องสมุด
4. แนะนำการอ่าน เพื่อความรู้และความบันเทิง เฉพาะรายหรือเป็นกลุ่ม
5. จัดทำกิจกรรมส่งเสริมการอ่านตามสมควร เช่น จัดป้ายนิเทศ สนทนาเกี่ยวกับ

หนังสือ แนะนำหนังสือ แนะนำแนวการอ่าน เป็นต้น

6. จัดหาหนังสือและสิ่งพิมพ์ วัสดุการศึกษาตามความต้องการของครู

สถานที่ตั้ง

ห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย ตั้งอยู่ภายในหมวดวิชาภาษาไทย โดยเลือกมุมที่มีแสงสว่างเพียงพอ อากาศโปร่งสบาย หรือมีห้องเอกเทศแยกจากหมวดวิชา การจัดให้เป็นห้องสมุด ใช้อุ้หรือชั้นวางหนังสือกันให้เป็นสัดส่วน ที่นั่งอ่านอาจมีโต๊ะพับได้ แล้วนั่งอ่านกับพื้นปูเสื่อน้ำมัน ขนาดของห้องหากอยู่ในหมวดวิชาให้มีขนาดหอบรรจุนักเรียน 10 - 15 คน หนังสือมีป้ายนิเทศ

หนังสือและวัสดุอุปกรณ์ในห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย

1. หนังสืออ้างอิง ได้แก่ หจนาุกรม สารานุกรม
2. หนังสืออ่านนอกเวลาทุกระดับ
3. หนังสือในสาขาที่เกี่ยวข้อง เช่น ประวัติศาสตร์ ประเพณี วัฒนธรรม
4. แบบเรียนภาษาไทย
5. หนังสือที่ให้ความบันเทิงอื่น ๆ
6. หนังสือสำหรับครูค้นคว้า
7. วารสาร ซึ่งอาจได้จากการบริจาค
8. หนังสือพิมพ์ ซึ่งอาจซื้อได้จากเงินบริจาค
9. วิทยุเทป สไลด์ และอุปกรณ์อื่น ๆ ตามความเหมาะสม

งบประมาณ

งบประมาณการจัดห้องสมุดแบ่งจากงบประมาณของหมวดภาษาไทยประมาณ 40%

การจัดหนังสือและสิ่งพิมพ์ในห้องสมุด

1. จดสาร เอกสาร และกฤตภาค ใส่แฟ้มและให้ชื่อแฟ้มวางไว้ในชั้นวารสาร
2. หนังสือพิมพ์ จัดในที่วางหนังสือพิมพ์มุมห้อง
3. นิตยสาร วารสาร ใส่ชั้นวารสาร

4. วัสดุการอ่านอื่น ๆ อาจจัดในชั้นวารสาร
5. หนังสือจัดระบบโดยใช้แถบสี แยกหนังสือเป็นหมวด ๆ ดังนี้
 - 5.1 วรรณคดีมรดก ใช้แถบสีชมพู
 - 5.2 ความรู้ทางหลักภาษาไทย ใช้แถบสีแดง
 - 5.3 ความรู้เกี่ยวกับการใช้ภาษาไทย ใช้แถบสีส้ม
 - 5.4 หนังสืออ้างอิง ใช้แถบสีเขียว
 - 5.5 หนังสือนอกเวลามัธยมศึกษาตอนต้น ใช้แถบสีเหลือง
 - 5.6 หนังสือนอกเวลามัธยมศึกษาตอนปลาย ใช้แถบสีน้ำเงิน
 - 5.7 หนังสือในศาสตร์ที่เกี่ยวข้อง ใช้แถบสีฟ้า
 - 5.8 หนังสือคู่มือครู ใช้แถบสีม่วง
 - 5.9 บันเทิงคดีอื่น ๆ ใช้แถบสีเทา
 - 5.10 สารคดีอื่น ๆ ใช้แถบสีขาว

หนังสือในแต่ละแถบสี เรียงลำดับอักษรตัวแรกของผู้แต่งตามด้วย เลขทะเบียนหนังสือและ
อักษรตัวแรกชื่อเรื่อง

ตัวอย่างโลดทัศนวิสัยในห้องสมุด

1. ไบบายคำไวพจน์
2. หัวโขนขนาดเล็ก ราชรถจำลอง เครื่องสูงจำลอง บ้านไทย ว้าว ผลผลิตจาก
ตาลโตนด
3. บทเรียนสำเร็จรูป

ตัวอย่างกิจกรรมส่งเสริมการอ่านในห้องสมุดภาษาไทย

1. การเล่าเรื่องหนังสือนอกเวลาให้เพื่อนฟัง
2. การสนทนา เกี่ยวกับหนังสือนอกเวลาที่อ่าน
3. การทายปัญหาความรู้เกี่ยวกับภาษาไทย
4. การจัดป้ายนิเทศทุก 2 สัปดาห์
5. การประกวดยอดนักอ่าน
6. จัดรายการแลกเปลี่ยนหนังสือกันอ่าน

การประเมินผล

ดูสถิติการเข้าใช้ห้องสมุด การยืม-คืนหนังสือ และการแข่งขันยอคนักอ่าน

แนวทางการจัดกิจกรรม

1. ห้องสมุดหมวดวิชาภาษาไทย เกิดจากการเปลี่ยนแปลงมุมหนังสือในหมวดภาษาไทยให้นักเรียนสามารถเข้ามาอ่านได้
2. การจัดตกแต่งห้องสมุดทำได้โดยใช้วัสดุอุปกรณ์ สื่อการสอนที่มีอยู่
3. จัดหาหนังสือเพื่อการเรียนการสอนภาษาไทยมารวมไว้ให้มากที่สุด
4. งบประมาณการจัดได้จากการแบ่งสรรงบประมาณของหมวดภาษาไทย
5. การจัดกิจกรรมในห้องสมุดอาจใช้ชั่วโมงว่างของนักเรียน

ผลที่คาดว่าจะได้รับ

1. นักเรียนรู้จักใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ด้วยการอ่าน
2. นักเรียนและครูมีแหล่งค้นคว้าความรู้ทางภาษาไทยเพิ่มขึ้น
3. มีกิจกรรมส่งเสริมการอ่านเพิ่มขึ้น

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประวัติผู้เขียน

นางนุช ม่วงเก่า เกิดวันที่ 23 พฤษภาคม พ.ศ.2498 ที่อำเภอวัดสิงห์
จังหวัดชัยนาท สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีอักษรศาสตรบัณฑิต สาขาภาษาไทย คณะอักษรศาสตร์
มหาวิทยาลัยศิลปากร ในปีการศึกษา 2520 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต
ที่จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อ พ.ศ.2531 ปัจจุบันรับราชการที่โรงเรียนดาศลิประชาสรรค์
อำเภอดาศลิ จังหวัดนครสวรรค์

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย